

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΣΤ'

Τετάρτη 16 Ιανουαρίου 2013

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Ιδιωτικό Γενικό Λύκειο Γεννάδειος Σχολή, το 57ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας, το Ιδιωτικό Γενικό Λύκειο "Γεωργίου Ζώη" Αργυρούπολης, το 6ο Δημοτικό Σχολείο Ηρακλείου, το 7ο Γενικό Λύκειο Νέας Σμύρνης, το Γυμνάσιο Κροκεών Λακωνίας και το 2ο Γενικό Λύκειο Σπάρτης, σελ. 6522, 6527, 6529, 6535, 6542, 6565, 6567, 6580

2. Αναφορά στο προεδρικό διάταγμα που υπογράφηκε στο Βερολίνο, σελ. 6526

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 6531, 6532, 6533, 6534, 6541, 6542, 6543, 6546, 6555, 6556, 6563, 6573, 6575, 6590, 6592, 6595, 6601

4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 6532, 6540, 6541, 6542, 6563, 6564

5. Αναφορά στον αριθμό των καλπών που θα στηθούν στη ψηφοφορία επί των προτάσεων για σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, σελ. 6553, 6554

6. Αναφορά στο Βουλευτή κ. Α. Χατζή Οσμάν, σελ. 6555, 6556

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού: "Οργάνωση και λειτουργία Ιδρύματος Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης και Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού και άλλες διατάξεις", σελ. 6521 - 6604

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. ,	σελ. 6562 – 6580, 6590 - 6604
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 6581 - 6590
ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. ,	σελ. 6534 - 6548
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. ,	σελ. 6521 - 6534
ΝΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 6548 - 6562

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της αναφοράς στο προεδρικό διάταγμα που υπογράφηκε στο Βερολίνο:

ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 6526
ΞΟΥΛΙΔΟΥ Σ. ,	σελ. 6525

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ – ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. ,	σελ. 6542
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. ,	σελ. 6541
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. ,	σελ. 6563, 6573, 6575, 6590, 6592, 6595, 6601
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 6582
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. ,	σελ. 6541, 6542, 6543, 6546
ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ Κ. ,	σελ. 6543
ΜΑΡΙΑΣ Ε. ,	σελ. 6601
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. ,	σελ. 6531, 6532, 6533, 6534
ΝΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 6555, 6556
ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 6531, 6532

ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 6601
ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. ,	σελ. 6556

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ – ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. ,	σελ. 6541, 6542
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. ,	σελ. 6564
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. ,	σελ. 6564
ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ Α. ,	σελ. 6532
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. ,	σελ. 6540, 6541, 6542
ΚΟΥΙΚ Τ. ,	σελ. 6540
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. ,	σελ. 6532
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. ,	σελ. 6532
ΡΕΠΟΥΣΗ Μ. ,	σελ. 6563, 6564
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. ,	σελ. 6540, 6541

Δ. Επί της αναφοράς στον αριθμό των καλπών που θα στηθούν στη ψηφοφορία επί των προτάσεων για σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής:

ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. ,	σελ. 6553
ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 6554

Ε. Επί της αναφοράς στο Βουλευτή κ. Α. Χατζή Οσμάν:

ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 6555
ΝΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 6555
ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ Α. ,	σελ. 6556

ΣΤ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού:

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 6534
ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 6538, 6539
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 6558
ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ Φ. ,	σελ. 6571
ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ – ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. ,	σελ. 6541, 6589
ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 6523, 6530, 6560, 6573, 6577, 6580, 6582, 6593, 6595, 6600
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. ,	σελ. 6562
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 6576
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. ,	σελ. 6541, 6580
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 6576, 6577
ΓΙΩΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 6551, 6552
ΓΚΕΡΕΚΟΥ Α. ,	σελ. 6536
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. ,	σελ. 6529, 6600
ΓΚΟΚΑΣ Χ. ,	σελ. 6523, 6524, 6593, 6594
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 6575
ΔΡΙΤΣΕΛΗ Π. ,	σελ. 6567
ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 6526
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 6529
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. ,	σελ. 6557
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. ,	σελ. 6553, 6562, 6563
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ Α. ,	σελ. 6552
ΚΟΝΣΟΛΑΣ Ε. ,	σελ. 6545, 6546
ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ Κ. ,	σελ. 6543
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. ,	σελ. 6565
ΚΟΥΙΚ Τ. ,	σελ. 6539
ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Έ. ,	σελ. 6546
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 6522, 6523, 6593

ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 6579, 6580
 ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Α. , σελ. 6572
 ΚΥΡΙΤΣΗΣ Γ. , σελ. 6550
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ,
 σελ. 6559
 ΜΑΚΡΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ε. , σελ. 6537
 ΜΑΝΤΑΣ Χ. , σελ. 6564, 6565
 ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 6588, 6589
 ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 6601
 ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 6554, 6555, 6556
 ΜΠΑΤΣΑΡΑ Γ. , σελ. 6521, 6592
 ΝΤΟΛΙΟΣ Γ. , σελ. 6548
 ΞΟΥΛΙΔΟΥ Σ. , σελ. 6525, 6594
 ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. , σελ. 6590, 6591
 ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ Μ. , σελ. 6531, 6532
 ΠΑΝΤΖΑΣ Γ. , σελ. 6535
 ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. , σελ. 6524, 6562, 6563, 6565,
 6566
 ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,
 σελ. 6554
 ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ Φ. , σελ. 6568
 ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 6544
 ΡΕΠΟΥΣΗ Μ. , σελ. 6527, 6594, 6595
 ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 6533
 ΣΙΟΥΦΑΣ Π. , σελ. 6540
 ΣΚΡΕΚΑΣ Κ. , σελ. 6569
 ΣΟΛΔΑΤΟΣ Θ. , σελ. 6530
 ΣΤΥΛΙΟΣ Γ. , σελ. 6570
 ΤΖΑΚΡΗ Θ. , σελ. 6547
 ΤΖΑΜΤΖΗΣ Ι. , σελ. 6566, 6600
 ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β. , σελ. 6572
 ΦΟΥΝΤΑ Ν. , σελ. 6549
 ΦΩΤΙΟΥ Θ. , σελ. 6565, 6566, 6600
 ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ Α. , σελ. 6556
 ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. ,
 σελ. 6540, 6577, 6587
 ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 6542
 ΨΥΧΑΡΗΣ Α. , σελ. 6535

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΣΤ'

Τετάρτη 16 Ιανουαρίου 2013

Αθήνα, σήμερα στις 16 Ιανουαρίου 2013, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.09' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Οργάνωση και λειτουργία Ιδρύματος Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης και Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού και άλλες διατάξεις».

Στη χθεσινή συνεδρίαση συζητήθηκε και ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες του νομοσχεδίου ως μια ενότητα.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργία Μπατσάρα για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΠΑΤΣΑΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα θα συζητηθούν τα άρθρα, μετά από μια εξαντλητική, θα μπορούσαμε να πούμε, συζήτηση επί της αρχής μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες, του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού υπό τον τίτλο: «Οργάνωση και λειτουργία Ιδρύματος Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης και Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού και άλλες διατάξεις».

Το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου αποτελείται από τέσσερα κεφάλαια, τα οποία χωρίζονται σε σαράντα επτά επιμέρους άρθρα, που περιέχουν ρυθμίσεις σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία του Ιδρύματος Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης, του ΙΝΕΔΙΒΙΜ, και του Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού, ΕΟΠΠΕΠ, καθώς και λοιπά θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Ειδικότερα, το πρώτο κεφάλαιο περιλαμβάνει τα άρθρα 1-12, τα οποία αφορούν σε ρυθμίσεις για την οργάνωση και λειτουργία του ΙΝΕΔΙΒΙΜ. Δεν θα ασχοληθώ με τα επιμέρους άρθρα, απλά θα αναφέρω την τροπολογία που έχει κατατεθεί και έχει γίνει αποδεκτή από τον κύριο Υπουργό –αναφέρομαι στην τροπολογία με γενικό αριθμό 186 και ειδικό αριθμό 93- σύμφωνα με την οποία στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΙΝΕΔΙΒΙΜ μετέχει πλέον και

ένα μέλος των εργαζομένων.

Επίσης, αναφέρω ότι ο διευθύνων σύμβουλος, σύμφωνα με την ως άνω τροπολογία, επιλέγεται κατόπιν ανοιχτής πρόσκλησης από τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Το δεύτερο κεφάλαιο περιλαμβάνει τα άρθρα 13-29 και αφορά στην οργάνωση και λειτουργία του Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού (ΕΟΠΠΕΠ). Εδώ αξίζει πάλι να αναφέρουμε ότι έχει γίνει δεκτή η τροπολογία, όσον αφορά τον διευθύνοντα σύμβουλο και επιλέγεται και αυτός κατόπιν ανοιχτής πρόσκλησης, η οποία εκδίδεται από τον Υπουργό σύμφωνα με την ίδια τροπολογία.

Το τρίτο κεφάλαιο περιλαμβάνει τα άρθρα 30-44 και αφορά σε άλλες διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Ειδικότερα, με το άρθρο 30 ρυθμίζονται θέματα του Ιδρύματος Ποιμαντικής Επιμορφώσεως.

Με το άρθρο 31 καθορίζονται οι προϋποθέσεις απόδειξης της επαρκούς γνώσης της ελληνικής γλώσσας και στοιχείων ελληνικής ιστορίας και πολιτισμού.

Με το άρθρο 33 ρυθμίζονται θέματα προσωπικού σχολικών μονάδων ελληνόγλωσσας εκπαίδευσης του εξωτερικού και δίδεται η δυνατότητα απασχόλησης εκπαιδευτικού, διδακτικού ή διοικητικού προσωπικού με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου και εφ' όσον διαθέτει τα απαιτούμενα τυπικά προσόντα. Έτσι αξιοποιούνται νέοι άνθρωποι της Ομογένειας.

Με το άρθρο 34 ρυθμίζονται επείγοντα ζητήματα αρμοδιότητας του ΥΠΑΙΘΠΑ σχετικά με τη δομή, οργάνωση και λειτουργία των ΑΕΙ. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την αποχώρηση μελών ΔΕΠ λόγω συνταξιοδότησης, προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών, εκπόνηση διδακτορικών διατριβών και άλλα.

Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειώσουμε την προσθήκη στο άρθρο αυτό των παραγράφων 16, 17, 18 και 19 της τροπολογίας με γενικό αριθμό 86 και ειδικό αριθμό 34, με τα οποία ρυθμίζονται θέματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και ιδιαίτερα αναφέρουμε τη ρύθμιση της παραγράφου 17, σύμφωνα με την οποία και με δεδομένη την υφιστάμενη οικονομική και κοινωνική συγκυρία δίδεται η δυνατότητα στους φοιτητές, οι οποίοι έχουν συμπληρώσει κανονική φοίτηση την εξεταστική περίοδο του Φεβρουαρίου του 2013, να εξεταστούν σε μαθήματα που οφείλουν, ανεξαρτήτως αν αυτά διδάσκονται σε εαρινό ή χειμερινό εξάμηνο.

Μεγάλης και ιδιαίτερης σημασίας, επίσης, είναι η παράγραφος 19, η οποία ρυθμίζει θέματα μετεγγραφών φοιτητών, οι οποίοι πέτυχαν στις εξετάσεις πανελλαδικού επιπέδου του σχολικού έτους 2011-2012 και πληρούν συγκεκριμένα κριτήρια προς ανα-

κούφιση των ιδίων και των οικογενειών τους.

Με το άρθρο 35, το οποίο θεωρώ ότι συνδέεται με τις μετεγγραφές, από το ακαδημαϊκό έτος 2012-2013 δίδεται η δυνατότητα στους φοιτητές που εισάγονται σε τμήματα των πανεπιστημίων ή των ΤΕΙ ή στις ανώτατες εκκλησιαστικές ακαδημίες να αναγνωρίσουν μαθήματα τα οποία έχουν διδαχθεί και εξεταστεί επιτυχώς στο τμήμα προέλευσής τους για την ένταξή τους στο τμήμα υποδοχής, με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης ή του Ακαδημαϊκού Συμβουλίου του τμήματος κατά περίπτωση.

Με το άρθρο 36 ρυθμίζονται θέματα του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου και με το άρθρο 37 θέματα Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας.

Με το άρθρο 38 ρυθμίζονται και διασαφηνίζονται θέματα επιβραβεύσεων και παροχής ευεργετημάτων από την πολιτεία σε αθλητές και αθλήτριες και σε αθλητές και αθλήτριες με αναπηρία που πετυχαίνουν εξαιρετικές αγωνιστικές διακρίσεις. Σημαντικό θεωρείται ότι παρέχεται η δυνατότητα χορήγησης άδειας με αποδοχές στους αθλητές και αθλήτριες που εργάζονται στο δημόσιο ή σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, δημοσίου δικαίου ή ΟΤΑ, για την καλύτερη προετοιμασία αυτών, προκειμένου να συμμετάσχουν σε αγώνες πολύ υψηλού επιπέδου. Με την τροπολογία την οποία έκανε αποδεκτή ο κύριος Υπουργός, με γενικό αριθμό 186 και ειδικό αριθμό 93, δίδεται η δυνατότητα μετεγγραφής σε αθλήτη ή αθλήτρια που έχει εισαχθεί σε ΑΕΙ ή ΤΕΙ λόγω εξαιρετικής αγωνιστικής διακρίσεως, σε ΑΕΙ ή ΤΕΙ πλησιέστερο προς τον τόπο προετοιμασίας του αθλητή.

Με το ίδιο άρθρο ρυθμίζονται θέματα του Εθνικού Συμβουλίου Αθλητικού Σχεδιασμού, ενώ με το άρθρο 39 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια δημόσια και ιδιωτική εκπαίδευση. Στο άρθρο αυτό αξίζει να αναφέρουμε την παράγραφο 4, σύμφωνα με την οποία βελτιώνεται το θεσμικό πλαίσιο παροχής υπηρεσιών ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης και τονίζουμε ότι δεν καταργείται η Διεύθυνση Ειδικής Αγωγής και τα ΚΕΔΔΥ.

Με τα άρθρα 40, 41, 42, 43 και 44 ρυθμίζονται διάφορα διαδικαστικά θέματα υπηρεσιακής κατάστασης παλαιών υπαλλήλων των ΝΕΛΕ, της Εθνικής Ολυμπιακής Ακαδημίας, της ΑΔΙΠ, του Οργανισμού Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων και των Γενικών Διευθύνσεων.

Όσον αφορά το προσωπικό του Οργανισμού Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων, καθώς και θέματα του προσωπικού του ΟΕΕΚ, αυτά τα θέματα ρυθμίζονται με τροπολογία με γενικό αριθμό 186 και ειδικό 93 και με τις παραγράφους 1 έως 6, οπότε επιλύεται και το θέμα του προσωπικού των δύο αυτών Οργανισμών.

Τέλος, το τέταρτο και τελευταίο κεφάλαιο περιλαμβάνει τα άρθρα 45 έως 47 και αφορά στις μεταβατικές διατάξεις, που είναι απαραίτητες για τη λειτουργία των νέων φορέων, των ΙΝΕ-ΔΙΒΙΜ και ΕΟΠΠΕΠ μέχρι την ολοκλήρωση των διαδικασιών που προβλέπει το παρόν σχέδιο νόμου, τις τροποποιούμενες και καταργούμενες διατάξεις, καθώς και την πρόβλεψη για την έναρξη ισχύος του παρόντος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα μου δώσετε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη σημερινή κατ' άρθρον συζήτηση του παρόντος σχεδίου νόμου κλείνει ένας ακόμη κύκλος εξαντλητικού, γόνιμου και εποικοδομητικού διαλόγου επί του παρόντος σχεδίου νόμου. Κατά τη διάρκεια όλων των συνεδριάσεων, τόσο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, όσο και της Ολομέλειας διατυπώθηκαν απόψεις, κατατέθηκαν θέσεις, βελτιωτικές προτάσεις και πρωτολογίες, ακόμα και ακραίες αντιρρήσεις.

Αφετηρία, βεβαίως, όλων αποτελεί το ενδιαφέρον, η ευαισθησία και η αγωνία όλων μας για την εκπαίδευση και την παιδεία γενικότερα. Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, παρούσα σε όλες τις συνεδριάσεις και της επιτροπής, αλλά και της Ολομέλειας, θεωρώ ότι έτεινε ευήκοον ους, έλαβε σοβαρά υπ' όψιν και έκανε δεκτές τροπολογίες.

Συγκεκριμένα, αναφέρομαι στην τροπολογία με γενικό αριθμό 86 και ειδικό 34 και τίτλο «Θέματα ανώτατης εκπαίδευσης» και

την τροπολογία-προσθήκη με γενικό αριθμό 186 και ειδικό 93 και τίτλο «Επείγοντα θέματα αρ. ΥΠΑΙΘΠΑ».

Είμαι βέβαιη, κύριε Υπουργέ, ότι καθ' όλη τη διάρκεια της σημερινής συζήτησης θα ακούσετε με προσοχή τους συναδέλφους και θα λάβετε υπ' όψιν τις βελτιωτικές προτάσεις και τροπολογίες και ιδιαίτερα αυτές που αφορούν στις μετεγγραφές των φοιτητών.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να υπερψηφίσετε το παρόν σχέδιο νόμου κατ' άρθρον και στο σύνολό του.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαεπτά μαθητίες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Ιδιωτικό Γενικό Λύκειο Γεννάδειος Σχολή του Βασιλείου Ζώη που εδρεύει στον Άλιμο Αττικής.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει για οκτώ λεπτά ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αναστάσιος Κουράκης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χθες, κύριε Υπουργέ, ο συνάδελφος κ. Μαντάς ανέδειξε ένα ζήτημα. Εγώ μπορώ να καταλάβω –όχι να δεχθώ– το σκεπτικό του κυρίου Υφυπουργού, όσον αφορά για τη δυνατότητα διδασκαλίας υποψήφιων διδασκόντων στα πανεπιστήμια, οι οποίοι μερικές φορές ούτως ή άλλως δουλεύουν χωρίς τη δυνατότητα να πληρώνονται. Τώρα, λοιπόν, τους δίνεται η δυνατότητα να πληρώνονται. Άρα, λοιπόν, πρόκειται για τη θεσμοθέτηση μιας διαδικασίας που ήδη γίνεται.

Είχε πει, λοιπόν, ο κ. Μαντάς ότι για να είναι πραγματικά ειλικρινής αυτή η πρόθεση, θα πρέπει να συνοδεύεται με το διορισμό αυτών που περιμένουν. Γνωρίζετε ότι ο αριθμός των εκλεγμένων είναι γύρω στα εννιάκόσια είκοσι άτομα. Πλην, όμως, έχουν δημοσιευθεί οι πράξεις όσων ήταν διορισμένοι στο δημόσιο, οι οποίοι μετέφεραν την πίσω τους για να πάνε στα πανεπιστήμια. Έτσι, ο αριθμός τους έχει πέσει στα επτακόσια πενήντα άτομα. Θα μπορούσατε πραγματικά, επειδή υπάρχει και ένα τεράστιο πρόβλημα διδασκόντων με τη μη πρόσληψη των τετρακόσιων κ.λπ., να πάρετε μια πρωτοβουλία και να διαβεβαιώσετε τη Βουλή ότι μέσα σε δύο χρόνια θα γίνει αυτή η απορρόφηση. Διαφορετικά, αν μείνουμε στους εκατόν τριάντα κατ' έτος, καταλαβαίνετε ότι οι πιο πολλοί θα διοριστούν επί δικής μας κυβέρνησης. Κάντε το, λοιπόν, εσείς, κύριε Υπουργέ.

Επομένως, θα έλεγα πως αν εξαγγείλετε ότι φέτος, το 2013, θα μπορούσαν να διοριστούν έστω τριακόσιοι και του χρόνου –που πιστεύω και εύχομαι να είναι καλύτερα τα πράγματα– τετρακόσιοι πενήντα, θα έχει λυθεί το πρόβλημα. Σκεφθείτε το λιγάκι, κύριε Υπουργέ. Νομίζω ότι έχει κάποια σημασία.

Τώρα, θα αναφέρω κάτι το οποίο θα ήθελα να αποφευχθεί. Πρόκειται για τη διαφαινόμενη, αλλά και εκδηλωθείσα πίεση εκ μέρους των πρωτοβάθμιων καθηγητών, όσον αφορά τα εξήντα επτά χρόνια παραμονής στο πανεπιστήμιο. Αυτή η επιθυμία υπάρχει από πάρα πολύ παλιά και αφορά τον ενδεχόμενο τα εξήντα επτά χρόνια παραμονής στο πανεπιστήμιο να γίνουν εβδομήντα.

Κύριε Υπουργέ, πρόκειται για μία απολύτως καταστροφική ρύθμιση, η οποία διαιωνίζει τη γεροντοκρατία, εμποδίζει την ανέλιξη, την εξέλιξη και την πρωτοβουλία όλων των νεότερων συναδέλφων, το διορισμό, το νέο αίμα, τις νέες συνθήκες και τις νέες τεχνολογίες στο πανεπιστήμιο.

Αν, λοιπόν, προκριθεί αυτή η παράταση, θα είναι βέβαια μια ανάσα, γιατί δεν θα φεύγει κόσμος –ουδείς θα φύγει, κύριε Υπουργέ– αλλά καταλαβαίνετε ότι το πανεπιστήμιο θα δεχθεί ένα πάρα πολύ μεγάλο πλήγμα, από τη στιγμή που περιμένουν να

διοριστούν επτακόσιοι πενήντα συνάδελφοι με νέο αίμα, νέες γνώσεις και εξαιρετικά προσόντα.

Και τώρα έρχομαι στο σχέδιο νόμου πιο συγκεκριμένα. Όταν είχαμε συζητήσει στην επιτροπή για το ζήτημα των καθηγητών της πληροφορικής, είχαμε πει, όπως είπα και χθες, ότι δεχθήκαμε αυτοί που έχουν διδάξει πάρα πολλά χρόνια στην ιδιωτική εκπαίδευση να εξισωθούν με τους συναδέλφους στα δημόσια σχολεία που έκαναν ακριβώς το ίδιο πράγμα και το πτυχίο τους δεν ήταν στην πληροφορική.

Αυτό θα μπορούσαμε να το δεχθούμε. Είχαμε πει ότι εφεξής, όμως, θα διορίζονται καθηγητές πληροφορικής αυτοί που είναι απόφοιτοι τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αυτό το «εφεξής», κύριε Υπουργέ, δεν είδαμε να αναφέρεται στο κείμενο που έχουμε. Αναφέρομαι στο «εφεξής» των πληροφορικών, όπως τους λέμε. Θα ήθελα σε μία νομοτεχνική βελτίωση, απ' αυτές που κυκλοφορούν μέχρι την ψήφιση του νομοσχεδίου, να υπάρξει.

Φέρατε μία τροπολογία, η οποία είναι πολύ ενδιαφέρουσα, γιατί υιοθετεί και πάρα πολλές από τις δικές μας θέσεις και παρεμβάσεις γύρω από το προσωπικό του Οργανισμού Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης και του Οργανισμού Εκδόσεων Διδακτικών Βιβλίων σε προσωποπαγείς θέσεις. Θεωρούμε ότι είναι μία πάρα πολύ θετική ρύθμιση. Εμείς έχουμε υποβάλει επανειλημμένα ερωτήσεις επ' αυτού. Είναι θετικό.

Θετική είναι και η τροπολογία που αφορά την συνυπηρέτηση με τις συζύγους των εκπαιδευτικών που περιλαμβάνεται. Πλην, όμως, σε αυτήν την πολυτροπολογία περιλαμβάνονται θετικά, κατά την αντίληψή μας, βήματα και αρνητικά, με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να ψηφίσουμε την τροπολογία, παρ' όλο που έχουμε τοποθετηθεί θετικά σε αρκετά σημεία και μας καλύπτουν. Ες ποῦμε, δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι από εδώ και πέρα η εκλογή όλων των μονομερών συλλογικών οργάνων των ΑΕΙ θα γίνεται απευθείας με ηλεκτρονική ψήφο, κάτι για το οποίο έχουμε εκφραστεί πολλές φορές με αρνητικό τρόπο, ότι είναι σε βάρος της δημοκρατίας δηλαδή και πολλά άλλα. Επομένως, το ότι τα έχετε συμπεριλάβει όλα αυτά μαζί, μας στερεί τη δυνατότητα να ψηφίσουμε ορισμένες ρυθμίσεις και κυρίως, αυτή που έχει σχέση με τους εργαζόμενους στον Οργανισμό Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης.

Κύριε Υπουργέ, στην επιτροπή είχατε –αν θυμάμαι καλά– δεσμευτεί ότι αυτό το περί εθελοντισμού στην ελληνόγλωσση εκπαίδευση δεν θα υπήρχε. Δυστυχώς, υπάρχει. Ελπίζω σε μία νομοτεχνική βελτίωση, που εύχομαι να κάνετε, να απαλειφθεί.

Σχετικά με το προσωπικό διαφόρων κατηγοριών, επειδή δεν είδα να έχετε πάρει θέση όσον αφορά τους ΙΔΑΧ με διδακτορικό, χωρίς διδακτορικό, τους εργαζόμενους στο Εργαστηριακό Διδακτικό Προσωπικό ή στο Ειδικό Τεχνικό Προσωπικό, θα ήθελα να μας πείτε τι γίνεται με αυτές τις κατηγορίες. Γιατί υπάρχει ο κίνδυνος, μέσω αυτής της περιήγησης κινητικότητας και διαθεσιμότητας, τα πανεπιστήμια κάποια στιγμή να αποψιλωθούν από εργαζόμενους, οι οποίοι προσφέρουν πάρα πολλά πράγματα. Θα ήθελα κάτι να μας πείτε επ' αυτού.

Όσον αφορά τις μεταγραφές θα πω μία μόνο λέξη. Εμείς έχουμε, βέβαια, μία συγκεκριμένη πρόταση που θα αναπτύξουν και άλλοι συνάδελφοι. Θα έλεγα ότι το 10% θα μπορούσε να ισχύει για τα κεντρικά πανεπιστήμια. Στα περιφερειακά –όπου δεν νομίζω ότι θα υπάρχει και ιδιαίτερη προθυμία, αλλά στο βαθμό που υπάρχει– επειδή είναι ένας τρόπος τόνωσης και της επαρχίας και των περιφερειακών πανεπιστημίων, θα έλεγα ότι ο αριθμός θα μπορούσε να είναι ελεύθερος ή εν πάση περιπτώσει ένα πλαφόν επιπέδου 25%. Αυτό νομίζω ότι θα πρόσφερε.

Το άρθρο 30 αφορά θέματα του Ιδρύματος Ποιμαντικής Επιμόρφωσης. Εδώ δίνεται η δυνατότητα πέρα από τις Σχολές Δημόσιας Διοίκησης κ.α., να υπάρχει πιστοποιημένη επιμόρφωση και από το Ίδρυμα Ποιμαντικής Επιμόρφωσης. Σ' αυτό, ξέρετε, δεν θα είχαμε αντίρρηση, αλλά η ποιμαντική επιμόρφωση δίδεται, όχι μόνο στους κληρικούς, αλλά και στους λαϊκούς και το περιεχόμενο είναι η επιμόρφωση των κληρικών, για να είναι καλύτεροι ιερείς κ.λπ.. Ένας λαϊκός ο οποίος θα πάει και θα πάρει αυτή την επιμόρφωση τέτοιου περιεχομένου, γιατί θα έπρεπε να αποκτήσει δι' αυτού του τρόπου προσόντα, τα οποία μάλιστα να τα πιστοποιούμε; Νομίζω ότι θα έπρεπε να το δείτε

λίγο καλύτερα αυτό το ζήτημα.

Στο άρθρο 31 θα ήθελα μια διευκρίνιση. Είναι πραγματικά ειλικρινής η απορία μου. Στις εξετάσεις για την απόκτηση των πιστοποιητικών που προβλέπονται κ.λπ., για την επάρκεια της ελληνικής γλώσσας, μπορούν να συμμετάσχουν όσοι πολίτες τρίτων χωρών διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα. Αν δεν με απατά η μνήμη μου, προϋπόθεση για την άδεια νόμιμης παραμονής είναι η επάρκεια της ελληνικής γλώσσας. Δηλαδή πρέπει να έχουν την επάρκεια της ελληνικής γλώσσας για να πάρουν την άδεια παραμονής. Αλλά πώς θα πάρουν την επάρκεια της γλώσσας;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Δεν είναι έτσι. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ:** Χαίρομαι, αν δεν είναι έτσι.

Χθες είχα κάνει αναφορά για τους συναδέλφους πανεπιστημιακούς, οι οποίοι είναι σε μια διαδικασία εξέλιξης –έχει γίνει η τριμελής επιτροπή κ.λπ.– είναι έτοιμοι να κριθούν και τους λέμε να πάνε σύμφωνα με το νέο νόμο. Δηλαδή μπλέκουμε δύο νόμους, του 2011 και του 2012. Πρέπει να το δούμε αυτό το θέμα.

Θα συνεχίσω στη δευτερολογία μου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια σύντομη παρέμβαση. Ο κ. Κουράκης έθεσε ένα πολύ σημαντικό ζήτημα –το θέμα των υποψηφίων διδασκόντων και το θέμα των αδιόριστων λεκτόρων– και θα ήθελα να δώσω μια απάντηση.

Πράγματι, υπάρχει αίτημα από πολλούς συναδέλφους πανεπιστημιακούς –για να είμαστε ειλικρινείς σ' αυτήν την Αίθουσα– να επεκτείνουμε το όριο από τα εξήντα επτά χρόνια στα εβδομήντα χρόνια, όπως αναφέρατε. Εδώ υπάρχει ένα ζήτημα. Αντιλαμβάνομαι το δημοσιονομικό όφελος, ακόμη-ακόμη αν θέλετε ότι και οι πανεπιστημιακοί σε μία περίοδο ωριμότητας μπορούν να προσφέρουν μέχρι τα εβδομήντα. Δεν αντιλέγω επ' αυτού.

Εδώ, όμως, έχουμε μία ηθική υποχρέωση απέναντι στους νέους ανθρώπους, οι οποίοι είναι αδιόριστοι. Η πολιτεία δεν έχει το δικαίωμα να στερήσει την είσοδο των νέων ανθρώπων, οι οποίοι μάλιστα μόλις έχουν ολοκληρώσει τις σπουδές τους, οι οποίοι φέρνουν τα ρεύματα της επιστήμης αυτήν τη στιγμή και οι οποίοι θα έρθουν να μπολιάσουν το εκπαιδευτικό σύστημα με νέες ιδέες. Γι' αυτό η δική μου θέση είναι κρυστάλλινη και την έχω πει δημόσια. Δεν θα είχα αντίρρηση υπό μία προϋπόθεση, ότι αυτό δεν θα μπλοκάρει την είσοδο των νέων ανθρώπων, των αδιόριστων αυτών λεκτόρων.

Επίσης, η ρύθμιση για τους υποψήφιους διδασκότες πράγματι θεσμοθετεί αυτήν την πρακτική που συμβαίνει παντού, δηλαδή να μπαίνουν στην αίθουσα διδασκαλίας, να διδάσκουν. Έχουν τη δυνατότητα να αποκτούν εμπειρία. Βεβαίως, συνδέεται και με τη δική μας δέσμευση ότι πρέπει οι νέοι αδιόριστοι πανεπιστημιακοί την επόμενη διετία να απορροφηθούν στο σύστημα. Αυτή είναι η ηθική υποχρέωση της πολιτείας. Σ' αυτό είμαι ξεκάθαρος.

Όσον αφορά το θέμα της πληροφορικής που θέσατε, το διορθώνουμε σήμερα με νομοτεχνική βελτίωση. Επίσης και το θέμα του εθελοντισμού, όπως συζητήσαμε και συμφωνήσαμε στην επιτροπή, απαλείφεται.

Τέλος, για τα περιφερειακά πανεπιστήμια, νομίζω είναι σωστή η επισήμανσή σας. Θα δεχόμαστε μία αύξηση του πλαφόν, όχι βέβαια στο 25%, αλλά θα μπορούσαμε να συζητήσουμε να πάει στο 10% ή στο 15% στα περιφερειακά πανεπιστήμια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ, κ. Χρήστος Γκόκας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ξεκινήσω από την παρέμβαση του κυρίου Υπουργού και θα πω ότι πράγματι υπάρχει ένα ζήτημα με τους αδιόριστους καθηγητές, λέκτορες και επίκουρους. Είναι περίπου εννιακόσια άτομα. Τους έχετε δει, τους έχουμε δει όλοι. Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι μέσα σ' ένα χρονικό διάστημα τριών ετών

μπορούν και πρέπει να απορροφηθούν και να ενταχθούν στο νέο πλαίσιο, με την αναδιάρθρωση που πρόκειται να έχουμε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Θα ήθελα να πω ότι δεν συμφωνούμε ούτε εμείς με την αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης από τα εξήντα στα εβδομήντα χρόνια. Θεωρώ ότι θα πρέπει κάπου εκεί να κλείσει αυτό το ζήτημα, για να έχουμε κάποια εξέλιξη και νεότερων ανθρώπων στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Όσον αφορά στα άρθρα που συζητάμε σήμερα, έχουμε πει πάρα πολλά στη συζήτηση στην επιτροπή. Χθες επίσης ειπώθηκαν αρκετά πράγματα, σε σχέση με το πρώτο κεφάλαιο και το ΙΝΕΔΙΒΙΜ. Δεν έχουμε να προσθέσουμε τίποτα περισσότερο πέραν της προσθήκης σε σχέση με την παράγραφο 1β, άρθρο 2, όπου κατά τη γνώμη μας πρέπει να υπάρξει η φράση «και της επιχειρηματικότητας», δηλαδή να έχουν αρμοδιότητες προώθησης της επιχειρηματικότητας καθώς και αθλητικές και πολιτιστικές δράσεις της Νέας Γενιάς οι οποίες μπορούν να προστεθούν στην υποπαράγραφο δ της παραγράφου 1 με συμπλήρωση «και τη διαχείριση θεμάτων που σχετίζονται με την αθλητική και πολιτιστική δράση της Νέας Γενιάς».

Όσον αφορά στα θέματα προσωπικού και μισθολογικής εξέλιξης ή γενικά κάθε υπηρεσιακής κατάστασης, θα πρέπει στο άρθρο 7 να προστεθεί στην παράγραφο δ η φράση «σύμφωνα με τα ισχύοντα στο δημόσιο ή ευρύτερο δημόσιο τομέα».

Στο άρθρο 19 ρυθμίζονται θέματα που έχουν να κάνουν με τις διαδικασίες ελέγχου και πιστοποίησης προσόντων. Είπαμε για την πρόβλεψη της δυνατότητας να υπάρχουν φυσικά πρόσωπα εγγεγραμμένα στο μητρώο αξιολογητών, επιτηρητών κ.λπ. Θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι αυτοί οι φορείς που αδειοδοτούνται εφόσον είναι ιδιωτικοί, δεν θα έχουν οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση σχέση με τους παρόχους εκπαιδευτικών υπηρεσιών για να μη δημιουργείται υπόνοια σύγκρουσης συμφερόντων.

Στο τρίτο κεφάλαιο υπάρχουν τα περισσότερα ζητήματα. Για το άρθρο 30 έχουμε πει την άποψή μας ότι θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η επιμόρφωση για κληρικούς ή δημόσιους υπαλλήλους, που δεν είναι κληρικοί εφόσον αυτό το πιστοποιητικό θα αφορά κάποια υπηρεσιακή τους εξέλιξη, που θα έχει σχέση με το είδος της επιμόρφωσης και το σχετικό πιστοποιητικό, που θα εκδίδεται από το ίδρυμα αυτό.

Σχετικά με την κάλυψη αναγκών των γραφείων συντονιστών εκπαίδευσης έχουμε πει την άποψή μας ότι πρέπει να υπάρχουν διαφανείς διαδικασίες επιλογής και πρόβλεψη να μην αναγνωρίζονται δικαιώματα εργασιακά ή μονιμότητας. Παραδειγματος χάριν, εκτός από την ετήσια σύμβαση πρόσληψης θα μπορούσε να υπάρχει και ένα συνολικό ανώτατο χρονικό όριο απασχόλησης.

Για το άρθρο 34 ήδη έχουν ειπωθεί αρκετά πράγματα. Έχει διευκρινιστεί ο χρόνος ισχύος για τα περιλαμβανόμενα στις παραγράφους 3 και 4, σε σχέση με την ολοκλήρωση της διαδικασίας διορισμού των επικουρων καθηγητών. Υπάρχει ένας προβληματισμός που αναφέρεται στη δυνατότητα μονιμοποίησης και διατήρησης θέσεως επί αρνητικής κρίσης για την ανανέωση ή την εξέλιξή τους. Υπάρχει αναφορά για αποχώρηση εφόσον δεν έχουν μονιμοποιηθεί. Υπάρχει δηλαδή μία διάκριση. Κάποιον που πρόλαβαν να μονιμοποιηθούν παραμένουν, αν δεν κριθούν.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Είναι οι παλιοί, οι μόνιμοι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΚΑΣ: Άρα αναφέρεται μόνο στους παλιούς και δεν έχει σχέση με το τι γίνεται από δω και πέρα. Δεκτή και αυτή η διευκρίνιση.

Σε σχέση με την παράγραφο 11 και 12 είχαμε πει ότι στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης θα ήταν καλύτερα να εξεταστούν εκεί τα ζητήματα μετακίνησης και σε κάθε περίπτωση να αποφύγουμε ενδεχόμενη αποδυνάμωση περιφερειακών Ιδρυμάτων.

Επίσης, υπάρχει προβληματισμός για την επισήμανση της Επιστημονικής Επιτροπής, για τη μη πρόβλεψη διαδικασίας κρίσης, αλλά και τη σύνθεση του Σώματος, της Συνέλευσης ως προς τη δυνατότητα να κρίνει τον υπό μετακίνηση καθηγητή.

Θα θέλαμε και σε αυτό να μας δώσετε κάποια απάντηση.

Άρθρο 38: Έχουμε πει την άποψή μας για το ζήτημα επιβρά-

βευσης των διακριθέντων αθλητών. Είπαμε ότι πρέπει να λάβουμε πράγματι υπόψη αρκετές παραμέτρους και όλες τις απόψεις, ώστε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που υπάρχουν στο χώρο του αθλητισμού και τα αντικίνητρα. Σε κάθε, όμως, περίπτωση θα πρέπει να προστατεύσουμε και το χώρο του αθλητισμού από πολλά φαινόμενα, υπερβολές και καταχρήσεις.

Το πλαίσιο διοργάνωσης των Πανελληνίων Αγώνων, αλλά και των σχολικών αγώνων πρέπει να είναι αυστηρά.

Συμφωνήσαμε ότι οι αθλητές που κατακτούν την πρώτη έως τρίτη νίκη εισάγονται άνευ εξετάσεων σε οποιοδήποτε ΑΕΙ ή ΤΕΙ, όταν αυτές αφορούν Παγκόσμιο ή Πανερωπαϊκό Πρωτάθλημα ή Ολυμπιάδα. Θεωρώ ότι είναι πολύ λίγες οι περιπτώσεις αυτές. Εκτιμώ ότι η ανησυχία για τη λειτουργία των ΑΕΙ δεν θα επιβεβαιωθεί στην πράξη.

Επίσης, υπάρχουν κάποιες προτάσεις. Αναφέρθηκαν χθες. Δεν θα τις επαναλάβω.

Συνεπώς, θα μπορούσαμε, εκτός από τις περιπτώσεις αυτές, να δούμε τις διακρίσεις, όπως είπα και χθες, στη Μαθηματική Ολυμπιάδα ή σε Ευρωπαϊκούς και Παγκόσμιους Διαγωνισμούς, που έχουν να κάνουν με ευρύτερα γνωστικά και επιστημονικά αντικείμενα.

Σε μία προσθήκη-τροπολογία που κατατέθηκε για πρώτη έως τρίτη ευρωπαϊκή διάκριση, η οποία είχε γίνει πρόσφατα, να αναφέρεται το εξής: Να υπάρχει η φράση «πρώτη έως τρίτη νίκη ή διάκριση ανάλογης σημασίας».

Επομένως, θα πρέπει να δώσουμε κίνητρα και σε αυτές τις περιπτώσεις.

Σε σχέση με το άρθρο 39 θα θέλαμε κάποιες διευκρινίσεις για τους σχολικούς συμβούλους, πώς ακριβώς θα είναι η υπηρεσιακή τους σχέση, πώς δεν θα δημιουργούνται θέματα μονιμότητας και πώς μπορούν να καλυφθούν οι απαιτούμενες δαπάνες για την πληρωμή τους, όταν έχουμε πρόβλημα στους αναπληρωτές καθηγητές.

Επίσης, να προβλεφθεί η ειδικότητα του φυσικοθεραπευτή στις Επιτροπές Διαγνωστικής Εκπαίδευσης, Αξιολόγησης και Υποστήριξης.

Σε σχέση με τις μεταγραφές είπαμε την άποψή μας. Είπαμε ότι το ποσό των 6.000 ευρώ κατ' άτομο είναι μικρό. Ανέφερε ο κύριος Υπουργός για αύξηση του ποσοστού στο 15% για τα περιφερειακά. Μεταξύ περιφερειακών θα μπορούσε να είναι και μεγαλύτερο, υπό την προϋπόθεση ότι κάποιο από τα περιφερειακά δεν θα αποδυναμώνεται υπερβολικά. Πρέπει κι εκεί να υπάρξει κάποιο πλαφόν. Δηλαδή, και για το τμήμα υποδοχής, αλλά και για τα τμήματα από όπου μεταφέρονται σπουδαστές.

Επίσης, θα πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος συνυπολογισμού των κριτηρίων, να ληφθούν υπόψη οι προτάσεις της Ελληνικής Συνομοσπονδίας ΑμΕΑ. Πιστεύω ότι η συνύπαρξη αδελφών που είναι φοιτητές σε άλλες πόλεις, θα πρέπει να είναι σημαντικό κριτήριο.

Θα πρέπει, λοιπόν, να βρεθεί κάποια μορφή μοριοδότησης: Εισοδήματος, παράλληλη σπουδή αδελφών, ασθένειες και παθήσεις που δεν περιλαμβάνονται και θα πρέπει να προβλεφθούν.

Εμείς, λοιπόν, επειδή πιστεύουμε ότι αυτό είναι μία ρύθμιση που αφορά τους εισαχθέντες της σχολικής περιόδου 2011-2012 και παρότι έτσι όπως είναι, δεν λύνει συνολικά το πρόβλημα, ψηφίζουμε την τροπολογία. Θεωρούμε, όμως, ότι η πρότασή μας για τις υποτροφίες εκπαιδευτικής αλληλεγγύης, σε συνδυασμό, αν θέλετε, με αυτήν την πρόταση που καταθέτετε, θα μπορούσε να συζητηθεί για να βρεθεί μία μονιμότερη λύση. Ο συνδυασμός αυτών των προτάσεων θα μπορούσε να δώσει την ευκαιρία μόρφωσης όλων των φτωχών παιδιών και θα βοηθούσε στο να ξεπεραστούν τα προβλήματα που δημιουργεί η σύγχρονη κοινωνική και οικονομική κρίση.

Έχουμε πει τα κριτήρια χορήγησης υποτροφιών, που είναι η ύπαρξη οικονομικής ανάγκης, η οποία βγαίνει από το πραγματικά διαθέσιμο εισόδημα, αφού λαμβάνει υπόψη τα πρόσθετα έξοδα οικογενειών, λόγω παράλληλης σπουδής αδελφών, σοβαρών παθήσεων και άλλων παραμέτρων.

Όλα αυτά, μέσω μιας εξειδικευμένης απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών, θα μπορούσαν να δώσουν μία αντικειμενική κατάταξη στους υποψη-

φίους και υπό την προϋπόθεση ότι θα έχει στη βαθμολογία βαθμό επίτευξης 6/10. Το ποσό της υποτροφίας προβλέπεται να είναι 500 ευρώ.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, θέλω να αναφερθώ στην τροπολογία που αφορά το αίτημα, σε σχέση με τη διεξαγωγή αθλητικών αγώνων. Είχατε πει στην επιτροπή ότι θα προχωρήσει. Περιμένουμε να δούμε στη συνέχεια πώς ακριβώς θα το ρυθμίσετε. Υπάρχουν οι πόροι και μπορεί να προωθηθεί υπουργική απόφαση, για να μπορέσουν και αυτήν τη χρονιά να εξελιχθούν και να ολοκληρωθούν οι σχολικοί αγώνες.

Ακόμη, θα πρέπει να γίνουν δεκτές οι προτάσεις της Ομοσπονδίας του Συλλόγου Ειδικού Τεχνικού Προσωπικού και Τεχνικών Εργαστηρίων ΑΤΕΙ Ελλάδος. Περιμένουμε τις ανακοινώσεις και τις τελικές διατυπώσεις.

Θέλω να υπενθυμίσω την πρόταση-τροπολογία για τη δικαιολόγηση απουσιών, που αφορά περίπου σαράντα καθηγητές του Γυμνασίου Γιαννιτών.

Πριν κλείσω, θέλω να αναφερθώ στη συζήτηση που έγινε γύρω από την τροπολογία που κατέθεσαν κάποιοι συνάδελφοι για τους ιεροδιδασκάλους. Σε σχέση με τη όσα ακούστηκαν χθες στην Αίθουσα, θέλω να πω ότι πρέπει να σταματήσουν όσοι θέλουν να μονοπωλούν τον πατριωτισμό, οι εργολάβοι του πατριωτισμού, να υπονομεύουν την προσπάθεια για μία πραγματικά αυτοδύναμη ισχυρή δημοκρατική Ελλάδα.

Κύριε Υπουργέ, άποψή μου είναι ότι πρέπει να έχουμε μια ολοκληρωμένη πρόταση από το Υπουργείο με βάση προσχέδιο νόμου, που ήδη υπάρχει, για να συζητήσουμε συνολικά τα θέματα που συνδέονται και με την παιδεία και με την εκπαίδευση, και με τη θρησκεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνω, λέγοντας ότι οι δύο νέοι φορείς, που είναι δύο εξειδικευμένοι φορείς που λειτουργούν υπό την εποπτεία του Υπουργού και επιτελούν σημαντικό έργο, εντάσσονται στο γενικότερο σύστημα και πλαίσιο της παρεχόμενης παιδείας στη χώρα μας και με τις λοιπές διατάξεις λύνονται πολλά προβλήματα. Σίγουρα, όμως, θα πρέπει να έχουμε θεσμοθέτηση ολοκληρωμένων πολιτικών για τους διάφορους τομείς που μας απασχολούν στη σημερινή συζήτηση, γιατί η δημόσια παιδεία είναι για εμάς επιλογή και βασική πολιτική μας, αλλά και δικαίωμα για κάθε Έλληνα πολίτη, για τον οποίον Έλληνα πολίτη πιστεύουμε στην ισότητα της ευκαιρίας στη μόρφωση και στην ισονομία απέναντι στους συμπολίτες του, την οποία μόνο το ελληνικό κράτος, η ελληνική πολιτεία μπορεί να διασφαλίσει και κανείς άλλος μεμονωμένα με φωνές ή οποιεσδήποτε άλλες πράξεις, που δεν συνάδουν με μία δημοκρατική συμπεριφορά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια των Ανεξάρτητων Ελλήνων, κ. Σταυρούλα Ξουλίδου.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ δεν θα καταχρασώ το χρόνο, όπως ο προηγούμενος συνάδελφος. Θα προσπαθήσω να είμαι ακριβής στο χρόνο μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω την ομιλία μου πάνω στα άρθρα, αλλά δεν θα επεκταθώ, γιατί θα περιμένω να ακούσω από τον Υπουργό ποιες από τις τροπολογίες θα κάνει δεκτές και από τις προσθήκες που έχουν κατατεθεί. Επιφυλάσσομαι, λοιπόν, να τοποθετηθώ, αφού ακούσω τι θα αποδεχθεί από τις παρατάξεις, για να δούμε και εμείς τι θα πούμε αργότερα.

Θέλω να σας διαβάσω το ευχετήριο μήνυμα που έδωσε ο Υπουργός Παιδείας για το 2013. Είπε, λοιπόν, ότι το 2013 θα είναι μία χρονιά που θα παλέψουμε με δύναμη και αισιοδοξία, προκειμένου με κιβωτό του Ελληνισμού την παιδεία και τον πολιτισμό να βγάλουμε την πατρίδα από την κρίση.

Πώς ακριβώς θα το κάνουμε αυτό, κύριε Υπουργέ; Πώς θα περάσουμε από τη χρονιά της μεγάλης δοκιμασίας, στη χρονιά που θα βγάλουμε την πατρίδα από την κρίση; Με το ξεπούλημα της χώρας μας σε ένα άρθρο ενός άσχετου νομοσχεδίου με τη διαδικασία του κατεπείγοντος; Με τις μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις; Με ένα νέο μνημόνιο; Με νέα χαράτσια; Με νέους

φοροεισπρακτικούς μηχανισμούς; Μήπως, κύριε Υπουργέ της Παιδείας, μπορείτε να μας απαντήσετε πώς μπορούμε να περάσουμε από τη χρονιά της δοκιμασίας στη χρονιά της ελπίδας;

Με μεγάλη μας έκπληξη διαβάσαμε το πρώτο προεδρικό διάταγμα της νέας χρονιάς, που αναφέρεται στον καθορισμό βαθμίδων επαγγελματικών προσόντων των ψυκτικών να υπογράφεται στο Βερολίνο με ημερομηνία 7 Ιανουαρίου 2013 από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τρεις Υπουργούς, μέσα στους οποίους συμπεριλαμβάνεστε και εσείς.

Μάλιστα, το έχω από το Εθνικό Τυπογραφείο και το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Σταυρούλα Ξουλίδου, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Καλά ξεκίνησε η χρονιά μας, δεν συμφωνούμε; Γιατί τόση βιασύνη να υπογραφεί το εν λόγω προεδρικό διάταγμα στο Βερολίνο και όχι στην Αθήνα, δεδομένου ότι η πράξη αυτή δημιουργεί προκλητικούς συνειρμούς με την υποταγή της Ελλάδας στην κατακτητική πολιτική της Γερμανίας ή μήπως ήταν και αυτό ένα πρωτοχρονιάτικο δώρο της συγκυβέρνησης στον ελληνικό πολιτισμό;

Παρατηρούμε ότι παρά το πλήθος των αντιδράσεων των διάφορων φορέων, που τους αφορά άμεσα το παρόν νομοσχέδιο, διακρίνουμε παραδειγματική συμμόρφωση στις απαιτήσεις των δανειστών μας από τον Υπουργό Παιδείας, που δεν αφήνει και τίποτα όρθιο. Στο ίδιο σχέδιο νόμου περιλαμβάνονται βέβαια και μερικές ευνοϊκές ρυθμίσεις, που γλυκαίνουν κάπως το χάπι της παρακμής. Και επειδή το Υπουργείο είναι Εθνικής Παιδείας, σας ερωτώ: Ποιος είναι ο ρόλος του κράτους, ποιος νομοθετεί, ποιος προτείνει τους νόμους και φυσικά χωρίς διαπραγματεύσεις και χωρίς παζάρια κάτω από το τραπέζι;

Θα αναφερθώ συγκεκριμένα στα δημοσιεύματα που είδαν το φως σήμερα το πρωί σχετικά με την επικείμενη τροπολογία, την 13, για το φλέγον αυτό θέμα που αφορά το Υπουργείο Παιδείας. Μάλιστα, θα μου επιτρέψετε να κάνω μια σύντομη ιστορική αναδρομή, η οποία μετράει περίπου εξήντα χρόνια και ταλανίζει το Υπουργείο Παιδείας. Αναφέρομαι στο έγκλημα αφελληνισμού που συντελείται στη Θράκη, ένα έγκλημα παλιό, μετράει δεκαετίες όταν η ελληνική κυβέρνηση το 1954 αποφάσισε να παραβιάσει εις βάρος των ελληνικών συμφερόντων τη Συνθήκη της Λωζάνης, αναγνωρίζοντας την τουρκική μειονότητα. Μάλιστα, φρόντισε ο τότε Υπουργός Παιδείας, ο κ. Γεροκωστόπουλος, να στείλει έγγραφο, με το οποίο ζητούσε την διακριτική ευνοϊκή μεταχείριση των τούρκων μαθητών. Έτσι, η λέξη «τούρκος» μπήκε στο Υπουργείο Παιδείας. Την επόμενη χρονιά η τουρκική κυβέρνηση αποφάσισε να ανταποδώσει την ευγενική κίνηση της Ελλάδας, οργανώνοντας μια δίχως προηγούμενο επίθεση στους Έλληνες της Πόλης, τα γνωστά αίσχη του τουρκικού παρακράτους, τα Σεπτεμβριανά.

Από τότε μέχρι σήμερα «πολύ νερό κύλησε στο αυλάκι» και οι αναίτιες παραχωρήσεις της ελληνικής πλευράς άρχισαν να δημιουργούν τις βάσεις για ένα ανεξάρτητο εκπαιδευτικό σύστημα εντός της Ελλάδας, μειονοτικά δημοτικά σχολεία, μειονοτικά ιδιωτικά γυμνάσια-λύκεια, όλα υπό την τουρκική διεύθυνση. Την οριστική πέτρα στο στρεβλό οικοδόμημα έβαλε ο Γιώργος Παπανδρέου, που ως Υπουργός Παιδείας αποφάσισε την ειδική primoδότηση των μουσουλμάνων μαθητών, προκειμένου να εισαχθούν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το πρόβλημα των μουσουλμανοπαίδων ήταν η πολυγλωσσία, γιατί οι περισσότεροι μουσουλμάνοι είναι Πομάκοι και μιλούσαν τρεις γλώσσες: την μητρική πομακική, την τουρκική και την ελληνική. Η ελληνική κυβέρνηση αποφάσισε να δημιουργήσει ειδικά καλοπληρωμένα ερευνητικά προγράμματα. Τότε, εμφανίζεται η κ. Δραγώνα, η οποία απεφάνθη πως η εκπαίδευση πρέπει να γίνεται σε δύο γλώσσες: ελληνικά και τουρκικά, εξαφανίζοντας κυριολεκτικά από τον γλωσσολογικό χάρτη την πομακική γλώσσα και παραδίδοντας ουσιαστικά τους Πομάκους στην αγκαλιά της Άγκυρας.

Το πρωτοφανές αυτό γεγονός συνέβη στο τέλος του 2010 και θεωρείται μοναδικό στην παγκόσμια κοινότητα, αφού ένα Υπουργείο Παιδείας αποφασίζει να εξαλείψει την ιστορία, τον πολιτι-

σμό, τη γενικότερη κουλτούρα και τη γλώσσα μιας πληθυσμιακής μονάδας. Το κριτήριο της ανώμαλης αυτής συγχώνευσης ήταν το θρήσκευμα, που ενώ αποτελεί ευαίσθητο, μη δημοσιοποιημένο προσωπικό δεδομένο, γίνεται ισοπεδωτικό εθνολογικό κριτήριο.

Ως παράδειγμα εθνικής τάσης απέναντι στο ζήτημα της μειονοτικής εκπαίδευσης στη Θράκη, σας προκαλώ να προχωρήσουμε όλοι μαζί στη θεσμοθέτηση με πλήρη διαφάνεια κανόνων και διατάξεων, που αφορούν τη μειονότητα, ειδικά αυτήν τη στιγμή που υπάρχουν και έτοιμα νομοθετήματα. Δεν μιλάμε για ζητήματα που αφορούν στην μειονότητα, χωρίς να αναλαμβάνει θέση η ίδια η μειονότητα. Ήδη έχουν γίνει πολλές συζητήσεις, αλλά αυτές οι συζητήσεις πρέπει να γίνονται εκεί που πρέπει και όχι αλλού. Δεν πρέπει σήμερα να υπεκφεύγει κανείς και αναφέρονται στην προσθήκη που κατατέθηκε για τον διορισμό από το Υπουργείο Παιδείας των ιεροδιδασκάλων της Θράκης και όχι να γίνεται από το Προξενείο της Κομοτηνής.

Πείτε μας πως εννοείτε, κύριοι, την αρχή της ισονομίας, όταν δεν διορίζονται αναλογικά ιερείς και θεολόγοι στην ευπαθή αυτή περιοχή της Θράκης;

Γιατί άραγε, ενώ υπάρχουν εκατόν τριάντα οργανικά κενά θεολόγων καθηγητών, δεν διορίσατε ούτε έναν μόνιμο ούτε έναν αναπληρωτή καθηγητή, ιδιαίτερα στα δυσπρόσιτα μέρη του Έβρου.

Όπου υπάρχει κενό κι όταν αποφεύγουμε να τοποθετηθούμε εμείς οι Έλληνες Βουλευτές κι όταν υπάρχουν παρεμβάσεις που έχουν να κάνουν με υποτιθέμενες συνέπειες σε ψήφο –και το λέω αυτό, γιατί έτσι είναι κύριοι- τότε πραγματικά νομίζω ότι χάνουμε την ουσία και χάνουμε κάθε μέτρο, το οποίο το πληρώνουμε αργότερα και το πληρώνουν και τα παιδιά μας.

Το μέλλον της πατρίδας μας, το μέλλον του έθνους μας είναι τα παιδιά μας. Είναι αυτά τα παιδιά που τα περισσότερα σήμερα υποσιτίζονται στα σχολεία, που παγώνουν εξαιτίας της έλλειψης πετρελαίου, που ταλαιπωρούνται καθημερινά στις μετακινήσεις στην επαρχία, στα ακριτικά νησιά, στα χωριά μας. Αγνοείτε επιδεικτικά τα προβλήματα των μαθητών, των δασκάλων, των καθηγητών, τις προτάσεις όλων των θεσμικών φορέων που κατατέθηκαν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Για να αντλήσουν, λοιπόν, αισιοδοξία οι μαθητές και οι δάσκαλοι, χρειάζονται προοπτική, αλλά αυτή απουσιάζει από το παρόν νομοσχέδιο. Αντί να μιλάμε για τη χαμένη γενιά του μνημονίου, ας μιλάμε για τη γενιά που θα αλλάξει τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό δεν εξαρτάται μόνο από την τυπική εκπαίδευση. Χιλιάδες Ελληνόπουλα που φοιτούν σήμερα σε δημοτικά, γυμνάσια, λύκεια και πανεπιστήμια της χώρας, αλλά και του εξωτερικού, ζουν μέσα σε συνθήκες που κανείς δεν τους είχε προετοιμάσει. Ας είμαστε, λοιπόν, εμείς αυτοί που θα κάνουμε το μεγάλο βήμα.

«Γνώμες, καρδιές, όσοι Έλληνες, ό,τι είστε, μην ξεχνάτε! Δεν είστε από τα χέρια σας μονάχα, όχι! Χρωστάτε και σ' αυτούς που ήρθαν, πέρασαν, θα 'ρθουν και θα περάσουν. Κριτές θα μας δικάσουν οι αγέννητοι, οι νεκροί». Κωστής Παλαμάς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο δι' ολίγον.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Για να μην δημιουργούμε εντυπώσεις, να σας πω ότι τα προεδρικά διατάγματα υπογράφονται όπου βρίσκεται ο Πρόεδρος. Αν είναι στο Βερολίνο, τα υπογράφει στο Βερολίνο. Όταν το καλοκαίρι ψηφίσαμε το ν. 4076, ο Πρόεδρος ήταν στη Λευκάδα και τον υπέγραψε στη Λευκάδα.

Το καταθέτω κι αυτό στα Πρακτικά, απλώς για να μην δημιουργούμε εντυπώσεις, όταν δεν πρέπει.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα νόμο, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ: Μπορούσε να γίνει λίγο αργότερα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Σας παρακαλώ. Για όνομα του Θεού!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή, κ. Παναγιώτης Ηλιόπουλος για οκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο φιλοδοξεί μέσω της κυβερνητικής Πλειοψηφίας να συστήσει δύο νέους φορείς, οι οποίοι απορροφούν με συγχώνευση άλλους αμαρτωλούς φορείς που θα υπάγονται στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Πρόκειται για τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου: Ίδρυμα Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης και τον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων Επαγγελματικού Προσανατολισμού. Εύκολα θα μπορούσε κανείς να πει, χωρίς άλλη επαφή με το προτεινόμενο νομοσχέδιο, ότι η συγχώνευση των οργανισμών σε ενιαίο φορέα είναι κατ' αρχήν κάτι θετικό, γιατί λογικά σκεπτόμενοι θα μειωθούν τα έξοδα, οι λειτουργικές δαπάνες, οι θέσεις αργομισθίας και τελικά το προσδοκώμενο έργο από την απόδοση των φορέων αυτών στον πολίτη.

Τι αντιλαμβανόμαστε όμως από την απλή ανάγνωση των διατάξεών του; Ότι πρόκειται για μία ακόμα προσπάθεια μεταφοράς της ευθύνης από πολλούς διασπαρμένους οργανισμούς σε κάποιον με ενιαία δομή, που θα παραλάβει όλες τις κακοδαιμονίες του παρελθόντος, με πιθανότερη εξέλιξη τη διαιώνισή τους εις βάρος του Έλληνα πολίτη.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το ίδιο το νομοσχέδιο στην αιτιολογική του έκθεση παραδέχεται με αφοπλιστική ειλικρίνεια ότι - όπως γράφει επί λέξει- μεγάλο μέρος της ακίνητης περιουσίας παραμένει ανεκμεταλλεύτη.

Ας πιάσουμε όμως τα πράγματα από την αρχή, για να δούμε πώς επιχειρείται για μία ακόμη φορά ο αποπροσανατολισμός του κόσμου από τα φλέγοντα δημοσιονομικά θέματα και πως υπό την καθοδήγηση και επιτήρηση των νέων επικυρίαρχων του ελληνικού πολιτικού συστήματος, των Γερμανών, που κατοικοεδρεύουν μονίμως πλέον στα υπουργεία, αποφασίζεται ο δήθεν εξορθολογισμός της Δημόσιας Διοίκησης, ενώ στην ουσία επιχειρείται μόνο η αλλαγή φορεσιών.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι ο νέος φορέας θα διαθέτει πάλι ένα πολυμελές διοικητικό συμβούλιο, στα μέλη του οποίου, εκτός από τα πρόσωπα εγνωσμένου κύρους, που προφανώς διορίζονται από τον εποπτεύοντα Υπουργό, περιλαμβάνονται και όλοι οι γνωστοί-άγνωστοι της κακοδαιμονίας της ελληνικής διοίκησης, δηλαδή συνδικαλιστικά στελέχη, επιφανείς εργατοπατέρες και γνωστά ενεργούμενα των κομμάτων σωλήνα, του ίδιου που έχει οδηγήσει εδώ τους φορείς που δήθεν επιθυμείτε να εξυγιάνετε –άρθρο 16.

Ενδιαφέρουσα είναι εξάλλου, όσο και απόλυτα δηλωτική των πραγματικών προθέσεών σας, η διάταξη που περιλαμβάνεται στο άρθρο 4 του Διοικητικού Συμβουλίου του ΙΝΕΔΙΒΙΜ ότι τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, των οποίων λήγει η θητεία, εξακολουθούν να ασκούν τα καθήκοντά τους μέχρι την αντικατάστασή τους και δικαιούνται μέχρι τότε να λαμβάνουν τις αποδοχές και τις αποζημιώσεις που προβλέπονται για την άσκηση των καθηκόντων τους. Αν αυτό δεν είναι κομματισμός, ευνοιοκρατία και διαιώνιση του σάπιου κατεστημένου των κομμάτων σας, τι είναι, κύριοι της Κυβέρνησης; Αν είχατε πράγματι σκοπό να εξυγιάνετε τους φορείς αυτούς, γιατί δεν καθορίσατε ένα μικρό, ευέλικτο και ικανό διοικητικό συμβούλιο και γιατί δεν δώσατε απολυτήριο σε όσους μέχρι σήμερα, ενώ παραδέχεστε ότι είναι άχρηστοι, οδήγησαν σε τέλμα τους οργανισμούς;

Και ενώ υποτίθεται ότι το διακύβευμα σε αυτές τις συγχωνεύσεις δεν είναι άλλο από την αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων, καμμία απολύτως μνεία δεν γίνεται στον τομέα αυτό, τον πιο σημαντικό, έτσι ώστε να μας πείσετε ότι πράγματι αξίζει τον

κόπο αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία. Με μία απλοϊκή αναφορά μεταφέρετε όλη την ευθύνη για την αξιοποίηση της περιουσίας αυτής στους γνωστούς δαιδάλους των υπουργικών γραφείων, εκεί που συνωθούνται όλα τα άνομα συμφέροντα, οι ομάδες πίεσης και η διεφθαρμένη διοίκηση, που η Ελλάδα πληρώνει ακριβά.

Ουδέν για καταγραφή των ακινήτων, ουδέν για ποινικές ευθύνες των μέχρι σήμερα διοικητικών συμβουλίων που δεν έκαναν τη δουλειά τους, ουδέν για το πού σπαταλήθηκαν τα χρήματα και οι δημόσιοι πόροι για τη συγκρότηση και τη λειτουργία των οργανισμών αυτών. Όλες οι ευθύνες ακυρώνονται, όλες οι ευθύνες χαρίζονται και πάμε γι' άλλα. Ο ρόλος του νομοθέτη, αντί να είναι εξυγιαντικός, γίνεται συγχωρητικός και προδιαθέτει για τη νοσηρή συνέχεια ενός εξίσου γνωστού νοσηρού παρελθόντος. Αυτό είναι το πνεύμα της πρότασης του νομοσχεδίου.

Παρά ταύτα, θα μπορούσαν να υπήρχαν σημαντικές διατάξεις που να συγκέντρωναν την ομόφωνη γνώμη αυτής της Αίθουσας, εάν δεν ήταν εντελώς προσχηματικές, όπως για παράδειγμα αυτή του άρθρου 32 περί αξιολόγησης των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Αντί να σπεύσετε να εφαρμόσετε αυτό που σωστά αποτελούσε και για εσάς το πρωταρχικό για τη σωστή εκπαιδευτική λειτουργία, την αξιολόγηση των διδασκόντων με όρους, όχι μόνο δεν την υλοποιείτε, αλλά την αναβάλλετε με συνεχείς παρατάσεις.

Έτσι, λοιπόν, έρχεστε και ανελευθέρια νομοθετείτε ότι παρατείνεται για επτά ακόμα μήνες η προθεσμία που τάσσει το εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 3.29 του ν. 4072/2012, προκειμένου να εκδοθεί το προεδρικό διάταγμα που θα καθορίζει τα όργανα, τη διαδικασία, καθώς και τα κριτήρια αξιολόγησης των εκπαιδευτικών. Τι σας εμποδίζει τόσο καιρό να βγάλετε το προεδρικό διάταγμα με τα κριτήρια; Οι συναντήσεις σας με την τρόικα που δεν σας αφήνουν να συγκεντρωθείτε ή ότι για άλλη μία φορά εμπαιζετε το εκλογικό σώμα, ευαγγελιζόμενοι την αξιοκρατία;

Μία άλλη διάταξη που θα μπορούσε να έχει προκαλέσει τα ευμενή σχόλια τα δικά μας και την ψήφο μας είναι αυτή του άρθρου 33 περί του προσωπικού που απαρτίζει τις σχολικές μονάδες ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης εξωτερικού. Όλοι γνωρίζουμε τον τραγέλαφο που επικράτησε μετά από την απόφαση της Κυβέρνησης κατ' εφαρμογήν του ν. 4027/2011 για τον περιορισμό του επιμορφίου στους εκπαιδευτικούς που αποσπώνται στα ελληνόγλωσσα σχολεία, τα οποία –τι περίεργο να το φανταστεί κανείς από εσάς;– στέρησαν από διδάσκοντες, αφού κανείς δεν πάει στο εξωτερικό πληρώνοντας από την τσέπη του.

Τώρα, λοιπόν, επιμνηθείς, όπως πάντα, στα θέματα με εθνικό ενδιαφέρον, σκεφθήκατε να επιτρέψετε την πρόσληψη εκπαιδευτικού προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, ενώ καλείτε ταυτόχρονα προς αξιοποίηση και όποιο προσωπικό επιθυμεί να προσφέρει εθελοντικά, δηλαδή χωρίς καμμία αμοιβή, τις υπηρεσίες του στη διδασκαλία των ελληνόγλωσσων του εξωτερικού, ενός καθήκοντος που έπρεπε να ήταν πρώτιστο καθήκον της εκάστοτε κυβέρνησης. Δυστυχώς, δεν ήταν στις προτεραιότητες της Κυβέρνησης του ταξιδευτή Παπανδρέου και των εθνομηδενιστών συντρόφων του, με τους οποίους συγκυβερνάτε σήμερα.

Σας δηλώνουμε ότι η παρουσία της Χρυσής Αυγής στο Κοινοβούλιο, όπως έχετε ήδη αντιληφθεί, είναι από μόνη της εξυγιαντική για τους θεσμούς. Η παρέμβασή μας σε θέματα εθνικού ενδιαφέροντος, στα οποία συμπεριλαμβάνουμε και τα οικονομικά σε μία δύσκολη περίοδο σαν την σημερινή, δεν είναι απλά διεκπεραιωτική, αλλά είναι ουσιαστική, γιατί προτείνονται και εισηγούνται.

Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο θα μπορούσε υπό διαφορετικές συνθήκες, όπως αλλού δηλώσαμε, να είχε τη θετική μας ψήφο, αν δεν μύριζε τόσο έντονα παλαιοκομματισμό των παλαιών εποχών. Από την άλλη, είναι ένα νομοσχέδιο τεχνικό, του οποίου οι προθέσεις και μόνο οι προθέσεις και όχι η ουσία είναι στη σωστή κατεύθυνση. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση,

αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 57ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια της Δημοκρατικής Αριστεράς, κα Μαρία Ρεπούση για οκτώ λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Καλώς ήρθατε, παιδιά.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι Υφυπουργοί, αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά το πρώτο μέρος του σχεδίου νόμου, που είναι και το κύριο, υπάρχει πρόταση από τη μεριά του Υπουργείου; Υπάρχει μία πρόταση. Τι λέει αυτή η πρόταση;

Φτιάχνει δύο ιδρύματα που προκύπτουν μέσα από συγχωνεύσεις, το ένα είναι πάροχος και ασχολείται με τα θέματα διά βίου μάθησης που, όπως δεχθήκαμε σε αυτήν την Αίθουσα, είναι πάρα πολύ σημαντικά –είναι τόσο σημαντικά όσο και η τυπική εκπαίδευση στον ανεπτυγμένο κόσμο– και φτιάχνει επίσης ένα δεύτερο φορέα, που ασχολείται με την ανανέωση και την πιστοποίηση των επαγγελματικών προσόντων.

Δημιουργεί αυτή η πρόταση μια ιδιωτική αγορά, όπως ακούστηκε; Όχι. Η ιδιωτική αγορά αυτή υπάρχει και έρχεται η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και προσπαθεί να φτιάξει δύο φορείς, ώστε να οργανώσει καλύτερα, να εποπτεύσει και να ελέγξει την αγορά αυτή. Είναι, λοιπόν, παραπλανητικό να λέμε σ' αυτήν την Αίθουσα ότι αυτοί οι δύο φορείς είναι αυτοί που δημιουργούν την ιδιωτική αγορά.

Ιδιωτική αγορά υπάρχει, γιατί οι ανάγκες του κόσμου για εκπαίδευση είναι πολύ περισσότερες από αυτές που παρέχει το τυπικό σύστημα εκπαίδευσης. Άρα φυτρώνουν γύρω-γύρω σαν τα μανιτάρια διάφορα εκπαιδευτήρια και φορείς που παρέχουν εκπαίδευση και κατάρτιση και το κράτος πρέπει να τη δει αυτήν την πραγματικότητα για να την ελέγξει, να την οργανώσει, να την εποπτεύσει, αλλιώς δεν λειτουργεί υπέρ του δημοσίου συμφέροντος.

Εγώ να δεχθώ ότι αυτό το σχέδιο νόμου επιχειρεί να τη ρυθμίσει με λάθος τρόπο. Θα πρέπει, όμως, να μας πείτε ποιος είναι ο σωστός. Διότι, η άλλη πρόταση δεν υπάρχει. Η άλλη πρόταση αρνείται την πραγματικότητα. Αρνεϊται, δηλαδή, ότι υπάρχει αυτή η αγορά, που είναι πολύ μεγαλύτερη από το τυπικό σύστημα εκπαίδευσης και κλείνει τα μάτια στην πραγματικότητα.

Άρα, εγώ θα έλεγα ότι και αυτήν την ύστατη στιγμή μέσα στο Κοινοβούλιο χρειάζονται προτάσεις, που να βελτιώνουν τη λειτουργία των φορέων αυτών ως φορέων του Υπουργείου Παιδείας που εποπτεύουν, οργανώνουν και ελέγχουν αυτήν την αγορά.

Αυτό κατά την άποψή μας συνιστά πολιτική παρέμβαση δημοσίου συμφέροντος και όχι καταγγελίες, «αγορά, αγορά, αγορά». Εξάλλου και η αγορά έχει σημασίες που οι άνθρωποι και οι κοινωνίες της δίνουν. Εάν της δίνουμε αρνητικές, έχει αρνητικές σημασίες. Να τη ρυθμίσουμε με τρόπο που να λειτουργεί υπέρ του δημοσίου συμφέροντος.

Τώρα, σε ό,τι αφορά τα επιμέρους άρθρα, εμείς έχουμε καταθέσει μια σειρά από τροπολογίες. Πολλές από αυτές ο Υπουργός τις έχει δεχθεί και τις βλέπω ενσωματωμένες στο επικαιροποιημένο σχέδιο νόμου. Θα θέλαμε να σας ακούσουμε με προσοχή και για τις υπόλοιπες, κύριε Υπουργέ.

Να κάνω κάποιες παρατηρήσεις. Στο άρθρο 18, που αναφέρεται στον Διευθύνοντα Σύμβουλο του ΕΟΠΠΕΠ, αναφέρει ότι είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, πρέπει να είναι επισημειωμένος με επαρκή γνώση και εμπειρία σε θέματα διοίκησης. Να ορίσουμε να έχει πτυχίο ΑΕΙ, να είναι σαφές ορισμένο: επισημειωμένος με πτυχίο ΑΕΙ.

Επίσης, να ορίζεται –πράγμα που έχετε δεχθεί– ότι η θέση αυτή καλύπτεται μετά από προκήρυξη. Ωραία, συμφωνούμε.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 30 και από άλλους συναδέλφους από άλλες πτέρυγες της Βουλής έχουν διατυπωθεί κάποιες προσθήκες. Συμφωνούμε με την άποψη που λέει ότι ναι μεν το Ινστιτούτο Ποιμαντικής Επιμόρφωσης μπορεί να παρέχει μοριοδοτημένη κατάρτιση, αλλά αυτή πρέπει να αφορά αποκλειστικά θέματα

ποιμαντικής επιμόρφωσης.

Άρα, θα θέλαμε στην παράγραφο 3 του άρθρου 3 να προστεθεί «κατά το μέρος που παρέχει υπηρεσίες Διά Βίου Μάθησης αποκλειστικά σε θέματα ποιμαντικής επιμόρφωσης.». Το θεωρούμε πάρα πολύ σημαντικό, γιατί όπως γνωρίζετε σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 3879/2010, στο πλαίσιο της δημόσιας πολιτικής που διαμορφώνει το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης για τη διοίκηση, την εκπαίδευση και την ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού του δημόσιου τομέα, μόνο το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης μπορεί να ασκήσει επιτελικό ρόλο στο σχεδιασμό και στο συντονισμό της εφαρμογής των προγραμμάτων εκπαίδευσης κ.ο.κ., για να μην σας κουράζω με τις επαναλήψεις.

Σε ό,τι αφορά τώρα το άρθρο 34 και σε σχέση με αυτά που προβλέπει το άρθρο αυτό και σε σχέση με προσθήκες και τροπολογίες που διατυπώθηκαν και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, συμφωνούμε απόλυτα, σε ό,τι αφορά τους υποψήφιους διδάκτορες. Οι υποψήφιοι διδάκτορες, όσοι έχουν σχέση με πανεπιστήμια -και πιστεύω ότι πολλοί μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα είχαμε είτε ως φοιτητές είτε ως καθηγητές, σχέση με πανεπιστήμια- γνωρίζουμε και οι υποψήφιοι διδάκτορες και οι μεταδιδάκτορες παίζουν πάρα πολύ σημαντικό ρόλο στη λειτουργία των ιδρυμάτων. Πολλές φορές κάνουν και μάθημα ή υποστηρίζουν ένα μάθημα. Κάνουν εργαστήρια. Είναι μέσα στην καθημερινή ζωή των πανεπιστημίων και αυτοί οι άνθρωποι δεν αμείβονται.

Έρχεται τώρα, λοιπόν, ο νόμος και ρυθμίζει αυτήν την αδικία, όπως γίνεται και στα μεγάλα καλά πανεπιστήμια της αλλοδαπής. Τους δίνει, λοιπόν, τη δυνατότητα να έχουν κάποιο μικρό έστω μισθό για την παροχή αυτή των υπηρεσιών μέσα στα πανεπιστήμια.

Ταυτόχρονα, επειδή γνωρίζουμε ποια είναι η κατάσταση, το πανεπιστήμιο πια δεν μπορεί να κάνει τις προσλήψεις που έκανε. Είναι υποχρεωμένο να υπαχθεί και αυτό σε αυτούς τους μνημονιακούς όρους που η χώρα μας έχει υποχρεωθεί να υπογράψει. Άρα, και τους υποψήφιους διδάκτορες και μεταδιδάκτορες κατά κάποιον τρόπο τους αξιοποιούμε δημιουργικά, αμείβοντάς τους για την εργασία που προσφέρουν και ταυτόχρονα παρέχουμε υπηρεσίες στο ίδρυμα, στο πανεπιστήμιο που μέσω αυτής της οδού μπορεί να καλύψει πραγματικά κενά σε διδακτικό και ερευνητικό έργο.

Στο όριο ηλικίας συνταξιοδότησης συμφωνούμε απολύτως, κύριε Υπουργέ, με τις ενστάσεις που διατυπώθηκαν σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να πάει πάνω από εξήντα επτά. Δεν θα επιχειρηματολογήσω, συμφωνώ με την επιχειρηματολογία που ακούστηκε.

Έχετε δεχθεί την συνυπηρέτηση και είναι πάρα πολύ θετικό. Εγώ θα καλούσα τις δυνάμεις αυτές μέσα στο Κοινοβούλιο -που ξέρουμε τα προβλήματα των πανεπιστημιακών και ξέρουμε ότι το άρθρο 34 ρυθμίζει πολλά από αυτά τα προβλήματα- να υπερψηφίσουν το άρθρο αυτό, το οποίο έχει βγει μέσα από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε στα πανεπιστήμια -το διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό- και άρα έρχεται να διορθώσει κάποιες παραβλέψεις προηγούμενων νόμων.

Για την ειδική αγωγή θα ήθελα να αναφέρω μία μόνο κουβέντα. Είπα και στην ομιλία μου ότι κατά τη γνώμη μου το σχέδιο νόμου κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση, ενισχύοντας τις δομές εκείνες που θα λειτουργήσουν υποστηρικτικά στη γενική αγωγή. Και περιμένουμε κι εμείς ένα καινούργιο σχέδιο νόμου ολοκληρωμένο για την ειδική αγωγή, γιατί θεωρούμε ότι είναι πάρα πολύ σημαντική, όχι μόνο για την εκπαίδευση των παιδιών αυτών, αλλά συνολικά για την ευαισθητοποίηση της κοινωνίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ.

Έλεγα προηγουμένως σε μία συνάδελφό μου το εξής: Η πολιτεία έχει εγκαινιάσει μία σειρά από λεωφορεία, που είναι υποχρεωμένα να παίρνουν άτομα με αναπηρία. Τα άτομα με αναπηρία δεν μπορούν να αξιοποιήσουν αυτά τα λεωφορεία, γιατί ο κόσμος δυσανασχετεί με την αργοπορία, που έχει το λεωφορείο για να ανέβει ένα άτομο με αναπηρία και να κατέβει.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι έχουμε ένα έλλειμμα στην κοινωνία μας ευαισθητοποίησης απέναντι σε αυτούς τους ανθρώπους και μία από τις αιτίες αυτού του ελλείμματος είναι ότι τα παιδιά με αναπηρία δεν είναι αρκετά ενταγμένα στο σύστημα της γενικής εκπαίδευσης, έτσι ώστε από μικρά να συνυπάρχουν και να βλέπουν ότι και αυτή είναι μία ιδιαιτερότητα, μία όψη της ζωής.

Για τις μεταγραφές θα συμφωνήσουμε, επειδή καταλαβαίνουμε πόσο σημαντικό είναι το πρόβλημα. Έχουμε συμφωνήσει με τη ρύθμιση του Υπουργείου Παιδείας και θα συμφωνήσουμε και με την αύξηση του ποσοστού αποκλειστικά στα περιφερειακά πανεπιστήμια, φυσικά όχι στην τάξη του 25% και του 20%, αλλά ένα 15% είναι υπεραρκετό, σε ό,τι αφορά τα περιφερειακά πανεπιστήμια.

Θα τελειώσω με το θέμα των αθλητών. Έχουμε κάνει μία συγκεκριμένη τροπολογία στο Υπουργείο Παιδείας και θα θέλαμε να ακούσουμε καθαρά τον Υπουργό να μιλάει γι' αυτήν.

Κύριε Υφυπουργέ, κύριε Ιωαννίδη, εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά έχουμε δεχθεί την αναγκαιότητα να ενισχυθούν τα παιδιά που διακρίνονται σε αθλητικούς αγώνες, παγκόσμιους, πανευρωπαϊκούς κ.λπ.. Θα πρέπει -γιατί αυτό είναι η πολιτική, ένας προωθητικός συμβιβασμός- και εσείς να δεχθείτε ότι η πρόταση που έχει προβάλει η Δημοκρατική Αριστερά και που αναγνωρίζει την ανάγκη της μοριοδότησης, είναι σε αυτήν την κατεύθυνση ενός προωθητικού συμβιβασμού, που από τη μια λαμβάνει υπ' όψιν τα παιδιά που περνούν σκληρές εξετάσεις, τα ιδρύματα που δεν μπορούν να δεχθούν άπειρο αριθμό αθλητών και από την άλλη, τους ίδιους τους αθλητές που διακρίνονται.

Να δεχθούμε, λοιπόν, πρώτη, δεύτερη, τρίτη θέση, χωρίς εξετάσεις και να δεχθούμε μέχρι την όγδοη θέση μια πολύ μεγάλη μοριοδότηση της τάξεως του 50%. Δηλαδή, ένα παιδί που θα πέρναγε κανονικά με «18» να θέλει «9», αλλά να μπορεί κάτι να γράψει. Και σε όλες τις άλλες κατηγορίες να υπάρχει μία πολύ μεγάλη μοριοδότηση, που θα διασφαλίζει την αθλητική δραστηριότητα, θα την ενισχύει και ταυτόχρονα θα είναι παιδιά που μπορούν να ανταποκριθούν στοιχειωδώς στις ανάγκες μιας εξέτασης, για να μπουν στο πανεπιστήμιο.

Μία κουβέντα μόνο θέλω να πω, που αφορά τη μειονοτική εκπαίδευση, γιατί ακούγονται πάρα πολλά εδώ. Θεωρώ ότι τα τελευταία χρόνια έχει γίνει μία πολύ καλή προσπάθεια που αφορά τη μειονοτική εκπαίδευση. Αυτή η προσπάθεια έδωσε καρπούς. Τα παιδιά γύρισαν στα σχολεία. Τα παιδιά της μουσουλμανικής μειονότητας, πρώτον, φοιτούν σήμερα σε πολύ μεγαλύτερο ποσοστό από ότι φοιτούσαν στα δημόσια σχολεία και, δεύτερον, φοιτούν σε πολύ μεγαλύτερο αριθμό από ότι φοιτούσαν στα ελληνικά ΑΕΙ και δεν πηγαίνουν στα πανεπιστήμια της Τουρκίας.

Αυτό είναι επίτευγμα της ελληνικής πολιτείας, γιατί μέσα από μία σειρά από προγράμματα και πρωτοβουλίες έδειξε σε αυτά τα παιδιά και στην αντίστοιχη κοινότητα ότι ενδιαφέρεται πραγματικά για την εκπαίδευση. Και ενδιαφέρομαι πραγματικά για την εκπαίδευση δεν σημαίνει «έλα εσύ να γίνεις όπως εγώ», αλλά ότι δέχομαι την ιδιαιτερότητα της γλώσσας και της θρησκείας και εντάσσω τα ιδιαίτερα αυτά πολιτισμικά στοιχεία στην εκπαίδευσή τους.

Αυτό ακριβώς έκανε η πολιτεία, με πολύ καλά αποτελέσματα και αυτό πρέπει να το ενισχύσουμε. Να μην το πάρουμε πίσω. Γιατί, τι θέλουμε από τη μειονότητα; Θέλουμε παιδιά που να γίνονται Έλληνες πολίτες, να εντάσσονται πλήρως στην ελληνική κοινωνία και αυτό μόνο μία εκπαίδευση που ενσωματώνει αυτά τα παιδιά και δεν τα περιθωριοποιεί, μπορεί να το πετύχει. Να κινηθούμε, λοιπόν, σε αυτήν την κατεύθυνση και είμαι σίγουρη ότι τα αποτελέσματα θα είναι πάρα πολύ θετικά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάκης): Κι εμείς σας ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας

της Βουλής, είκοσι ένας μαθητές και μαθήτριες και ένας εκπαιδευτικός από το Ιδιωτικό Γενικό Λύκειο «Γεωργίου Ζώη» Αργυρούπολης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ο Υφυπουργός κ. Ιωαννίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αν και έφυγε η κ. Ρεπούση, θέλω να πω ότι εγώ σέβομαι τις απόψεις. Ήθελε να μειώσουμε αυτά, τα οποία έχουμε βάλει. Υπάρχουν άλλοι συνάδελφοι και από τους Ανεξάρτητους και από τη Νέα Δημοκρατία, που θέλουν, να μπουν άνευ εξετάσεων στο πανεπιστήμιο με 1/6 ή με 1/8 κ.ο.κ.. Δεν συμφωνούν ούτε το ΠΑΣΟΚ ούτε η ΔΗΜΑΡ.

Εμείς, λοιπόν, αυτό που φέραμε από την αρχή είναι αυτό που πιστεύουμε. Δουλέψαμε δυο μήνες για να μπορέσουμε να καταλήξουμε στο πόσο πρέπει να παίρνει ο καθένας. Πιστεύουμε ότι βοηθάμε πάρα πολύ τα παιδιά, ώστε να μπορέσουν να μπουν στα πανεπιστήμια. Διότι, τα παιδιά πρέπει να είναι μορφωμένα.

Δεν γίνεται να συμφωνήσουμε στη Βουλή με όλους. Ο ένας ζητάει «Α», ο άλλος ζητάει «-Α». Όλοι, όμως, συμφωνούμε ότι πρέπει να βοηθήσουμε αυτά τα παιδιά, ώστε να μπουν στα πανεπιστήμια. Και το νομοσχέδιο κινείται στο σωστό δρόμο.

Τώρα, εάν είναι τριάντα ή είκοσι πέντε ή είκοσι οκτώ ή είκοσι έξι, εκεί υπάρχει η μοριοδότηση. Ο τέταρτος Ολυμπιονίκης ή ο έκτος Παγκόσμιος πρωταθλητής θα έχει 42% βοήθεια. Για να φτάσει δηλαδή στο δέκα θα έχει ήδη το 4,2.

Επομένως, χαίρομαι που συμφωνείτε όλοι. Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε, όμως, στα μόρια. Αυτό που συμφωνήσαμε και με τη Δημοκρατική Αριστερά και με το ΠΑΣΟΚ ήταν ότι οι τρεις μεταλλιοῦχοι είτε είναι πανευρωπαϊκά είτε παγκόσμια είτε στους Ολυμπιακούς Αγώνες, θα μπαίνουν άνευ εξετάσεων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ιωάννης Γκιόκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όπως είπαμε και στη χθεσινή συζήτηση στην Ολομέλεια, αλλά και στην επιτροπή το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αποτελεί μια κυβερνητική επιδίωξη να ρυθμιστούν μια σειρά από ζητήματα στη βάση, ως επί το πλείστον παλαιότερων νομοθετικών παρεμβάσεων και ρυθμίσεων, ζητήματα που αφορούν κυρίως τις αλλαγές που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια στην Ανώτατη Εκπαίδευση.

Θα συμφωνήσω με την κ. Ρεπούση, η οποία είπε πριν ότι οι δύο νέοι φορείς που δημιουργούνται με το παρόν νομοσχέδιο δεν δημιουργούν την ιδιωτική αγορά. Βεβαίως, η ιδιωτική αγορά υπάρχει στο χώρο της Ανώτατης Εκπαίδευσης, αλλά και συνολικά της εκπαίδευσης, θα λέγαμε. Και η ιδιωτική αγορά υπάρχει με τις αλλαγές που έχουν γίνει στο θεσμικό πλαίσιο όλα αυτά τα χρόνια, με το νόμο-πλαίσιο, πρόσφατα με το μεσοπρόθεσμο, με την προχθεσινή διάταξη τριάντα ενός των πράξεων νομοθετικού περιεχομένου κ.ο.κ..

Εκεί που δεν θα συμφωνήσω με την κ. Ρεπούση είναι στο ότι η αγορά έχει το νόημα που κάθε φορά της δίνουμε. Η αγορά δεν έχει το νόημα που κάθε φορά της δίνουμε. Η αγορά έχει ένα νόημα από την εμφάνισή της στην ανθρωπότητα: Την επιδίωξη του κέρδους. Αυτό είναι το νόημα της αγοράς. Και η επιδίωξη του κέρδους, κατά τη γνώμη μας, είναι ασυμβίβαστη με την εκπαιδευτική διαδικασία σε όλες τις βαθμίδες.

Δεν μπορεί, στο πλαίσιο του εκπαιδευτικού έργου και της εκπαιδευτικής διαδικασίας, να επιδιωχτεί η επιδίωξη του επιχειρηματικού κέρδους των επιχειρηματικών συμφερόντων.

Αυτό, λοιπόν, που φέρνουν αυτές οι αλλαγές είναι αυτό ακριβώς: Να προσαρμόζουν την ανώτατη εκπαίδευση –συνολικότερα την εκπαίδευση– ως περιεχόμενο, τα προγράμματα σπουδών, τη διοικητική δομή, τη λειτουργία, τη χρηματοδότηση στις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων, στις ανάγκες τους για επιστημονική

έρευνα, για αποφοίτους, για μελλοντικούς εργαζόμενους.

Εδώ, υπάρχει και μια πείρα τα τελευταία χρόνια που, κατά τη γνώμη μας, είναι χρήσιμη και μπορεί να οδηγήσει σε χρήσιμα συμπεράσματα. Αυτές οι αλλαγές που έχουν γίνει τα προηγούμενα χρόνια, αυτή η σύνδεση της εκπαίδευσης με τις ανάγκες της αγοράς έχει ωφελήσει, έχει αναβαθμίσει την επιστημονική έρευνα; Έχει αναβαθμίσει το διδακτικό έργο και τα προγράμματα σπουδών και την ποιότητα των αποφοίτων; Κατά τη γνώμη μας, έχει συμβεί ακριβώς το αντίθετο, διότι δεν μπορεί να συμβαδίσει με τις κοινωνικές και λαϊκές ανάγκες.

Σε μια εποχή που η επιστήμη και η τεχνολογία κάνει άλματα, την ίδια στιγμή βλέπουμε να υπάρχει κοινωνική οπισθοδρόμηση, επιστροφή στη βαρβαρότητα, απώλεια δικαιωμάτων, κατακτήσεων κ.ο.κ.. Συνεπώς, νομίζω ότι δεν μπορεί να υπάρχει δεύτερη σκέψη και δεύτερη κουβέντα για το γεγονός ότι η προσαρμογή της εκπαίδευσης στις ανάγκες της αγοράς, στις ανάγκες των επιχειρηματικών συμφερόντων είναι σε βάρος των κοινωνικών και λαϊκών αναγκών.

Δεύτερο ζήτημα: μέσα από το νομοσχέδιο είναι φανερό η επιδίωξη της Κυβέρνησης να καλύψει κενά στην εκπαιδευτική διαδικασία είτε στα ΑΕΙ είτε στα σχολεία του εξωτερικού είτε στην ειδική αγωγή, όχι με μόνιμο προσωπικό, αλλά με προσωπικό που θα είναι προσωρινό, προσωπικό σε καθεστώς ανασφάλειας και εργασιακής ομηρίας.

Σε σχέση με τα άρθρα 1 ως 29, όπου ρυθμίζονται τα θέματα των συγχωνεύσεων και της δημιουργίας του Ιδρύματος Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης και του Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού, βεβαίως αυτοί οι θεσμοί, αυτοί οι καινούργιοι φορείς δεν διαμορφώνουν την ιδιωτική αγορά, όπως είπαμε, όμως θα παίξουν σημαντικό ρόλο στο νέο αντιδραστικό θεσμικό πλαίσιο που έχει διαμορφωθεί όλα αυτά τα χρόνια, γιατί η πιστοποίηση των δομών της λεγόμενης «άτυπης εκπαίδευσης», οι αλλαγές στη μέριμνα, η δια βίου κατάρτιση, που είναι το περιεχόμενο αυτών των φορέων, εντάσσονται ακριβώς στην παραπάνω στρατηγική επιλογή.

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, τα άρθρα 1 έως 29, χωρίς να μπαίνουμε σε λεπτομέρειες, σε σχέση με επιμέρους αρμοδιότητες, σύνθεση διοικητικών συμβουλίων, κατάρτιση στελεχών κ.ο.κ..

Καταψηφίζουμε, επίσης, το άρθρο 32 που αφορά τα ζητήματα της παράτασης προθεσμίας για την έκδοση του προεδρικού διατάγματος που θα ρυθμίζει τα ζητήματα της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών. Και η αρνητική μας αυτή ψήφος δεν αφορά την παράταση της προθεσμίας για την έκδοση του προεδρικού διατάγματος. Αφορά τον ίδιο τον θεσμό, το χαρακτήρα και το περιεχόμενο της αξιολόγησης που, κατά τη γνώμη μας, είναι αντιδραστικός. Και η παράταση δεν θα αλλάξει αυτό το περιεχόμενο της αξιολόγησης.

Διαφωνούμε, όπως έχουμε αναφέρει, ριζικά με το άρθρο 33, που αφορά τα σχολεία του εξωτερικού, γιατί η Κυβέρνηση επιχειρεί, όπως είπαμε και προηγουμένως, να καλύψει μόνιμες, μεγάλες ανάγκες και μεγάλα κενά, που υπάρχουν στα σχολεία του εξωτερικού, με προσωπικό όχι μόνιμο, όχι προσωπικό σταθερής και πλήρους απασχόλησης, αλλά μέσα από προσωρινό προσωπικό. Απαλείψατε -και καλά κάνετε- τη ρύθμιση για τον εθελοντισμό, όμως και αυτό που υπάρχει σήμερα σε καμμία περίπτωση δεν αντιμετωπίζει τις οξυμένες ανάγκες και τα προβλήματα που έχουν τα σχολεία του εξωτερικού.

Είναι τραγική η κατάσταση που υπάρχει τα τελευταία χρόνια, με κλείσιμο σχολείων, με ελλείψεις, με κενά σε διδακτικό-εκπαιδευτικό προσωπικό, σε βιβλία, αναλώσιμα και μάλιστα σε μια περίοδο που οι ανάγκες αυτών των σχολείων αυξάνονται, δεν μειώνονται, γιατί έχουμε νέες γενιές μεταναστών, γιατί υπάρχουν οικογένειες που μεταναστεύουν σήμερα σ' αυτές τις χώρες. Δεν είναι δηλαδή τα παιδιά των μεταναστών δεύτερης και τρίτης γενιάς που σε μεγάλο βαθμό γνωρίζουν τη γλώσσα και έχουν ενσωματωθεί στις κοινωνίες αυτών των χωρών. Μιλάμε για νέους μετανάστες που γνωρίζουν μόνο την ελληνική γλώσσα και η μόνη δυνατότητά τους να μορφωθούν είναι μέσα από αυτά τα σχολεία.

Σε σχέση με το άρθρο 34, εδώ το νομοσχέδιο ρυθμίζει ζητήματα των ΑΕΙ, ζητήματα που αφορούν κυρίως προσωπικό και εργασιακές σχέσεις. Επιδιώκει να διαχειριστεί τα προβλήματα που

έχουν δημιουργηθεί τα τελευταία χρόνια από την πλήρη αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων στο προσωπικό των ΑΕΙ, τη μείωση των διαθέσιμων πιστώσεων, τις απολύσεις, τη συνταξιοδότηση παλιών μελών ΔΕΠ.

Προσπαθεί να τα διαχειριστεί, υιοθετώντας ακόμα πιο αντιδραστικές ρυθμίσεις. Και ποιες είναι αυτές; Είναι η προσπάθεια να καλυφθούν αυτά τα κενά μέσα από διδακτορικούς φοιτητές με την ανάθεση επί της ουσίας σε αυτούς -κι όχι με την πρόσληψή τους- να επιτελούν διδακτικό και ερευνητικό έργο, κρατώντας τους σε εργασιακή ομηρία. Και εμείς λέμε ότι θα είναι και αμισθί. Σε καμμία περίπτωση τα ιδρύματα δεν θα εξασφαλίσουν τη μισθολογική κάλυψη, τη μερική ή την πλήρη, αυτών των ανθρώπων.

Γι' αυτόν το λόγο, επειδή αυτήν τη στιγμή οι μειώσεις στο προσωπικό των ΑΕΙ, η αποδιάρθρωση και η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων έχει οδηγήσει σε υπολειτουργία πολλά τμήματα των ΑΕΙ, θεωρούμε ότι είναι αυτονόητο και αναγκαίο να υιοθετηθούν οι τροπολογίες που έχει καταθέσει και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και άλλα κόμματα για την άμεση ένταξη των ΙΔΑΧ στην κατηγορία των ΕΕΔΙΠ, προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα ζητήματα που αφορούν το εργασιακό καθεστώς αυτής της κατηγορίας προσωπικού, για τα υπηρετούντα μέλη των ΕΕΔΙΠ των κλάδων 1 και 2 και βέβαια, για την κατοχύρωση των εργαζομένων του Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού, που σήμερα βρίσκονται σε καθεστώς εργασιακής ανασφάλειας.

Διαφωνούμε -και έχουμε αναφερθεί αναλυτικά- στο άρθρο 39 που αφορά την ειδική αγωγή. Κατά τη γνώμη μας, είναι το πιο σοβαρό άρθρο του νομοσχεδίου.

Διαφωνούμε και στη ρύθμιση, στις διατάξεις που αφορούν την ειδική αγωγή και πάνω από όλα, διαφωνούμε στη φιλοσοφία που υλοποιεί τη συγκεκριμένη ρύθμιση, στη φιλοσοφία που πλέον κυριαρχεί σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και τείνει να αρνείται τον ειδικό ρόλο και την αποστολή που έχουν τα ειδικά σχολεία.

Σε σχέση με τις επιβραβεύσεις των αθλητών, δεν θέλουμε να επαναλάβουμε αυτό που πολλές φορές έχουμε πει, ότι η αναγκαία σχέση που πρέπει να έχει όλη η νεολαία, όλος ο πληθυσμός -όχι μόνο η νεολαία- με τον αθλητισμό, με τη φυσική αγωγή, με την άσκηση δεν είναι θέμα κινήτρων. Έχει να κάνει με μια σειρά άλλα ζητήματα που ξεκινούν από τις ώρες της γυμναστικής και τη διδασκαλία στο σχολείο, έχει να κάνει με το σωματικό και τη διανοητικό αθλητισμό, με τις υποδομές, με τις εγκαταστάσεις. Αυτές είναι οι προϋποθέσεις και οι παράγοντες, στη βάση των οποίων μπορούν να αναδειχθούν ταλέντα και αθλητές υψηλού επιπέδου.

Η δική μας αντίληψη, σε σχέση με την επιβράβευση, είναι ότι δεν πρέπει να υπάρχει μόνο μια στιγμιαία στήριξη αυτών των αθλητών, όπως γίνεται σήμερα μέσα από το νομοσχέδιο και όπως γινόταν και στο παρελθόν, αλλά μία διαρκής στήριξη αυτών των ανθρώπων μέσα από την επιστημονική τους κατάρτιση στις γυμναστικές ακαδημίες, έτσι ώστε η εμπειρία που αποκτούν από την ενασχόλησή τους με τον αθλητισμό να επιστεγάζεται και με μια υψηλού επιπέδου επιστημονική κατάρτιση, μέσα από τη διευκόλυνσή τους -και κατά τη διάρκεια των σπουδών τους, αλλά και μετά- για την αθλητική τους προετοιμασία και βέβαια, μέσα από την επαγγελματική τους αποκατάσταση, την απορρόφηση τους στην εκπαίδευση, στο σχολείο.

Αν υλοποιούνταν το πρόγραμμα, η πρόταση που εμείς έχουμε κάνει για τις ώρες διδασκαλίας της γυμναστικής στο σχολείο, θα χρειαζόμασταν πολλαπλάσιους γυμναστές, καθηγητές φυσικής αγωγής και βέβαια και για τα προγράμματα των δήμων, για τα σωματεία, τις ομοσπονδίες.

Αυτό που γίνεται τώρα είναι μία στιγμιαία στήριξη που σε καμία περίπτωση δεν λύνει τα διαρκή προβλήματα και τις προκλήσεις που έχουν αυτοί οι αθλητές.

Μένω σε αυτά, κύριε Πρόεδρε. Θα αναφερθούμε στη δευτερολογία μας στην τροπολογία που αφορά επείγοντα ζητήματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Παιδείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Πρό-

εδρε, μπορώ να κάνω μία παρέμβαση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ναι, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Όσον αφορά το θέμα του ερευνητικού προσωπικού -διότι ετέθη και από τον ΣΥΡΙΖΑ και από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας- πράγματι υπάρχει ένα ζήτημα εδώ, γιατί ο νόμος λέει ότι αυτοί εντάσσονται μετά την εκπόνηση του οργανισμού του κάθε ιδρύματος και όλοι γνωρίζουμε ότι αυτό αργεί ακόμα και υπάρχει μία εκκρεμότητα την οποία πρέπει να λύσουμε. Είχαμε συζητήσει στην επιτροπή ότι πρέπει να μελετήσουμε το ζήτημα. Εδώ υπάρχει ένα πρόβλημα. Έχουμε να κάνουμε δηλαδή με ένα ερευνητικό προσωπικό το οποίο είναι -θα έλεγα- μεταβλητής γεωμετρίας όσον αφορά τα προσόντα τους, τα καθήκοντά τους, τον τρόπο ένταξης κ.ο.κ..

Γι' αυτό, λοιπόν, δεν μπορούμε να πάμε σε μία οριζόντια ρύθμιση, δηλαδή αυτοδίκαια όλοι να ενταχθούν πριν τον οργανισμό. Θα πρέπει να το μελετήσουμε και να το δούμε με έναν συστηματικό τρόπο, για να μην αδικηθούν ορισμένοι και ευνοηθούν κάποιοι άλλοι. Είπαμε ότι θα το μελετήσουμε και αμέσως, σε εύθετο χρόνο θα κάνουμε μία ρύθμιση, η οποία δεν θα είναι οριζόντια, για να μην υπάρχουν αδικίες.

Πράγματι, αυτό το πρόβλημα πρέπει να ρυθμιστεί σύντομα, γιατί η εκπόνηση των οργανισμών έχει βραδύνει και δεν πρέπει να διακινδυνεύσουμε και τις θέσεις εργασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελείωσαν οι ομιλίες των εισηγητών και των ειδικών αγορητών και εισερχόμαστε στον κατάλογο των εγγεγραμμένων ομιλητών.

Ο κ. Θεόδωρος Σολδάτος, Ανεξάρτητος Βουλευτής, έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

Ορίστε, κύριε Σολδάτο, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΟΛΔΑΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αισθάνομαι την υποχρέωση να διατυπώσω την ευαρέσκειά μου προς τον Υπουργό Παιδείας, τον κ. Αρβανιτόπουλο, γιατί ανταποκρίθηκε στο θέμα που ανέδειξαν πολλοί εκ των συναδέλφων όλων των πτερύγων και που αφορά στο ζήτημα των μετεγγραφών για την τρέχουσα σχολική χρονιά.

Το γεγονός πως σήμερα η πολιτεία αναδεικνύει ζητήματα κοινωνικών ισοδυνάμων, σε μια εποχή εξαιρετικά δύσκολης οικονομικής συγκυρίας, είναι ένα ζητούμενο από όλους τους Έλληνες πολίτες και διατυπώνω την ευχή να συνεχιστεί και σε άλλα θέματα.

Στο άρθρο 34 και ιδιαίτερα στην παράγραφο 19, που αναφέρεται στο επίμαχο ζήτημα των μετεγγραφών, θέλω να καταθέσω και να επισημάνω τέσσερις παρατηρήσεις, οι οποίες νομίζω ότι είναι δίκαιο να ληφθούν υπ' όψιν εκ μέρους του Υπουργείου Παιδείας και του Υπουργού κ. Αρβανιτόπουλου.

Κατ' αρχήν, κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 19 γίνεται αναφορά στη σειρά προτεραιότητας που υπάρχει στα κριτήρια κατάταξης. Ως πρώτο κριτήριο κατά σειρά προτεραιότητας μπαίνει το κατά κεφαλήν εισόδημα του δικαιούχου, που αποτελεί και την αναγκαία προϋπόθεση βεβαίως για να ενταχθεί κάποιος φοιτητής σήμερα στο καθεστώς των μετεγγραφών.

Εκφράζοντας την ευχή ότι το κατά κεφαλήν εισόδημα της οικογένειας θα αυξηθεί, δεδομένου ότι τα 6.000 θεωρούνται λίγα, θέλω να πιστεύω ότι η σειρά προτεραιότητας δεν θα είναι απλά και μόνο όπως κατατίθεται στο συγκεκριμένο άρθρο, αλλά θα υπάρξει κάποια μοριοδότηση που θα ξεχωρίζει και θα δίνει τη δυνατότητα να γίνεται ένας συνδυασμός της οικονομικής καταστάσεως, αλλά και των τέκνων που σπουδάζουν σε άλλες πόλεις σε σχέση με τον τόπο κατοικίας της οικογένειας.

Αυτό είναι πολύ σημαντικό. Θέλω να πιστεύω ότι το οικονομικό κριτήριο δεν θα είναι αποκλειστικό και μόνο το πρώτο κριτήριο, ενώ το θέμα των δυο ή τριών σπιτιών θα έπεται του πρώτου. Νομίζω ότι η μοριοδότηση μπορεί να αντιμετωπίσει ικανοποιητικά το ζήτημα.

Το δεύτερο θέμα νομίζω πως είναι κάτι που πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπ' όψιν. Μέχρι το 2010 ίσχυε το παλιό καθεστώς μετεγ-

γραφών, που έδινε περίπου ελευθέρως στα τέκνα πολυτέκνων και με όριο, αν θυμάμαι καλά, το 3% ανά σχολή για όσους εντάσσονταν σε κοινωνικά κριτήρια.

Το 2012 μπαίνει αυτή η ρύθμιση, που νομίζω ότι κατά πολύ θα ικανοποιήσει το ζήτημα αυτό σήμερα. Έχουν εξαιρεθεί οι εισαχθέντες του 2011, οι φοιτητές που τέλειωσαν το λύκειο κατά τη χρονιά 2010-2011. Νομίζω πως είναι δίκαιο να το δείτε και να συμπεριλάβετε στη ρύθμιση και αυτούς με τα ίδια ακριβώς κριτήρια, δηλαδή να ισχύσει το δικαίωμα των μετεγγραφών, όχι μόνο για τους πρωτοετείς, αλλά και τους δευτεροετείς. Επίσης, το θέμα της κατοχυρώσεως των μαθημάτων καλύπτεται νομίζω με άρθρο που έπεται του άρθρου 34. Ήδη έχει ξεκαθαριστεί.

Ένα τρίτο θέμα που αφορά τις ειδικές κατηγορίες του 2011 έχει αναστατώσει ένα μικρό αριθμό οικογενειών, αλλά νομίζω ότι δεν πρέπει να το παραβλέψουμε. Το 2011 στις περιπτώσεις των ειδικών κατηγοριών εισήχθησαν πολλοί πρωτοετείς φοιτητές, ενώ στη συνέχεια η προοπτική εγγραφής τους ακυρώθηκε, επειδή είχαν ενδεχομένως αδελφία άνω των είκοσι τριών ετών ή δεν πληρούσαν προϋποθέσεις πλαφόν εισοδήματος και άλλα.

Για το 2012 αυτές οι διατάξεις δεν ισχύσαν. Το αποτέλεσμα ήταν να έχουν προσφύγει οι ενδιαφερόμενοι σε διοικητικά εφετεία, άλλοι εξ αυτών να έχουν δικαιωθεί και άλλοι όχι, σε ορισμένες περιπτώσεις τα διοικητικά εφετεία να έχουν δώσει αναστολή, σε κάποιες όχι, άλλες σχολές να τους έχουν δεχτεί ως πρωτοετείς φοιτητές και άλλες όχι.

Από ό,τι με πληροφορεί η Ομοσπονδία των Πολυτέκνων, είναι πολύ λίγες αυτές οι περιπτώσεις. Νομίζω ότι ο αριθμός είναι διψήφιος. Υπάρχει σχετική τροπολογία που προτείνεται από την Ομοσπονδία και νομίζω ότι έτσι θα αντιμετωπιστεί και αυτό το θέμα.

Την καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Σολδάτος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα τροπολογία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πριν πάω στο τελευταίο θέμα, θα ήθελα να πω ότι το αίτημα των πολυτέκνων, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι, βάσει Συντάγματος, δεν αποτελούν ειδική κατηγορία, η οποία πρέπει να αντιμετωπίζεται με οικονομικά κριτήρια, αλλά κατηγορία η οποία σε κάποιες ή σε πολλές περιπτώσεις πρέπει να διακρίνεται σε σχέση με τις υπόλοιπες κατηγορίες πληθυσμού και εξ αυτού διεκδικούν το δικαίωμα της μετεγγραφής χωρίς πλαφόν εισοδήματος, νομίζω - εγώ δεν είμαι συνταγματολόγος - ότι ακυρώνεται στην πράξη από το ενδεχόμενο να αυξηθεί το πλαφόν, το όριο του κατά κεφαλήν εισοδήματος στα 10.000, ενδεχομένως, ευρώ. Οπότε σε μία εξαιρετική οικογένεια πολυτέκνων, τεσσάρων τέκνων, δίνεται η δυνατότητα, όταν υπάρχει όριο στα 60.000 ευρώ, να αντιμετωπιστεί το ζήτημα.

Τέλος και κλείνοντας, θα ήθελα να πω τούτο. Κατά το παρελθόν, υπήρχε η άτυπη δυνατότητα στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ -και νομίζω ότι κυρίως θέμα δικό τους είναι και από εκεί ξεκινούν οι δυσκολίες, αναφορικά με τον αριθμό των φοιτητών σε κάθε έτος, όταν εισάγονται- να υπερβαίνουν το τότε πλαφόν και να βάζουν κατά παρέκκλιση, εφόσον το επιθυμούσαν, και παραπάνω φοιτητές. Ιδιαίτερος, στα περιφερειακά πανεπιστήμια ίσχυε αυτό. Για παράδειγμα, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων δεν αρκούσαν στο 3%, αλλά έλεγε ότι «σε όποιον κατάγεται από την ευρύτερη περιοχή της Ηπείρου του δίνω τη δυνατότητα να έρθει». Όμως, ήταν καθαρά απόφαση δική τους.

Έχω την εντύπωση, λοιπόν, ότι αυτό μπορεί να δοθεί ως δυνατότητα στα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ και να μην τους περιορίζουμε αυστηρά στο 10%.

Αυτά ήθελα να πω και σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Μαρίνος Ουζουνίδης.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεφύγω λίγο από το θέμα της σημερινής συζήτησης για το λόγο ότι παρευρίσκονται συνάδελφοί μου οι οποίοι είναι άριστοι

γνώστες των πραγμάτων και θα αναφερθούν αυτοί.

Εγώ θα αναφερθώ σε άλλα, εξίσου σημαντικά θέματα τα οποία απασχολούν την περιοχή μου, τον Έβρο, τη Βόρεια Ελλάδα και πιστεύω όλη την Ελλάδα, με τα οποία, δυστυχώς, κανένας δεν ασχολείται. Τουλάχιστον η Κυβέρνηση δεν ξέρω για ποιο λόγο δεν θέλει να ασχοληθεί με τα απλά καθημερινά θέματα των πολιτών.

Κύριε Υπουργέ, είπατε κάτι για τους νέους ανθρώπους. Δυστυχώς, και από προσωπική μου εμπειρία και από τη σημερινή που είμαι μέσα στα πράγματα, συνεχίζει η Κυβέρνηση να διορίζει σε σοβαρές διευθυντικές θέσεις συνταξιούχους ή διπλοθεσίτες.

Δίπλα σας κάθεται ο κ. Ιωαννίδης, τον οποίο παρακολουθούσαμε πολύ συχνά στην επαγγελματική του καριέρα να δίνει πάντα ευκαιρίες σε νεαρά, ταλαντούχα παιδιά. Η Ελλάδα είναι γεμάτη με ταλαντούχους. Σας αναφέρω μόνο να δείτε, εκτός του σημερινού Διοικητού του Νοσοκομείου Αλεξανδρούπολης, ότι τα προηγούμενα χρόνια από ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία το μόνο που βλέπαμε ήταν συνταξιούχοι, συνταξιούχοι, συνταξιούχοι. Να τους χαιρέσετε!

Συνεχίζω. Δημιουργήθηκε κάποιο θέμα χθες σε ό,τι αφορά τη συμπεριφορά ή τις σχέσεις των Ελλήνων με τους μουσουλμάνους στην περιοχή Έβρου-Θράκης-Βορείου Ελλάδος. Δεν μπορεί να ξέρει κανένας καλύτερα από εμένα, από τον κ. Ντόλιο που βλέπω εδώ και κάποιους άλλους που ζούμε επί χρόνια ήρεμα και αρμονικά με άριστες σχέσεις. Σεβόμαστε και ως Ανεξάρτητοι Έλληνες και ως Ουζουνίδης Μαρίνος όλες τις θρησκείες.

Εγώ έζησα στο εξωτερικό, αλλά δυστυχώς υπάρχουν κάποιοι οι οποίοι συνέχεια, κατά συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα, δημιουργούν προβλήματα. Θα αναφερθώ λίγο στον συνάδελφο του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Κάρα Γιουσούφ Αϊχάν.

Σε δηλώνω σας σε τοπική εφημερίδα της Αλεξανδρούπολης, την «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΘΡΑΚΗ», κάνατε λόγο για κοινοπραξία Ελλάδος-Τουρκίας. Εγώ ξέρω ότι κοινοπραξίες κάνει ο Ουζουνίδης με τον Παπαδόπουλο, ο Αϊχάν με τον Γιουσούφ ή ο Ουζουνίδης με τον Γιουσούφ.

Η Ελλάδα δεν χρειάζεται με κανέναν να πράξει κοινοπραξίες. Έχει όλες τις δυνατότητες από μόνη της να εκμεταλλευτεί και τον ορυκτό και τον οποιονδήποτε πλούτο έχει.

Επίσης, εκφράζετε παράπονα ότι εσείς αδικείστε. Και το λέω αυτό για το λόγο ότι εγώ έζησα στη Γερμανία και δεν έδιναν περισσότερα δικαιώματα σε μας. Ό,τι δικαίωμα είχε ο Γερμανός, είχε και ο Έλληνας, είχε και ο Τούρκος. Εγώ δεν μπορώ να καταλάβω τον κ. Σηφουνάκη -ο οποίος λείπει σήμερα- για το ότι έχει καταθέσει ή έχει φέρει νομοσχέδιο, σύμφωνα με το οποίο οι Μουσουλμάνοι του Νομού Ροδόπης και της Ξάνθης πληρώνουν για τη νομιμοποίηση των αυθαιρέτων το 20%. Ο Χριστιανός του Νομού Ροδόπης και Ξάνθης πληρώνει το 100%. Να τον χαιρέσετε και τον κ. Σηφουνάκη για την ισότιμη μεταχείριση των Ελλήνων πολιτών!

Συνεχίζω, λέγοντας το εξής: Εμείς, ο Πρόεδρός μας Πάνος Καμμένος συνέχεια μας λέει «βγείτε έξω, ελάτε σε επαφή με τους ανθρώπους της καθημερινότητας».

Κύριε Ιωαννίδη, να μεταφέρετε στον συνάδελφό σας κ. Στυλιανίδη, ο οποίος είναι από τη Θράκη, ότι στο Αεροδρόμιο της Αλεξανδρούπολης, απ' όπου ανεβοκατεβαίνει, για τρία χιλιόμετρα υπάρχουν στάσεις -το ανέφερα στον κ. Κυριαζίδη- όπου υπάρχουν αστυνομικοί για να κάνουν τους ελέγχους όσον αφορά το θέμα των λαθρομεταναστών. Έχουν μεταφερθεί τόσοι οικίσκοι επάνω στο Φυλάκιο Έβρου -μιλούν άλλοι για πενήντα, άλλοι για εξήντα- που δυστυχώς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ να έρθουμε λίγο στο θέμα.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Δεν πειράζει, κύριε Πρόεδρε. Αυτό είναι δικό μου θέμα. Θα μου επιτρέψετε. Εγώ δεν μπορώ να παίρνω συχνά το λόγο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε συνάδελφε, δεν είναι δικό σας θέμα. Ο Κανονισμός λέει ότι πρέπει να είμαστε μέσα στο θέμα.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Είμαι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όταν εξερχόμαστε, γίνονται παρατηρήσεις. Πείτε ό,τι θέλετε. Οφείλω να σας

πω...

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Πολύ σωστά. Εγώ λέω αυτά που θέλω και από εκεί και ύστερα κρίνει ο κόσμος το τι λέει ο Ουζουνίδης. Είναι ξεκάθαρο το θέμα. Δυστυχώς, δεν μας δίνεται πολλές φορές η δυνατότητα να μιλήσουμε ή επί τόσα χρόνια μιλούσαν άλλοι. Σήμερα μου έδωσε εμένα το λόγο ο λαός του Έβρου και θα τα πω!

Όσον αφορά τους οικίσκους που είπα, μεταφέρουν ένα σωρό στο χωριό Φυλάκιο Έβρου. Ενδιάμεσα, σε κάποια χωριά, όπως είναι τα Λουτρά, το Τριφύλλι ή ο Πέπλος, η Δαδιά, πρέπει να αφήσουν κάποιους οικίσκους, επειδή οι πρώην συνάδελφοί σας αστυνομικοί έχουν παγώσει με τέτοιες καιρικές συνθήκες, δεν έχουν να μείνουν, δεν μπορούν να προστατευθούν. Αυτά είναι καθημερινά. Και ζητήσαμε ειλικρινά τη μεσολάβησή σας, για να λύσετε κανένα προβληματάκι της καθημερινότητάς τους.

Τις προάλλες, ο κύριος Υπουργός Οικονομικών ανέφερε εδώ κάτι για «μάγκες» και για «τσάμπα μάγκες». Η τακτική που ακολουθεί είναι να βάζει φόρους και χαράτσια. Αυτό το ξέρω και εγώ, που δεν είμαι οικονομολόγος. Μάγκες θα ήταν, αν έβρισκε τρόπους να δώσει κίνητρα στους επαγγελματίες να έχουν δουλειά, να έχουν έσοδα και να πληρώνουν. Αυτός είναι ο μάγκες. Από εκεί και ύστερα, το ποιοι είναι «μάγκες» και ποιοι είναι «τσάμπα μάγκες», ας το κρίνει ο κόσμος.

Επειδή, μάλιστα, είμαι μηχανικός και επειδή εδώ υπάρχουν πολλοί μηχανικοί, θα ήθελα να πω το εξής: Υπάρχουν μηχανικοί που δεν μπορούν να κάνουν φορολογική δήλωση 12.000 ευρώ, ούτε καν 2.000 ευρώ! Το ξέρω προσωπικά. Κι όσους θέλετε, να σας τους φέρω εδώ! Υπάρχουν παιδιά, νέοι επιστήμονες...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Που δεν πληρώνουν τα ασφαλιστρά τους!

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Δεν έχουν!

Είναι ξεκάθαρο το τοπίο. Είναι πολύ ωραίες οι διευθυντικές θέσεις, οι θέσεις των πρυτάνεων ή ό,τι άλλο, αλλά δεν άκουσα ποτέ να τεθεί από κανέναν ως θέμα κατεπίγειο να έρθουμε εδώ να συζητήσουμε ή να κάνουμε μία συνάντηση οι συνάδελφοι μηχανικοί –επειδή είμαι μηχανικός– για να βρούμε κάποια λύση, ώστε να έχουν δουλίτσα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επειδή δεν έχω χρόνο, θα σας πω κάτι εν συντομία, επειδή δούλευα δεκαοκτώ χρόνια ως μηχανολόγος-πραγματογνώμονας σε ασφαλιστικές εταιρείες. Υποσχόμουν στον κόσμο ότι αν είχαμε τη δυνατότητα να έρθουμε εδώ, θα μεταφέραμε και τα προβλήματα. Υπάρχει ο κ. Θεοχάρης Θεοχάρης, του οποίου δεν αμφισβητώ τις ικανότητες και τα προσόντα. Απ' ό,τι διάβασα στο βιογραφικό του, έχει εργαστεί στην ασφαλιστική εταιρεία «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Ακούστε με πρώτα και μετά κάνετε την κριτική σας.

Υπάρχει ο όμιλος των εταιρειών, όπου μεταξύ αυτών και πολλοί Έλληνες επένδυσαν στις «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ», «GENERAL UNION», «GENERAL TRUST», «COMMERCIAL», κ.λπ. για ασφάλιση ζωής, ασφάλιστρα αυτοκινήτων, κ.λπ..

Εγώ και άλλοι συνάδελφοι κάναμε πραγματογνωμοσύνες. Χάσαμε όλοι τα λεφτά μας. Τουλάχιστον, για μας τους πραγματογνώμονες δεν πειράζει! Υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι επί δεκαοκτώ χρόνια πλήρωναν ασφάλιστρα ζωής! Ας κάνει κάτι ο κ. Θεοχάρης! Δεν του ρίχνω καμμία ευθύνη. Απλώς λέω ότι επειδή ήταν μέσα στα πράγματα, πρέπει να κοιτάξει αυτούς τους ανθρώπους που πλήρωναν ασφάλιστρα ζωής, για τα οποία πρέπει να τους προστατεύει το κράτος γιατί και αυτό παίρνει ένα ποσοστό. Πρέπει να κοιτάξει να τους αποκαταστήσει.

Και αυτό το αναφέρω, επειδή ερχόμενος στην Αθήνα έμενα σε ένα ξενοδοχείο, όπου υπήρχε μία γυναίκα που δούλευε σ' αυτό το ξενοδοχείο. Η συγκεκριμένη κυρία, μου έδωσε το συμβόλαιο της κόρης της και της υποσχέθηκα ότι θα το αναφέρω εδώ. Και αυτό έκανα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε συνάδελφε, επειδή είστε καινούργιος Βουλευτής, δεν εφάρμοσα τον

Κανονισμό. Τι λέει, λοιπόν, το άρθρο 68 στην παράγραφο 9; Παρακολουθείστε με, σας παρακαλώ, γιατί την άλλη φορά ενδεχομένως κάποιος άλλος Πρόεδρος ή κι εγώ ο ίδιος να εφαρμόσω τον Κανονισμό.

Το άρθρο 68, λοιπόν, λέει ότι αν ο Βουλευτής πάρει το λόγο και αναφέρεται σε ζητήματα άσχετα και έξω από το συζητούμενο θέμα της ημερήσιας διάταξης και συνεχίζει να ομιλεί, αν και κλήθηκε να ολοκληρώσει την αγόρευσή του, ο Πρόεδρος του αφαιρεί το λόγο.

Δεν το έπραξα. Και δεν το έκανα, γιατί –επαναλαμβάνω– είστε καινούργιος Βουλευτής και κάποια πράγματα συγχωρούνται.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, να δώσω απάντηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όχι, όχι. Δεν θα δώσετε απάντηση. Εγώ σας επισημαίνω τι λέει ο Κανονισμός, γιατί εδώ πέρα δεν πρέπει να δημιουργούμε θέματα εκ του μη όντος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο επί προσωπικού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Κυριαζίδη, έχετε το λόγο μόνο για το προσωπικό. Σε τι συνίσταται το προσωπικό;

ΑΪΧΑΝ ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ: Κύριε Πρόεδρε, κι εγώ θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Είδате, κύριε συνάδελφε, τι δημιουργείτε; Εδώ θα συζητάμε τώρα δέκα λεπτά ή ένα τέταρτο για προσωπικά θέματα, ενώ δεν θα το κάναμε, αν αναφερόσασταν στο θέμα.

Ορίστε, κύριε Κυριαζίδη, έχετε το λόγο για ένα λεπτό, προκειμένου να αναπτύξετε ποιο είναι το προσωπικό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αναφέρθηκε ο συνάδελφος από τον Έβρο στο ότι πρώην συνάδελφοί μου, λόγω των καιρικών συνθηκών, έχουν καθημερινά μία επίπονη εργασία καθ' όλη τη Κυβέρνηση –και κατ' επέκταση ο ίδιος ως Πρόεδρος των Αστυνομικών– δεν έχει ενδιαφερθεί, προκειμένου να έχουν μία προσασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το δικό σας το προσωπικό ποιο είναι; Αφήστε την Κυβέρνηση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Μα, αναφέρθηκε στο ότι ο ίδιος θα έπρεπε να δείξω το ενδεικνυόμενο ενδιαφέρον προς τους συγκεκριμένους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Αυτό θα συνέβαινε, όταν ήσασταν συνδικαλιστής! Τώρα δεν είστε πλέον!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Μα, δείχνει ενδιαφέρον, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ, κύριε Καλαντζή! Θα απαντήσει ο Υπουργός.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Μα, αναφέρθηκε σε μένα προσωπικά. Γι' αυτό το λέω.

Όμως, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να ξέρει το Σώμα και όλοι μας ότι για λόγους αστυνομικής τακτικής και πρακτικής δεν είναι δυνατόν, για την αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης να έχουμε συγκεκριμένα σημεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ. Έχετε ολοκληρώσει. Δεν υπάρχει θέμα προσωπικό.

Ορίστε, κύριε Καρα Γιουσούφ, έχετε το λόγο. Για ποιο θέμα θέλετε να μιλήσετε; Έχετε κάποιο προσωπικό θέμα;

ΑΪΧΑΝ ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Έχετε δύο λεπτά, για να μας πείτε ποιο είναι το προσωπικό θέμα.

ΑΪΧΑΝ ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ: Θέλω να ξεκαθαρίσω κάποια πράγματα και να τα βάλουμε τα πράγματα όλοι στη θέση τους.

Ο προλαλήσας συνάδελφος του Έβρου κ. Ουζουνίδης αναφέρθηκε στο όνομά μου για κάποια δήλωσή μου σε κάποια εφημερίδα του Έβρου. Εγώ έδωσα συνέντευξη στην εφημερίδα «ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» της Θράκης. Να σας θυμίσω το μεγάλο όραμα του Ρήγα Φεραίου, αν το γνωρίζετε και είναι για σας σημαντικές οι ιδέες του, γιατί για μένα είναι, επειδή μιλούσε για συνεργασία μεταξύ βαλκανικών χωρών. Μέσα στο πλαίσιο αυτής της συνεργασίας, έλεγα ότι πρέπει να βρεθούν τρόποι να υπάρξουν συνεργασίες και με την Τουρκία σε θέματα ενεργειακά.

Από την άλλη, ο κ. Ουζουνίδης μίλησε για τα αυθαίρετα. Θα σας πω μόνο ότι πρέπει να θυμάστε τις παλαιές κακές εποχές, που τα μέλη της μουσουλμανικής μειονότητας δεν μπορούσαν να πάρουν άδεια να χτίσουν και αναγκαστικά έχτιζαν αυθαίρετα. Δεν μπορούσαν να μείνουν και άστεγοι.

Αυτό ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, οι κοινοπραξίες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ! Μην κάνετε διάλογο. Δεν είναι υποχρεωμένος να απαντήσει. Πήρε το λόγο επί προσωπικού, ανέπτυξε το προσωπικό ο άνθρωπος και τελείωσε.

Το λόγο έχει η κ. Σοφία Σακοράφα, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα σε πολύ ταραχόμενες μέρες έρχεται το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας. Έρχεται να υπενθυμίσει ότι τούτη η χώρα έχει μια Βουλή, έχει κοινοβουλευτικές διαδικασίες και έχει Βουλευτές.

Βεβαίως έχει Βουλή, μόνο που αυτή έχει μετατραπεί σε επικουρικό Σώμα έξωθεν και άνωθεν εντολών. Βεβαίως, έχει κοινοβουλευτικές διαδικασίες, μόνο που τα τελευταία τρία χρόνια ακολουθείται ένας άλλο οδικός χάρτης: Η Βουλή ψηφίζει τα κρίσιμότερα θέματα της μεταπολίτευσης με διαδικασίες fast track. Βεβαίως έχει Βουλευτές, μόνο που αυτά τα πολιτικά κέντρα θα ήθελαν να μετατραπούν όλοι σε υπαλλήλους που σφραγίζουμε φιρμάνια.

Το σημερινό νομοσχέδιο, λοιπόν, εκτός από τον ρόλο μας, μας υπενθυμίζει και υπογραμμίζει με τον πιο έντονο τρόπο ότι τούτη η τρικομματική Κυβέρνηση που ιδροκοπά, προκειμένου να ταυτοποιηθεί με το νέο, με το σύγχρονο, με το μεταρρυθμιστικό, αποτελείται από τα παλιά, τα σάπια, τα ένοχα υλικά και ως εκ τούτου δεν μπορεί παρά να παράγει με τον πλέον έντονο τρόπο πρακτικές που αντιμετώπιζουν το κράτος σαν προέκταση του δικομματισμού –μόνο που σήμερα ο δικομματισμός αποκτά τη μορφή της τρικομματικής Κυβέρνησης- και βέβαια, αντιλαμβάνονται το κράτος ως μέσο για business με «ημέτερους» επιχειρηματίες.

Οι προπαγανδιστικές θεωρίες που κρατούν όσο και οι ειδήσεις των 20.00⁺ περί δημόσιου συμφέροντος, περί κυβέρνησης που προωθεί τη διαφάνεια, που θα αγγίζει την αξιολόγηση, που ενισχύει τον έλεγχο και τη λογοδοσία, αποτελούν απλώς μέρος μιας συντεταγμένης επιχείρησης στρέβλωσης της πραγματικότητας.

Κάθε κυβέρνηση αφήνει το στίγμα της. Τούτη η τρικομματική, εκτός της καταστροφικής της πολιτικής, θα αποτελέσει το μνημόνιο, το μνημείο της διαστροφής και της διαστροφής της αλήθειας. Βάζει μπρος μια καραμέλα και από πίσω κάνει πάρτι ο μολυσμένος της κόσμος. Όπως βάζει μπρος την καραμέλα της νομιμότητας και από πίσω κάνει πάρτι η παρανομία των καταληψιών των mall, του Θων, των συγχωρητών και άλλων εκατοντάδων ανομιών, παρανομιών, παραβιάσεων που όχι απλώς ανέχεται η Κυβέρνηση αλλά στηρίζει κιόλας, έτσι και σήμερα βάζει μπροστά την καραμέλα του εκσυγχρονισμού και της ανάπτυξης και από πίσω κάνει πάρτι ένα σύστημα ολόκληρο.

Και εξηγούμε: Είναι χαρακτηριστικό της μεταμνημονιακής εποχής και φυσικά εποχών άκρατου συγκεντρωτισμού και οπισθοδρομικότητας, η τεράστια εξουσία που δίνεται στον εκάστοτε Υπουργό, όπως και στο παρόν νομοσχέδιο.

Πρόκειται για εξουσία από την αρχή μέχρι το τέλος, από το διορισμό και την παύση διοικητικών συμβουλίων, εννοείται χωρίς τη συμμετοχή εργαζομένων ή άλλων έμπειρων υπαλλήλων, εξουσία κατά τα πρότυπα των κομματαρχών που δημιουργούν τους γνωστούς κομματικούς στρατούς, αφού ο Υπουργός κατά το δοκούν προσλαμβάνει και απολύει στο διοικητικό συμβούλιο.

Θαμάνστε διατύπωση: «Τοποθετούνται άτομα γνωσμένου κύρους και διακριθέντες στο δημόσιο βίο». Είναι εξουσία που φτάνει φυσικά έως το κρίσιμο διά ταύτα που είναι η αποκλειστική ευθύνη και διαχείριση ενός ογκώδους προϋπολογισμού χωρίς έλεγχο και λογοδοσία.

Μιλάτε, κύριοι της Κυβέρνησης, διαρκώς για αξιοπιστία της χώρας, για σεβασμό στις θυσίες του λαού μας και φέρνετε ένα

νομοσχέδιο πρόδηλο άλλων σκοπών σας. Έχουμε βλέπετε τόση εμπιστοσύνη στους Υπουργούς που δεν χρειάζονται ελεγκτικές διαδικασίες των χρηματορροών, παρά θεωρείτε ότι ένας ετήσιος οικονομικός απολογισμός που υποβάλλεται αποκλειστικά στον Υπουργό είναι αρκετός.

Κύριε Υπουργέ, το πάρτι στην Ελλάδα όλοι ξέρουμε ότι γίνεται με τα κοινοτικά κονδύλια και βεβαίως με τη δημόσια περιουσία. Το παρόν νομοσχέδιο μεταβιβάζει τη δημόσια περιουσία σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Αυτό από μόνο του είναι άκρως επικίνδυνο. Από την άλλη, δεν κατοχυρώνει την αξιοποίηση, τη νομική διαδικασία της αξιοποίησης και τους επωφελομένους. Για τα δε κοινοτικά κονδύλια, τα δύο νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου γίνονται ενδιάμεσοι φορείς διαχείρισης. Λαμβάνουν, δηλαδή, και μοιράζουν επιδοτήσεις. Φωτογραφία των πάρτι της προηγούμενης περιόδου είναι αυτό κι εσείς χωράτε κι άλλους, όσους περισσότερους γίνεται μέσα σε αυτό το πλάνο.

Ένα επίσης χαρακτηριστικό αυτών των τριών χρόνων, ένα χαρακτηριστικό που συναντάμε με την πρώτη ματιά και στο παρόν νομοσχέδιο είναι η διάλυση της Δημόσιας Διοίκησης, η διάλυση των δημόσιων δομών. Και ενώ οι δημόσιες δομές είναι συνταγματικά κατοχυρωμένες και αρμόδιες, στο συγκεκριμένο τομέα για τη χάραξη και εφαρμογή των δημοσίων πολιτικών σε θέματα διά βίου μάθησης, με το παρόν νομοσχέδιο, αυτά ανατίθενται σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.

Εννοείται, βεβαίως, ότι αυτές οι αρμοδιότητες που εκχωρούνται στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου είναι εκτός δημοσίου ελέγχου, γιατί επί της ουσίας αυτός είναι ο βαθύς στόχος αυτού του είδους των νεοφιλελεύθερων συνταγών που διαλύουν τις δημόσιες δομές, ο ιδιώτης δηλαδή να ρυθμίζει το περιεχόμενο και τον προσανατολισμό της πολιτικής και κυρίως σε αυτήν τη διαδικασία να μην έχει κανέναν απολύτως έλεγχο.

Φυσικά άμεση συνέπεια αυτών των επιλογών είναι η ιδιωτικοποίηση δράσεων και προγραμμάτων σχετικών με την εκπαίδευση και τη διά βίου μάθηση αλλά και την πιστοποίηση προσόντων, τον επαγγελματικό προσανατολισμό και τη συμβουλευτική.

Απαντώντας σε συνάδελφο που άκουσα προηγούμενων, να πω ότι εμείς δεν θέλουμε να γίνουμε διαχειριστές της υπάρχουσας κατάστασης. Θέλουμε να βελτιώσουμε, θέλουμε να ανατρέψουμε αυτήν την κατάσταση ριζικά.

Η εξίσωση είναι απλή. Θα ισχυροποιούνται οι ιδιώτες, ενώ θα αφαιμάζεται ο λαός μας, αφού ακόμη και το ύψος των διδάκτρων των δημόσιων ΙΕΚ δεν μπορούμε να το προβλέψουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούμε, ακούει ο λαός μας διαρκώς για την προσπάθεια που κάνει η Κυβέρνηση να μειώσει τις δημόσιες δαπάνες. Με το παρόν νομοσχέδιο την ίδια στιγμή που στο στόχαστρο είναι οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων, την ίδια στιγμή που απολύονται εργαζόμενοι για να μειωθεί το μισθολογικό κόστος, δημιουργούνται για τους «ημέτερους» έμμεσες θέσεις αγνώστου κόστους για τον δημόσιο προϋπολογισμό.

Ξέρετε τι είδους διαχειριστικό έλεγχο επιφυλάσσουν για τους αυτούς τους; Ακούστε και θαυμάστε την κυβερνητική μεταρρύθμιση: Ο έλεγχος της διαχείρισης γίνεται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου από ορκωτούς λογιστές, των οποίων η αμοιβή καθορίζεται από το διοικητικό συμβούλιο και ο έλεγχων είναι επιλογή του ελεγχόμενου, όπως και η αμοιβή του.

Όσον αφορά το άρθρο 38 και τις επιβραβεύσεις διακεκριμένων αθλητών, χαίρομαι πάρα πολύ, κύριε Υπουργέ, που αναγνωρίσατε το εγκληματικό λάθος που έγινε, όσον αφορά τα προνόμια των μαθητών. Θα θυμάστε την επιμονή μου τότε στο νομοσχέδιο για τον αθλητισμό που αφορούσε στην εκπαίδευση, στη μόρφωση, όπως έλεγα, των αθλητών. Θεωρώ, όμως, ότι έχει πολλές ασάφειες και θα πρέπει να το ξαναδείτε διεξοδικά, ώστε στο μέλλον να μη δημιουργηθούν προβλήματα ερμηνείων.

Όσον αφορά τις μετεγγραφές, θα πρέπει να επεκτείνετε το μέτρο, κύριε Υπουργέ. Δεν έχουν πρόβλημα μόνο αυτοί με χαμηλό εισόδημα, τα ΑΜΕΑ ή οι πολύτεκνοι, έχουν και όσοι δηλώνουν εισόδημα που θεωρείται υψηλό και το έχουμε αποσιλώσει με τα συνεχή χαράτσια.

Πώς μπορεί μια οικογένεια με δύο παιδιά και πολλές φορές με μία επιχείρηση, για την οποία πληρώνει ενοίκιο, να κρατάει τρία σπίτια με ενοίκια, να θεωρείται υψηλόμισθο το εισόδημά της και

να μη μπορεί να σπουδάσει τα παιδιά της; Πώς έχουμε το δικαίωμα εμείς να πούμε σε αυτούς τους ανθρώπους –όπου το θέμα της μόρφωσης είναι ένα δικαίωμα συνταγματικά κατοχυρωμένο– ότι θα πρέπει να επιλέξουν ποιο από τα δύο παιδιά τους θα σπουδάσει; Το θέμα αυτό πρέπει να λυθεί εδώ και τώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ συνοπτικά αναφέρθηκαν σε άρθρα του νομοσχεδίου, τα οποία φτιάχνουν το παζλ: στρατός κομματικός, οικονομική ασυδοσία, ιδιωτικοποίηση των πάντων, απορρύθμιση των πάντων, συρρίκνωση του δημόσιου συμφέροντος και σχέσεις αλληλοεξαρτώμενες, ενώ γύρω τρέχουν πολλά εκατομμύρια ευρώ από τον δημόσιο προϋπολογισμό αλλά και από την Ευρώπη.

Τούτο το νομοσχέδιο είναι, κατά την άποψή μου, άκρως ενδεικτικό των συνολικών προθέσεων της Κυβέρνησης. Πρόκειται για μια Κυβέρνηση που με πρόσχημα την κρίση, καταλύει κάθε πυλώνα ανάπτυξης, κάθε πυλώνα δημόσιου ελέγχου, κάθε πυλώνα τελικά δημοκρατικής λειτουργίας. Και ενώ αυτοί οι πυλώνες καταλύονται, ανδρώνεται η διαπλοκή, η αδιαφάνεια και η κομματοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα παρακαλούσα επειδή είναι εγγεγραμμένοι να μιλήσουν σαράντα πέντε Βουλευτές, να τηρούμε τον χρόνο, σεβόμενοι και τον εαυτό μας αλλά και τους υπόλοιπους. Διαφορετικά θα τελειώσουμε τα μεσάνυχτα, χωρίς να κάνουμε διακοπή.

Το λόγο έχει ο κ. Απόστολος Αλεξόπουλος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι της Κυβέρνησης, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι πρωτόγνωρα τουλάχιστον σε εμένα, αυτά τα οποία συμβαίνουν τούτες τις ημέρες, αλλά και όλο το προηγούμενο διάστημα, στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Έρχονται προς ψήφιση πλήθος νομοθετημάτων, που άλλα επικυρώνουν πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και άλλα συμπληρώνουν και διορθώνουν ήδη ψηφισθέντα νομοσχέδια.

Μιλάνε για νομοσχέδια και πράξεις νομοθετικού περιεχομένου που συντάσσονται πρόχειρα και βιαστικά και που έρχονται να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες συμμόρφωσής μας προς συγκεκριμένες επιταγές των δανειστών μας. Επειδή όμως δεν εξυπηρετούν ακριβώς και απόλυτα αυτές τις επιταγές, η Κυβέρνηση επανέρχεται με νέες τροποποιήσεις, με καταργήσεις ψηφισθέντων άρθρων, με νέες αλλαγές σε τέτοιο βαθμό που να μη μπορεί ούτε και ένας καλά διαβασμένος από εμάς να ξέρει τι έχει ψηφιστεί, πότε, πού βρίσκονται οι επιμέρους διατάξεις που αφορούν στο ίδιο θέμα ή και με τι θέμα έχουν σχέση οι διατάξεις αυτές.

Γίνονται πιο συγκεκριμένοι. Είχαμε τον περιβόητο νόμο Διαμαντοπούλου, την κορωνίδα των νόμων της κυβέρνησης Παπανδρέου που διαφημίστηκε γιατί υπερψηφίστηκε από τα 2/3 της Βουλής, πότε όμως, τότε που τα κόμματα που τον ψήφισαν ήταν ήδη μειοψηφία στην ελληνική κοινωνία, τότε που τα κόμματα αυτά γαντζωμένα στην εξουσία βήμα-βήμα αποδομούσαν εργασιακές σχέσεις, εργασιακά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα, διέλυαν το κοινωνικό κράτος, το σύστημα υγείας και τόσα άλλα που και η παρούσα Κυβέρνηση συνεχίζει ακάθεκτη με την ίδια και χειρότερη ένταση.

Ήταν ο ν. 4009/2011, ο νόμος που επιχειρούσε να μετατρέψει τα δημόσια πανεπιστήμια σε ανώνυμες εταιρείες, ο νόμος που καταργούσε τα πτυχία και απαξίωνε τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοιτούντων, ο νόμος που κατέλυε το αυτοδιοίκητο και όποιες δημοκρατικές λειτουργίες είχαν απομείνει από προηγούμενες «μεταρρυθμίσεις». Ο νόμος αυτός μπροστά στην αντίδραση της πλειονότητας της πανεπιστημιακής κοινότητας, στο μεγαλύτερο μέρος του, δεν εφαρμόστηκε.

Τότε αφυπνίστηκε η νέα ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Έκανε φύλλο και φτερό τον πολυδιαφημισμένο νόμο της Διαμαντοπούλου με ένα νέο νομοκατασκευάσμα, το ν. 4076/2012, ο οποίος παρά τις πολυάριθμες εγκυκλίους του Υπουργείου δεν έλεγε να περπατήσει. Έτσι, πριν προλάβουμε να τον χαρούμε, άρχισε να δέχεται νέες νομοθετικές διορθώσεις, διορθώσεις επί προσφάτως διορθωθέντων διατάξεων, διορθώσεις με νομοσχέδια και πράξεις νομοθετικού περιεχομένου που εσπευσμένα έρχονταν στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Θυμίζω τις διορθώσεις και αλλαγές που συμπεριελήφθησαν στο ν. 4093 της 12ης Νοεμβρίου, τις αλλαγές στην πράξη νομοθετικού περιεχομένου της 19ης Νοεμβρίου, δηλαδή επτά ημέρες μετά τις προηγούμενες αλλαγές, τις τροποποιήσεις της πράξης αυτής που πέρασαν με το υπ' αριθμόν 31 άρθρο του πολυνομοσχεδίου που ψηφίσαμε προχθές, ενός πολυνομοσχεδίου που καθ' ομολογίαν και των τριών εταίρων της σημερινής Κυβέρνησης περιελάμβανε νέα προαπαιτούμενα της τρόικας για να καταστεί δυνατή η εκταμίευση της επόμενης δόσης του Ιανουαρίου.

Νέες αλλαγές εισάγει και το παρόν σχέδιο νόμου, που όμως και αυτές δεν επαρκούν. Μας διαβεβαιώνει η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ότι σύντομα με νέο νόμο θα αντιμετωπιστούν καλύτερα θέματα που αφορούν στην ειδική αγωγή. Μας διαβεβαιώνουν ότι μέσα στο μήνα θα μας «φορέσουν» –με συγχωρείτε για την έκφραση– το νέο χωροταξικό χάρτη των πανεπιστημίων με το περιβόητο σχέδιο «Αθηνά» και σύντομα θα βρεθούμε μπροστά σε αλλαγές που θα αφορούν στο λύκειο και τις εισαγωγικές εξετάσεις στα πανεπιστήμια.

Ναι, αγαπητοί συνάδελφοι, γίνονται αλλαγές επί αλλαγών, για να παίρνουμε κάθε φορά τις δόσεις μας, αλλαγές επί αλλαγών που φαίνεται να μην έχουν σχέση με έναν εθνικό στρατηγικό σχεδιασμό για την παιδεία. Μαθηματικά και μεθοδικά μέσα από αυτές τις πολυδαίδαλες νομοθετικές διαδρομές που τόσο εύστοχα αποκάλυψε στη χθεσινή της ομιλία η συνάδελφος Θεανώ Φωτίου, αποδομείται η δημόσια και δωρεάν παιδεία. Σχολεία και πανεπιστήμια γίνονται κέντρα εμπορίας της γνώσης και η εκπαίδευση παραδίδεται στους ιδιώτες.

Όλο αυτό το διάστημα ο ΣΥΡΙΖΑ–Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο προσπάθησε να σταματήσει την ολέθρια πορεία προς την καταστροφή, καταδίκασε πρακτικές και πράξεις, υπέδειξε βελτιώσεις, επεσήμανε τις επιπτώσεις από τον οικονομικό στραγγαλισμό των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, σπηλίτευσε την απαξίωση του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος. Κατέθεσε σχέδιο νόμου για την αντιμετώπιση της κατάστασης που έχει διαμορφωθεί με τα ψηφισθέντα νομοσχέδια στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Και όμως, οι προτάσεις μας πετάχτηκαν στον κάλαθο των αχρήστων μαζί με δεκάδες ερωτήσεις που έχουμε υποβάλει στη Βουλή και που η Κυβέρνηση αρνείται να συζητήσει. Απέναντί μας ορθώνεται ένα απροσπέλαστο τείχος. Συναντάμε έναν ανυποχώρητο αυταρχισμό, παρά τη φαινομενική και ψευδείςγραφη συγκυριακατικότητα σε πολλά θέματα από το σημερινό Υπουργό Παιδείας. Η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να προχωρήσει στην εφαρμογή των μνημονιακών επιταγών και με την ταχική πολιτική της να οδηγήσει σε οικονομική εξαθλίωση το λαό και τα λαϊκά στρώματα.

Έτσι, μετά απ' αυτά απευθύνομαι σε σένα, φίλε μου φοιτητή. Το πρόβλημά σου σήμερα δεν είναι τα συγγράμματα, δεν είναι οι φοιτητικές εστίες, δεν είναι η σίτιση. Σήμερα σου κλέβουν το μέλλον σου.

Απευθύνομαι σε σένα, φίλε λέκτορα, διδάκτορα, μεταπτυχιακό φοιτητή. Μην αρκείσαι στο ξεροκόμματο που σου πετούν με τα διάφορα νομοθετήματα, εκμεταλλευόμενοι τη λαχτάρα και την επιθυμία σου για μία πανεπιστημιακή καριέρα και μία αξιοπρεπή πνευματική εργασία.

Απευθύνομαι σε σένα, πανεπιστημιακό δάσκαλο του 407. Μην ευτελίζεις τον δασκάλιο της εποχής σου, μην κατακερματίζεις τον χώρο της διδασκαλίας σε πέντε, σε δέκα, σε είκοσι κομμάτια για τριάντα ευρώ το καθένα.

Απευθύνομαι σε σένα, «βολεμένο» συνάδελφε της μερικής απασχόλησης και σε σένα, συνάδελφε καθηγητή, που έρχεται η στιγμή να κληθείς κι εσύ να υπογράψεις την ατομική σου συλλογική σύμβαση.

Απευθύνομαι σ' όλους εσάς, απευθύνομαι στην κοινωνία και σας καλώ να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, να ενώσουμε τις προσπάθειές μας, να αντισταθούμε, να βροντοφωνάσουμε «φτάνει, δεν αξίζουμε τέτοιας τύχης, δεν αξίζουμε τέτοιας μεταχείρισης».

Ελάτε να χαράξουμε νέους δρόμους, ελάτε να ανοίξουμε

νέους δρόμους, ελάτε να ονειρευτούμε ξανά, ελάτε να ξαναεγμίσουμε τις πλατείες. Ας είναι οδηγός μας οι αγώνες που δώσαμε για την προώθηση του άρθρου 16. Οι καιροί ου μενετοί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και για τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα επτά μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 6ο Δημοτικό Σχολείο Ηρακλείου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει και τούς εύχεται καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Πάντζας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα εστιάσω την ομιλία μου σε δύο άρθρα του νομοσχεδίου, στα άρθρα 38 και 39. Στο τρίτο κεφάλαιο και συγκεκριμένα επί του άρθρου 38 τα κίνητρα και οι παροχές στους αθλητές πρέπει να δίνονται σταδιακά προκειμένου να αυξήσουν την προσπάθειά τους και όχι να τους οδηγήσουν στην πρόωρη αποχώρησή τους, αγαπητέ Υφυπουργέ κύριε Ιωαννίδη, που τόσα πολλά έχετε προσφέρει στο ελληνικό μπάσκετ. Η αξιολόγηση των αθλητών πρέπει να γίνεται από το σύνολο των διακρίσεων και όχι μόνο από μία μικρή ή μεγάλη διάκριση.

Επί του άρθρου 39 και συγκεκριμένα για τη διάταξη που αφορά στην ειδική αγωγή, εσείς ο ίδιος, κύριε Υπουργέ, υποβαθμίζοντας κατά κάποιο τρόπο την ουσία της διάταξης μάς είπατε ότι μόνο σκοπό έχει την εξασφάλιση κάποιων πιστώσεων από το ΕΣΠΑ, ότι δηλαδή το ζήτημα είναι τεχνικό για να δικαιολογηθεί η καινοτόμος δράση που απαιτεί το ΕΣΠΑ.

Ωστόσο, για την πλήρη ένταξη των μαθητών με αναπηρία μέσα στο γενικό σχολείο σύμφωνα με το άρθρο 24 της σύμβασης για τα δικαιώματα των αναπήρων, απαιτούνται στρατηγικός σχεδιασμός και πολιτική προτεραιότητα, κατάλληλες υποδομές και κτήρια, μόνιμοι και εξειδικευμένοι επιστήμονες, εκπαιδευτικά εργαλεία και επιστημονική τεκμηρίωση, διαγνωστικές επιτροπές που θα διέπονται από επιστημονικές αρχές και μία δεοντολογία που θα στηρίζεται στα ανθρώπινα δικαιώματα των μαθητών με αναπηρία.

Βέβαια, απαιτείται και επαρκής χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Πρότεινα χθες στην ομιλία μου επί της αρχής, την απόσυρση της διάταξης, ώστε να σχεδιαστεί ξανά μέσω ουσιαστικής διαβούλευσης των αρμόδιων φορέων.

Είπα, επίσης, ότι αν επιμένετε να διατηρήσετε τη διάταξη, φροντίστε, τουλάχιστον, να ξεκινήσει η εφαρμογή της μετά την έκδοση του Κανονισμού Λειτουργίας των Διεπιστημονικών Επιτροπών, ΕΔΕΑΥ.

Είναι, πάντως, ευχάριστο –ειλικρινά ευχάριστο– το ότι δεσμευτήκατε προσωπικά –και όχι μόνο– ότι δεν θα καταργήσετε τη Διεύθυνση Ειδικής Αγωγής του Υπουργείου, αλλά αντίθετα θα την ενισχύσετε.

Κύριε Υπουργέ, έχουμε καταθέσει τρεις τροπολογίες – προσθήκες στο άρθρο 39 του νομοσχεδίου. Συγκεκριμένα:

Η πρώτη αφορά στην επέκταση εφαρμογής του μέτρου της υποχρεωτικής παραμονής για ένα έτος αντί για δύο στην κατεχόμενη οργανική θέση στους εκπαιδευτικούς και στο ειδικό εκπαιδευτικό και ειδικό βοηθητικό προσωπικό που υπηρετούν στα ΣΜΕΑΕ, στα Τμήματα Ένταξης και στα ΚΕΔΔΥ, για τους ίδιους λόγους που αναφέρονται στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου.

Πιστεύω ότι πρέπει να την κάνετε δεκτή για λόγους ισότιμης μεταχείρισης όλων των εκπαιδευτικών.

Η δεύτερη αφορά στην τροποποίηση της σύνθεσης των ΠΥ-ΣΕΕΠ με την τοποθέτηση μέλους ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού των ΚΕΔΔΥ ως τακτικού μέλους για την αποκατάσταση της νόμιμης λειτουργίας των Συμβουλίων αυτών.

Η τρίτη αφορά στην αναγνώριση της παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας στους κατόχους μεταπτυχιακών τίτλων και διδακτορικών διπλωμάτων με τίτλο και περιεχόμενο την Ειδική

Αγωγή, που χορηγούνται από τα Παιδαγωγικά Τμήματα των ελληνικών πανεπιστημίων.

Αυτό επιβάλλεται για λόγους ισονομίας και δικαιοσύνης, με δεδομένο ότι η παιδαγωγική και διδακτική επάρκεια κατοχυρώνεται στους κατόχους αντίστοιχων μεταπτυχιακών τίτλων και διδακτορικών διπλωμάτων του εξωτερικού, που αναγνωρίζονται ως ισότιμοι και αντίστοιχοι από το ΔΟΑΤΑΠ.

Σε ό,τι αφορά τις μετεγγραφές των φοιτητών:

Κύριοι Υφυπουργοί, είναι απαράδεκτο το ποσό των 6.000 ευρώ κατά κεφαλήν στα εισοδηματικά κριτήρια που θέτετε. Στην τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ μεταξύ άλλων προτείνεται ο διπλασιασμός του ποσού αυτού.

Επίσης, προτείνεται η εξαίρεση από τα εισοδηματικά κριτήρια των παιδιών τρίτεκνων και πολύτεκνων οικογενειών, των τέκνων μονογονεϊκών οικογενειών, αλλά και επιτυχόντων, εφόσον οι ίδιοι ή δύο μέλη της οικογένειάς τους είναι τυφλοί, κωφοί ή νεφροπαθείς ή υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 35 του ν. 3794/2009.

Σας προτείνω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, να αποσύρετε τη δική σας τροπολογία για τις μετεγγραφές φοιτητών και να υιοθετήσετε τη δική μας. Και σωστό είναι και δίκαιο.

Κύριε Υπουργέ, οι περικοπές που επιβάλλονται από τα μνημόνια και τους εφαρμοστικούς νόμους, έχουν φέρει σε ακραίο σημείο τη λειτουργία των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Η παρεχόμενη εκπαίδευση υποβαθμίζεται και οι ελλείψεις στα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης δημιουργούν ένα περιβάλλον αφιλόξενο στους μαθητές.

Από την άλλη μεριά, η δραματική συρρίκνωση του οικογενειακού εισοδήματος, απομακρύνει τους νέους από τη συνέχιση των σπουδών τους.

Κύριε Υπουργέ, ένας λαός με μειωμένο μορφωτικό επίπεδο έχει και μειωμένες αντιστάσεις, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Και αυτός ο κίνδυνος πρέπει να απασχολήσει πολύ σοβαρά όσους κόπτονται για τη σωτηρία της πατρίδας.

Κύριοι Υφυπουργοί, θα ήθελα να προσθέσω ότι με τα μνημόνια που έχουν υπογραφεί –το ξέρουμε όλοι εδώ στη Βουλή, ασχέτως αν δεν το λέμε, το ξέρει ο ελληνικός λαός, το ξέρει ο κόσμος όλος, το ξέρει ο κ. Σόιμπλε και η κ. Μέρκελ– εφόσον υλοποιούνται και πραγματοποιούνται, δεν υπάρχει μέλλον για την πατρίδα μας. Καπάκι φέρατε και το φορολογικό, το οποίο είναι το μνημόσυνο του ελληνικού λαού.

Αυτή είναι η βάση. Αυτό είναι το καρκίνωμα. Από εκεί ξεκινάμε όλα.

Δεν νομίζω ότι με αυτές τις προοπτικές και με αυτά τα μνημόνια μπορεί ο τόπος μας να προχωρήσει μπροστά. Αυτό το ξέρουμε όλοι βαθιά μέσα στην ψυχή μας, στο μυαλό μας, αλλά δεν το λέμε προς τα έξω. Η πραγματικότητα, όμως, είναι αυτή. Πρέπει να ακυρώσετε αυτά τα μνημόνια για να ζήσει ο ελληνικός λαός!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Πάντζα.

Το λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Ψυχάρης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΨΥΧΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προεκλογικά, πριν από τις πρώτες εκλογές του Μαΐου, είχα θέσει ένα θέμα για τις μετεγγραφές φοιτητών. Είχα πει ότι σε μία οικογένεια που έχει δύο παιδιά και το ένα παιδί φοιτά, για παράδειγμα, στην Κομοτηνή και το άλλο στην Κρήτη, θα μπορούσαν να πάρουν μετεγγραφή, ώστε να πηγαίνουν στο ίδιο πανεπιστήμιο.

Το είχα θέσει αυτό και μετεκλογικά, μεταξύ των δύο εκλογών, στην υπηρεσιακή κυβέρνηση ΚΑΙ στην κυρία Υπουργό. Τότε μου είχε πει ότι δεν μπορούσε να κάνει κάτι. Το έθεσα και πάλι στον κύριο Υπουργό, τελικά μπήκε μία τροπολογία και τον ευχαριστώ γι' αυτό.

Συνεπώς θα ήθελα να πω, ότι είναι μία θετική τροπολογία, διότι επιτρέπει να δώσουμε μία ανάσα στις οικογένειες και να μην κάνουν επιλογή ποιο από τα δύο παιδιά θα σπουδάσει. Βέβαια, το όριο που τέθηκε των 6.000 ευρώ ανά κεφαλή είναι χαμηλό. Θα μπορούσατε ενδεχομένως του χρόνου να το ξανακοιτάξετε, ώστε να αυξηθεί. Αυτή τη στιγμή, όμως, δίδεται μία οικονομική

ανάσα, μέσω αυτής της τροπολογίας, έστω και για λίγες οικογένειες, χωρίς να κοστίζει τίποτα στο ελληνικό κράτος. Δεν μιλώ για τα πανεπιστήμια της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, μιλώ για τα άλλα πανεπιστήμια. Δίδεται έτσι η δυνατότητα, ούτως ώστε μία οικογένεια να μπορεί να πάρει μία οικονομική ανάσα.

Καλώ όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης να το υπερψηφίσουν, διότι μπορεί να υπάρχουν και άλλες τροπολογίες, αλλά η συγκεκριμένη τροπολογία είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και είναι κάτι θετικό για ορισμένες οικογένειες. Όπου μπορούμε να έχουμε ευρεία συναίνεση, ώστε να δώσουμε ορισμένες παροχές, χωρίς να κοστίζει τίποτα στο κράτος, ας το κάνουμε.

Ευχαριστώ τον κύριο Υπουργό, λοιπόν, που τελικά μπήκε αυτή η τροπολογία.

Στη χθεσινή συζήτηση, που ήταν κάπως ταραχώδης -και δεν μας τιμά αυτό ως Βουλή- τέθηκε το θέμα των ιεροδιδασκάλων. Η Κυβέρνηση, το κράτος γενικότερα οφείλει να παρέχει την καλύτερη δυνατή παιδεία σε όλους τους Έλληνες πολίτες και σε αυτό η τροπολογία αυτή είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Θα ήθελα να μιλήσω και για κάτι άλλο πιο επίκαιρο. Αυτήν τη στιγμή υπάρχουν δεκάδες ιστορικά κτήρια που είναι στο έλεος της αδιαφορίας, της φθοράς και των καταλήψεων. Πολλά από αυτά τα κτήρια κουβαλούν την ιστορία της νεότερης Ελλάδος, όπως η βίλα «Λέας Καραγιάννη».

Αυτή η Κυβέρνηση προσπαθεί, επιτέλους, να βάλει ένα τέλος σε αυτήν την ανομία, και τα κτήρια να παραδοθούν στους νόμιμους κατόχους τους.

Είναι αδιανόητο, όμως, αυτήν τη στιγμή αυτά τα κτήρια να φυλάσσονται από τα ΜΑΤ, προκειμένου να αποφευχθεί η ανακατάληψη. Καλώ, λοιπόν, το Υπουργείο Παιδείας και τον κύριο Υπουργό να μου δώσουν μια απάντηση σε αυτό, να επικοινωνήσουν με το δήμαρχο, ώστε να βρεθεί μία λύση για την αξιοποίηση αυτών των κτηρίων, όπως είναι για παράδειγμα η βίλα «Αμαλία», που είναι το ιστορικό 2ο Γυμνάσιο. Ως εκ τούτου, παρακαλώ τον κύριο Υπουργό να επικοινωνήσει άμεσα με το δήμαρχο, ούτως ώστε να υπάρξει μία λύση σε αυτό το θέμα, να παραδοθούν τα κτήρια για αξιοποίηση και να μην είναι πια κέντρα αναρχίας. Είναι θέμα πολιτισμού και ιστορικής μνήμης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Ψυχάρη.

Το λόγο έχει η κ. Αγγελική Γκερέκου.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συγχώνευση φορέων κάτω από την ομπρέλα των δύο νέων οργανισμών για την Διά Βίου Μάθηση και την Πιστοποίηση Προσόντων Επαγγελματικού Προσανατολισμού κινείται, εάν εφαρμοστεί σωστά, παρά τις όποιες επιμέρους ενστάσεις, θα έλεγε κανείς, προς τη σωστή κατεύθυνση, παρ' όλο που και πάλι μας λείπει η αποτίμησή του μέχρι τώρα έργων αυτών των οργανισμών.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε ορισμένες ρυθμίσεις άλλων θεμάτων του Υπουργείου, από τις οποίες, όπως φάνηκε και στις συνεδριάσεις της επιτροπής, προκύπτουν συγκεκριμένα προβλήματα.

Σχετικά με το άρθρο 33, επιτρέψτε μου να επιμείνω ότι η δυνατότητα αξιοποίησης άμισθων εθελοντών στις σχολικές μονάδες ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης του εξωτερικού ανοίγει παράθυρο στην υποβάθμισή της και μάλιστα με το κατά τη γνώμη μου πρόσχημα να καλυφθούν έκτακτες περιοδικές ανάγκες, οι οποίες δεν ορίζονται. Γι' αυτό και επιμένω, κύριε Υπουργέ, στην απαλοιφή της συγκεκριμένης πρόβλεψης.

Σχετικά με τις ρυθμίσεις για τα ΑΕΙ στο άρθρο 34, θέλω επιλεκτικά για λόγους χρόνου να αναφερθώ σε δύο ζητήματα για τα οποία έχω καταθέσει σχετικές τροπολογίες. Πρώτον, πρέπει να αποσπασφινιστεί με προσθήκη στο άρθρο 79 του ν. 4009/2011, ότι το υφιστάμενο προσωπικό ειδικού και εργαστηριακού διδακτικού προσωπικού θα ενταχθεί αυτοδίκαια σε θέσεις των κατηγοριών ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού και εργαστηριακού διδακτικού προσωπικού. Προηγούμενες, άκουσα με ικανοποίηση ότι ο Υπουργός είπε ότι αυτήν τη στιγμή δεν μπορεί, αλλά προτίθεται πολύ άμεσα να διευθετήσει αυτήν την αδικία. Το περιμένουμε.

Δεύτερον, πρέπει να αποσυρθεί η πρόβλεψη στο ίδιο άρθρο με την οποία γίνεται προαιρετική η εκμάθηση ξένων γλωσσών στα προγράμματα σπουδών πρώτου κύκλου στα ΑΕΙ. Η διδασκαλία της εξειδικευμένης χρήσης της ξένης γλώσσας δεν είναι πολυτέλεια, κύριοι συνάδελφοι, είναι εργαλείο, χάρη στο οποίο οι φοιτητές μας θα μπορέσουν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του μελλοντικού επαγγελματικού τους χώρου.

Σ' ό,τι αφορά τώρα τις βραβεύσεις διακριθέντων αθλητών στο άρθρο 38, είναι ένα σύνθετο, δύσκολο θέμα. Κατά τη γνώμη μας θα πρέπει να επανεξεταστεί ο αριθμός των συμμετεχουσών χωρών, των σωματείων και των αθλητών σε κάποιες από τις προβλεπόμενες διακρίσεις με βασικό γνώμονα, βεβαίως, την στήριξη και την μόρφωση των παιδιών που ασχολούνται με τον πρωταθλητισμό, όπως, επίσης και να προστεθούν διεθνείς διοργανώσεις, όπως οι παγκόσμιοι σχολικοί αγώνες και οι μαθητικές ολυμπιάδες.

Έρχομαι στο άρθρο 39. Η δυνατότητα που δίνεται σε ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς να καταλαμβάνουν θέσεις σχολικών συμβούλων δημιουργεί διάφορα ζητήματα, όπως εξηγείται αναλυτικά στην τροπολογία που έχουμε καταθέσει συνάδελφοι από διαφορετικά κόμματα. Θυμίζω ότι υπάρχει σχετική αρνητική γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ενώ με ταξί άλλων δημιουργούνται προβλήματα αξιοπιστίας, αφού οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί σχολικοί σύμβουλοι θα εποπτεύουν τους πρώην ή και μετέπειτα εργοδότες τους.

Ζητούμε, λοιπόν, είτε να κάνετε αποδεκτή την τροπολογία που έχει κατατεθεί είτε στη χειρότερη περίπτωση να αποσύρετε τη σχετική διάταξη, ώστε να υπάρξει εύλογος χρόνος για να δειτε το θέμα σε βάθος από τη στιγμή μάλιστα που οι επόμενες κρίσεις σχολικών συμβούλων θα γίνουν σε τρία χρόνια. Προς τι αυτή η σπουδή, προς τι αυτή η βιασύνη;

Τώρα θα έρθω στο άρθρο 39, που κατά τη γνώμη μας είναι ένα από τα σοβαρότερα άρθρα αυτού του νομοσχεδίου αν όχι το σοβαρότερο. Μάλιστα το πιο αμφιλεγόμενο σημείο του άρθρου 39, είναι ασφαλώς οι ρυθμίσεις για την αξιοποίηση διάγνωσης και υποστήριξης των μαθητών που αντιμετωπίζουν μαθησιακές δυσκολίες.

Θέλω να θυμίσω ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θεσμοθέτησε πρώτη με το ν. 1566/85, ένα πλαίσιο που ενέτασσε την ειδική αγωγή στη γενική εκπαίδευση και έπειτα με νόμο του 2002, τις παράλληλες δομές στήριξης. Περίπου τριάντα χρόνια μετά και μετά από τον τελευταίο νόμο του 2008, η ειδική αγωγή παραμένει από τους μεγάλους ασθενείς της δημόσιας εκπαίδευσης. Τόσο η αξιολόγηση όσο και η υποστήριξη είναι ανεπαρκής.

Στον τομέα της υποστήριξης υπάρχει έλλειψη επαρκούς εξειδικευμένου προσωπικού, γεγονός που σημαίνει ότι η λειτουργία των ΚΕΔΔΥ κληρονομεί ουσιαστικά τις αδυναμίες των ΚΔΑΥ. Άλλες υποστηρικτικές δομές εκτός ειδικής αγωγής που θα μπορούσαν να διαθέσουν επιστημονικό προσωπικό για τις ανάγκες της ειδικής αγωγής, όπως οι Συμβουλευτικοί Σταθμοί Νέων και τα Κέντρα Συμβουλευτικής και Προσανατολισμού έχουν επίσης αφεθεί στον μαρασμό. Γιατί;

Στον τομέα της αξιολόγησης έχουμε και κάτι άλλο πάρα πολύ σοβαρό. Έχουμε απέναντί μας εκείνη την τεράστια γκρίζα ζώνη των μαθησιακών δυσκολιών που δεν οφείλονται σε μικρές ή μεγάλες αναπηρίες, αλλά προβλήματα όπως η δυσλεξία, η δυσγραφία, η δυσαριθμησία, η δυσαναγνωσία, η δυσορθογραφία, το σύνδρομο ελλειμματικής προσοχής. Δεν συζητάμε γι' αυτά επαρκώς. Πρόκειται για περιπτώσεις που πιθανότατα -για να μην πω σίγουρα- απασχολούν συνεχώς ένα αυξανόμενο ποσοστό οικογενειών. Ακόμα δεν έχουμε μπορέσει να καταγράψουμε τον αριθμό των παιδιών με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες ή γενικές μαθησιακές δυσκολίες και με τις ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες αυτών.

Πώς να το καταφέρουμε, βέβαια, όταν δεν έχουμε αναπτύξει εργαλεία για να εντοπίσουμε κάθε μια από τις πολυάριθμες περιπτώσεις, ήδη, από την προσχολική ή προνηπιακή ηλικία, ώστε να έχουμε τη δυνατότητα άμεσης έγκαιρης παρέμβασης, πρώιμης παρέμβασης ή όταν το σύστημα αφήνει την απόφαση επιλογής εκπαιδευτικού πλαισίου στο γονιό;

Αν γίνει πάλι η σωστή αξιολόγηση, ποιο είναι εκείνο το υπο-

στηρικτικό πλαίσιο για την οικογένεια και το παιδί μετά; Κανένα. Γι' αυτό και οι παρούσες ρυθμίσεις, μπορεί μεν να προδίδουν – δεν έχουμε αμφιβολία γι' αυτό – την καλή πρόθεση του Υπουργείου, δεν απαντούν όμως, κύριοι Υπουργοί, στην ανάγκη μίας γενναίας αναθεώρησης του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου που θα αντιμετώπιζε ολοκληρωμένα τις σημερινές ατέλειες του συστήματος. Είναι κάτι που το περιμένουμε σύντομα. Ο κύριος Υπουργός είχε δεσμευτεί στην επιτροπή. Περιμένουμε να γίνει αυτό, να ξεκινήσει.

Με τις όποιες λοιπόν επιφυλάξεις, θα λέγαμε ότι το νομοσχέδιο αυτό κάνει ένα βήμα μπροστά, όμως μένουν πάρα πολλά άλλα βήματα να γίνουν κι αυτό πρέπει να γίνει σύντομα, ούτως ώστε το δημόσιο να γίνει από τη μία πιο ορθολογικό στη λειτουργία του και πιο αποδοτικό βεβαίως στη διαχείρισή του.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς, κυρία Γκερέκου.

Η κ. Ελένη Μακρή-Θεοδώρου έχει το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ - ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μία εποχή που οι αξίες, οι θεσμοί και ο πολιτισμός πλήττονται από την κρίση, ο τομέας της παιδείας αναμφίβολα αποτελεί σημαντικό πυλώνα του έθνους και πολλές φορές θα συμφωνήσετε ότι έχουν προαναγγελθεί μεταρρυθμίσεις, οι οποίες τελικά δεν εφαρμόστηκαν εξ ολοκλήρου παρά μόνο περιπτώσιολογικά.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε επιχειρεί να βάλει σε τάξη μία σειρά εκκρεμοτήτων σε σύντομο χρονικό διάστημα με ευέλικτη προσαρμογή στη σύγχρονη οικονομική συγκυρία.

Στο πρώτο κεφάλαιο με τη σύσταση των δύο φορέων «Ίδρυμα Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης» και «Εθνικός Οργανισμός Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού», επιτυγχάνεται καλύτερη οργάνωση και εξορθολογισμός της διαχείρισης των αρμοδιοτήτων αυτών, που με περισσότερη ευελιξία θα μπορούν να λειτουργούν με τη δημιουργία εξειδικευμένου επιτελείου για την διαχείριση της περιουσίας τους. Είχα προτείνει να προστεθεί η εκπροσώπηση των εργαζομένων στο διοικητικό συμβούλιο, εφόσον υπάρχει εκλεγμένος εκπρόσωπός τους από πρωτοβάθμιο όργανο και χαίρομαι που έχει συμπεριληφθεί στις προσθήκες.

Θα ήθελα να σταθώ στο άρθρο 33. Η ελληνική Διασπορά είναι το ζωντανό κομμάτι του Ελληνισμού που ζει εκτός των ελληνικών συνόρων. Η εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας, η γνώση της ελληνικής ιστορίας, η διάχυση της ελληνικής λογοτεχνίας και της ελληνικής γραμματείας αποτελούν αυτά καθ' αυτά αξία, συνιστούν δηλαδή αυτοτελή πνευματικό πλούτο για όποιον γίνεται κοινωνός και μέτοχος. Για τους Έλληνες ομογενείς συνιστά επιπλέον ενδυνάμωση της ελληνικότητάς τους, ισχυροποίηση του ομφάλιου λώρου με την Ελλάδα και παράλληλα συνιστά διεύρυνση και ισχυροποίηση της Ελλάδας στο εξωτερικό. Πρόκειται για ένα χρέος αμοιβαιότητας με αμοιβαίο επίσης όφελος. Το ελληνικό κράτος έχει ιστορικά και έμπρακτα υιοθετήσει ως υποχρέωσή του την εκπαίδευση των Ελληνοπαίδων εξωτερικού και επενδύει συνεχώς σ' αυτήν.

Παραδοσιακά η Ελλάδα στηρίζει και συνεχίζει να στηρίζει παρά τις δυσχερείς οικονομικές συνθήκες τον πληθυσμό της ελληνικής ομογένειας με εκπαιδευτικούς, σχολεία και εκπροσώπους.

Μπορεί οι δυνατότητες για οικονομική στήριξη της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης να μην είναι ίδιες όπως στο παρελθόν, όμως με το παρόν άρθρο μπορούμε να εξορθολογήσουμε το σύστημα κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να διαθέτουμε προσωπικό το οποίο θα παράγει εκπαιδευτικό έργο. Βεβαίως, αυτό το προσωπικό θα έχει τα τυπικά προσόντα, θα αξιολογείται για να αναλάβει αυτό το έργο και θα μπορεί να το υποστηρίξει. Είναι νομίζω σαφές ότι η ελάχιστη αυτή δαπάνη αποτελεί μία παραγωγική επένδυση με πολλαπλές και μακρόχρονες θετικές επιδράσεις.

Στο άρθρο 39 εισάγεται ένα καινοτόμο εγχείρημα. Για πρώτη φορά οργανώνεται, σχεδιάζεται και υλοποιείται ένα πρόγραμμα διεπιστημονικής υποστήριξης των σχολείων και των μαθητών με αναπηρία ή με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Αυτό σημαίνει πως οι μαθητές που μέχρι τώρα δεν είχαν τις ίδιες ευκαιρίες εκπαί-

δευσης μέσα στο γενικό σχολείο, εξαιτίας της αναπηρίας τους ή των ειδικών αναγκών τους, παρότι θα μπορούσαν να παρακολουθήσουν το αναλυτικό πρόγραμμα, αποκτούν ίσες ευκαιρίες με τους υπόλοιπους συμμαθητές τους.

Σε μία εποχή οικονομικής ύφεσης γίνεται ιδιαίτερα αποφασιστικής σημασίας η διαφύλαξη του ίσου δικαιώματος του κάθε μαθητή στην ποιοτική εκπαίδευση και για τους μαθητές με δυσκολίες, είναι κρίσιμο να έχουν όχι μόνο πρόσβαση στην εκπαίδευση, τοποθέτηση στο σχολείο, αλλά μία ουσιαστική συμμετοχή στη μάθηση.

Οι δομές και πρακτικές που εστιάζονται στην παραδοσιακή ειδική εκπαίδευση και η εκπαίδευση των μαθητών με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες στην ιατρικού τύπου διάγνωση ενδογενών αδυναμιών ή διαταραχών που θεωρείται ότι προκαλούν τις μαθησιακές δυσκολίες είναι ξεπερασμένες. Γίνεται επιτακτική η ανάγκη μιας πολιτικής εκπαίδευσης που συμπεριλαμβάνει όλους τους μαθητές των κοινών σχολείων, ώστε να μην οδηγήει στο στιγματισμό και στην περιθωριοποίηση. Ας ακούσουμε τις ενστάσεις που κατατίθενται, έτσι ώστε οι όποιες αδυναμίες να αντιμετωπιστούν για το καλό των παιδιών και των οικογενειών τους.

Κύριε Υπουργέ, χαίρομαι που έρχεστε την κατάλληλη στιγμή. Έχετε δεσμευθεί να φέρετε ένα ολοκληρωμένο νομοσχέδιο για την ειδική εκπαίδευση και χαίρομαι γι' αυτό. Είναι σαφές ότι υπάρχουν προβλήματα στον τομέα της ειδικής εκπαίδευσης που θα πρέπει να αντιμετωπιστούν. Να σας αναφέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Στην εκλογική μου περιφέρεια, στη Φθιώτιδα, λειτουργούν ειδικό νηπιαγωγείο, ειδικό σχολείο και Ειδικό Κέντρο Επαγγελματικής Κατάρτισης, δεν υπάρχει όμως κάλυψη για δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Έτσι, λοιπόν, τελειώνοντας τα παιδιά το ειδικό δημοτικό σχολείο, πώς είναι δυνατόν να ενταχθούν στο γυμνάσιο, αν δεν υπάρχουν οι κατάλληλες υποστηρικτικές υποδομές; Δεν μιλάω φυσικά για τις περιπτώσεις που επιστημονικά μπορούν να ενταχθούν σε μια κανονική τάξη, αλλά γι' αυτά τα παιδιά που επιθυμούν να συνεχίσουν σε ένα σχολείο, προσαρμοσμένο όμως στις εκπαιδευτικές τους ανάγκες και στην ασφάλειά τους.

Έρχομαι στο θέμα των μετεγγραφών. Κύριε Υπουργέ, είναι πολύ σημαντική η πρωτοβουλία σχετικά με τις μετεγγραφές των φοιτητών, καθώς αποτελεί μια ανάσα για ένα μεγάλο μέρος των οικογενειών που πλήττονται από την οικονομική κρίση. Φαίνεται ξεκάθαρα πως η Κυβέρνηση επιζητά και βρίσκει λύσεις χειροπιαστές, υπαρκτές, ρεαλιστικές, ώστε να ενισχύσει την ελληνική οικογένεια σε αυτό το δυσχερές οικονομικό περιβάλλον. Διακρίνω όμως ένα φθινό λαϊκισμό σε αυτό το θέμα. Μιλάμε όλοι για εισοδηματικά κριτήρια και για το κατά κεφαλήν εισόδημα. Δεν έχω ακούσει καθόλου την πρόταση του ορίου του 10%. Οι δυνητικά δικαιούχοι, σύμφωνα με αυτό το ποσοστό, είναι οκτώμισι χιλιάδες φοιτητές. Γιατί να μην αυξηθεί το όριο στο 15%, έτσι ώστε να δώσουμε τη δυνατότητα σε περισσότερους φοιτητές να κάνουν χρήση αυτής της διάταξης; Με αυτό το ποσοστό αυξάνεται κατά τέσσερις χιλιάδες ο αριθμός. Θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό και είναι πολύ μεγαλύτερη η ανάσα από αυτήν που αρχικά επιθυμούμε να δώσουμε.

Αξίζει να τονιστεί –και δεν έχω ακούσει από κανέναν να αναφέρεται σε αυτό– ότι σε αυτό το νομοσχέδιο προβλέπεται η καθιέρωση της έκτακτης εξεταστικής και του Φεβρουαρίου και του Ιουνίου για τους φοιτητές επί πτυχίω, ώστε να μπορούν να τελειώσουν νωρίτερα, εφόσον βέβαια οι επιθυμούν, μην επιβαρύνοντας τον οικογενειακό προγραμματισμό.

Έρχομαι στο άρθρο 33 παράγραφος 1α' για την επιλογή των σχολικών συμβούλων. Είναι γεγονός ότι υπάρχει ένα πλήθος προσοντούχων δημοσίων εκπαιδευτικών για την κάλυψη των θέσεων στελεχών εκπαίδευσης. Αξιολογούνται με διαδικασίες ΑΣΕΠ και υπηρεσιακά συμβούλια για το διορισμό τους στη δημόσια εκπαίδευση. Υπάρχει η ομόφωνη γνωμοδότηση του Δ' Τμήματος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, σύμφωνα με την οποία δεν παρέχεται εκ του νόμου δυνατότητα συμμετοχής ως υποψηφίων και κατ' επέκταση διορισμού ιδιωτικών εκπαιδευτικών ως σχολικών συμβούλων. Τονίζω όμως –και αυτό είναι πολύ σημαντικό– ότι στην επικείμενη αξιολόγηση των εκπαιδευτικών θα δημιουργηθούν ζητήματα εγκυρότητας και αξιοπιστίας, τα

οποία πρέπει να αποφύγουμε σε μια διαδικασία που δεν έχει καν ακόμα ξεκινήσει και για χρόνια εγείρονται από πολλές πλευρές θέματα αξιοπιστίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν λύσεις ευέλικτες, προσαρμοσμένες στα νέα οικονομικά δεδομένα με στόχο τη βελτίωση των θεμάτων της εκπαίδευσης και της παιδείας του τόπου και αυτή η Κυβέρνηση έμπρακτα αποδεικνύει ότι έχει την πρόθεση να τις εφαρμόσει.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα μία επισήμανση να κάνω με αφορμή το σχέδιο «Αθηνά» που επίκειται να ανακοινωθεί σε λίγες μέρες. Θέλω να δείτε με προσοχή του θέμα του Πανεπιστημίου της Στερεάς Ελλάδας, έτσι ώστε να μην ακυρωθεί ένα τμήμα μοναδικού αντικειμένου και εγκαταστάσεις για τις οποίες ακόμα και σήμερα δαπανώνται πολλά χρήματα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Αμανατίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην επί των άρθρων συζήτηση θα ήθελα να επισημάνω το εξής. Στα άρθρα περί του αθλητισμού θα μιλήσουν οι άλλοι εισηγητές.

Έχουμε μία τροπολογία σε σχέση με το δικαίωμα μετάθεσης που θεμελιώνουν και οι εκπαιδευτικοί που εισήχθησαν στα Διδασκαλεία Δημοτικής Εκπαίδευσης το ακαδημαϊκό έτος 2010-2011. Υπάρχουν τρεις τροπολογίες κατατεθειμένες τις οποίες ανέλυσε ο κ. Πάντζας σε σχέση με την ειδική αγωγή.

Υπάρχει, όμως, κύριε Υπουργέ, άμεση ανάγκη νομοτεχνικών ρυθμίσεων. Τα είχαμε επισημάνει και στις επιτροπές, αλλά δεν έχουν γίνει. Ένα παράδειγμα θέλω να σας πω και είναι σημαντικό. Να μπει η λέξη «και» στο άρθρο 39 στην παράγραφο 4 στο εδάφιο β'. Οι ΣΜΕΑΕ αποτελούν -λέει το άρθρο- Κέντρα Υποστήριξης ΕΑΕ. Να μπει η λέξη «και» Κέντρα. Εάν δεν μπει η λέξη «και» Κέντρα, φαίνεται σαν να είναι οι σχολικές μονάδες ειδικής αγωγής μόνο κέντρα υποστήριξης. Νομίζω ότι υπάρχουν και άλλες τέτοιες νομοτεχνικές ρυθμίσεις μέσα στο άρθρο 39 που πρέπει να τις αλλάξετε.

Για τα νηπιαγωγεία, είναι θετικό ότι θεσμοθετείται για πρώτη φορά το ωράριο των νηπιαγωγών. Μένει, όμως, να δούμε το πώς θα έρθουν οι εγκύκλιοι και το πώς οι διατάξεις θα εξειδικεύσουν το θέμα αυτό. Η αναλογία, όμως, νηπίων και νηπιαγωγών είναι πάρα πολύ μεγάλη. Η πρότασή μας και με τροπολογία που έχουμε καταθέσει, είναι να έχουμε μία νηπιαγωγό ανά είκοσι νήπια στα μεγάλα και μία νηπιαγωγό ανά πέντε νήπια στα δυσπρόσιτα, στα μονοθέσια με κατεύθυνση να μειωθεί και άλλο ο αριθμός. Οι συνθήκες δουλειάς και εκπαίδευσης στις δομές προσχολικής αγωγής είναι πάρα πολύ δύσκολες.

Κύριε Υπουργέ, βέβαια αυτό προϋποθέτει ότι θα υπάρχει μια γενναία επιχορήγηση γιατί αυτήν τη στιγμή -το είχα αναφέρει και χθες- τα νηπιαγωγεία επιχορηγούνται με 1/10% ανά νήπιο, τη στιγμή που στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι τουλάχιστον 0,5%, πενταπλάσιο δηλαδή.

Για τις μετεγγραφές αναφέρθηκαν νωρίτερα για το διπλασιασμό του κατά κεφαλήν εισοδήματος, δηλαδή από τις έξι χιλιάδες στις δώδεκα ανά άτομο και για τους σχολικούς συμβούλους. Κύριοι Υπουργοί, υπάρχει αντίθεση εδώ, θα έλεγα, αρκετά μεγάλη και έντονη και από τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες ομόφωνα και των συνδικαλιστικών παρατάξεων και της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ απ' ότι ξέρω και στην ΟΛΜΕ και στη ΔΟΕ.

Επειδή ακριβώς οι επιλογές σχολικών συμβούλων θα πάνε δύο χρόνια μετά απ' ότι φαίνεται, γιατί έχουν μια θητεία τετραετή, νομίζουμε ότι το ελάχιστο που πρέπει να γίνει είναι να αποσυρθεί αυτή η διάταξη έτσι ώστε να την ξαναξετάσετε. Είμαστε αντίθετοι, βέβαια, σε αυτή για λόγους που έχουμε εξηγήσει και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Επειδή, όμως, είναι δύο χρόνια μετά και αυτό το ζήτημα αυτήν τη στιγμή δεν είναι ώριμο και υπάρχουν έντονες αντιδράσεις, νομίζουμε ότι θα πρέπει να το αποσύρουμε. Δεν έχω ακούσει, βέβαια και τις τοποθετήσεις των κομμάτων του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας επάνω σε αυτό

το θέμα.

Κύριοι Υπουργοί, από το καλοκαίρι σας είχαμε κρούσει το καμπανάκι του κινδύνου σε σχέση με τη λειτουργία των σχολείων. Δυστυχώς, σε αυτήν τη χώρα τα βιβλία και οι εκπαιδευτικοί απ' ότι φαίνεται θα ακολουθούν βίους παράλληλους, δεν θα συναντηθούν ποτέ. Επί κ. Διαμαντοπούλου δεν είχαμε βιβλία, είχαμε φωτοτυπίες και είχαμε δασκάλους και καθηγητές. Φέτος έχουμε τα βιβλία, δεν έχουμε τους καθηγητές και τους δασκάλους. Τα εκπαιδευτικά κενά είναι τεράστια από την αρχή της σχολικής χρονιάς.

Με έγγραφό σας που μάς απαντήσατε στις 14/12 είναι χιλιάδες τα εκπαιδευτικά κενά που μας έχετε πει. Και ακόμα συνεχίζονται. Υπάρχουν λύσεις ειδικά στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση που δεν υπάρχουν από την αρχή της χρονιάς οι καθηγητές που διδάσκουν τα μαθήματα της κατεύθυνσης στην Ελλάδα! Πώς θα πάνε αυτά τα παιδιά να δώσουν τα μαθήματα; Είναι δυνατόν να συνεχίζεται αυτό το πράγμα; Και βέβαια για εμάς έχει εξήγηση. Είναι στην πολιτική που εγκλωβίζει την παιδεία στο 2,71% και έχουμε ξαναπεί ότι θυσιάζεται η παιδεία στο βωμό των μνημονίων.

Επίσης, τα κενά, κύριε Υπουργέ, προσπαθήσατε να τα καλύψετε με ΕΣΠΑ, με ΕΣΠΑ όμως επτά μηνών. Τώρα εξηγείται γιατί δεν έγιναν οι αναγκαίες προσλήψεις από την αρχή της χρονιάς, αλλά έγιναν δύο μήνες μετά έτσι ώστε να φτάσουν στο τέλος. Αυτά, όμως, δεν είναι λύσεις.

Επίσης, σκέφτεστε να το λύσετε με συγχωνεύσεις, με αυξήσεις ωραρίου; Νομίζουμε ότι τέτοιες λύσεις θα συναντήσουν την καθολική αντίδραση και των εκπαιδευτικών και των γονιών.

Περιοχές μετάθεσης. Αναγνωρίζω τις καλές προθέσεις και τη δέσμευση του κυρίου Υφυπουργού σχετικά με τις εγκυκλίους που θα στείλει σε σχέση με το πώς θα τοποθετούνται οι εκπαιδευτικοί. Κύριε Υφυπουργέ, όμως, μας προκαλεί μεγάλη ανησυχία το γεγονός ότι στο μεσοπρόθεσμο πέρασε η διάταξη όπου με απόφαση Υπουργού μπορούν να μετατίθενται οι εκπαιδευτικοί παντού.

Για παράδειγμα, αυτό σημαίνει ότι παρακάμπτονται τα υπηρεσιακά συμβούλια; Μια δήλωσή σας και ένα ξεκαθάρισμα επ' αυτού νομίζω θα ήταν σημαντικό. Έτσι ακριβώς γράφει στο μεσοπρόθεσμο. Με απλή απόφαση του Υπουργού μετατίθενται οι εκπαιδευτικοί ανά όλη την Ελλάδα. Αυτό θα ήθελα να μου το πείτε.

Άλλο ζήτημα είναι η προϋπηρεσία των αναπληρωτών, το έχω ξαναπεί πολλές φορές. Δουλεύουν οι άνθρωποι από το 2010 και η προϋπηρεσία τους από το 2010 και μετά δεν αναγνωρίζεται. Είναι δυνατόν;

Ελληνόγλωσση. Είναι θετικό το ότι πήρατε πίσω αυτό για το εθελοντικό. Νομίζουμε, όμως, ότι πρέπει να έρθει σε ξεχωριστό νομοσχέδιο, να συζητήσουμε για την ελληνόγλωσση παιδεία στο εξωτερικό -κατά περιοχές δεν είναι παντού τα ίδια πράγματα- και βέβαια να λυθεί μόνιμα, το τι θέλουμε. Πρέπει να ξεκαθαρίσει η ελληνική πολιτεία τι θέλει να κάνει με τα σχολεία του εξωτερικού. Μην αφήνετε τα πάντα στη δικαιοδοσία των συντονιστών. Υπάρχουν ήδη πολλά προβλήματα -θα σας καταθέσουμε ερώτησιν μην αφήνετε τα πάντα ανεξέλεγκτα στους συντονιστές.

Αξιολόγηση. Καλά κάνετε και το παρατηρείτε. Είμαστε ενάντια σε μία αξιολόγηση -και θα τοποθετηθούμε και αργότερα- που χειραγωγεί και κατηγοριοποιεί τα σχολεία. Αυτό, όμως, θα το συζητήσουμε αργότερα.

Είμαστε υπέρ της ακώλυτης μισθολογικής και βαθμολογικής εξέλιξης των εκπαιδευτικών.

Κύριε Υπουργέ, χρειάζεται μία δήλωσή σας ότι θα αναλάβετε μία πρωτοβουλία να βρείτε τον κ. Μανιτάκη, σε σχέση με τα θέματα αργίας που μπορούν να τεθούν οι δημόσιοι υπάλληλοι εξαιτίας ανάρμοστης συμπεριφοράς κ.λπ., όπου και το ντύσιμο ακόμη μπορεί να δείχνει ανάρμοστη συμπεριφορά και με την απλή παραπομπή στο πειθαρχικό συμβούλιο οι δημόσιοι υπάλληλοι βγαίνουν στην αργία. Νομίζω ότι σαν Υπουργός Παιδείας αλλά και οι άλλοι Υπουργοί μπορείτε να αναλάβετε μία πρωτοβουλία, να πάτε με τον κ. Μανιτάκη και να το συζητήσετε.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ας προσέχουν λίγο. Δάσκαλοι είναι και καθηγητές.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Να σας πω κάτι; Ακόμη και ο τρόπος που θα μιλήσετε είναι τόσο πολύ σφικτός και αυστηρός ο Δημοσιογραφικός Κώδικας, που με το παραμικρό -και αν πέσεις και σε κακόβουλους- μπορεί να σε θέσει σε αργία μετά με τις διαδικασίες που θα κάνει.

Ολοκληρώνοντας θέλω να πω για κάποιες απόψεις που ακούστηκαν τα εξής: Βεβαίως η παιδεία είναι επένδυση και χρειάζεται μεταρρυθμίσεις. Η πραγματικότητα, όμως, ότι υπάρχουν όντως εστίες διαφορετικής μάθησης και ότι το άτομο μπορεί να παίρνει και από άλλες εστίες τη μάθηση, την άτυπη επιμόρφωση, δεν σημαίνει ότι εμείς θα προσπαθήσουμε να την ενισχύσουμε.

Για παράδειγμα η ιδιωτική αγορά υπάρχει. Τι γίνεται με το παρόν σχέδιο νόμου; Η ιδιωτική αγορά εποπτεύεται; Καθόλου. Ούτε τα αναλυτικά τους προγράμματα. Η ιδιωτική αγορά ενισχύεται. Η παιδεία όπως καθιερώθηκε μέσα από το διαφωτισμό, τη βιομηχανική επανάσταση και μετά από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, αλλάζει. Αλλάζουν τα εκπαιδευτικά πρότυπα και αλλάζουν από λόγους οικονομικούς και πολιτισμικούς. Παλαιότερα το πτυχίο σήμαινε δουλειά. Τώρα το πτυχίο δεν είναι εγγύηση για τη δουλειά. Άρα, ποια θα είναι η λύση μας; Η λύση είναι να ανεβάζουμε συνέχεια το επίπεδο; Η λύση που προσφέρεται είναι μία μοναχική πορεία του ατόμου που από το νηπιαγωγείο -και υπάρχουν οι διατάξεις αυτές- με το portfolio μαζεύει δεξιότητες, ικανότητες, οι οποίες θα τον ακολουθούν μέχρι να πεθάνει και τις οποίες πρέπει συνέχεια να τις ανανεώνει.

Οι προτάσεις που έχουν γίνει από τη ΔΗΜΑΡ ιδίως, αλλά και από άλλους ομιλητές, ενσωματώνονται στη λογική του, «αφού αυτό είναι το τοπίο τι να κάνουμε»; Γίνονται μόνο βελτιωτικές μεταρρυθμιστικές προτάσεις ενός συστήματος, όπου ο εργαζόμενος είναι χωρίς δουλειά, ευέλικτος, ελαστικός και άρα καταρτισμένος, χωρίς μορφωτικά αγαθά με στέρεο επιστημονικό υπόβαθρο και γνώσεις. Η πολιτική αυτή που είναι εγκλωβισμένη στην πολιτική του μνημονίου, δεν μπορεί να φέρει αποτελέσματα. Χρειάζεται η δημοκρατική ανατροπή της.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο συνάδελφος κ. Τέρνενς Κουίκ έχει το λόγο.

ΤΕΡΝΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από δημοσιογραφική ταχύτητα μόνο θα ήθελα να καταθέσω την είδηση ότι θα έρθει να «μολύνει» σήμερα τη Βουλή των Ελλήνων ο επικεφαλής της Κομαντατούρ στην Ελλάδα Ράιχενμπαχ, ο οποίος θα έρθει εδώ για να ενημερώσει, λέει, το Προεδρείο της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Τάξης, Δημόσιας Διοίκησης και Δικαιοσύνης. Είναι ο άνθρωπος ο οποίος χειρίζεται κατά το δοκούν του Βερολίνου τα προγράμματα και τα ΕΣΠΑ, για τα οποία μάλιστα -και εδώ είναι το δεύτερο θέμα η Κυβέρνηση οφείλει να δώσει μία εξήγηση τι ακριβώς συμβαίνει με τον Φούχτελ και το δωράκι το οποίο έκανε στους Γερμανούς ο κ. Μηταράκης μέσω ΕΣΠΑ και που δεν το έχει κάνει στους ελληνικούς ΟΤΑ.

Θα μου πείτε, βέβαια, όταν Υπουργός Οικονομικών στην Ελλάδα -τον οποίο μάλιστα, τις τελευταίες δύο μέρες τον καταχειριάζει η Καραμανλική πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας- σε συνέντευξή του λέει: «Δυο πράγματα δεν αλλάζουν μόνο, οι φόροι και ο θάνατος». Τι να πει κανείς γι' αυτόν τον «ψυχρό εκτελεστή», ο οποίος έρχεται και κάθετα μέσα στη Βουλή των Ελλήνων και μιλάει κατ' αυτόν τον τρόπο, όταν βγαίνει στα δημόσια θεάματα. Δεν αλλάζει τίποτα, ούτε ο φόρος ούτε ο θάνατος.

Μας έστειλε, μάλιστα και το μήνυμα τώρα, ότι δεν θα γίνει καμία ρύθμιση για το θέμα των ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου. Ερωτώ και τους τριακόσιους συναδέλφους -διακόσιους ενενήντα οχτώ, γιατί έχουμε κι έναν στη Βοστώνη- εάν και κατά πόσο έχετε -ή δεν έχετε- δεχθεί πιέσεις από τους δικούς σας ψηφοφόρους για να γίνει επιτέλους, με γενναιότητα η ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου. Κανείς, όμως, δεν μιλάει κι αφήνετε τον «ψυχρό εκτελεστή» να σας λέει ότι δεν αλλάζει τίποτα, γιατί έτσι του είπε ο Τόμσεν.

Χαίρομαι ιδιαίτερα που κάποιος με αποκαλούν γραφικό, επειδή κατέθεσα χθες τη μηνυτήρια αναφορά, η οποία θα πάει μέσω της

ελληνικής δικαιοσύνης στον Εισαγγελέα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου για τον Πολ Τόμσεν και την παρέα του.

Χαίρομαι να είμαι ο γραφικός, επειδή υπερασπιζομαι -έτσι όπως εγώ εννοώ την πατρίδα μου, έτσι όπως εννοούν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες την πατρίδα μας- τις οικογένειες εκείνων, οι οποίοι πήδηξαν από τα μπαλκόνια ακριβώς, επειδή ο «ψυχρός εκτελεστής» δεν αποδέχεται μέσα σε όλα αυτό, το οποίο λέμε όλοι μας και οι τριακόσιοι. Δεν νομίζω να υπάρχει έστω κι ένας που να έχει αντίρρηση.

Κύριε Υπουργέ, έρχομαι στο θέμα των Ολυμπιονικών και των Πρωταθλητών παγκόσμιων και πανευρωπαϊκών αγώνων. Ξέρετε, το παιχνίδι της μπερλίνας δεν είναι καλό μέσα στην πολιτική.

Δεν μπορώ ν' ακούω τον ένα Υπουργό να λέει «Ο,τι μου πει ο Υφυπουργός μου» και ο Υφυπουργός να λέει «Εγώ κατέθεσα τις προτάσεις μου. Ό,τι πει ο Υπουργός».

Είναι εβδομήντα δύο κορίτσια και αγόρια στους δεκάδες χιλιάδες που εισέρχονται κάθε χρόνο στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, τα οποία δίνουν και τη ζωή τους, στερούνται πράγματα που άλλα παιδιά της ηλικίας τους απολαμβάνουν για να μπορούν να τιμήσουν την Ελλάδα και να έρθουν με καμάρι πίσω με τα μετάλλια τους ή με τον τίτλο μέχρι τον όγδοο πρωταθλητή ή ολυμπιονίκη.

Εξάλλου, η Βουλή των Ελλήνων δεν έκανε καμμία διαβάθμιση ή ποσόστωση όταν έφερε μέσα στην Αίθουσα τους Ολυμπιονίκες. Έφερε από τον πρώτο μέχρι τον όγδοο.

Αυτή η μανία των ποσοστώσεων -ο ένας μέχρι το τρία τόσο, ο άλλος με 15%, ο άλλος με 33%, ο άλλος 45%- μου θυμίζει δραστική ουσία και ΕΟΠΥΥ.

Εξάλλου, ο «κόουτς» ο Γιάννης Ιωαννίδης ξέρει πολύ καλά ότι μέσα σ' ένα παιχνίδι και «ψηλώνει» και «κατεβαίνει» το σχήμα. Ελάτε, ας το «ψηλώσει» λοιπόν, το σχήμα.

Παίζουμε μ' έναν αντίπαλο. Κι ο αντίπαλος αυτός είναι και η κρίση, μέσα σε όλα. Κάποια παιδιά, κάποιοι γονείς και κάποιες οικογένειες μας δίνουν καμάρια την ώρα που λοιδορούμαστε απ' όλο τον κόσμο. Τουλάχιστον, να μπορούμε σε αυτά τα σημεία να είμαστε -και να αισθανόμαστε- υπερήφανοι με αυτά τα παιδιά, με αυτά τα κορίτσια.

Σε ό,τι αφορά το θέμα των ιεροδιδασκάλων, ξεκαθαρίζουμε για ακόμη μια φορά, εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, χωρίς πολλά λόγια, ότι θα ψηφίσουμε τη σχετική τροπολογία, την οποία έφεραν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας.

Από την άλλη πλευρά, δεν μπορούμε να επιτρέψουμε τα σχέδια του τουρκικού προξενείου να επηρεάζουν τη Βουλή των Ελλήνων. Αυτό δεν γίνεται σε καμμία περίπτωση. Θέλω, πραγματικά, να νιώθω μέσα μου ότι και οι τριακόσιοι υπηρετούμε την ελληνική σημαία.

Και κάτι ακόμα σε σχέση με το θέμα των ιεροδιδασκάλων. Ερχόμαστε εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, να συμφωνήσουμε και μάλιστα τοποθετήθηκε συγκεκριμένα στις τελευταίες του συνεντεύξεις ο Πρόεδρός μας ο Πάνος Καμμένος, για το θέμα των ιεροδιδασκάλων, αλλά, κύριε Υπουργέ, μιας που είσατε Παιδείας και Θρησκευμάτων, και ανεξάρτητη με το αν δεν είναι δικό σας το θέμα και είναι περισσότερο του Υπουργού Μεταρρύθμισης, θα ήθελα να λάβετε υπ' όψιν σας αυτό το οποίο έχει γίνει με βάση τη μνημόνια, το ότι η τρόικα, το ότι τα μνημόνια, το ότι ο Τόμσεν και η παρέα του θέλουν να αποδεκατίσουν την Ορθόδοξη Ελληνική Εκκλησία, την ώρα που για να χειροτονηθεί ένας ιερέας πρέπει να συνταξιοδοτηθούν δέκα. Ρωτήστε οποιονδήποτε προκαθήμενο εκκλησίας ανά εκλογική περιφέρεια να σας πει ότι έχουν διακόσιες σαράντα εκκλησίες, σχηματικά το λέω -αυτό το ξέρω από τη Φθιώτιδα, που είδα τον Σεβασμιότατο πριν από μερικές μέρες- με εκατόν ογδόντα ιερείς και σε μια πενταετία θα γίνουν εκατόν είκοσι.

Κύριε Υπουργέ, εάν δεν αλλάξει αυτό το θέμα το οποίο έχει να κάνει με το πώς προσλαμβάνονται στο δημόσιο οι δημόσιοι υπάλληλοι, σε ελάχιστα χρόνια δεν θα έχουμε ιερέα όχι για κηδείες, όχι για γάμους, όχι για βαφτίσια, ούτε καν για να χτυπούν τις καμπάνες. Και κανείς δεν έχει με το θέμα αυτό ασχοληθεί δημόσια. Το θέτουμε εμείς ως Ανεξάρτητοι Έλληνες και παρακαλούμε πάρα πολύ ως Υπουργός Παιδείας να παρέμβετε, ώστε αυτή η διάταξη να έρθει το γρηγορότερο με τροπολογία για να μπορέσουν να χειροτονηθούν Έλληνες ορθόδοξοι ιερείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να αντιληφθούμε όλοι μας ότι οφείλουμε να δώσουμε ένα τέλος στις λογικές Διαμαντοπούλου, Δραγώνα, Φριαγκιαδάκη. Τελειώσε αυτή η «μαύρη περίοδος» για το ελληνικό Υπουργείο Παιδείας, για το Υπουργείο της Εθνικής μας Παιδείας. Θα πρέπει να ξαναμπούμε πάλι σε τροχιές όπου πάνω απ' όλα θα υπερασπιζόμαστε την ελληνική παιδεία.

Και αν θέλουν κάποιοι να συνδιορθώσουν μαζί με τους Τούρκους την ιστορία μας, τους λέμε εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, πάρα πολύ απλά ότι η ιστορία άπαξ γράφεται και κανείς δεν δικαιούται να τη σβήσει και δεν με ενδιαφέρει αν συνωστίζονται στις προβλήτες πολιτικών κομμάτων εκείνες και εκείνοι οι οποίοι νομίζουν ότι μπορούν να καθυποτάξουν αυτό που βάσταξαν οι Έλληνες χρόνια όρθιοι και ιερό, δηλαδή, την ιστορία της Ελλάδας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Κουίκ.

Το λόγο έχει ο κ. Παύλος Σιούφας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ, κυρία Χριστοφιλοπούλου. Έχετε το λόγο.

Κύριε Σιούφα, καθίστε. Θα σας δώσω το λόγο σε λίγο και συγγνώμη που σας διέκοψα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, λυπάμαι πάρα πολύ που βλέπω τους Ανεξάρτητους Έλληνες μετά από χθες και σήμερα να σύρονται πίσω από το νεοναζιστικό μόρφωμα της Χρυσής Αυγής. Το έκαναν και χθες, το κάνουν και σήμερα. Είναι τακτική ψηφοθηρίας αυτό; Ουδείς το γνωρίζει.

Αυτό που όμως, εγώ θέλω να ξέρω είναι τι από τα δύο εννοεί ο κ. Κουίκ, που μίλησε πριν λίγο. Είπε ότι όλοι εμείς οι τριακόσιοι Βουλευτές ξέρει ότι έχουμε πατριωτικά αισθήματα. Αυτό ισχύει στην ομιλία του ή ότι για κάποιους από μας που ως τρία κόμματα στηρίζουμε την Κυβέρνηση είμαστε αυτοί που στηρίζουμε την «κομαντατούρ» του κ. Ράιχενμπαχ στην Ελλάδα, τους ψυχρούς εκτελεστές και άλλα πολλά που αποτελούν την εύφλεκτη ουσία που πυροδοτεί τη βία έξω από αυτήν την Αίθουσα, όταν η λεκτική βία, η αντιπαράθεση και το μίσος σ' αυτήν την Αίθουσα περισεύει κυριολεκτικά;

Εγώ δεν θα πω ότι δεν υπάρχουν διαφορές πολιτικές και ιδεολογικές, αλλά τέτοιες διαφορές που εμένα με κάνουν πάρα πολύ περήφανη από τα λόγια του κ. Κουίκ, που είπε περί κομαντατούρ και άλλα, να μιλάει για μαύρη περίοδο στο Υπουργείο Παιδείας επί της κ. Διαμαντοπούλου. Λοιπόν, εγώ είμαι υπερήφανη που θήτευσά αυτά τα χρόνια και για ό,τι έγινε και περιμένω και από τον Υπουργό να πει κάτι γι' αυτό ως μέλος της Κυβέρνησης τότε και τώρα.

Πραγματικά, όμως, εδώ μέσα πρέπει να ξέρουμε τι λέμε. Ποιος μιλάει για Τούρκους; Ποιος μιλάει για προδότες; Ποιος μιλάει για κομαντατούρ; Μετά δεν πρέπει να βγαίνουμε απλώς λεκτικά και να καταδικάζουμε τη βία –και κοιτώ και προς τα αριστερά μου– διότι δεν φθάνει η λεκτική καταδίκη της βίας.

Όταν πυροδοτείς τη βία εδώ μέσα, γιατί και εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, μας έχετε αποκαλέσει προδότες πολλές φορές...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Προδότες δεν έχουμε αποκαλέσει κανέναν, για να είμαστε σαφείς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν φθάσατε εκεί και θέλω να ελπίζω ότι δεν θα το κάνετε...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Προδότες δεν έχουμε αποκαλέσει κανέναν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Βούτση, όχι εσείς προσωπικά. Υπάρχουν άνθρωποι του ΣΥΡΙΖΑ εδώ που είπαν ότι θα μας πάρει και θα μας σηκώνει με ορμητήριο τη βίλα «Αμαλία» και πολλά άλλα τέτοια.

Όσο υπάρχει, λοιπόν, λεκτική βία σ' αυτήν την Αίθουσα θα πυροδοτείται η βία έξω και αυτό πρέπει να τελειώσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε,

κυρία Χριστοφιλοπούλου.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Κουίκ, δεν είναι προσωπικό το θέμα. Θα έλεγα ότι πρέπει να απαντήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Είναι απόλυτα προσωπικό, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Έτσι κρίνετε εσείς. Εγώ θα έλεγα ότι είναι αλλιώς.

Εν πάση περιπτώσει, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Είναι απόλυτα προσωπικό, διότι προκειμένου να πάρει η κ. Χριστοφιλοπούλου τα δύο λεπτά της δημοσιότητας –γιατί βιάζεται να πάει στη συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ– έβαλε στο στόμα μου πράγματα που δεν τα είπα. Οφείλει τουλάχιστον η κ. Χριστοφιλοπούλου να είναι πιο προσεκτική όταν αναφέρεται σε εμένα. Δεν θα με κάνει να αλλάξω τις απόψεις μου σε σχέση με το ποιος διοικεί την Ελλάδα, αλλά, από την άλλη πλευρά, χαίρομαι ιδιαίτερα που ενστερνίζεται αυτά και λέει ότι είναι υπερήφανη για εκείνη τη «μαύρη» περίοδο της παιδείας που περάσαμε πρόσφατα. Την ευχαριστώ θερμά. Καταγράφεται και αυτό.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρία Χριστοφιλοπούλου, έχετε το λόγο για ένα λεπτό. Παρακαλώ να μην συνηχίσουμε περαιτέρω τη συζήτηση.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν επρόκειτο περί προσωπικού. Θα ήθελα να θυμίσω εδώ σε όλους και κυρίως στον κύριο συνάδελφο ότι οι κομματικές υποχρεώσεις καθενός και καθενός από εμάς είναι –ελπίζω– σεβαστές, τουλάχιστον από τις πτέρυγες του δημοκρατικού τόξου της Βουλής.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Απόλυτα!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν καταλαβαίνω, λοιπόν, με ποια έννοια λέτε ότι εγώ βιάζομαι, όταν γνωρίζετε πολύ καλά ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ είναι σε μία ώρα από τώρα.

Παρακαλώ θερμά, κυρία Πρόεδρε, όταν δεν υπάρχει προσωπικό, να μη δίδεται ο λόγος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρία Χριστοφιλοπούλου.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Τι λέτε; Θα κάνετε και υπόδειξη στην Πρόεδρο; Ποια είστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Κουίκ, υπάρχει Προεδρείο. Νομίζω ότι μιλήσατε και εσείς, μίλησε και η κ. Χριστοφιλοπούλου, τοποθετηθήκατε, καταγράφηκαν. Προχωρούμε.

Ο κ. Παύλος Σιούφας έχει το λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κυρία Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, θα μιλήσω σήμερα αποκλειστικά για το άρθρο 34 και ειδικότερα την παράγραφο του 19 α. που αφορά τη δυνατότητα μετεγγραφής των φοιτητών που πέτυχαν στις πανελλήνιες εξετάσεις το έτος 2012.

Η συζήτηση για το θέμα αυτό άρχισε πέρυσι το καλοκαίρι από αρκετούς συναδέλφους, μεταξύ των οποίων ήμουν και εγώ. Ήταν αποτέλεσμα μιας ανάγκης που γεννήθηκε στις ελληνικές οικογένειες εξαιτίας της οικονομικής κρίσης και της αυτονόητης μείωσης των εισοδημάτων.

Με τη διάταξη του άρθρου 34 παράγραφος 19 α. ως όρος για την πραγματοποίηση της μετεγγραφής τέθηκε εισοδηματικό κριτήριο με βάση, μάλιστα, τα εισοδήματα του έτους 2011. Ειδικότερα, τέθηκε το ποσό των 6.000 ευρώ για κάθε μέλος της οικογένειας.

Θεωρώ ότι η θέσπιση εισοδηματικού κριτηρίου δεν είναι ορθή, για τους εξής λόγους: Πρώτον, η δαπάνη της διαβίωσης ενός φοιτητή με την εφαρμογή αυτής της διάταξης θα αφορά το έτος 2013 και όχι, βέβαια, το έτος 2011, τα εισοδήματα του οποίου λαμβάνονται υπ' όψιν ή το έτος 2012. Από τον Ιανουάριο, όμως, του έτους 2013 η μείωση των εισοδημάτων μισθωτών, αλλά και άλλων εργαζομένων θα είναι ιδιαίτερα σημαντική και τα εισοδήματα του 2011 δεν θα έχουν καμία απολύτως σχέση με τα εισο-

δήματα του έτους 2013, τα οποία θα είναι ασφαλώς χαμηλότερα. Συνεπώς η βάση που τίθεται το κριτήριο είναι εξωπραγματική και αβάσιμη.

Δεύτερον, το ποσό των 6.000 ευρώ είναι κάτω από το όριο της φτώχειας, το οποίο είναι περίπου 6.600 ευρώ. Είναι δυνατόν, κύριε Υπουργέ, να ορίζουμε εισοδηματικό κριτήριο κάτω από το όριο της φτώχειας και μάλιστα σε μία νομοθετική πρωτοβουλία που ανελήφθη για κοινωνικούς καθαρά λόγους;

Υπάρχει φοιτητής μακριά από το σπίτι του που μπορεί να σπουδάσει για δέκα μήνες με 6.000 ευρώ αντιμετωπίζοντας ενοίκιο, σίτιση, κοινόχρηστα, καθαριότητα, ένδυση, στοιχειώδη διασκέδαση κ.λπ.; Αν πάλι επιμένετε στο εισοδηματικό κριτήριο, αυτό, κύριε Υπουργέ, δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 10.000 ευρώ για κάθε μέλος της οικογένειας. Θα σας παρακαλούσα πάρα πολύ να το λάβετε υπ' όψιν σας.

Τρίτον, για μια ακόμη φορά θα ευνοηθούν οι φοροδιαφεύγοντες, οι οποίοι δηλώνουν χαμηλά εισοδήματα και έτσι αφ' ενός δεν πληρώνουν φόρους, αφ' ετέρου δε, τους επιβραβεύουμε και τους διευκολύνουμε σε βάρος των άλλων και κυρίως των μισθωτών και των συνταξιούχων.

Περαιτέρω, πρέπει επίσης να επιτραπεί η μετεγγραφή φοιτητών που πέτυχαν στις εξετάσεις του έτους 2011 σε πανεπιστημιακή σχολή ή τμήμα ΤΕΙ στην πόλη που φοιτά αδελφός ή αδελφή, ανεξάρτητα –επαναλαμβάνω ανεξάρτητα– από το έτος σπουδών τους. Αυτή η ανάγκη έχει προκύψει από την αδυναμία των οικογενειών λόγω της οικονομικής τους κατάστασης να συντηρούν τρία τουλάχιστον σπίτια σε διάφορα μέρη της Ελλάδος.

Αυτό θα πρέπει να ξέρετε –και είμαι βέβαιος ότι το ξέρετε– ότι είχε σαν συνέπεια πολλοί επιτυχόντες να μην μπορέσουν να παρακολουθήσουν τα μαθήματά τους στις σχολές που πέτυχαν. Οι φοιτητές που θα μετεγγραφούν, κύριε Υπουργέ, δεν είναι πολλοί, ώστε να δημιουργήσουν κάποιο πρόβλημα στα πανεπιστήμια ή στα ΤΕΙ που θα πάνε. Εξάλλου, δεν θα πάνε όλοι στο ίδιο πανεπιστήμιο.

Κατά την άποψή μου, πρέπει να καταργήσετε το εισοδηματικό κριτήριο. Αν πάλι θέλετε οπωσδήποτε αυτό το κριτήριο, τότε αυτό δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 10.000 ευρώ για κάθε άτομο. Πρέπει περαιτέρω να δεχθείτε τη μετεγγραφή αδελφών φοιτητών, όπως προείπα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής.

Κύριε Αρβανίτη, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μια απaráδεκτη κατάσταση, μια απaráδεκτη λεκτική επίθεση, απaráδεκτοι χαρακτηρισμοί και ύβρεις εξακολουθούν να εξακοντίζονται κατά της Χρυσής Αυγής. Δεν έχει δικαίωμα καμία Χριστοφιλοπούλου να αποκαλεί και να χαρακτηρίζει «μόρφωμα» τη Χρυσή Αυγή. Ένα εκατομμύριο Έλληνες έστειλαν νομίμως εδώ εμάς τους εθνικιστές για να υπερασπιστούμε τα εθνικά συμφέροντα. Δεν έχει δικαίωμα να μιλάει για μορφώματα ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Αν θέλετε να μιλάτε λίγο πιο ήπια, σας ακούμε, κύριε συνάδελφε.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Μαινόμενη η κ. Χριστοφιλοπούλου προηγουμένως μιλούσε με αυστηρό ύφος επικριτού για μορφώματα. Ποια; Αυτή η οποία ανήκει σ' αυτό το μόρφωμα που υπηρετεί το 4ο Ράιχ του Φούχτελ και του Ράιχενμπαχ! Να μην επαναληφθεί πλέον αυτό! Δεν της το επιτρέπουμε, όπως και σε κανέναν μέσα στην Αίθουσα. Είμαστε Έλληνες πατριώτες. Είναι ντροπή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Νόμιζα ότι θέλατε το χρόνο επί του νομοσχεδίου. Κατατέθηκε, όμως, η άποψή σας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Έχει ζητήσει το λόγο επί προσωπικού και η κ. Χριστοφιλοπούλου.

Ορίστε, κυρία Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν υπάρχει προσωπικό, κυρία Πρόεδρε. Ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος θα ήθελα να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας δίνω, λοιπόν, ένα λεπτό το λόγο για να απαντήσετε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ένα λεπτό και μόνο.

Σ' αυτήν την Αίθουσα έχουμε το δικαίωμα όλοι να εκφράζουμε την άποψή μας. Είναι δημοκρατικό δικαίωμα.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Όχι να υβρίζετε, κυρία μου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Σας παρακαλώ, δεν θα με διακόψετε. Εσείς υβρίζετε.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Όχι να υβρίζετε, κυρία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, όλες οι θέσεις και οι απόψεις κατατίθενται, καταγράφονται και υπάρχει ελευθερία λόγου τουλάχιστον εδώ μέσα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος αποκάλυψε τους Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου «παχύδερμα». Η λέξη «μόρφωμα» δεν είναι ύβρις. Η σβάστικα και η σημαία της απριλιανής Χούντας, την οποία σηκώνετε, είναι ύβρις προς την ελληνική δημοκρατία. Τίποτε άλλο.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Έχετε ένα λεπτό. Σας παρακαλώ, όμως, να κλείσει αυτή η συζήτηση.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Ποια σβάστικα; Εμείς έχουμε αναπεταμένες τις ελληνικές σημαίες. Δεν υπάρχει σβάστικα. Βλέπετε ότι συκοφαντούν. Είναι αδίστακτοι συκοφάντες. Δεν μπορεί ένα απαξιωμένο έμβλημα να το χρησιμοποιούμε εμείς. Εμείς είμαστε εκείνοι που πολεμούμε τώρα το 4ο Ράιχ της κ. Μέρκελ και του κ. Σόιμπλε που υπηρετούν αυτή η κυρία και το κόμμα της και ο τρικομματικός κυβερνητικός συνασπισμός.

Βλέπετε ότι εξακολουθούν αδιάστακτως να συκοφαντούν τη Χρυσή Αυγή. Ποια σβάστικα; Μας έχουν κλέψει όλα τα εμβλήματά μας, όλοι, οι πάντες. Ακόμη και η αλβανική σημαία έχει ένα ξεπουπουλισμένο κοτερό που το παρουσιάζει για δικέφαλο αετό. Η τουρκική σημαία είναι από νόμισμα βυζαντινό. Και ο αγκυλωτός σταυρός έχει, επίσης, αυτήν την προέλευση, όπως και ο ισοσκελής σταυρός και ο μαϊανδρος.

Να, η Βουλή μας, γεμάτη μαϊανδρούς!

Μήπως και αυτά είναι ναζιστικά σύμβολα, κυρία Χριστοφιλοπούλου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Σοφία Βούλτεψη έχει το λόγο.

Κυρία συνάδελφε, έχετε ένα λεπτό στη διάθεσή σας για να μη μπαίνουμε στη συζήτηση αυτή. Υπήρξε τόσο ήρεμη συζήτηση για ένα θέμα που πραγματικά απασχολεί και τα παιδιά και τις οικογένειές μας, γι' αυτό σας παρακαλώ, ας κλείσει αυτή η συζήτηση.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Συμφωνώ μαζί σας, κυρία Πρόεδρε. Χθες δεν μιλήσαμε καν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι για την οικονομία του χρόνου και μάλιστα, το κάναμε για να μιλήσουν οι Βουλευτές. Όμως, εδώ δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτό. Δεν μπορεί, δηλαδή, όλα να μπαίνουν στο ίδιο τσουβάλι. Όταν κάποιος Βουλευτής λέει τη γνώμη του, δεν σημαίνει ότι είναι βριστής.

Επίσης, δεν μπορούμε συνεχώς να ακούμε ποια ήταν η προέλευση του αγκυλωτού σταυρού. Όλοι, όμως, ξέρουμε πού κατέληξε ο αγκυλωτός σταυρός. Δεν μπορούμε να πάμε στην αρχαιότητα για να καταλήξουμε μέσω του Χίτλερ στο σήμερα.

Επίσης, μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα ακούγονται πάρα πολύ βαριές εκφράσεις. Ήδη οι Βουλευτές και της Χρυσής Αυγής μιλούν για προδότες, για εθνικούς μειοδότες και όλα αυτά. Επομένως, δεν αντιλαμβάνομαι γιατί έχουν τέτοια ευαισθησία, όταν χρησιμοποιείται μια έκφραση η οποία δεν είναι καν υβριστική. Όταν ανεβαίνουν στο Βήμα, λένε «Στα τσακίδια, είστε προδότες» και όλα αυτά. Ή θα τελειώσουν όλα εδώ ή θα παίρνουν απαντήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε

πολύ, κυρία συνάδελφε.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Καλό θα ήταν, κυρία Πρόεδρε, να απαντήσει και επί της παρεμβάσεώς μου η κ. Βούλτεψη και όχι να λέει άλλα αντί άλλων. Καλό θα ήταν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Η κ. Βούλτεψη, όπως και ο καθένας, απαντάει κατά τη δική του κρίση.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Αυτά είναι ύβρεις. Επαναλαμβάνω ότι είναι υβριστικοί χαρακτηρισμοί και να ανακληθούν στην τάξη επιτέλους. Έχουν εκτραπεί πέραν του επιτρεπόμενου, έχουν υπερβεί τα εσκαμμένα. Ας σταματήσει αυτό, επιτέλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εντάξει, τοποθετηθήκατε, κύριε συνάδελφε. Σεβαστείτε τον διάλογο για την παιδεία. Ας διασφαλίσουμε την ηρεμία στον διάλογο για την παιδεία, σας παρακαλώ. Σας παρακαλώ πολύ!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι επτά μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το 7ο Γενικό Λύκειο Νέας Σμύρνης.

Σας καλωσορίζουμε, παιδιά.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η Βουλή συζητάει σήμερα ένα νομοσχέδιο που έχει να κάνει με τα θέματα της παιδείας και έχει πολύ ενδιαφέρον και προφανώς και εντάσεις. Αυτό είναι, άλλωστε η Βουλή: ο ελεύθερος διάλογος, πολλές φορές και με εντάσεις.

Το λόγο τώρα έχει η κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά τις, ομολογουμένως, πολύ εμπεριστατωμένες εισηγήσεις της ειδικής αγορήτριας των Ανεξάρτητων Ελλήνων χθες και σήμερα, θα περιοριστώ σε λίγες μόνο επισημάνσεις γύρω από το συζητούμενο νομοσχέδιο.

Κατ' αρχάς, σχετικά με το άρθρο 39 του νομοσχεδίου, επισημαίνω τα εξής για τον τρόπο με τον οποίο οργανώνεται και λειτουργεί η ειδική αγωγή στη χώρα μας, κυρίως, δηλαδή για το πώς συντονίζεται και συνδέεται αυτή με τη γενική εκπαίδευση.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν τα τμήματα ένταξης, που είναι ένας βασικός μηχανισμός ένταξης των παιδιών και προσαρμογής τους στο σχολικό περιβάλλον. Δυστυχώς, ελάχιστα έχουν γίνει για την έγκαιρη και πλήρη κάλυψη των αναγκών των τμημάτων αυτών, αλλά και την επέκτασή τους στο λύκειο. Παρατηρείται, δυστυχώς, το φαινόμενο τα τμήματα ένταξης να υποστελεχώνονται κάθε σχολική χρονιά από ειδικευμένους εκπαιδευτικούς, καθώς αυτό που συνήθως συμβαίνει είναι να μην αποστέλλονται έγκαιρα από το Υπουργείο οι αναγκαίοι αναπληρωτές για να καλύψουν τις απαιτούμενες ανά μάθημα διδακτικές ώρες του κάθε τμήματος ένταξης.

Αντίθετα, προσλαμβάνονται την τελευταία στην κυριολεξία στιγμή από τις κατά τόπους διευθύνσεις ωρομίσθιοι, οι οποίοι όμως καλύπτουν λίγες μόνο ώρες κάθε εβδομάδα. Συχνά βλέπουμε τμήματα ένταξης χωρίς καμμία απολύτως στελέχωση από ειδικευμένους εκπαιδευτικούς καθ' όλη τη διάρκεια του σχολικού έτους. Έτσι, λοιπόν, τα τμήματα αυτά υπάρχουν τύποις και όχι στην ουσία.

Επομένως καλά είναι τα δίκτυα ειδικής αγωγής που υποσχέστε, αλλά θα πρέπει να υπάρχουν εκπαιδευτικές μονάδες για να μπορούν να συμμετέχουν σε αυτά.

Επίσης, τίθεται το θέμα της επέκτασης των τμημάτων ένταξης σε όλο το φάσμα της σχολικής εκπαίδευσης για όσους μαθητές έχουν διαγνωσμένα ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες από τη στιγμή που η ανάγκη για εξατομικευμένη παρέμβαση στους μαθητές αυτούς συνεχίζει να υπάρχει και πέρα από το γυμνάσιο.

Κύριε Υπουργέ, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες έχουμε εκφράσει την αντίθεσή μας στον περαιτέρω διαμελισμό των υπηρεσιών ειδικής αγωγής που προωθείτε με την ομολογουμένως ατυχή διάταξη του άρθρου 39 παράγραφος 4 του νομοσχεδίου. Ελπίζουμε να διαψευδοτούμε, αλλά όλα δείχνουν πως η διάταξη αυτή θα επιφέρει την άμεση αποδιάρθρωση των όποιων δομών ειδικής αγωγής λειτουργούν σήμερα στα σχολεία μας, σε βάρος βεβαίως της δυνατότητας να προσφέρουν την εξατομικευμένη υποστήριξη που

χρειάζονται τα παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Άλλο σημαντικό σημείο στο οποίο πρέπει να σταθούμε είναι η απρόσκοπτη πρόσβαση των παιδιών στην ειδική αγωγή. Εσείς, βέβαια, βρήκατε τη βολική λύση να φορτώσετε το πρόβλημα της μεταφοράς μαθητών πρώτα στους δήμους και τώρα στις περιφέρειες. Στην πραγματικότητα, όμως, το θέμα αυτό είναι ένα σχολικό πρόβλημα το οποίο δεν μπορεί να διεκπεραιώνεται από τους ΟΤΑ, αλλά θα πρέπει να εντάσσεται στο συνολικό εκπαιδευτικό σχεδιασμό της ειδικής αγωγής της χώρας και βέβαια, να αποτελέσει κάποτε και σοβαρή πολιτική προτεραιότητα.

Πριν λίγους μήνες είχαμε συγκέντρωση των γονέων παιδιών με ειδικές ανάγκες που διαμαρτύρονταν έξω από τα γραφεία της Κομισιόν στην Αθήνα για τα προβλήματα μεταφοράς των παιδιών τους στα σχολεία, καθώς σύμφωνα με πρόσφατες εκτιμήσεις, το 30% των σχολείων ειδικής αγωγής στην Αττική δεν μπορούν να μεταφέρουν τους μαθητές με ειδικές ανάγκες από και προς τα σχολεία, εξαιτίας της οικονομικής αδυναμίας των ΟΤΑ. Αυτό σημαίνει πως σήμερα, λόγω της οικτρής κατάστασης στην οποία μας έχει οδηγήσει το μνημόνιο, τα περισσότερα ανάπηρα παιδιά δεν πηγαίνουν καθόλου ή πηγαίνουν περιστασιακά στο σχολείο.

Συζητούμε, επίσης, για ειδική αγωγή και τη μεταφορά μαθητών στα σχολεία αυτά, ενώ πλέον δεν είμαστε καθόλου βέβαιοι για το πόσα τέτοια σχολεία θα υπάρχουν μετά το κύμα καταργήσεων σχολικών μονάδων που προβλέπει το τρίτο μνημόνιο κι αν θα υπάρχουν δάσκαλοι και καθηγητές για να διδάξουν, αφού έχετε συμφωνήσει με την τρόικα τη συνολική μείωση των συμβασιούχων εκπαιδευτικών από δεκαπέντε χιλιάδες σε δύο χιλιάδες μόνο.

Σε ό,τι αφορά το προσωπικό των σχολείων η Διδακταλική Ομοσπονδία Ελλάδος σας καταγγέλλει δημόσια για την απόφασή σας να προσλάβετε μόλις διακόσιους εκπαιδευτικούς στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, όταν είναι δεδομένο ότι οι αποχωρήσεις λόγω συνταξιοδοτήσεων αναμένεται να ξεπεράσουν τις πέντε χιλιάδες.

Υπενθυμίζω πως σήμερα χιλιάδες παιδιά εγκαταλείπουν το σχολείο χωρίς να τελειώσουν ούτε καν το δημοτικό. Την ίδια ώρα, όμως, εσείς κλείνετε σχολεία και συγχωνεύετε τμήματα για να εξορθολογίσετε, όπως ισχυρίζεστε, τις δαπάνες. Η ενέργεια, όμως, αυτή αποτελεί ένα ακόμα άλλοθι για να οδηγηθούν ολόκληρες περιοχές και κυρίως χωριά στη μορφωτική υποβάθμιση με τη μείωση της ισότιμης πρόσβασης χιλιάδων παιδιών στην υποχρεωτική εκπαίδευση αλλά και στα τριτοβάθμια ιδρύματα.

Σχετικά με τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και ειδικά για το σχέδιο «Αθηνά» που προωθείτε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, μέχρι σήμερα δεν έχουμε μάθει ποια είναι τα πραγματικά κριτήρια που θα χρησιμοποιήσετε για τις καταργήσεις και συγχωνεύσεις των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και των ΤΕΙ, δηλαδή εάν τα κριτήρια αυτά θα είναι αντικειμενικά, μετρήσιμα και εάν θα απορρέουν από κάποια διαφανή αξιολόγηση των υποχρεώσεων δομών. Δεν γνωρίζουμε ουσιαστικά τίποτα ούτε για τη μέθοδο ούτε για τα κριτήρια που χρησιμοποιείτε.

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, και χωρίς καμμία απολύτως διάθεση τοπικισμού θέλω να σας διαβεβαιώσω για τα εξής: Στη Θεσσαλία από την οποία προέρχομαι θα ανταναχθούμε σε κάθε συγχώνευση ή μεταφορά τμημάτων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας αλλού χωρίς πραγματική τεκμηρίωση. Δεν θα δεχθούμε μεθοδευμένες επιλογές για εμάς χωρίς εμάς, χωρίς να συμμετέχει η τοπική κοινωνία στο διάλογο -που λέτε ότι προτίθεστε να κάνετε- ούτε αυθαίρετες λύσεις που θα είναι σε βάρος του εκπαιδευτικού έργου του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, των φοιτητών του και γενικά της ίδιας της κοινωνίας της Μαγνησίας.

Σχετικά με το άρθρο 31 του νομοσχεδίου με τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Επάρκεια Ελληνικής Γλώσσας» που αφορά στην παροχή του πιστοποιητικού στους επί μακρόν διαμένοντες στην Ελλάδα αλλοδαπούς και καθορίζει θέματα πιστοποίησής τους, λέω ότι το άρθρο είναι ψευδεπίγραφο γιατί ο τίτλος αυτού περιέχει δύο στοιχεία που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Και αναφέρομαι συγκεκριμένα στα εξής.

Δεν αφορά και δεν θα έπρεπε να αφορά μόνο στις γνώσεις αλλοδαπού πάνω στην ελληνική γλώσσα, αλλά θα έπρεπε να περιέχει και άλλα στοιχεία, όπως είναι η γνώση της σύγχρονης

ελληνικής και κοινωνικής πραγματικότητας, της λειτουργίας της πολιτείας μας, της ελληνικής ιστορίας και του πολιτισμού. Τα δύο πρώτα στοιχεία όμως απουσιάζουν παντελώς. Δεν πιστοποιείται πρακτικά καμμία απολύτως επάρκεια.

Θυμίζω ότι η διάταξη που συζητούμε σήμερα, αποτελεί την τρίτη στη σειρά τροποποίηση του αρχικού νόμου για τους επί μακρόν διαμένοντες στην Ελλάδα αλλοδαπούς και συγκεκριμένα του άρθρου 68 του ν. 3386/2005. Έκτοτε, η διάταξη αυτή αντικαταστάθηκε άλλες δύο φορές γιατί ο νόμος έχει αποδειχθεί στην πράξη ανεφάρμοστος, καθώς ποτέ δεν εκδόθηκαν όλες οι αναγκαίες κοινές υπουργικές αποφάσεις παρ' όλο που τόσο το ΠΑΣΟΚ όσο και η Νέα Δημοκρατία έκαναν διάφορες εκπτώσεις υπέρ των αλλοδαπών. Και ως παράδειγμα να αναφέρω ότι στη γνώση Ελληνικών το απαιτούμενο επίπεδο γλωσσομάθειας είναι σκόπιμα εξαιρετικά χαμηλό, δηλαδή επίπεδο Α2. Πρόκειται για μία γνώση Ελληνικών που δεν επιτρέπει στους αλλοδαπούς να αντιλαμβάνονται σύνθετες έννοιες στα ελληνικά ή να λειτουργούν ομαλά σε ένα συνηθισμένο κοινωνικό περιβάλλον.

Τέλος, σχετικά με την τροπολογία για τους ιεροδιδασκάλους της μειονότητας, η θέση μας είναι απολύτως ξεκάθαρη.

Στηρίζουμε κάθε μέτρο που θα αποτρέψει τη διαιώνιση πλήρους ελέγχου των ψευτομουφτήδων και του τουρκικού προξενείου της Κομοτηνής στους μουσουλμάνους συμπολίτες μας.

Στηρίζουμε την ενίσχυση της φοίτησης των μουσουλμανοπαίδων στα δημόσια σχολεία της Θράκης.

Περιμένουμε απ' όλους τους Βουλευτές της συγκυβέρνησης να πράξουν επίσης το εθνικό καθήκον τους. Διαφορετικά, θα είναι υπόλογοι έναντι του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Κοντογεώργος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περίμενε κάποιος συζητώντας σήμερα το σχέδιο νόμου που αφορά σημαντικά θέματα για την εθνική μας παιδεία, η συμπεριφορά όλων μας σ' αυτήν την Αίθουσα να είχε τη βαρύτητα που αρμόζει στη σπουδαιότητα των θεμάτων που μας απασχολούν. Εν τούτοις, παρατηρούμε για άλλη μία φορά ότι υπάρχουν συνάδελφοι που θέλουν να επιβεβαιώσουν την παρουσία τους με κραυγές, κουνώντας δάκτυλα και φοβερίζοντας συναδέλφους απ' οποιαδήποτε πτέρυγα της Βουλής.

Εγώ θα περιοριστώ, βεβαίως, στα πολύ σοβαρά θέματα που απασχολούν την εθνική μας παιδεία και ιδιαίτερα στο σχέδιο νόμου, το οποίο συζητήσαμε εξαντλητικά στις τέσσερις συνεδριάσεις της Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων και βεβαίως, με κάθε σεβασμό σε κάθε άποψη που ακούστηκε όλο αυτό το χρονικό διάστημα και κυρίως για τα πολύ σημαντικά θέματα που έχουν σχέση με τη λειτουργία θεσμών του Υπουργείου Παιδείας, όπως με την οργάνωση και λειτουργία του Ιδρύματος Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης, αλλά και του Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι και η πρωτοβουλία του Υπουργείου, αλλά και οι προτάσεις όλων των φορέων των κομμάτων της Βουλής, κατά τη γνώμη μου υπήρξαν εποικοδομητικές προκειμένου να λυθούν χρόνια προβλήματα που έχουν σχέση και με τη λειτουργία αυτών των οργανισμών, κυρίως όμως για να αντιμετωπιστούν πολύ σοβαρά θέματα, όπως είναι αυτό το μετεγγραφών των φοιτητών σε μία δύσκολη οικονομική συγκυρία, αλλά όπως είναι και η επιβράβευση των αθλητών κι όπως βεβαίως είναι και το άρθρο 39, που έχει σχέση με την ειδική αγωγή του Υπουργείου μας.

Ακούστηκαν πολλά και θα πω ότι συμφωνώ στα περισσότερα απ' αυτά. Ωστόσο, θα πρέπει να καταλήξουμε κάπου.

Θα κάνω δύο παρατηρήσεις όσον αφορά τα κριτήρια των μετεγγραφών. Το θέμα είναι πάρα πολύ σοβαρό. Έχετε λάβει, πιστεύω, τα μηνύματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής και όχι μόνο. Το οικονομικό κριτήριο και το κατά κεφαλήν εισόδημα θα πρέπει να αλλάξει, γιατί για άλλη μία φορά θα την πληρώσουν οι

νομοταγείς πολίτες αυτής της χώρας και αυτοί που είναι τα φοροδοτικά υποζύγια της χώρας, δηλαδή οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, που δεν μπορούν να παρανομήσουν.

Για άλλη μία φορά θα επιβραβευθούν αυτοί που με κάθε τρόπο φοροδιαφεύγουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Οι εφημερίδες εκτός Αιθούσης, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Δεν μας πειράζει, κυρία Πρόεδρε. Ας ενημερώνονται οι συνάδελφοι. Δεν είναι κακό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εκτός Αιθούσης να ενημερώνονται.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Πιστεύω να έχουν και τη δυνατότητα να παρακολουθούν ταυτόχρονα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Έχετε ένσταση γι' αυτό που λέει το Προεδρείο, κύριε συνάδελφε; Αφήστε το Προεδρείο να κάνει τη δουλειά του. Εσείς συνεχίστε την τοποθέτησή σας. Συγγνώμη που σας διακόπτω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Παρακαλώ. Δεν είχα καμμία πρόθεση να σας κάνω παρατήρηση, κυρία Πρόεδρε. Απλώς λέω ότι προσωπικά τουλάχιστον έχω την ανοχή.

Επανερχομαι στο θέμα μου. Το οικονομικό κριτήριο θα πρέπει να ανέλθει τουλάχιστον στα 10.000 ευρώ. Και βεβαίως, το ποσοστό που ανέφερε ο κύριος Υπουργός για τα περιφερειακά πανεπιστήμια, το 15%, κατά τη γνώμη μας, θα πρέπει να ανέλθει σε μεγαλύτερο ποσοστό γιατί τότε και μόνο τότε θα μπορούν να αντιμετωπιστούν τα πολύ σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν πάμπολλες ελληνικές οικογένειες.

Έρχομαι στις τροπολογίες που καταθέσαμε, κύριε Υπουργέ, αρκετοί συνάδελφοι. Κατά τη γνώμη μας, είναι πολύ σημαντικές.

Για τη μία που αφορά τη συγκρότηση των δύο Οργανισμών του Υπουργείου, του Ιδρύματος Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης και του Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού και που είναι η πρότασή μας για τη συμμετοχή των εκπροσώπων των εργαζομένων στο διοικητικό συμβούλιο, θα αναφερθεί λεπτομερώς ο συνάδελφος Γιώργος Στύλιος.

Εμένα θα μου επιτρέψετε να αναπτύξω αυτήν τη στιγμή την τροπολογία που αφορά την αντιμετώπιση δύο πολύ σοβαρών προβλημάτων που προέκυψαν στην κοινωνία μας και έχουν να κάνουν με το κράτος πρόνοιας και την κυριότερη έκφρασή του που είναι η υποχρέωση να διασφαλίζει την αξιοπρεπή διαβίωση και την προστασία των πολιτών του.

Όπως όλοι δυστυχώς γνωρίζουμε, την 8η Δεκεμβρίου 2012 τρία παιδιά της οικογένειας Τσιμπίρκα βρήκαν τραγικό θάνατο μετά από πυρκαγιά που εκδηλώθηκε σε σπίτι στο χωριό Μεσορόπη Καβάλας, ένα τραγικό γεγονός που συγκλόνισε ολόκληρο το πανελλήνιο. Ειδικότερα, κατά τις νυκτερινές ώρες στο σπίτι όπου φιλοξενούνταν από τον παππού και τη γιαγιά τα οκτώ από τα δώδεκα μέλη της οικογένειας του Γεωργίου Τσιμπίρκα, εκδηλώθηκε πυρκαγιά με αποτέλεσμα δύο παιδιά πέντε και επτά ετών να χάσουν τη ζωή τους από ασφυξία, ενώ νεκρός είναι και ο δεκαπεντάχρονος αδερφός τους που με συγκινητική αυτοθυσία εισήλθε στη φλεγόμενη κατοικία, για να επιδώσει τη διάσωση των μικροτέρων μελών της οικογένειάς του.

Η υγεία όλων των μελών της οικογένειας έχει κλονιστεί στον υπέρτατο βαθμό και παρακολουθούνται από ειδική ομάδα γιατρών, ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών. Πρόκειται για μία αξιοπρεπή οικογένεια, η οποία εκ πεποιθήσεως απέκτησε δέκα παιδιά, τα οποία μεγαλώνουν με άριστες παιδαγωγικές μεθόδους. Ο πατέρας είναι μαθηματικός και η μητέρα καθηγήτρια γαλλικών.

Η εκπαίδευση των παιδιών έχει ως εξής: Το πρώτο παιδί απεφοίτησε νηπιαγωγός και εργάζεται με πεντάμηνη σύμβαση σε βρεφονηπιακό σταθμό της περιοχής. Το δεύτερο παιδί σπουδάζει ιατρική στη Θεσσαλονίκη. Το τρίτο παιδί σπουδάζει δασκάλα στην Παιδαγωγική Ακαδημία της Αλεξανδρούπολης. Το τέταρτο παιδί σπουδάζει δάσκαλος στην Παιδαγωγική Ακαδημία στην Αλεξανδρούπολη. Το πέμπτο παιδί, η Χριστίνα, είναι μαθήτρια που δίνει φέτος πανελλήνιες εξετάσεις. Τα υπόλοιπα παιδιά είναι άριστοι μαθητές και με χρηστό ήθος.

Ο Αθανάσιος Τσιμπίρκας του Γεωργίου και της Ειρήνης είναι

πρωτοετής φοιτητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Αλεξανδρούπολης. Η Κωνσταντίνα Τσιμιρίκα του Γεωργίου και της Ειρήνης είναι πρωτοετής φοιτήτρια στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Αλεξανδρούπολης.

Στο πλαίσιο του κράτους πρόνοιας, αλλά και της ανθρώπινης αλληλεγγύης σε μία τέτοια συγκλονιστική τραγωδία, προτείνεται η κατ' εξαίρεση συγκεκριμένη ονομαστική αναφορά στην παράγραφο 20 των δύο προαναφερομένων παιδιών ως αυτοδικαίως φοιτητών εκ μετεγγραφής του αντιστοίχου Τμήματος της πόλης της Θεσσαλονίκης, όπου και σπουδάζει η μεγαλύτερη αδερφή τους στο Τμήμα Ιατρικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου, προκειμένου να συνδράμει και η πολιτεία στο μέτρο του εφικτού στη μερική αποκατάσταση της μερικής ισορροπίας της οικογένειας.

Έρχομαι στο δεύτερο ζήτημα. Στις 13 Ιουλίου 2012 δολοφονήθηκε με σκοπό τη ληστεία έξω από το φαρμακείο του ο φαρμακοποιός Πειραιά Σπυρίδων Πουκαμισάς.

Ο Σπυρίδων Πουκαμισάς υπήρξε παθών εν υπηρεσία, ωστόσο η κείμενη νομοθεσία δεν προνοεί για την αντιμετώπιση παρόμοιων περιστατικών. Το Σύνταγμα επιβάλλει στην πολιτεία τη λήψη ιδιαίτερων μέτρων μέριμνας για την προστασία της ελληνικής οικογένειας και των ευαίσθητων κοινωνικά ομάδων. Με την προτεινόμενη διάταξη λαμβάνεται πρόνοια για την επαγγελματική αποκατάσταση της Άννας-Μαρίας Πουκαμισά, κόρης του Σπυρίδωνος Πουκαμισά, ο οποίος έχασε τη ζωή του υπό τις παρπάνω τραγικές συνθήκες. Η εισαγωγή των διατάξεων είναι αναγκαία αφ' ενός για τη διατήρηση της αξιοπρέπειας της οικογένειάς της, η οποία –σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία– κινδυνεύει να χάσει το φαρμακείο που διατηρούσε ο φαρμακοποιός Σπυρίδων Πουκαμισάς που εξαιτίας της ιδιότητάς του αυτής έχασε τη ζωή του και αφ' ετέρου προκειμένου η πολιτεία να δώσει ένα ισχυρό μήνυμα ότι στέκεται δίπλα σ' όλες τις κοινωνικές ομάδες στην προσπάθειά της για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος.

Γι' αυτό, λοιπόν, προτείνω τις ονομαστικές μετεγγραφές των παρπάνω παιδιών, του μεν Αθανασίου Τσιμιρίκα και της Κωνσταντίνης Τσιμιρίκα από το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης σε αντίστοιχα τμήματα του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης και της Άννας-Μαρίας Πουκαμισά, ώστε να εγγραφεί ως υπεράριθμη στη Φαρμακευτική Σχολή Αθήνας καθ' ύπερβαση του αριθμού εισακτέων. Για την εγγραφή της πρέπει να καταθέσει αίτηση μετεγγραφής από το Χημικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθήνας προς τη Γραμματεία της Σχολής του Τμήματος Φαρμακευτικής μαζί με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά εντός μηνός από τη θέση σε ισχύ της παρούσας.

Μ' αυτά τα λίγα, κύριοι Υπουργοί, ποντάροντας και ευελπιστώντας στην ευαισθησία κάθε πτέρυγας της Βουλής, ζητάμε να κάνετε δεκτή τη συγκεκριμένη τροπολογία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Κοντογεώργος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες τροπολογίες, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Ο κ. Αθανάσιος Πετράκος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Όπως είπε ο εισηγητής μας, το παρόν νομοσχέδιο ουσιαστικά είναι ενταγμένο στην προσπάθεια της Κυβέρνησης να απορροφήσει τα κοινοτικά κονδύλια του Ε' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης από πλήρως ελεγχόμενους από την πολιτική εξουσία φορείς, οι οποίοι στη συνέχεια θα μπορούν να διοχετεύουν τα κονδύλια στους επιχειρηματίες κατά βούληση, κομματική και επιχειρηματική.

Συγχρόνως, συμπεκνώνεται και την ουσία του ιδεολογικού προσανατολισμού της Κυβέρνησης, αλλά και αναπαράγει την παλαιοκομματική πρακτική, γιατί με αυτό το νομοσχέδιο: Πρώτον, ουσιαστικά καταρρέει η εικόνα που προσπαθεί να χτίσει η Κυβέρνηση για τον εαυτό της, ότι δήθεν είναι υπέρ της διαφάνειας, της αριστείας, της αξιολόγησης, της ανάκτησης της αξιοπιστίας στον ευρωπαϊκό χώρο, της λογοδοσίας των ελεγκτικών μηχανι-

σμών, αφού ουσιαστικά συγκεντρώνει με έναν υπερσυγκεντρωτικό τρόπο την εξουσία στον εκάστοτε Υπουργό. Δεύτερον, ιδιωτικοποιεί πολλές δράσεις της εκπαίδευσης. Τρίτον, έχει αδιαφάνεια στη διαχείριση των κονδυλίων.

Κύριοι Υπουργοί, κύριοι συνάδελφοι, οι μνημονιακές πολιτικές στο χώρο της εκπαίδευσης έχουν ουσιαστικά διαλύσει την εκπαίδευση. Το είπαν πάρα πολλοί άλλοι ομιλητές από το χώρο μας. Έχουμε όμως φτάσει πια στο σημείο να ξαναγυρίσουμε στη δεκαετία του '50, όπου τα παιδιά δεν μπορούν να σπουδάσουν. Δέχομαι τηλεφωνήματα καθημερινά από αγωνιούντες γονείς που από τα παιδιά τους έχει περάσει το ένα στην Ξάνθη και το άλλο στην Πάτρα στο Πολυτεχνείο ή στη Θεσσαλονίκη και στην Πάτρα στην Ιατρική και το δεύτερο παιδί τους δεν το έχουν στείλει να σπουδάσει γιατί δεν έχουν χρήματα.

Εσείς αυτήν τη στιγμή ακόμα σκέπτεστε αν θα δεχθείτε να υπάρξει μία ουσιαστική λύση στο πρόβλημα των μετεγγραφών, για την οποία σας έχουμε καταθέσει τροπολογία, έτσι ώστε για τα αδέρφια να μην τίθενται εισοδηματικά κριτήρια, αλλά ούτε και ποσοστό τουλάχιστον για τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Διαφορετικά, ακόμα και τα εισοδηματικά κριτήρια αν δεχθείτε, αν συνεχίσουν να υπάρχουν τα ποσοστά, πάλι θα είναι ένα δώρο-άδωρο.

Σκεφθείτε, κύριοι Υπουργοί, γιατί είστε πανεπιστημιακοί και οι δύο, πώς νιώθει ο φοιτητής, ο οποίος έχει εγγραφεί στο πανεπιστήμιο και αυτήν την ώρα βρίσκεται στο Κρανίδι, στη Σπάρτη, στην Καλαμάτα και δεν μπορεί να πάει στο πανεπιστήμιο να σπουδάσει γιατί ο γονιός του δεν έχει χρήματα να του στείλει.

Έχετε διαλύσει και το εισόδημα των γονιών! Και σε συνδυασμό με την ακρίβεια και την έλλειψη οποιασδήποτε φοιτητικής μέριμνας, δεν υπάρχει δυνατότητα να σπουδάσει το παιδί.

Αυτά δεν είναι κάποια πράγματα που τα βγάζουμε από το μυαλό μας για να κάνουμε εντύπωση. Είναι συγκεκριμένα, υπαρκτά παραδείγματα.

Όπως με έχουν ενημερώσει οι γονείς, σας έχουν στείλει οι ίδιοι επιστολές στο Υπουργείο για να σας ευαισθητοποιήσουν. Είναι μείζον θέμα το θέμα των μετεγγραφών και της επίλυσης του ζητήματος. Και αν δεν το λύσετε οριστικά και με τρόπο, ο οποίος να μην κάνει δώρον άδωρον οποιαδήποτε ρύθμιση, δεν έχετε κάνει τίποτα και θα είστε υπεύθυνοι, γιατί τα παιδιά δεν θα μπορέσουν να προχωρήσουν.

Συγχρόνως, τι άλλο είχαμε φέτος; Έφτασαν οι δήμαρχοι της Μακεδονίας στο σημείο να απειλήσουν ότι δεν θα ανοίξουν τα σχολεία, για να στείλετε κάποια χρήματα για το πετρέλαιο θέρμανσης. Φτάσαμε στο παρά ένα.

Τις πιστώσεις τις έχετε μειώσει. Οι μαθητές στα σχολεία πεινάνε. Κι ενώ η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου αναγνωρίζει το τεράστιο πρόβλημα υποσιτισμού, δεν παίρνει καμία πρωτοβουλία. Απλά στέλνει έγγραφα στους διευθυντές των σχολικών μονάδων, που μεταθέτουν το πρόβλημα στην Εκκλησία και στους δήμους. Όποια δομή υπάρχει, στήριζα αποκλειστικά στις δράσεις αλληλεγγύης των καθηγητών και των συλλόγων γονέων και κηδεμόνων. Τα σχολεία υπολειπονται. Στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση τα κενά σε διδακτικό προσωπικό, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΟΛΜΕ, είναι πάνω από δύο χιλιάδες. Χάνονται διδακτικές ώρες και, βέβαια, δεν υπάρχει η παραμικρή ελπίδα να καλυφθούν αυτά τα κενά, αφού το Υπουργείο Παιδείας διαθέτει μόλις εκατόν είκοσι πιστώσεις για προσλήψεις αναπληρωτών.

Τι γίνεται, λοιπόν, στην πράξη; Συγχωνεύονται τμήματα, για να καλυφθούν τα κενά σε καθηγητές. Σε σχολεία της Αττικής καταγγέλθηκε έλλειψη σε φιλολόγους τον μήνα Δεκέμβριο. Συγχωνεύθηκαν τμήματα, για να μπορέσουν να λειτουργήσουν με τον υπάρχοντα αριθμό των καθηγητών. Αυτό, όμως, σημαίνει περισσότεροι μαθητές, λιγότεροι καθηγητές και φυσικά λιγότερη γνώση και όξυνση των μαθησιακών προβλημάτων, αν προσθέσουμε σε αυτά τη διαλυτική πραγματικότητα που είναι η παντελής έλλειψη υποδομών στήριξης των μαθητών που συναντούν δυσκολίες.

Την τελευταία διετία -συνέπεια των μνημονιακών πολιτικών- καταργήθηκαν οι ελάχιστες δομές στήριξης. Δεν λειτουργεί η ενισχυτική διδασκαλία, η πρόσθετη παιδαγωγική διδασκαλία. Υποβαθμίστηκε η ειδική αγωγή. Και γνωρίζετε πάρα πολύ καλά -και γνω-

ρίζουμε πολύ καλά όσοι είμαστε εκπαιδευτικοί- τι σημαίνει για τα φτωχά παιδιά ή τα παιδιά που είναι στα χωριά και δεν υπάρχουν φροντιστήρια, το να μη λειτουργεί σήμερα η ενισχυτική διδασκαλία, η πρόσθετη διδακτική στήριξη.

Τα γυμνάσια και τα λύκεια λιγοστεύουν. Με το πρώτο τσουνάμι των καταργήσεων και συγχωνεύσεων επί ημερών της κας Διαμαντοπούλου, το Υπουργείο Παιδείας ανακοινώνει νέο κύμα συγχωνεύσεων από την επόμενη χρονιά.

Θα εξαφανιστεί το 10% των σχολείων, χίλια πεντακόσια σχολεία, δηλαδή, λιγότερα. Λιγότερες σχολικές μονάδες σημαίνουν περισσότεροι μαθητές στις σχολικές αίθουσες, λιγότεροι εκπαιδευτικοί.

Ο Υπουργός Παιδείας, δηλαδή, και συνολικά το Υπουργείο Παιδείας και η Κυβέρνηση υλοποιούν κατά γράμμα τα μέτρα που προβλέπει το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής πολιτικής που με οριακή Πλειοψηφία εγκρίθηκε στη Βουλή. Και είναι βέβαιο ότι θα ολοκληρώσει την εγκληματική πολιτική της σημερινής, αλλά και των προηγούμενων νεοφιλελεύθερων μνημονιακών κυβερνήσεων, σε βάρος της δημόσιας παιδείας και της έρευνας.

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, το 2013 θα είναι η χαριστική βολή για τα δημόσια σχολεία. Ο προϋπολογισμός που ψηφίστηκε –και σας το είπαμε– είναι ο χειρότερος όλων των προηγούμενων ετών. Οι δαπάνες για την παιδεία βρίσκονται στο 2,51% του ΑΕΠ. Η δευτεροβάθμια εκπαίδευση θα υποστεί συνολική μείωση 14% σε σχέση με πέρυσι και σε απόλυτους αριθμούς 295.000.000. Ήδη τα σχολεία λειτουργούν οριακά. Φανταστείτε τι θα γίνει το 2013 με τις περικοπές που προβλέπει ο προϋπολογισμός και με τα μέτρα που παίρνει η κάθε κυβέρνηση. Τα σχολεία θα βρεθούν υπό τον έλεγχο των πάσης φύσεως χορηγιών και η εκπαίδευση πλήρως ελεγχόμενη από τη αγορά.

Μήπως, όμως, και τα παιδιά που έχουν πάρει μεταπτυχιακούς τίτλους στα ελληνικά πανεπιστήμια μπορούν να προχωρήσουν, να πάρουν διδακτορικά; Στερείτε αυτήν τη δυνατότητα και από τους μεταπτυχιακούς φοιτητές, αφού δεν υπάρχει κανένα κονδύλι, έτσι ώστε να προχωρήσουν σε διδακτορικό στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα να σηκώνονται και να φεύγουν, να μεταναστεύουν, να πηγαίνουν στο εξωτερικό και να στερούνται τα Ελληνικά Πανεπιστήμια και τα Ελληνικά πολυτεχνεία από διδακτορικούς φοιτητές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτή είναι η πολιτική σας, με την οποία καταστρέφετε τη δημόσια παιδεία σε όλες τις βαθμίδες. Η δημόσια και δωρεάν παιδεία, όπως προβλέπεται από το Σύνταγμα, καταστρατηγείται κατάφωρα. Την καταργεί η μνημονιακή νεοφιλελεύθερη πολιτική σας. Η παραμονή σας στην εξουσία είναι καταστροφική για τους εργαζόμενους, για όλη την ελληνική κοινωνία και φυσικά για τη δημόσια παιδεία.

Ο ΣΥΡΙΖΑ θα βρεθεί στο πλάι της ελληνικής κοινωνίας μαζί με τους δασκάλους, τους γονείς, τους μαθητές και τους φοιτητές για την ανατροπή αυτής της πολιτικής, για τη δημιουργία προϋποθέσεων για μία κυβέρνηση της Αριστεράς, με κορμό το ΣΥΡΙΖΑ, που θα ακυρώσει τα μνημόνια και θα προχωρήσει στη δημιουργική, παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Σε αυτήν την ανασυγκρότηση ο ρόλος της παιδείας και της έρευνας, για εμάς, είναι καθοριστικής σημασίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρίες Πετράκο.

Το λόγο έχει ο κ. Κόνσολας Εμμανουήλ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί. Προηγούμενος ο συνάδελφος τοποθετήθηκε ιδεολογικά και πράγματι προσδιόρισε την ιδεολογία και τις ιδεοληψίες της Αριστεράς, όσον αφορά στα ζητήματα που το Υπουργείο Παιδείας επιχειρεί να συζητήσει σήμερα, τα οποία είναι και για το Υπουργείο Παιδείας και για εμάς μία στρατηγική επιλογή. Υπάρχει, δηλαδή, μία επιλογή για ένα μικρότερο, ευέλικτο και αποτελεσματικότερο κράτος, με συγχωνεύσεις φορέων και οργανισμών ανά Υπουργείο, φορέων που οι αρμοδιότητές τους επικαλύπτονται.

Κατά το παρελθόν απουσίαζε ο εξορθολογισμός στη διάρθρωση του διοικητικού εποικοδομήματος και αυτό αποτελούσε τη γενεσιουργό αιτία των προβλημάτων που βιώνουμε σήμερα, προβλημάτων που τόνισαν και οι συνάδελφοι από στη συνεδρίαση έως τώρα. Η ευθύνη διαπερνά οριζόντια όλες τις πολιτικές δυνάμεις, ακόμη και αυτές που μπορεί να μην ασκούν εξουσία, αλλά η επιρροή και η πίεσή τους ενδεχομένως να ήταν ισχυρότερες. Το βιώσαμε όλοι τα προηγούμενα χρόνια στο χώρο της εκπαίδευσης.

Μου έχει δοθεί η ευκαιρία πολλές φορές να πω ότι τίποτα δεν μπορεί να ξαναγίνει όπως πριν, τίποτα δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα που να αλλάξει το τοπίο όπως το θέλει η ελληνική κοινωνία. Η προοπτική επιστροφής σε ένα κράτος με πανσπερμία φορέων και οργανισμών, με υπέρμετρες λειτουργικές δαπάνες και αναντίστοιχη αποτελεσματικότητα δεν υπάρχει. Οι ίδιες οι συνθήκες επιβάλλουν σημαντικές αλλαγές. Αυτές οι αλλαγές δεν επιβάλλονται για λόγους δημοσιονομικής εξυγίανσης, δεν έχουν λογιστικό χαρακτήρα και αποτύπωση. Αντίθετα, αποτελούν στρατηγική επιλογή και επιβάλλονται από την ανάγκη να κτίσουμε ένα κράτος που δεν θα επιβαρύνει τον πολίτη, δεν θα αποτελεί βαρίδιο για κανέναν από εμάς. Απορρέουν από την ανάγκη να υπάρχει ενιαία στρατηγική και δράση σε συγκεκριμένους τομείς.

Το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας που συζητούμε σήμερα στην Ολομέλεια δεν συστήνει απλώς δύο νέους οργανισμούς, όπως το Ίδρυμα Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης και τον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού. Αντίθετα, συγχωνεύεται σε αυτούς τους δύο φορείς μία σειρά άλλων φορέων και οργανισμών με παρεμφερές, κοινό και επικαλυπτόμενο αντικείμενο.

Για πολλά χρόνια απουσίαζε μία ενιαία στρατηγική στους συγκεκριμένους τομείς. Κάθε φορέας, εκτός του κόστους λειτουργίας, κινούνταν αυτόνομα μέχρι σήμερα. Υπήρχε, για παράδειγμα, Εθνικό Ίδρυμα Νεολαίας, Ινστιτούτο Νεολαίας και Ινστιτούτο Διαρκούς Εκπαίδευσης Ενηλίκων. Όλοι αυτοί οι φορείς είχαν κοινό και παρεμφερές αντικείμενο. Υπήρχε, επίσης Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης Δομών, Διά Βίου Μάθησης και ταυτόχρονα Εθνικό Κέντρο Επαγγελματικού Προσανατολισμού.

Κάποιοι δυσκολεύονται, όχι να στηρίξουν αλλά να αποδεχθούν την αναγκαιότητα των συγχωνεύσεων. Είναι ταμπού άραγε; Μπορώ να αντιληφθώ ότι οι πολιτικές πρακτικές και σκοπιμότητες του παρελθόντος και μία ξεπερασμένη νοοτροπία αντιπολιτευτικής προσέγγισης και διάστασης που υπαγορεύουν την άρνηση στήριξης αυτών των αλλαγών. Μου είναι, όμως, δύσκολο να κατανοήσω –πολλοί από εμάς δεν κατανοούν– την αδυναμία αποδοχής των αλλαγών, την έλλειψη των προτάσεων και των ιδεών. Θέλει κανείς να συνεχίσει να υπάρχει ένα κράτος δεκάδων φορέων και οργανισμών ανά Υπουργείο με κοινό αντικείμενο ή και χωρίς αντικείμενο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών στηρίζει αυτές τις αλλαγές, τις μεταρρυθμίσεις. Έχει συνειδητοποιήσει ότι χρειάζεται μία νέα αρχιτεκτονική στο κρατικό διοικητικό εποικοδόμημα.

Θεωρώ ότι το νομοσχέδιο, σε ό,τι αφορά τις συγχωνεύσεις, κινείται στη θετική κατεύθυνση. Το Εθνικό Ίδρυμα Νεολαίας και το Ινστιτούτο Νεολαίας και το Ινστιτούτο Διαρκούς Εκπαίδευσης Ενηλίκων αποτελούν τρεις φορείς, που πλέον συγχωνεύονται σε έναν: το Ίδρυμα Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης. Αυτός είναι ο νέος οργανισμός.

Πέρα από τις οικονομίες κλίμακος που επιτυγχάνονται, το πιο σημαντικό είναι ότι θα υπάρχει πλέον ενιαίο κέντρο, ενιαία στρατηγική, ένας σχεδιασμός που λύνει δεκάδες προβλήματα στην πορεία του χρόνου. Ο νέος φορέας, το Ίδρυμα Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης, θα έχει την πλήρη ευθύνη και αρμοδιότητα για το σύνολο των προγραμμάτων και των δράσεων που αφορούν τη νεολαία και τη διά βίου μάθηση.

Στην ίδια κατεύθυνση κινείται η συγχώνευση του Εθνικού Κέντρου Πιστοποίησης Δομών και Διά Βίου Μάθησης και του Εθνικού Κέντρου Επαγγελματικού Προσανατολισμού σ' έναν φορέα με την επωνυμία «Εθνικός Οργανισμός Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού» που πλέον είναι ένα ενιαίο κέντρο για τα ζητήματα της πιστοποίησης προσόντων και

του επαγγελματικού προσανατολισμού.

Γνωρίζουμε από τη μια τις παθογένειες του εκπαιδευτικού συστήματος που ταλαιπώρησαν πάρα-πάρα πολλούς συμπολίτες μας που το προηγούμενο διάστημα ζητούσαν αυτήν την ταυτότητα του επαγγελματικού προσανατολισμού. Από την άλλη η κινητικότητα μέσω των μετατάξεων προσωπικού διασφαλίζει ότι δεν θα χάσει κανείς τη δουλειά του από τους εργαζόμενους. Είναι ένα σημείο που πρέπει να τονίσουμε σήμερα.

Όμως, υπάρχει και μια άλλη παράμετρος: η οικονομική αυτοτέλεια και η βιωσιμότητα των δύο φορέων. Στην αντίληψη που επικρατούσε μέχρι σήμερα όλα είχαν εναποτεθεί στην κρατική ενίσχυση. Σήμερα αλλάζει αυτή η αντίληψη, θωρακίζονται οι οργανισμοί και κινούνται αυτόνομα. Περιέγραφα μια εικόνα του πρόσφατου παρελθόντος που οδήγησε στο δημοσιονομικό εκτροχιασμό. Αυτή, όμως, η εικόνα ανήκει στο παρελθόν και εκεί θα μείνει.

Το μεγάλο ζητούμενο σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι να δοθεί η δυνατότητα σ' αυτούς τους δύο νέους φορείς να αποκτήσουν οικονομική αυτοτέλεια. Στα άρθρα 5 και 14 δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για κάτι τέτοιο. Οι δύο αυτοί νέοι φορείς διαθέτουν ακίνητη περιουσία και με τα δύο αυτά άρθρα δίνεται η δυνατότητα αξιοποίησής της, με τρόπο που να τους αποφέρει έσοδα.

Στο δύσκολο και οριακό δημοσιονομικό περιβάλλον, στο οποίο καλούμαστε να λειτουργήσουμε, η βιωσιμότητα αυτών των νέων οργανισμών δεν μπορεί να στηρίζεται αποκλειστικά στην ενίσχυση από τον κρατικό προϋπολογισμό που αποτελεί ένα ασταθές μέγεθος.

Θετικές αναφορές και παρεμβάσεις εμπεριέχουν και οι ρυθμίσεις του άρθρου 33. Στο συγκεκριμένο άρθρο επιλύονται προβλήματα λειτουργίας των ελληνόγλωσσων σχολείων του εξωτερικού εκεί όπου καταγράφηκαν μεγάλα κενά στη στελέχωσή τους και που δεν πρέπει να επαναληφθούν και στο μέλλον, θέμα σημαντικό που αναδείχθηκε και στη συζήτηση στη διάρκεια των συνεδριάσεων των επιτροπών.

Απόλυτα θετική αποτελεί και η ρύθμιση, όπου εισάγεται η δυνατότητα εκμάθησης ξένης γλώσσας στον πρώτο κύκλο των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Η παιδεία στη νέα εποχή πρέπει να διαθέτει μια εξωστρεφή και ανταγωνιστική αντίληψη.

Θετική εξέλιξη αποτελεί και η σύνδεση του Πιστοποιητικού Ελληνομάθειας Α' με την Πιστοποίηση Επαρκούς Γνώσης Στοιχείων Ελληνικής Ιστορίας και Πολιτισμού. Το παραπάνω ισχύει σ' όλες σχεδόν τις προηγμένες χώρες, σ' όλες τις χώρες της Ευρώπης και αποτελεί σημείο εφαρμογής και μιας ολοκληρωμένης μεταναστευτικής πολιτικής που έχει ανάγκη ο τόπος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα και στην Ολομέλεια να καταθέσω ωστόσο κάποιες από τις επισημάνσεις που αφορούν συγκεκριμένα άρθρα, σχετικά με τη δυνατότητα που δίνει το νομοσχέδιο σε εκπαιδευτικούς από το χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης να καταλαμβάνουν τη θέση σχολικών συμβούλων στη δημόσια εκπαίδευση.

Γνωρίζουμε όλοι ότι στη δημόσια εκπαίδευση για να μπορεί κάποιος να διεκδικήσει μια θέση σχολικού συμβούλου θα έπρεπε να έχει τουλάχιστον μια επάρκεια στην αξιολόγηση. Το ερώτημα είναι: θα υπάρχει ομοιογενής αξιολόγηση, ένα πλέγμα αξιολόγησης...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ πολύ ή να μιλάτε χαμηλοφώνως μεταξύ σας ή να μη μιλάτε. Σας παρακαλώ!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ολοκληρώνοντας, το ερώτημα που καταθέτω στο Σώμα και στον κύριο Υπουργό, στην ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, είναι αν θα υπάρχει ενιαία αξιολόγηση και σε εκπαιδευτικούς ιδιωτικής εκπαίδευσης και, επομένως, αν τα κριτήρια της αξιολόγησης στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς είναι κοινά και, κατά συνέπεια, αν με την ίδια διαδικασία αξιολόγησης θα μπορέσουν να έχουν την επάρκεια αυτή και να μπορούν να διεκδικήσουν μια θέση σχολικού συμβούλου στην επικράτεια. Τότε, είναι ένα θέμα, το οποίο μπορούμε να το δούμε με διαφορετικό μάτι.

Επίσης, θα ήθελα να προβώ σε κάποιες αναγκαίες επισημάν-

σεις που αφορούν το άρθρο 34 και τη διαφορετική μεταχείριση που επιφυλάσσει στην εξέλιξη των επίκουρων καθηγητών.

Κατατέθηκε σχετική τροπολογία με αριθμό 152 και 67 και πρέπει να επισημάνουμε ότι αυτή η νομοθετική ρύθμιση του 4009/2011, οδήγησε στο γεγονός κάποιος από τους επίκουρους με αυξημένα προσόντα να μην μπορούν να εξελιχθούν, όπως επιτάσσει η σύγχρονη αντίληψη για την ακαδημαϊκή εξέλιξη, με αποτέλεσμα επίκουροι, των οποίων ο διορισμός και η εξέλιξη απαιτούσε αυξημένα προσόντα, δεν είχαν τη δυνατότητα να διεκδικήσουν άμεσα την εξέλιξη αυτή σε ανώτερη βαθμίδα.

Αυτή είναι μια στρέβλωση που θα πρέπει να αντιμετωπιστεί, κύριε Υπουργέ, και ο πιο δίκαιος και διαφανής τρόπος αντιμετώπισής της είναι να μπορούν οι εκλεγμένοι επίκουροι να τοποθετηθούν στην ίδια μοίρα με τους λέκτορες, να υποβάλουν αίτηση για την εξέλιξή τους στην ανώτερη βαθμίδα, όπως ισχύει και στην προηγούμενη βαθμίδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα από τη διαδικασία της σύνθεσης του διαλόγου, μπορούν να βρεθούν λύσεις. Η στείρα και απόλυτη άρνηση δεν ανταποκρίνεται στις σημερινές συνθήκες. Η παιδεία αποτελεί πεδίο σύγκλισης και συνεννόησης, αποτελεί επίσης ένα αγαθό το οποίο πρέπει να απολαμβάνουν όλοι οι Έλληνες πολίτες.

Με την ευκαιρία αυτή, εν κατακλείδι, θα ήθελα να επισημάνω τη σχετική τροπολογία που κατατέθηκε ώστε να απολαμβάνουν οι μουσουλμανοπαιδες τα δημόσια αγαθά στην εκπαίδευση, όπως τα απολαμβάνουμε όλοι εμείς.

Θα πρέπει, λοιπόν, αυτές τις αναφορές που παραπέμπουν στο παρελθόν για την προοπτική της χώρας να τις αφήσουμε πίσω μας. Αυτή η παραδοχή πρέπει να καθοδηγεί τη συμπεριφορά και τις επιλογές μας.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Κόνσολα.

Υπήρξε η ανοχή του Προεδρείου στην παράθεση των τροπολογιών, τουλάχιστον όπως εσείς υποστηρίξατε, με τις οποίες συμφωνεί το Προεδρείο και εγώ θα ήθελα να προσυπογράψω. Θέλω να πιστεύω ότι ο κύριος Υπουργός θα τις λάβει σοβαρά υπ' όψιν, γιατί είδε ότι υπάρχουν όντως σοβαρές τροπολογίες κατατεθειμένες από πολλούς συναδέλφους, απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής, οι οποίες χωρίς να έχουν κόστος οικονομικό, μπορούν να γίνουν δεκτές από τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει η κ. Έλενα Κουντουρά.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω πρώτα απ' όλα να σχολιάσω πολύ θετικά το γεγονός ότι η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου έχει δείξει αυτά τα σημάδια διάθεσης συνεννόησης και συνεργασίας πάνω σ' όλες αυτές τις τροποποιήσεις και προσθήκες στο πολυνομοσχέδιο για την παιδεία, το οποίο συζητάμε και που πραγματικά θα ανακουφίσουν όχι μόνο συνανθρώπους μας, αλλά είναι προς τη σωστή κατεύθυνση για τις βελτιώσεις που πρέπει να γίνουν πάνω σ' όλα αυτά τα θέματα, τα οποία, όπως είπα και χθες, είναι από μόνα τους προτεραιότητα.

Θα σταθώ στο θέμα των εισοδηματικών κριτηρίων για τις μετεγγραφές. Η Κυβέρνηση μετακινεί το πλαφόν εισοδήματος από τα 6.000 στα 10.000 ευρώ κι αυτό είναι πραγματικά ένα θετικό βήμα. Ελπίζουμε πως θα γίνει. Εχθές μας είπαν ότι είναι πολύ θετικό.

Παρ' όλα αυτά πρέπει να σημειώσω, για να καταλάβουμε, ότι είναι πάρα πολύ δύσκολη περίοδος για όλους του Έλληνες κι ότι ακόμα κι αυτά -που είναι περίπου 830 ευρώ το μήνα- αυτό το μηνιαίο ποσό δυσκολεύεται να συντηρήσει μία οικογένεια στον τόπο που μένει, στο σπίτι κ.λπ., πόσω μάλλον, όπως καταλαβαίνετε, με όλα αυτά τα χαράτσια, με την ακρίβεια να μπορεί να καλύψει και έξοδα του παιδιού ή των παιδιών της που σπουδάζει σε άλλη πόλη. Άρα κι αυτά τα 10.000 πραγματικά είναι οριακά. Φανταστείτε, όπως σας είπα πριν, αυτήν την οικογένεια να πρέπει να έχει πολύ περισσότερα σπίτια.

Ποιο είναι, λοιπόν, το αληθινό αποτέλεσμα; Αποκόπτουμε ένα σημαντικό κομμάτι της νεολαίας έτσι ώστε να μην μπορούμε να

του δώσουμε τη δυνατότητα να σπουδάσει. Δηλαδή είναι κρίμα να βάζουμε σε περιπέτεια μία οικογένεια να αποφασίσει ποιο από τα δύο παιδιά της θα σπουδάσει.

Πρέπει σ' αυτό, λοιπόν, να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί, δεδομένης και αυτής της οικονομικής κρίσης και όλο αυτό που η σημερινή οικογένεια έχει υποστεί.

Ανάμεσα στα εκατοντάδες e-mail που λαμβάνω ως Βουλευτής το τελευταίο διάστημα, ξεχώρισα κι ένα μήνυμα μητέρας που μεγαλώνει μονάχη της το παιδί. Το θέμα των μονογονεϊκών οικογενειών είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό πρόβλημα. Με ένα ταπεινό μεροκάματο που βγάζει η ίδια, με έναν πατέρα, ίσως εξαφανισμένο, ίσως άνεργο, το παιδί της να δίνει Πανελλαδικές χωρίς φροντιστήρια και ιδιαίτερα μαθήματα -είναι έξυπνο, μελετηρό- πόσες πιθανότητες έχει, αν πραγματικά καταφέρει και περάσει, να μπορέσει να πάει να σπουδάσει. Αυτή η μάνα είναι πάρα πολύ δύσκολο να μπορέσει να στέλνει έστω και 1 ευρώ στο παιδί της. Πρέπει, λοιπόν, να υπάρχει μέριμνα, φροντίδα και προστασία για όλες τις μονογονεϊκές οικογένειες που αντιμετωπίζουν και τόσα άλλα προβλήματα.

Επίσης θα ήθελα να επισημάνω ότι μπορούν να ελαστικοποιηθούν οι όροι για τις μετεγγραφές, που δεν έχει ζημία οικονομική ή επίπτωση στο κράτος και στο σύστημα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Μεταφέρω μία άλλη περίπτωση που μου έστειλαν πάλι σε e-mail δύο φοιτητές που σπουδάζουν μακριά από το σπίτι τους σε διαφορετικές πόλεις. Βρίσκονται για παράδειγμα στο ίδιο ακριβώς έτος, στην ίδια σχολή και τμήμα αλλά σε διαφορετικά πανεπιστήμια. Οι γονείς και τους ενός και τους άλλου αδυνατούν υπό τις τωρινές συνθήκες να συνεχίσουν να χρηματοδοτούν τη φοίτηση, στέγαση και διαμονή τους μακριά από το σπίτι. Οι δύο φοιτητές μου γράφουν ότι θα μπορούσαν να κάνουν αμοιβαία ανταλλαγή της θέσης που καταλαμβάνουν στις σχολές τους κι έτσι θα έλυναν το πρόβλημα μονομιάς. Το σύστημα όμως και η κείμενη νομοθεσία δεν τους το επιτρέπει.

Γι' αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, καταλαβαίνω ότι αυτό το νομοσχέδιο ήρθε να καλύψει, όπως είπε χθες και ο Υφυπουργός, συγκεκριμένες ανάγκες και λειτουργίες, πρέπει όμως να ρίξουμε την προσοχή μας και να μελετήσουμε περισσότερο με περισσότερη φροντίδα, πολιτική σύνθεση και συνεννόηση, ώστε να μην κάνουμε πάντα αποασματικά, αν θέλετε και εξ ανάγκης, στήριξη σε ένα πολυνομοσχέδιο με διάφορες διατάξεις ή να έρχεται με τη διαδικασία του κατ' επείγοντος, γιατί θεωρώ ότι πραγματικά είναι θέματα, τα οποία πρέπει να τακτοποιηθούν σε βάθος χρόνου. Όπως, παραδείγματος χάριν, το θέμα της ειδικής αγωγής στο άρθρο 39 που είναι ένα άλλο πολύ σοβαρό θέμα.

Το κράτος έχει εδώ και χρόνια θεσπίσει ένα σημαντικό πλαίσιο διάγνωσης αξιολόγησης, στήριξης και εκπαίδευσης παιδιών με αναπηρίες, ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες μέσω των γνωστών σε όλους μας ΚΕΔΥ και των ειδικών σχολικών μονάδων. Ένα πλαίσιο στο οποίο απασχολείται προσωπικό εξειδικευμένο με επιστημονικά προσόντα και κατάρτιση. Από την αρχή μέχρι σήμερα όλες οι κυβερνήσεις είχαν αφήσει αυτό το πλαίσιο υποστελεχωμένο και υποχρηματοδοτούμενο. Αποτέλεσμα; Επειδή είναι υπέρογκες οι απαιτήσεις με βάση τον αριθμό των οικογενειών που έχουν παιδιά με αναπηρίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, δημιουργούνται μακρές λίστες αναμονής. Και εσείς τι επιλέγετε σήμερα; Αντί να ενισχύσετε το υπάρχον πλαίσιο, ειδικά μέσα στις σημερινές συνθήκες κρίσης που οι οικογένειες χρειάζονται πρόσθετη μέριμνα και ενίσχυση από το κοινωνικό κράτος, παίρνετε το επιστημονικό προσωπικό, το βγάζετε έξω από τις υφιστάμενες δομές και στο όνομα της ενίσχυσης της διεπιστημονικότητας εντός των γενικών σχολείων, τους μετατρέπετε σε περιπλανώμενους από σχολείο σε σχολείο περιηγητές.

Θα χάνουν χρόνο, δεν θα έχουν χρήμα να μετακινούνται, έστω από σχολείο σε σχολείο ή από συνοικία σε συνοικία και δεν υπάρχουν και τα επιστημονικά μέσα, συνθήκες και υποδομές, για να κάνουν τη δουλειά τους μέσα στα γενικά σχολεία. Συν τοις άλλοις θα τους αμείβετε και μέσω ΕΣΠΑ. Και αν τελειώσουν τα κονδύλια, τι θα κάνετε; Θα τους βγάλετε σε εφεδρεία ή σε διαθεσιμότητα; Πάτε να δημιουργήσετε πρακτικά προβλήματα, τα οποία θα τα βρούμε μπροστά μας.

Πέρα από τις όποιες προθέσεις σας, που θεωρώ ότι είναι καλοπροαίρετες, η διάλυση και η κατάργηση της ειδικής αγωγής είναι θέμα χρόνου με αυτόν τον τρόπο. Τι θα κάνετε με αυτά τα παιδιά και τις οικογένειες; Ή θα τους στρέψουμε μαζικά σε μεγάλα ιδιωτικά κέντρα, τη στιγμή που δεν έχουν και τα χρήματα να ανταποκριθούν σε αυτό;

Είναι ένα θέμα το οποίο πρέπει να το δείτε πάρα πολύ σοβαρά και θεωρώ ότι χρειάζεται περαιτέρω διερεύνηση.

Επίσης, θέλω, όπως και χθες είπα, να δεχθείτε και να δείτε την τροπολογία που αφορά τα προνόμια των αθλητών και ένα άλλο πρόβλημα, το οποίο έχει να κάνει με τις μεταθέσεις των εκπαιδευτικών που πραγματικά προσπαθήσατε να το λύσετε.

Όπως είπα, λοιπόν και χθες σε ό,τι αφορά τους δημοσίους υπαλλήλους πραγματικά καταφέρατε να μπορούν να συνυπηρετούν ή τέλος πάντων, ό,τι είναι καλύτερο δυνατό να γίνει. Τι γίνεται, όμως, με αυτούς που είναι εκπαιδευτικοί και έχουν ένα, δύο και τρία παιδιά και που ο σύζυγος ή η σύζυγος δεν είναι δημόσιος υπάλληλος; Έχει δηλαδή μία δουλειά και μένει σε μία συγκεκριμένη πόλη. Για να σας φέρω ένα παράδειγμα, μου έστειλαν ένα e-mail, όπου ο σύζυγος έχει μία μικρή επιχείρηση στον Πύργο Ηλείας και τη σύζυγο που είναι εκπαιδευτικός με τρία παιδιά τη μεταθέσατε στην Κρήτη. Είναι δυνατόν αυτή η οικογένεια να επιβιώσει; Εδώ τρομάζουμε να κρατήσουμε τις οικογένειες ενωμένες ή τρομάζουμε οι νέοι άνθρωποι να κάνουν οικογένειες με όλα αυτά και πάμε να διαλύσουμε τις ήδη υπάρχουσες;

Σας παρακαλώ πάρα πολύ θα ήθελα να τα δείτε όλα αυτά. Νομίζω ότι μπορούμε να τα βελτιώσουμε και ότι έχουμε τη δυνατότητα να ικανοποιήσουμε όλους αυτούς που θίγονται. Χαίρομαι που υπάρχει αυτή η διάθεση, να το δούμε και στην πράξη.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς κυρία Κουντουρά.

Το λόγο έχει τώρα η κ. Θεοδώρα Τζάκρη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα ρυθμίζει μία σειρά ζητημάτων και τακτοποιεί εκκρεμότητες που έπρεπε όντως να έχουν τακτοποιηθεί. Αφορά κυρίως την οργάνωση και λειτουργία δύο σημαντικών φορέων του Ινστιτούτου Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης και του Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων Επαγγελματικής Κατάρτισης, οι οποίοι φορείς προέκυψαν από συγχωνεύσεις, μια διαδικασία ιδιαίτερα ορθή κατά την άποψή μου, καθόσον το ελληνικό δημόσιο πρέπει να γίνει περισσότερο ξεκάθαρο σε ό,τι αφορά τις δομές του και περισσότερο αποτελεσματικό σε ό,τι αφορά τη λειτουργία του.

Ωστόσο, μεταξύ όλων αυτών των ζητημάτων που τίθενται προς ψήφιση, θα ήθελα σταθώ σε τρία συγκεκριμένα ζητήματα, τα οποία έρχονται με τη μορφή των τροπολογιών.

Το πρώτο εξ αυτών αφορά το θέμα των μετεγγραφών φοιτητών που έχουν πετύχει να εισαχθούν σε σχολή που βρίσκεται σε πόλη μακριά από τον τόπο της κατοικίας τους. Πράγματι, με το νόμο Διαμαντοπούλου το 2011 δόθηκε ένα τέλος στο άδικο καθεστώς που επικρατούσε μέχρι τότε, επί δυο σχεδόν ολόκληρες δεκαετίες και τέθηκαν οι βάσεις για τον εξορθολογισμό και για τον έλεγχο του συστήματος και αυτό γιατί η καταστρατήγηση του νόμου και τα πολλά παραθυράκια στερούσαν από τα περιφερειακά ΑΕΙ και ΤΕΙ τη βασική τους πρώτη ύλη, δηλαδή, τους φοιτητές.

Επιπλέον, η πρωτοφανής καταστρατήγηση του νόμου που συνέβαινε στο παρελθόν δημιουργούσε συνθήκες ανισότητας μεταξύ των φοιτητών που είχαν πετύχει υψηλή βαθμολογία, αλλά μοιράζονταν τις ίδιες θέσεις με φοιτητές που εισήλθαν σε σχολές της περιφέρειας με πολύ χαμηλότερη βαθμολογία και μετεγγραφόνταν στις ίδιες σχολές. Δημιουργούνταν, δηλαδή, συνθήκες ανισότητας και αδικίας. Αυτά, όμως, ανήκουν στο παρελθόν.

Σήμερα, όμως -και λόγω της οικονομικής κρίσης- βρισκόμαστε μπροστά και σ' ένα άλλο πρόβλημα, αυτό της αδυναμίας των οικογενειών ν' ανταποκριθούν στις δαπάνες για την κάλυψη των βιοτικών και στεγαστικών αναγκών των παιδιών τους που φοιτούν

στην περιφέρεια.

Στο άρθρο 34 παράγραφος 19α ορίζεται ως μέγιστο κατά κεφαλή εισόδημα για την πραγματοποίηση της μετεγγραφής σε αντίστοιχη σχολή ή τμήμα πλησίον της κατοικίας του φοιτητή τα 6.000 ευρώ. Ωστόσο, αυτό το ποσό που είναι ιδιαίτερα χαμηλό είναι προφανές ότι δεν ανταποκρίνεται στις σημερινές συνθήκες κρίσης και υπερχρέωσης που βιώνουν τα ελληνικά νοικοκυριά.

Είναι προφανές ότι μια οικογένεια με 18.000 ευρώ είναι τριμελής, με 24.000 ευρώ είναι τετραμελής. Ακόμα κι αν εργάζονται όλα τα μέλη της οικογένειας, η οικογένεια αυτή δεν μπορεί ν' ανταποκριθεί σε μηνιαίες δαπάνες 500 και 600 ευρώ που χρειάζεται κατ' ελάχιστο ένας φοιτητής για να διαβιού μακριά από την οικογένειά του.

Νομίζω πως όσον αφορά αυτό το κοινωνικό πρόβλημα πρέπει να δώσουμε μια πιο σαφή και κοινωνικά δίκαιη απάντηση. Ας μην κάνουμε τις σπουδές, το τελευταίο εναπομείναν εργαλείο κοινωνικής κινητικότητας ταξικό ζήτημα. Για το λόγο αυτό, ας ξαναδούμε αυτό το ζήτημα, κύριε Υπουργέ, με μια πιο επιεική ματιά.

Ένα άλλο ζήτημα που θα ήθελα να θίξω αφορά την τροπολογία που κατέθεσε το ΠΑΣΟΚ για την ενίσχυση του θεσμού των κρατικών υποτροφιών μέσω του ΙΚΥ.

Είναι γνωστό ότι το ΙΚΥ έχει συμβάλει από ιδρύσεώς του στον ευαίσθητο τομέα της έρευνας, στον οποίο η χώρα μας βρίσκεται αρκετά πίσω σε σύγκριση με τις άλλες αναπτυγμένες χώρες της Ευρώπης.

Ωστόσο, στην παρούσα οικονομική κρίση θα μπορούσε να συμβάλει και σε ακόμη πιο πρώιμο στάδιο των σπουδών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με τη δημιουργία υποστηρικτικών δομών και την ενίσχυση όσων έχουν την ανάγκη να συνεχίζουν τις σπουδές τους.

Αυτή η πρόταση έχει δύο πτυχές: Η πρώτη αφορά την ενίσχυση και την επιβράβευση της αριστείας, ήδη από τα πρώτα στάδια των σπουδών, καθώς η δημιουργία ενός κλίματος υγιούς ανταγωνισμού και ευγενούς άμιλλας μεταξύ των φοιτητών και η καλλιέργεια μιας κουλτούρας ενίσχυσης της έρευνας δεν μπορεί παρά να έχει μακροπρόθεσμα οφέλη για την εκπαίδευση και γενικά για την έρευνα στη χώρα μας.

Η δεύτερη πτυχή αφορά την ενίσχυση των φοιτητών με αντικειμενικές δυσκολίες να συνεχίσουν τις σπουδές τους. Στην κατεύθυνση αυτή προτείνεται η συμπλήρωση του συστήματος υποτροφιών του ΙΚΥ μέσω ενός κεφαλαίου εκπαιδευτικής αλληλεγγύης ως υποστηρικτικός θεσμός για όσους φοιτητές δοκιμάζονται στην τρέχουσα οικονομική συγκυρία και χρειάζονται την αρωγή της πολιτείας για να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους.

Πρόκειται για μια πρωτοβουλία κοινωνικής αλληλεγγύης με πνεύμα δικαιοσύνης για τις νέες γενιές. Επίσης, αποτελεί την ενεργό συμπαράσταση, ώστε να εξασφαλιστούν οι αναγκαίες υλικές συνθήκες επιτυχούς ολοκλήρωσης των σπουδών για όσους έχουν πραγματική ανάγκη.

Οι υποτροφίες αλληλεγγύης θα παρέχουν 500 ευρώ, 600 ευρώ μηνιαίως σε όσους φοιτητές σπουδάζουν εκτός του τόπου κατοικίας τους και επιτυγχάνουν μια αξιοπρεπή βαθμολογία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, σε μια χώρα όπως η Ελλάδα με ελάχιστες ευκαιρίες για τους νέους, με ελάχιστες ιδιωτικές επενδύσεις στην παιδεία και με μια οικονομία σε κρίση, η κοινωνική κινητικότητα η οποία αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα επιτεύγματα και οφέλη της δημοκρατίας γίνεται μόνο μέσω της παιδείας. Αλλιώς, είναι σαν να λέμε στους νέους μας και στην κοινωνία ότι ο γιος του εργάτη θα παραμένει εσαεί εργάτης και ο γιος του πλούσιου θα αναρριχάται στα υψηλότερα κοινωνικά αξιώματα. Νομίζω ότι αυτό δεν το θέλει κανείς, είτε λέγεται σοσιαλδημοκράτης είτε λέγεται φιλελεύθερος.

Οι πόροι για τη χρηματοδότηση του κεφαλαίου εκπαιδευτικής αλληλεγγύης θα προέλθουν τόσο από δημόσιους όσο και από ιδιωτικούς φορείς που καλούνται έμπρακτα να υποδείξουν πνεύμα αλληλεγγύης και συνεργασίας.

Ειδικότερα, προτείνεται στην τροπολογία που κατέθεσε το ΠΑΣΟΚ οι πόροι να προέλθουν από ποσοστό των εσόδων του κονδυλίου της Έρευνας, γνωστό ως ΕΛΚΕ, των νομικών προσώπων που διαχειρίζονται και αξιοποιούν την περιουσία των ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, των ΑΕΙ και των ΤΕΙ

δηλαδή, από ποσοστό των εσόδων του ΙΤΥΕ Διόφαντος, από δωρεές και χορηγίες ιδιωτών, πολιτικών κομμάτων, ιδρυμάτων, από την εκμετάλλευση χρηματοδοτικών προγραμμάτων και τέλος από τον ανασχεδιασμό των υποτροφιών του ίδιου του ΙΚΥ.

Αυτή η τροπολογία θα λύσει και το πρόβλημα των μετεγγραφών που ρυθμίζεται άπαξ και μόνο για την τρέχουσα ακαδημαϊκή περίοδο, καθώς θα δώσει τη δυνατότητα σε όλους του φοιτητές, σε όποιο έτος σπουδών κι αν βρίσκονται να παραμένουν στον τόπο που έχουν πετύχει και να μην τίθεται πλέον εισοδηματικό κριτήριο για τη μετεγγραφή τους.

Νομίζω, κύριε Υπουργέ, πως είναι μια εξαιρετική πρωτοβουλία που πρέπει να στηρίξετε καθώς δεν στοιχίζει απολύτως τίποτα για το ελληνικό δημόσιο και δημιουργεί συνθήκες πραγματικής κοινωνικής αλληλεγγύης στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να αναφερθώ και σε μια δεύτερη τροπολογία που κατέθεσε το ΠΑΣΟΚ με υπογράφοντες εμένα, την κ. Χριστοφιλοπούλου και τον κ. Γκόκα, και αφορά τον εξορθολογισμό του καθεστώτος δικαιολόγησης των απουσιών των μαθητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης υπό το καθεστώς της δίκαιης μεταχείρισης και της χριστής διοίκησης.

Ειδικότερα, ίσχυε για τα επαγγελματικά λύκεια και με προτεινόμενη τροπολογία προτείνεται να επεκταθεί και στα γενικά λύκεια, να λαμβάνονται υπ' όψιν και εκπρόθεσμα δικαιολογητικά κατά την κρίση του συλλόγου διδασκόντων γενικεύοντας έτσι σε όλη τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση τη ρύθμιση ενός τόσο ευαίσθητου θέματος όπως η επάρκεια της φοίτησης των μαθητών να αντιμετωπίζεται με πνεύμα επιεικειάς βάσει της αρχής της χριστής διοίκησης. Έτσι αποφεύγονται αδικίες σε βάρος μαθητών οι οποίοι προσκόμισαν μεν τα εν λόγω δικαιολογητικά, πλην, όμως, υπερέβησαν την προβλεπόμενη προθεσμία για λόγους που κρίνονται από το σύλλογο διδασκόντων συγγνωστοί.

Και, σημειωτέον, ότι η ρύθμιση αυτή, δηλαδή το άρθρο 35, παράγραφος 2 περίπτωση β του π.δ. 60/2006, το οποίο περιείχε μια αποσπασματική ρύθμιση μόνο για τα ΕΠΑΛ, παραπέμπει ρητώς και στο άρθρο 3 του π.δ. 385/1983, που τροποποιείται με την προτεινόμενη ρύθμιση. Επομένως η εισαγόμενη ρύθμιση καταλαμβάνει όλους τους μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης συμπεριλαμβανομένων βεβαίως και εκείνων του γενικού λυκείου και εκτιμώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι βρίσκεται προς σωστή κατεύθυνση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ**)

Κατά τα λοιπά, με τη νέα ρύθμιση επεκτείνεται και στο ζήτημα της δικαιολόγησης των απουσιών η ρύθμιση της παραγράφου 2 του άρθρου 22 του π.δ. 104/1979, που απαλλάσσει τους γονείς από το βάρος προσκόμισης ιατρικής βεβαίωσης για την απαλλαγή από τα μαθήματα Φυσικής Αγωγής και Μουσικής στις περιπτώσεις που η πάθηση είναι εμφανής και δεν χρίζει απόδειξης. Και πάλι αποφεύγεται η γραφειοκρατική επιβάρυνση και η περιττή ταλαιπωρία και των γονέων και των εκπαιδευτικών, αλλά και των ίδιων των μαθητών στις περιπτώσεις που ο σύλλογος διδασκόντων κρίνει ότι η ασθένεια είναι υπαρκτή, εμφανής και δεν χρίζει άλλης απόδειξης.

Αυτή η ρύθμιση, κύριε Υπουργέ, θα δικαιώσει αν μη τι άλλο, και όσους έχουν ταλαιπωρηθεί λόγω του νομοθετικού κενού που υπήρχε μέχρι σήμερα και των διαφορετικών καθεστώτων δικαιολόγησης απουσιών μεταξύ των επαγγελματικών και των γενικών λυκείων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ πως το προς ψήφιση νομοσχέδιο κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Ωστόσο επισείω την προσοχή του κυρίου Υπουργού και αναμένω θετική εξέλιξη όσον αφορά την αποδοχή των προτεινόμενων τροπολογιών από το ΠΑΣΟΚ.

Θα περιμένω, κύριε Υπουργέ, την τοποθέτησή σας αργότερα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Γεώργιος Ντόλιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, για την περιφέρεια

τροπολογία που αφορά του μουσουλμάνους ιεροδιδασκάλους θα μιλήσω. Γι' αυτό ανέβηκα στο Βήμα. Θέλω να κάνω ένα σχόλιο, όμως, προηγουμένως για κάποιες απόψεις που ακούστηκαν για πολλοστή φορά σ' αυτήν την Αίθουσα και αφορούν τη συγχώνευση των σχολείων.

Η προσωπική μου άποψη ήταν, είναι και την είχα εφαρμόσει μάλιστα, με μια άλλη ιδιότητα που είχα, πριν νομοθετηθεί η υποχρεωτική συγχώνευση σχολείων ότι είμαι υπέρ ενός πλήρους σχολείου. Δεν είναι δυνατόν σε κανένα παιδί της χώρας μας, όσο μακριά από το κέντρο και αν κατοικεί, όσο φτωχής οικογένειας κι αν είναι, να το υποχρεώνουμε να πάει σε μονοθέσιο ή διθέσιο σχολείο, σε σχολείο που δεν έχει τις παροχές που έχει ένα πλήρες σχολείο.

Πολύ περισσότερο δεν μπορώ να αντέξω, επιτρέψτε μου το ρήμα, απόψεις που λένε ότι είναι εναντίων της συγχώνευσης των σχολείων εν ονόματι της προστασίας των χωριών μας και των απομακρυσμένων περιοχών, χωρίς, όμως, αυτοί οι οποίοι εκφράζουν αυτές τις απόψεις να σκεφτούν ποτέ αν τα δικά τους τα παιδιά ή αν τα εγγόνια τους θα ήθελαν να πάνε σε ένα μονοθέσιο ή διθέσιο σχολείο. Και ο λαϊκισμός έχει όρια. Δεν μπορεί αυτές οι απόψεις να διατυπώνονται με τόση ευκολία σε αυτή την Αίθουσα για λογαριασμό άλλων παιδιών ή παιδιών άλλων οικογενειών.

Να προχωρήσω στο θέμα της τροπολογίας κάνοντας την επισημάνση ότι για μια ακόμη φορά η Θράκη γίνεται θέμα στη Βουλή με αφορμή την τροπολογία για τους ιεροδιδασκάλους.

Θυμάμαι -και το λέω για ακόμη μία φορά- ότι και πέρυσι -πριν ένα χρόνο περίπου, κύριε Υπουργέ- όταν έγινε ο προγραμματισμός των προσλήψεων των συμβασιούχων και βγήκε στο «Διαύγεια» ότι θα προσληφθούν διακόσιοι σαράντα μουσουλμάνοι ιεροδιδασκαλοί, τότε οι μητροπολίτες, πολιτικά πρόσωπα, κόμματα, τα ίδια πρόσωπα που σήμερα ξιφουλκούν υπέρ της τροπολογίας τότε ξιφούλκησαν εναντίον του προγραμματισμού της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας τότε, γιατί προετίθετο να προσλάβει μουσουλμάνους ιεροδιδασκάλους και όχι ορθόδοξους ιερείς.

Θα επαναλάβω -για να δείξω τον ευκαιριακό τρόπο με τον οποίο εκφράζονται θέσεις και απόψεις- ότι τα ίδια πρόσωπα, τα ίδια κόμματα, οι ίδιοι κύκλοι με εντελώς διαφορετική άποψη αναφέρθηκαν στο θέμα πέρυσι και αναφέρονται στο θέμα φέτος.

Ας πάμε παρακάτω. Οι αναφορές στη Θράκη με την ευκαιρία, όπως είπα, κάποιων αφορμών που προκύπτουν, για εμάς τους Θρακιώτες είναι ευπρόσδεκτες, είναι καλές, είναι θετικές, αρκεί να προκύπτουν από ένα γνήσιο πατριωτικό συναίσθημα.

Θα περίμενα, παραδείγματα χάριν, εκτός από αυτήν την πολύ έντονη στάση τους απέναντι στο θέμα της τροπολογίας, να είχε ληφθεί κάποια πρωτοβουλία από αυτούς τους πατριώτες γι' αυτό που έγραψαν οι εφημερίδες, ότι το τουρκικό κράτος προτείνει, ενισχύει τη ZIRAAT BANK με 50 εκατομμύρια, για να δοθούν δάνεια σε Θρακιώτες αγρότες και όχι μόνο σε μουσουλμάνους. Θα μπορούσε να αναληφθεί μία πρωτοβουλία, να υπάρχει μία τροπολογία -πολλές αναφορές γίνονται διά μέσου του κ. Στουρνάρα- που να λέει ότι στη Θράκη θα μπορούν με έναν ιδιαίτερο τρόπο να δίνονται δάνεια από όλες τις ελληνικές τράπεζες με την ενίσχυση του ελληνικού κράτους. Η αφορμή δόθηκε. Πρωτοβουλίες και αναφορές στη Βουλή δεν υπήρξαν.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα άλλο θέμα, κύριε Υπουργέ. Εκεί θα κριθούμε όλοι μας. Έρχεται σε λίγο στη Βουλή -και καλώς έρχεται- το περίφημο σχέδιο «Αθηνά». Θα αφορά όλα τα πανεπιστήμια. Όλα τα πανεπιστήμια θα αντιμετωπιστούν με τον ίδιο τρόπο; Κοιτάξτε να δείτε. Απόψεις που θα λένε «να σε όλα τα πανεπιστήμια», απόψεις που θα λένε «όχι στην κατάργηση, στη συγχώνευση, στη συρρίκνωση όλων των πανεπιστημίων γενικώς» δεν υποστηρίζουν το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο της Θράκης. Έτσι κρίνονται τα πολιτικά πρόσωπα απέναντι στη Θράκη. Θα επαναλάβω ότι ευκαιριακές απόψεις, όταν προκύπτουν ζητήματα, δεν υποδηλώνουν γνήσιο πατριωτισμό.

Έρχομαι στο θέμα της τροπολογίας. Θέλω να θυμίσω μόνο ότι εμείς ως ΠΑΣΟΚ κάναμε μία προσπάθεια επί κυβέρνησης Παπαδήμου να έρθει στη Βουλή για συζήτηση ένα νομοσχέδιο που αφορά πολλά θέματα της μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης. Δεν κατέστη δυνατό, γιατί εκφράστηκε η άποψη ότι η κυ-

βέρνηση Παπαδήμου ήταν μία κυβέρνηση της οποίας κύριο έργο ήταν να ασχολείται με θέματα μνημονιακού χαρακτήρα και όχι με άλλα θέματα. Αποσύρθηκε τότε το νομοσχέδιο.

Έχουμε, λοιπόν, στα χέρια μας ένα έτοιμο νομοσχέδιο που αφορά μια σειρά κρίσιμων θεμάτων για τα θέματα της μειονότητας. Θέλω να αναφερθώ σε αυτά τα θέματα.

Υπάρχει το θέμα της επιλογής του μουφτή από ειδικό σώμα μουσουλμάνων θεολόγων. Περιγράφεται στο νομοσχέδιο. Μπορεί το Υπουργείο Παιδείας να το ξαναδεί.

Υπάρχει το θέμα των ιεροδιδασκάλων -το περίφημο θέμα της τροπολογίας- οι οποίοι θα αμβιβάζονται από το ελληνικό κράτος. Είναι ένα δεύτερο ζήτημα το οποίο μπορεί να έρθει ως διάταξη σε ένα νομοσχέδιο.

Θα ήθελα να κάνω μία παρένθεση, κύριε Υπουργέ -και προσέξτε με λίγο, σας παρακαλώ- και να πω ότι σε καμιά περίπτωση δεν υπονοώ ότι θα πρέπει να παραπέμφουμε αυτά τα θέματα στις καλές νδες. Ζητώ τη δέσμευση του Υπουργού για να γίνει μια συνολική παρέμβαση άμεσα -και όταν λέω άμεσα, εννοώ τον άλλο μήνα, εννοώ τώρα, τον Γενάρη- εφόσον υπάρχει έτοιμο νομοσχέδιο.

Βεβαίως, θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε το θέμα της λειτουργίας -επιτέλους- του Παιδαγωγικού Τμήματος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, το οποίο θεσμοθετήθηκε και δεν λειτουργήσει και έχει ως στόχο να παραγάγει πτυχιούχους ικανούς να ανταποκριθούν στις ανάγκες της τουρκόφωνης εκπαίδευσης. Όλοι μαζί συμφωνήσαμε σ' αυτήν την Αίθουσα -επαναλαμβάνω, όλοι μαζί- και το τμήμα αυτό δεν λειτουργήσει.

Υπάρχουν και άλλα θέματα. Μια σοβαρή χώρα που έχει αυτοπεποίθηση, που πιστεύει στον εαυτό της, που έχει μουσουλμανική μειονότητα, σύμφωνα με τη Διεθνή Συνθήκη της Λωζάνης, δεν μπορεί ακόμη να μην έχει φροντίσει να παραγάγει θεολόγους του Ισλάμ.

Γίνεται μια συζήτηση, κύριε Υπουργέ, ώστε η Θεολογική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης να βρει τρόπο μέσω μιας κατεύθυνσης, τμήματος, σχολής -δεν είμαι ειδικός- να παραγάγει θεολόγους του Ισλάμ.

Είναι αναγκαίο να ασχοληθούμε με αυτά τα θέματα, αλλά με έναν πλήρη τρόπο, με έναν τρόπο γνήσια πατριωτικό. Δεν προτείνω να παραπεμφθεί το συγκεκριμένο θέμα στις καλές νδες. Ζητώ από τον κύριο Υπουργό να φέρει πολύ σύντομα στο επόμενο χρονικό διάστημα, το πολύ-πολύ τον άλλο μήνα, ένα νομοσχέδιο μέρος του οποίου θα αποτελεί διάταξη για τους ιεροδιδασκάλους, το θέμα της επιλογής των μουφτήδων, της λειτουργίας Παιδαγωγικού Τμήματος στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, που θεσμοθετήθηκε και βεβαίως η αναγνώριση -δεν ξέρω αν είναι σωστή η ορολογία, κύριε Υπουργέ- ισλαμικών σπουδών που θα βγάζει θεολόγους του Ισλάμ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει η Βουλευτής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Φούντα.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα εμπεριέχει σημαντικές ρυθμίσεις για πολλούς εκπαιδευτικούς τομείς, από την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση δημόσια και ιδιωτική, μέχρι τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και τις διαδικασίες πιστοποίησης των εκρών της μη τυπικής εκπαίδευσης και της άτυπης μάθησης.

Θα ήθελα να επικεντρωθώ σε μια άλλη διάσταση του σχεδίου νόμου η οποία ίσως δεν έχει αναδειχθεί επαρκώς. Πιο συγκεκριμένα αναφέρομαι στο ζήτημα των θεσμών που διαθέτει η πολιτεία για να προωθήσει τις πολιτικές της για τη νεολαία.

Είναι γεγονός ότι τα δυο τελευταία χρόνια η Ελλάδα βιώνει τη δυσκολότερη στιγμή της σύγχρονης ιστορίας της. Βρίσκεται σε μια ιδιότυπη κατάσταση έκτακτης ανάγκης, στο πλαίσιο της οποίας υποχρεωθήκαμε αφ' ενός να λάβουμε σκληρά μέτρα δημοσιονομικής εξυγίανσης και αφ' ετέρου να στηρίξουμε επώδυνες μεταρρυθμίσεις προκειμένου να διασφαλίσουμε την ευρωπαϊκή μας προοπτική.

Τα μέτρα αυτά ήταν αναπόφευκτο ότι θα επηρέαζαν όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής, άρα και αυτών της εκπαίδευσης

και της νεολαίας. Ειδικότερα ο τομέας της νεολαίας, ο οποίος έτσι κι αλλιώς υπολειπομένη πάντοτε στην Ελλάδα, με εξαίρεση ίσως τη δεκαετία του '80 που πρωτοσυστάθηκε η Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς, φαίνεται να έχει εισέλθει σε μια τροχιά συρρίκνωσης.

Ένα πρώτο παράδειγμα αυτής της τάσης αποτελεί το Ίδρυμα Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης, οργανισμός που προέκυψε από τη συγχώνευση των τριών φορέων, δύο εξ αυτών για τη νεολαία, του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας -μετά από εξήντα χρόνια λειτουργίας- και του Ινστιτούτου Νεολαίας, με το Ινστιτούτο Διαρκούς Εκπαιδευτικής Ενηλίκων.

Το ζήτημα που προκύπτει από αυτή τη συγχώνευση, σε ό,τι αφορά τον τομέα της νεολαίας, δεν είναι μόνο το γεγονός του περιορισμού των ήδη ελάχιστων υφιστάμενων κρατικών φορέων για τη νεολαία, αλλά κυρίως ο κίνδυνος της υποβάθμισης του εύρους και του είδους των πολιτικών που προορίζονται για αυτήν, ανησυχία που ενισχύεται από τη σαφώς εκπεφρασμένη πρόθεση του Υπουργείου Παιδείας να προσανατολίσει τις πολιτικές του ιδρύματος στην επίτευξη του αποκλειστικού στόχου της λεγόμενης απασχολησιμότητας των νέων, αφού -όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 εδάφιο β'- το Ίδρυμα Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης έχει ως σκοπό την υλοποίηση δράσεων, προγραμμάτων και έργων για τη νέα γενιά, με έμφαση τη στήριξη των νέων στην εκπαιδευτική και επαγγελματική διαδρομή και κινητικότητα τους, καθώς και την ανάδειξη και τη στήριξη της καινοτομίας τους. Όλα αυτά αδιαμφισβήτητα είναι πάρα πολύ σημαντικά.

Όμως μια ολοκληρωμένη και συνεκτική πολιτική για τη νεολαία δεν μπορεί να μη συμπεριλαμβάνει στους στόχους της τόσο την ανάδειξη της νεανικής δημιουργικότητας, με την έννοια της ανάπτυξης διαφορετικών μορφών νεανικής κουλτούρας, οι οποίες λειτουργούν ως διακριτές ζώνες αυτοέκφρασης και αυτόνομης κοινωνικοποίησης των νέων, όσο και την προώθηση της ιδιότητας του ενεργού και δημοκρατικού πολίτη, ιδίως σε μια εποχή που τα φαινόμενα εκφασισμού πολλαπλασιάζονται ανησυχητικά, αλλά και της κοινωνικής ένταξης των νέων, ειδικά αυτών που διαθέτουν λιγότερες ευκαιρίες.

Συνεπώς το γεγονός ότι η περιγραφή των δράσεων του φορέα περιορίζεται στο τρίπτυχο εκπαίδευση-κατάρτιση-κινητικότητα, μήπως τελικά σημαίνει και τη γενικότερη υποβάθμιση των πολιτικών για τη νεολαία σε ένα απλό παρακλάδι, μια στενά οικονομικά προσανατολισμένη διά βίου μάθηση;

Ο προβληματισμός αυτός ενισχύεται και από τη φημολογία που αναπτύχθηκε τα δύο τελευταία χρόνια σχετικά με την επικείμενη συγχώνευση ή και κατάργηση του βασικού φορέα για τη νεολαία. Αναφέρομαι, βεβαίως, στη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς. Πρόκειται για ένα θεσμό που δημιουργήθηκε για να λειτουργήσει ως συντονιστής των επιμέρους κυβερνητικών πολιτικών για τους νέους, όπως αυτές αρθρώνονται από τα διάφορα Υπουργεία και τους κρατικούς φορείς.

Η συζήτηση αυτή είναι απ' ό,τι φαίνεται και πάλι επίκαιρη εξαιτίας της δρομολογούμενης αναβάθμισης των δομών της κεντρικής υπηρεσίας των Υπουργείων. Μολονότι, πράγματι, η Γραμματεία Νέας Γενιάς δεν υπηρέτησε, όπως θα έπρεπε, τον ρόλο της πάντοτε με επιτυχία, τούτο δεν σημαίνει ότι ο θεσμός πρέπει να υποβαθμιστεί ή να καταργηθεί. Ειδικά σε μία περίοδο κρίσης, όπως αυτή που βιώνουμε, που η ανεργία των νέων στη χώρα μας αυξάνεται με ιλιγγιώδεις ρυθμούς -όλοι γνωρίζουμε για το γνωστό 57%- και μαζί με αυτή αυξάνεται η φτώχεια και ο κοινωνικός αποκλεισμός, αλλά και τα φαινόμενα σχολικού εκφοβισμού, εκφασισμού και ακραίας συμπεριφοράς των νέων, οφείλουμε να λάβουμε μέτρα.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν όλα αυτά, καθώς και το γεγονός ότι δεν μπορεί να υπάρξει κανένα μέλλον με μία νεολαία ηττημένη, θεωρούμε αναγκαία την υπεράσπιση των θεσμών και των πολιτικών που υποστηρίζουν τους νέους και περιμένουμε από το Υπουργείο αντίστοιχες πρωτοβουλίες ουσίας σε όλο το εύρος των αναγκών και των προσδοκιών της νέας γενιάς.

Επιτρέψτε μου σε αυτό το σημείο να προβώ ακόμα σε ορισμένες πολύ σύντομες παρατηρήσεις για επιμέρους στοιχεία του σχεδίου νόμου. Σε ό,τι αφορά τα διοικητικά συμβούλια τόσο του

Ιδρύματος Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης, όσο και του Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού, το σχέδιο νόμου προβλέπει τη συγκρότησή τους από άτομα «εγνωσμένου κύρους και διακριθέντα στο δημόσιο βίο».

Επειδή δεν είναι ξεκάθαρο τι ακριβώς εννοείτε με αυτό τον όρο, θα ήταν σκόπιμο να δηλώνεται ρητά ότι τα πρόσωπα αυτά θα προέρχονται από χώρους συναφείς με τους σκοπούς των συγκεκριμένων φορέων, όπως η εκπαίδευση ενηλίκων, η παροχή υπηρεσιών για νέους, η διοίκηση ανθρώπινου δυναμικού, η πιστοποίηση εισροών και εκροών μη τυπικής ή άτυπης μάθησης κ.λπ.. Για το θέμα αυτό η Δημοκρατική Αριστερά έχει καταθέσει αντίστοιχη τροπολογία.

Αναφορικά με την παράγραφο 4 του άρθρου 39, πέρα από το γεγονός ότι η αλλαγή του χάρτη της ειδικής αγωγής δεν είναι δυνατό να προβλέπεται μόνο σε μία παράγραφο εντός αυτού του σχεδίου νόμου, μας απασχολούν δύο κυρίως ζητήματα. Πρώτον, δεν είναι εξασφαλισμένη η επαρκής στελέχωση των Κέντρων Υποστήριξης ΕΑΕ και των Επιτροπών Διαγνωστικής Εκπαιδευτικής Αξιολόγησης και Υποστήριξης, αλλά ούτε και η απαραίτητη σταθερότητα του προσωπικού αυτών των θεσμών. Αντιθέτως, φαίνεται να σχεδιάζεται η στελέχωσή τους με ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό από πόρους του ΕΣΠΑ, κάτι το οποίο σημαίνει ότι σε κάθε σχολικό έτος θα προκύπτει διαφορετική σύνθεση, χωρίς δηλαδή καμμία συνέπεια, με αρνητικές συνέπειες τόσο για την αποδοτικότητα όσο και για την ποιότητα αυτού του θεσμού.

Δεύτερον, είναι το γεγονός ότι οι διευθυντές των σχολικών μονάδων, οι οποίοι ορίζονται ως Πρόεδροι των Επιτροπών Διάγνωσης Εκπαιδευτικής Αξιολόγησης και Υποστήριξης, δεν έχουν δικαίωμα ψήφου, όταν λαμβάνεται κάποια απόφαση κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων των επιτροπών. Το σημείο αυτό προβληματίζει, διότι υποβαθμίζει τη θέση των διευθυντών των σχολικών μονάδων, οι οποίοι απ' ενός έχουν αξιολογηθεί με βάση τυπικά και ουσιαστικά προσόντα τα οποία σε μεγάλο ποσοστό συνδέονται με την ειδική αγωγή, την ψυχολογία, την κοινωνιολογία κ.λπ. και απ' ετέρου, διαθέτουν σημαντική εμπειρία στη διαχείριση ενδοσχολικών κρίσεων και στην αλληλεπίδραση παραγόντων που συνδιαμορφώνουν το μικροκλίμα του σχολικού περιγύρου.

Με περισσότερη ευαισθησία, λοιπόν, και βλέμμα προς όσους έχουν πραγματικά ανάγκη και προς τους νέους μας, ζητούμε από το Υπουργείο να ληφθούν, έστω και την τελευταία στιγμή, όλα τα παραπάνω υπ' όψιν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Γεώργιος Κυρίτης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μιλήσω και εγώ για το θέμα, αλλά δεν είναι τυχαίο ότι σχεδόν όλοι οι Βουλευτές έχουν αναφερθεί.

Κάτω από συνθήκες μεγάλης οικονομικής πίεσης καλούμαστε σήμερα να λάβουμε σημαντικές αποφάσεις για ένα μείζον θέμα, μείζον για πολλές οικογένειες και νέους ανθρώπους που, λόγω της κρίσης, αντιμετωπίζουν δυσκολίες να παρακολουθήσουν τις σπουδές στη σχολή που πέτυχαν.

Κύριε Υπουργέ, αναφέρομαι στις μετεγγραφές που είναι ένα ζήτημα που απασχολεί χιλιάδες οικογένειες. Προσωπικά, θεωρώ ότι θα πρέπει σαφώς να καθιερώσουμε αντικειμενικά κριτήρια, για να μην επιστρέφουμε σε πρακτικές του παρελθόντος. Όμως, στη σημερινή συγκυρία αυτό που προέχει είναι να διασφαλίσουμε το δικαίωμα φοίτησης στους σπουδαστές, δίνοντας ανάσα και στις οικογένειες που έχουν πληγεί ιδιαίτερα σε οικονομικό επίπεδο.

Η ρύθμιση του Υπουργείου επιδιώκει να δώσει λύση σ' αυτά τα προβλήματα. Το επιτυγχάνει; Από τη μία πλευρά, η διάταξη του νομοσχεδίου προβλέπει ότι ο αριθμός των μεταφερόμενων θέσεων δεν επιτρέπεται να ξεπερνά το 10% του συνολικού αριθμού των εισακτέων στα ανά σχολή τμήματα ή το 15%, αν πρόκειται για περιφερειακές σχολές. Εξασφαλίζεται έτσι ότι δεν θα υπάρξει

υπερσυγκέντρωση φοιτητών και, κυρίως, σε σχολές αιχμής.

Όμως, αυτό είναι το πρόβλημα σήμερα, κύριε Υπουργέ; Δηλαδή, το πρόβλημα είναι να εξασφαλίσουμε ότι οι φοιτητές θα είναι μάξιμουμ εκατόν δεκαπέντε σε ένα τμήμα, αντί να είναι εκατό, όταν υπάρχουν παιδιά που αναγκάζονται να διακόψουν τις σπουδές τους;

Υπάρχει, όμως και το ζήτημα στο σκέλος της διάταξης που αφορά στα κριτήρια και στους δικαιούχους των μετεγγραφών. Η ρύθμιση έχει περιορισμένη εφαρμογή και δεν επιτρέπει μία πιο ολοκληρωμένη διευθέτηση του ζητήματος. Κατ' αρχάς αναφέρομαι στο εισοδηματικό κριτήριο. Είναι χαμηλό το 6.000 ευρώ κατά κεφαλήν εισόδημα, σε μία τόσο δύσκολη συγκυρία για την κοινωνία. Είναι οξύμωρο να δικαιολογούμε μετεγγραφή μόνο για όσους βρίσκονται κοντά ή κάτω από το όριο της φτώχειας και να θεωρούμε ότι όσοι έχουν εισόδημα λίγο πάνω απ' αυτό, δεν έχουν ανάγκη από το ευνοϊκότερο καθεστώς.

Επίσης, η ρύθμιση εξαντλείται στους φετινούς πρωτοετείς φοιτητές. Δεν θα έπρεπε, όμως, να υπάρξει μέριμνα για τους φοιτητές παλαιότερων ετών που πληρούν ωστόσο τα εισοδηματικά κριτήρια;

Έστω με το εισοδηματικό κριτήριο των 6.000 ευρώ, πώς θα μπορέσουν οι οικογένειές τους να συντηρήσουν δύο και τρία σπίτια –διότι στη συγκεκριμένη περίπτωση μιλάμε για οικογένειες και με τρία παιδιά- και, μάλιστα, όταν δεν διαθέτουμε τις υποδομές, κύριε Υπουργέ, για να τους εξασφαλίσουμε φοιτητική στέγη;

Ξέρετε, έχω λίγο τη διάθεση να το αναλύσω έτσι όπως ξέρω εγώ, με τον τρόπο που έχω μάθει μέχρι σήμερα. Δηλαδή, λέμε «έχουμε 500 ευρώ, για να συντηρήσουμε ένα σπίτι στη δύση, ένα στην ανατολή –το τρίτο το βάζουμε όπου θέλουμε- φως, νερό, τηλέφωνο, χαράτσι, μετακίνηση, φαγητό».

Πάμε πάλι: Έχουμε 500 ευρώ. Παίρνουμε τα 250 ευρώ, τα πάμε στην Ελβετία και με 250 ευρώ συντηρούμε ένα σπίτι στη δύση, ένα στην ανατολή –το τρίτο το βάζουμε όπου θέλουμε- φως, νερό, τηλέφωνο, φαγητό, θέρμανση, κλπ.. Θέλετε να πάμε πάλι;

Γι' αυτό σας καλώ να απαντήσετε, κύριε Υπουργέ, γιατί αν μας πείτε ότι τα 500 ευρώ γίνονται 600 ευρώ, τότε θα είναι η χαρά της φοροδιαφυγής. Γι' αυτό λέμε ότι το «λίγο πάνω, λίγο κάτω» δεν παίζει. Πρέπει να το αντιμετωπίσουμε. Πρέπει να επανεξετάσετε το καθεστώς για τις μετεγγραφές και να διευρύνετε τους δικαιούχους στηρίζοντας έμπρακτα χιλιάδες οικογένειες. Άλλωστε, κύριε Υπουργέ, το όφελος που θα προκύψει για την κοινωνία να είναι πολλαπλάσιο έναντι των ζητημάτων που θα δημιουργηθούν από μία μικρή αύξηση των μετεγγραφών, με δεδομένο και τον έκτακτο χαρακτήρα του μέτρου.

Είχα σκοπό να αναφερθώ και στους αθλητές, ένα ζήτημα για το οποίο η Δημοκρατική Αριστερά είχαμε καταθέσει προτάσεις. Όμως, δεν καταλαβαίνω τον κ. Ιωαννίδη. Γιατί τότε τσιγγουνιά; Δηλαδή, αν τα τρία γίνε έξι, θα καταστραφούν τα πανεπιστήμια; Δεν το καταλαβαίνω αυτό το πράγμα. Άλλωστε, για τι μιλάμε; Για ανθρώπους που μας έχουν κάνει περήφανους!

Επανερχομαι, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, για να ολοκληρώσω. Σας ζητώ να σταθμίσουμε τα θετικά και τα αρνητικά που θα επιφέρει μία διεύρυνση όσων δικαιούνται μετεγγραφή και να αποφασίσουμε με γνώμονα πρωτίστως τη διασφάλιση του δικαιώματος φοίτησης για κάθε σπουδαστή.

Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι εδώ κάπου θα τα βρούμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες κάναμε μια εκτενή αναφορά σε ό,τι αφορά το σύνολο του νομοσχεδίου που έρχεται προς ψήφιση. Σήμερα θα μιλήσουμε λίγο επιμέρους, επί των άρθρων.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να σας επιστήσω την προσοχή στο κομμάτι των ιεροδιδασκαλείων της Θράκης και σας παροτρύνω να

αντέξετε. Σας παροτρύνω, γιατί είναι ένα νομοσχέδιο που πήγε-ήρθε τα προηγούμενα χρόνια, που το αποφασίσατε τη μια φορά και κάποιος άλλος σας πείσαν να το γυρίσετε πίσω. Σας παρακαλούμε πάρα πολύ να επιμείνετε. Θα το ψηφίσουμε, θα το υπερψηφίσουμε.

Πρέπει να καταλάβουμε και να εννοήσουμε ως ένα έθνος ότι αυτές τις ακριτικές περιοχές θα τις προστατεύσουμε, ότι κανένας ψευτομουφτής και κανένα ύποπτο προξενείο δεν θα έχει δικαίωμα να διορίζει δασκάλους των παιδιών μας, είτε είναι μουσουλμανικής θρησκείας είτε ό,τι άλλο. Να μπουν στο ελληνικό δημόσιο, να μπορούμε να ελέγχουμε τις καταστάσεις, πώς διδάσκονται και τι διδάσκουν. Νομίζω ότι εδώ θα πρέπει να επιδείξετε μία από τις γενναιότερες αντοχές, τις οποίες αναμένει από εσάς το Κοινοβούλιο και ο λαός.

Χθες –για να συνεχίσω την κουβέντα από εκεί που την άφησε ο συνάδελφος κ. Κυρίτσης- μιλήσαμε για τους πολυτέκνους, τους τρίτεκνους, αυτούς για τους οποίους ο νυν Υπουργός τον Απρίλιο του 2012 είχε την άποψη ότι είναι εκείνη η κοινωνική ομάδα που πρέπει να την προστατεύουμε και τα οικονομικά κριτήρια δεν αποτελούν κανένα λόγο για να μη δέχονται μετεγγραφές. Ο ίδιος Υπουργός –ήταν τότε Αναπληρωτής, σήμερα είναι Υπουργός- έρχεται και λέει το ακριβώς αντίθετο απ' αυτό που είπε το Συμβούλιο της Επικρατείας, απ' αυτό που είπε η αιτιολογική έκθεση της Βουλής, απ' αυτό που είπε το επιστημονικό επιτελείο της Βουλής. Και έρχεται σήμερα να μας κάνει εμάς να πιστέψουμε ότι αυτό είναι το σωστό: Με αυτήν την κρίση, με τα νοικοκυριά να υφίστανται τη μεγαλύτερη λεηλασία σε ό,τι αφορά τον οικονομικό τους προγραμματισμό, να επιβάλουμε στους πολυτέκνους οικονομικά κριτήρια για τις μετεγγραφές.

Μη συνεχίζετε, μην επιμένετε. Όπου είναι θετικά σάς υποστηρίζουμε, όπου όμως έχετε λάθος σάς παρακαλούμε πολύ καταλάβετε το, εννοήστε το, νιώστε τον παλμό της κοινωνίας απ' έξω και ελάτε να μη συντρίψουμε άλλο αυτόν τον κόσμο.

Είναι γνωστό τοις πάσι ότι η πολύτεκνη, η τρίτεκνη οικογένεια είναι άνθρωποι μεσαίων και μικρών εισοδημάτων, είναι άνθρωποι που αγαπούν το σπίτι τους, είναι άνθρωποι που δεν πρέπει να βάλλονται, ακόμα και μ' αυτό το νομοσχέδιο που έρχεται, με τον τρόπο που έρχεται.

Θέλω να μείνω λίγο στις διατάξεις περί αθλητισμού, γιατί με ενδιαφέρουν, όπως έλεγα και χθες- πάρα πολύ. Είναι ωραίο κάποιος να μιλάει για τις βικελαίες αρετές, να βγάζει πύρινους λόγους για τα ολυμπιακά ιδεώδη. Τη ζήσαμε όλοι την παραφροσύνη, όπως πέρασε το 2004, ζήσαμε εκείνα τα υπέροχα κτήρια και τις μυθώδεις δαπάνες γι' αυτό το μεγάλο «πανεγύρι» των Ολυμπιακών Αγώνων, που ακόμα δεν μάθαμε ακριβώς πόσα δαπάνησε ο ελληνικός λαός και ως τότε αυτή η κατάρθα θα μας συντροφεύει οικονομικά για τις επόμενες δεκαετίες. Τα περάσαμε όλα αυτά. Τώρα πλέον βρισκόμαστε στην κάμψη, τώρα πλέον δεν δαπανούνται χρήματα 1,6 του Εθνικού Ακαθάριστου Προϊόντος για τον αθλητισμό. Νομίζω ότι πήραμε το μάθημά μας, αλλά θα πρέπει να το δείξουμε και στην πράξη.

Θα πρέπει να το δείξουμε στην πράξη, κυρίως αναγνωρίζοντας ότι οι άνθρωποι αυτοί οι οποίοι έρχονται και παίρνουν από πρώτη έως όγδοη παγκόσμια ή ολυμπιακή νίκη, από πρώτη έως έκκτη πανευρωπαϊκή νίκη θα είναι όχι μόνο πολύ λίγοι γι' αυτόν τον παλμό της Ελλάδας, θα είναι οι άνθρωποι που δεν θα τους κοροϊδεύουμε όταν έρχονται εδώ και τους δίνουμε το χρυσό μετάλλιο της Βουλής κι όταν θα φτάσουμε εμείς να υλοποιήσουμε την υπόσχεση, δεν θα τους πούμε ότι «Κύριοι, δεν αξίζετε τον κόπο ούτε την τιμή να μπειτε μέσα σ' ένα πανεπιστήμιο».

Να τοιμήσουμε, λοιπόν, και να ανοίξουμε την πόρτα σ' αυτά παιδιά, να έχουν κι εκεί την ευκαιρία τους, όπως μας έδωσαν κι εμάς την ευκαιρία να χαρούμε μια ελληνική σημαία ψηλά στο εξωτερικό, να χαρούμε ένα ρεκόρ, να χαρούμε την πρόοδο της νεολαίας μας στους αθλητικούς στίβους και να την τονώσουμε. Να επενδύσουμε πάνω σ' αυτό και να δείξουμε την αξία του αθλητισμού τόσο στους πρωταθλητές όσο και στους άλλους που περιμένουν τα παιδιά να μπουν μέσα στα αθλητικά στάδια, είτε έχουν θέρμανση είτε δεν έχουν θέρμανση. Και δεν ξέρω ποιος φταίει, δεν θα κάτσω σήμερα να μωσ στην περιπέτεια να δω αν πρέπει η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού να πληρώνει τα έξοδα

ή αν θα πρέπει ο κάθε δήμος, που έκοβε τότε τις κορδέλες, να μπορεί να βάλει μία θερμάστρα για τις πισίνες που συντηρεί.

Σκέφτομαι μόνο τον παράγοντα άνθρωπο. Και ο παράγοντας άνθρωπος για τον αθλητή που μαθαίνει κοινωνικοποίηση, για τον αθλητή που μαθαίνει ιεραρχία, για τον αθλητή που μαθαίνει ομαδικό πνεύμα και διδάσκεται αρετές μέσα στο γήπεδο είναι η πρώτη επένδυση για να τον έχουμε αύριο έναν υγιή πολίτη, να είναι ένας ικανός φίλαθλος με αξιοπρέπεια και όχι αυτά που βλέπουμε.

Βέβαια, το νόμισμα πάντα έχει δύο όψεις. Και εδώ θα πρέπει να είμαστε επιφυλακτικοί. Εγώ ο ίδιος που συνηγορώ ότι πρέπει να τονώσουμε την είσοδο των αθλητών στα πανεπιστήμια, λέω ότι πρέπει να φροντίσουμε και εκείνες τις ακανθώδεις αμυχές που λέγονται ντόπινγκ.

Χθες, όλος ο πλανήτης παρέμενε ενεδός μπροστά στα χείλια του Λανς Άρμστρονγκ –επτά φορές νικητής του «Tour de France»– να ομολογεί ότι ντοπαριζόταν και έπαιρνε ουσίες.

Πρέπει να πολεμήσουμε τις ουσίες. Οι ουσίες πολεμούνται μέσα στα γήπεδα. Τις ουσίες μπορούμε να τις νικήσουμε. Οι δρυίδες που κυκλοφορούν ακόμη και έξω από τις εθνικές ομάδες, ακόμα και έξω από τα εθνικά προπονητήρια, ακόμη και έξω από τα σχολεία, θα πρέπει με τη μία να απομακρυνθούν, να εξοστρακιστούν. Ένα ζήτημα είναι αυτό.

Το δεύτερο θέμα είναι πως ο αθλητισμός θα πρέπει να μην παραχωρείται, να μην εκχωρείται και να μην τον αφήνουμε στα χέρια ανθρώπων οι οποίοι στα φύλλα αγώνων δεν έβαζαν καρμπόν από κάτω και άλλη ομάδα φαινόταν να είναι στο γήπεδο και άλλη ομάδα φαινόταν να είναι πρωταθλήτρια Ελλάδος όταν πήγαιναν τα χαρτιά στη Γενική Γραμματεία και στο Υπουργείο Αθλητισμού για να εισαχθούν οι αθλητές στα πανεπιστήμια.

Κύριε Υπουργέ, ξέρετε τα προβλήματα. Τα ζήσαμε, τα βιώσαμε. Όμως, μάθαμε τώρα.

Επειδή υπήρχαν αυτοί οι απατεωνίσκοι, επειδή λυμαίνονταν τον αθλητισμό κάποιοι άνθρωποι, δεν θα στερήσουμε από τους πρωταθλητές μας και τους υπερπρωταθλητές μας την ευκαιρία να διδαχθούν την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ακόμη και εάν δεν μπορούν, πρέπει εμείς να τους δώσουμε εκείνο το εφάλτριο για να γίνουν ακόμη καλύτεροι άνθρωποι, αφού υπήρξαν άριστοι αθλητές.

Έχουμε αυτήν την ευθύνη. Θα τονώσουμε το ενδιαφέρον των παιδιών, ώστε να μην αδιαφορούν για τα μαθήματα. Όταν θα έρθει η ώρα δείξτε αυτήν την επιμέλεια με αναδρομική ισχύ, σας παρακαλώ.

Υπάρχει ένα κενό στις εφαρμογές του νόμου και κάποια παιδιά μέχρι ενός σημείου προκίζονταν με αυτήν τη θαλπωρή. Από εδώ και πέρα, θα ξαναπροικιστούν. Οι μεσαίοι, όμως, δεν πρέπει να εγκαταλειφθούν. Αναδρομικά πρέπει να ισχύσει ο νόμος και να τιμηθούν και αυτά τα παιδιά.

Έχουμε μία περίπτωση στη Βέροια όπου η κ. Πιτούλια Αθηνά –και θα καταθέσω το σχετικό έγγραφο για τα Πρακτικά– πέτυχε παγκόσμια διάκριση το 1996. Το 2005 έκανε αίτηση και το 2010 εγκρίθηκε η θέση της. Αν την είδατε εσείς να απολαμβάνει τα προνόμια της τοποθέτησής της στη Νομαρχία Ημαθίας, την είδα και εγώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι σταχυολόγημα αυτό, αλλά υπάρχουν πολλά τέτοια παιδιά που δεν μπόρεσαν να απολαύσουν αυτό που τους έταξε η πολιτεία. Δείτε το αίτημα της κ. Πιτούλια –και εσάς σας αφορά για να δούμε πώς θα δώσουμε τη λύση.

Δείτε επιείκεια στην αντιμετώπιση τέτοιου είδους προβλημάτων. Κανένα από τα παιδιά που έφυγε από την οικογένειά του για να πάει στο γήπεδο, δεν πρέπει να νιώσει αδικημένο.

Πριν από δέκα περίπου μήνες ήμουν ένας απλός πολίτης και έβλεπα σ' αυτό το Βήμα τον Πάνο τον Καμμένο να μιλάει για τον Ράιχενμπαχ. Αυτό ήταν κάτι που με ξεσήκωσε. Σπίθισε μέσα μου η αγανάκτηση και είπα «θα προσπαθήσω και εγώ να μπω στο στίβο για να κάνω κάτι». Σήμερα το απόγευμα ο κ. Ράιχενμπαχ έρχεται ως ύπατος αρμοστής, φαντάζομαι, στη Βουλή των Ελ-

λίων για να έρθει σε επαφή με τις επιτροπές, να συναντήσει ανθρώπους, να μιλήσει...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, αν έχετε την καλοσύνη, δώστε μου λίγο χρόνο. Ξέρω ότι είστε συνεργάσιμος σε αυτόν τον τομέα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Συνεργάσιμος είμαι, αλλά απομένουν ακόμη άλλοι είκοσι πέντε συνάδελφοι να μιλήσουν. Αυτοσυγκράτηση χρειάζεται.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν θα καθυστερήσω.

Έρχεται, λοιπόν, ο ύπατος αρμοστής παραμονή της κρίσιμης ψηφοφορίας στην Ελλάδα για το αν θα παραπεμφθούν ή όχι οι άνθρωποι που τον κάλεσαν εδώ –ο Πρωθυπουργός Παπανδρέου αιτήθηκε την άφιξη του Ράιχενμπαχ– και αύριο εμείς εδώ πρέπει να αποφασίσουμε. Και σήμερα έρχεται να μας κάνει υποδείξεις. Θα τον ανεχθούμε; Θα τον ανεχθείτε; Ο λαός θα τον ανεχθεί; Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Και εγώ ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Άννα Καραμανλή.

ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα κυρίαρχα που τίθενται στο νομοσχέδιο που συζητείται, είναι οι επιβραβεύσεις των διακριθέντων αθλητών στο άρθρο 38, το οποίο θεωρώ κομβικής σημασίας για το μέλλον του αθλητισμού της χώρας μας, γιατί κρίνει σε μεγάλο βαθμό τι είδους αθλητισμού επιθυμούμε να έχουμε. Θέλουμε τον αθλητισμό μέσα σε ένα αυστηρό διαχειριστικό πλαίσιο; Ή τον αντιμετωπίζουμε ως μία επένδυση για τη χώρα με συγκεκριμένους στόχους και απαιτήσεις;

Η παροχή κινήτρων από την πολιτεία για διακρίσεις στον αθλητισμό δεν είναι μία ελληνική ανακάλυψη. Πρόκειται για μία τακτική που ακολουθείται διεθνώς και στοχεύει στην απρόσκοπτη προετοιμασία των αθλητών υψηλού επιπέδου για τη συμμετοχή και διάκρισή τους σε διεθνείς διοργανώσεις.

Είναι αλήθεια ότι στη χώρα μας υπήρξαν υπερβολές, στρεβλώσεις και σε κάποιες περιπτώσεις καταχρηστική εφαρμογή των νόμων περί προνομίων και σε συνδυασμό με κάποιες νοσηρές καταστάσεις οδήγησαν στην κατάργησή τους. Σήμερα επιχειρώντας τον απολογισμό της πορείας του ελληνικού αθλητισμού διαπιστώνουμε ότι πρέπει να υπάρξει αναθεώρηση των παροχών της πολιτείας προς τους διακριθέντες αθλητές. Ήδη παρατηρείται μείωση των εθνικών αθλητικών επιτευχών, αλλά κυρίως κατακόρυφη μείωση των εγγραφών νέων παιδιών σε αθλητικά σωματεία. Την ίδια στιγμή φθάσαμε στο σημείο μαθητές αθλητές να εγκαταλείπουν την εθνική ομάδα για να αφοσιωθούν στις πανελλήνιες εξετάσεις. Αν δεν υπάρξουν κίνητρα, σύντομα θα δούμε νέα παιδιά με ταλέντο και προοπτικές να μεταναστεύουν στο εξωτερικό αναζητώντας μία υποτροφία κολλεγίου, να διαπρέπουν εκεί και να χάνονται για τον ελληνικό αθλητισμό.

Στο άρθρο 38 πράγματι επέρχονται σημαντικές βελτιώσεις της επιβράβευσης των αθλητών που σημειώνουν πολύ μεγάλες επιτυχίες με σημαντικότερη την εισαγωγή άνευ εξετάσεων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση αθλητών που επιτυγχάνουν από πρώτη ως τρίτη νίκη σε Ολυμπιακούς, Παγκόσμιους και Πανερωπαϊκούς Αγώνες. Ωστόσο, όπως επεσήμανα και κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, θεωρώ άδικο το διαχωρισμό των αθλητών που κατακτούν τέταρτη ως όγδοη νίκη σε Ολυμπιακούς και Παγκόσμιους και τέταρτη ως έκτη σε Πανερωπαϊκούς Αγώνες. Αυτά τα παιδιά καταβάλλουν την ίδια εξαντλητική προσπάθεια και βρίσκονται σε κορυφαίο επίπεδο. Ξέρουμε τι θυσίες και παραχωρήσεις κάνουν στην προσωπική τους ζωή για να κατορθώσουν να ανταποκριθούν στο στόχο τους. Αυτά τα παιδιά στερούνται τις πιο βασικές χαρές της ηλικίας τους, για να αφιερώσουν χρόνο σε εντατικές προπονήσεις. Δεν υπάρχουν γι' αυτούς τους μαθητές Σαββατοκύριακα, εκδρομές, αργίες, γιορτές. Ταυτόχρονα, οι οικογένειές τους υποβάλλονται και αυτές σε μεγάλες θυσίες και εξοδα για τις μετακινήσεις των παιδιών τους. Πολλές φορές αναγκάζονται με δικά τους χρήματα να κάνουν ταξίδια στο εξωτερικό, προκειμένου να φθάσουν σε πολύ υψηλό επίπεδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτό σε σχετική τροπολογία που καταθέσαμε με πολλούς συναδέλφους ζητούμε την ισότιμη αντιμετώπισή τους και την εισαγωγή τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση άνευ εξετάσεων. Οι αθλητές που συμμετέχουν στις πανελλήνιες εξετάσεις και τους παρέχεται προσαύξηση στο σύνολο των μορίων τους είναι συνήθως καλοί μαθητές, συνδυάζοντας αρμονικά τον αγωνιστικό αθλητισμό με τη μόρφωση. Γι' αυτό στην ίδια τροπολογία που καταθέσαμε προτείνουμε την αύξηση του ποσοστού εισαγωγής των συμμετεχόντων στις πανελλήνιες εξετάσεις αθλητών σε ποσοστό 3% επιπλέον του εκάστοτε αριθμού εισακτέων σε σχολές ΑΕΙ. Αυτή η αύξηση θα αποτελέσει εξαιρετικά σοβαρό κίνητρο για τους ενεργούς σήμερα αθλητές, ώστε να συνεχίσουν συστηματικά τον αγωνιστικό αθλητισμό, αλλά και για τους νέους που προσέρχονται ολοένα και περισσότερο στον αθλητισμό.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να τονίσω για μία ακόμα φορά ότι οι διακριθέντες αθλητές θα μπαίνουν στο πανεπιστήμιο καθ' υπέρβαση του αριθμού των εισακτέων. Δεν υποστηρίζουν κανένα μαθητή και δεν λαμβάνουν τη θέση άλλου παιδιού που έχει δώσει το δικό του αγώνα για να πετύχει. Πρέπει να γίνει σαφές ότι με αυτήν τη ρύθμιση δεν χαρίζουμε πτυχία σε κανέναν. Απλά ανοίγουμε την πόρτα της παιδείας και τη μόρφωση σε αυτά τα παιδιά. Αν θα αξιοποιήσουν αυτήν την ευκαιρία και την εξελίσουν σε επιστημονική σταδιοδρομία, εξαρτάται αποκλειστικά από εκείνα. Εξάλλου, αν ένας αθλητής εισαχθεί σε μία σχολή κάνοντας χρήση των προνομίων και δεν έχει το απαιτούμενο υπόβαθρο και δεν καταβάλλει προσπάθεια, δεν θα ολοκληρώσει τις σπουδές του. Και αιώνιος φοιτητής δεν θα μπορεί να είναι πια.

Άλλωστε αξίζει να δούμε, κύριε Υπουργέ, πόσοι είναι αυτοί οι κορυφαίοι αθλητές. Μιλάμε για μερικές δεκάδες σε ένα σύνολο μεγαλύτερο των ογδόντα χιλιάδων εισακτέων. Και όταν υπάρχουν ευνοϊκές ρυθμίσεις για ειδικές κατηγορίες –σωστά, πολύ ορθά– δεν νομίζω ότι θα διαταραχθεί η ισορροπία του εκπαιδευτικού μας συστήματος με την τιμητική εισαγωγή στα πανεπιστήμια των διακριθέντων αθλητών.

Κυρίες Γιοβανόπουλε, συμφωνώ μαζί σας. Θέλουμε και εμείς καθαρό αθλητισμό. Γι' αυτό πολύ ορθά έχει προβλεφθεί στο νομοσχέδιο η ανάκληση των όποιων προνομίων σε περίπτωση που εντοπιστεί κάποιος αθλητής να κάνει χρήση απαγορευμένων ουσιών, όπως επίσης ότι για να ισχύσει η επιβράβευση και να εισαχθεί στο πανεπιστήμιο πρέπει ο αθλητής να είναι εν ενεργεία. Διασφαλίζεται έτσι ότι οι νεαροί αθλητές που επιτυγχάνουν διάκριση σε πολύ μικρή ηλικία συνεχίζουν τον αθλητισμό και δεν σταματούν επαναπαυμένοι.

Στη συνέχεια θα ήθελα να θίξω το ζήτημα των σχολικών αγώνων. Παρά το γεγονός ότι υπάρχει πρόβλεψη για την επιβράβευση των διακρίσεων σε πανελλήνιους σχολικούς αγώνες, δεν γίνεται καμμία αναφορά στους παγκόσμιους σχολικούς αγώνες, τους οποίους διοργανώνει σε ετήσια βάση η Παγκόσμια Ομοσπονδία Σχολικού Αθλητισμού αναγνωρισμένη από τη ΔΟΕ. Πρόκειται για μία διοργάνωση σαφώς μεγαλύτερου βεληνεκού και μεγαλύτερου βαθμού δυσκολίας. Κατά την άποψή μου, η επιβράβευση τους θα πρέπει να είναι η ίδια με την επιβράβευση των νικητών στους παγκόσμιους αγώνες παιδων-κορασίδων.

Παράλληλα, έχουν περιληφθεί στις επιβραβεύσεις οι Ολυμπιακοί Αγώνες Νεότητας. Είναι μία διοργάνωση εφάμιλλη –θεωρώ των παγκόσμιων πρωταθλημάτων. Θεωρώ ότι θα πρέπει να παρέχεται η ίδια επιβράβευση που δίνεται σε αθλητές με πρώτη έως τρίτη νίκη σε παγκόσμιο πρωτάθλημα παιδων-κορασίδων.

Μία άλλη παρατήρηση που θα ήθελα να κάνω –και την έχω επαναλάβει– αφορά τη χορήγηση άδειας με αποδοχές στους αθλητές των εθνικών ομάδων που υπηρετούν στο δημόσιο. Θα πρέπει να καθοριστούν τα σαφή χρονικά διαστήματα παροχής της άδειας ανάλογα με το επίπεδο διοργάνωσης, για να μην υπάρξουν κενά που θα επιτρέψουν την κατάχρηση σε τέτοιες περιπτώσεις. Προτείνω τριάντα εργάσιμες ημέρες για τα πανευρωπαϊκά και παγκόσμια πρωταθλήματα και εξήντα εργάσιμες για τους Ολυμπιακούς. Φυσικά πρέπει να συμπεριληφθούν οι προπονητές αλλά και οι συνοδοί των αθλητών με αναπηρία.

Τέλος, θα ήθελα να τονίσω την ανάγκη αναδρομικής εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 38, όπως αυτές θα ψηφιστούν

από το 2008, όταν τέθηκε σε ισχύ ο προηγούμενος ν. 3708/2008. Από το 2008 μέχρι σήμερα έχουν επιτευχθεί κορυφαίες αγωνιστικές διακρίσεις από αθλητές μας σε Ολυμπιακούς, Παγκόσμιους και Πανευρωπαϊκούς Αγώνες. Οι αθλητές που πέτυχαν αυτές τις μεγάλες διακρίσεις σ' αυτό το χρονικό διάστημα θα ήταν άδικο να στερηθούν των επιβραβεύσεων που προβλέπονται με το άρθρο 38 του σχεδίου νόμου για τους διακρινόμενους αθλητές. Θα ήταν άδικο, πέρα από το ζήτημα της ισότιμης αντιμετώπισης, για τον επιπρόσθετο λόγο ότι αυτοί οι αθλητές έφτασαν σε κορυφαίες επιτυχίες χωρίς κανένα κίνητρο, χωρίς να έχουν στο πίσω μέρος του μυαλού τους την παροχή κάποιων προνομίων. Αγωνίστηκαν εμπνεόμενοι αποκλειστικά από την αγάπη και το πάθος τους για το άθλημα.

Το άρθρο 38 εισάγει σημαντικές και ουσιαστικές θεσμικές ρυθμίσεις που χωρίς αμφιβολία θα λειτουργήσουν ευεργετικά στον αθλητισμό μας. Ζητώ όμως από τον κύριο Υπουργό –που ξέρω ότι αγαπάει τον αθλητισμό– να συμπεριλάβει στο νομοσχέδιο την τροπολογία που καταθέσαμε γιατί οι πρωταθλητές μας αποτελούν πρότυπα και πηγή έμπνευσης για χιλιάδες Ελληνόπουλα. Αυτά που θα τους προσφέρει η ελληνική πολιτεία να είστε σίγουροι ότι θα τα επιστρέψουν στο πολλαπλάσιο στην ελληνική κοινωνία.

Τέλος, όσον αφορά σ' άλλη τροπολογία για την καταβολή αποζημίωσης των προσώπων που συμμετέχουν στην οργάνωση και διεξαγωγή σχολικών αγώνων, ζητάμε να γίνει αποδεκτή δεδομένου ότι η ρύθμιση αυτή αποσκοπεί να διασφαλίσει την απρόσκοπτη συνέχιση του θεσμού του σχολικού αθλητισμού που έχει έρεισμα και στο άρθρο 16 του Συντάγματος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για μία μικρή παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Σας ευχαριστώ. Θα είμαι πολύ σύντομος.

Επειδή είδα την εισήγηση του εισηγητή του ΠΑΣΟΚ αλλά και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης στα οποία υπάρχει μία φήμη πιέσεων για απόσυρση της τροπολογίας για το θέμα των ιμάμηδων, θέλω να ξεκαθαρίσω τη θέση των Ανεξάρτητων Ελλήνων: Εμείς δηλώσαμε από την πρώτη στιγμή ότι θα την ψηφίσουμε και ζητάμε να μπου και ορθόδοξοι ιεροδιδάσκαλοι αναλογικά στα απομακρυσμένα σχολεία της Θράκης.

Θέλω να δηλώσω και να γίνει απόλυτα σαφές ότι δεν είναι δυνατόν η Βουλή των Ελλήνων να κάνει πίσω, όταν βγαίνει ο Τούρκος πρόξενος στην Κομοτηνή και απειλεί λέγοντας ότι όσο είναι αυτός εκεί δεν θα περάσει τέτοιου είδους τροπολογία. Εμείς δηλώνουμε ότι θα την ψηφίσουμε, όπως δηλώνουμε ότι θέλουμε να έχουμε τη σαφή θέση της Κυβέρνησης να διαψεύσει αυτές τις φήμες που κυκλοφορούν τις τελευταίες ώρες και να δηλώσουμε ότι, εάν υπήρχε τέτοιου είδους περίπτωση, θα καταθέταμε κι εμείς την τροπολογία και θα ζητούσαμε να ψηφιστεί από τη Βουλή των Ελλήνων. Πρέπει να ξεκαθαριστεί εδώ ότι ο Τούρκος πρόξενος στην Κομοτηνή δεν μπορεί να ασκεί τέτοιου είδους πιέσεις στη Βουλή των Ελλήνων. Θα πάρουμε μία ελληνική απάντηση από το σύνολο της Βουλής των Ελλήνων. Αυτό είναι το πρώτο θέμα.

Το δεύτερο θέμα, κύριε Πρόεδρε, που θέλω να ξεκαθαρίσουμε είναι το εξής:

Έγινε συζήτηση στη Διάσκεψη των Προέδρων για το θέμα το αυριανό και για τις κάλπες, αν θα είναι μία, δύο, τρεις ή τέσσερις. Θέλω να θυμίσω ότι η πρόταση των Ανεξάρτητων Ελλήνων περιλαμβάνει τέσσερα πρόσωπα. Δύο εκ των προσώπων αυτών είναι εν ενεργεία Βουλευτές. Βάσει του Κανονισμού της Βουλής προβλέπεται ότι ο Βουλευτής για τον οποίο εξετάζεται η παραπομπή, δεν μπορεί να ψηφίζει για τον εαυτό του. Άρα αποκλείεται η πρόταση την οποία εμείς διατυπώσαμε, να διατυπωθεί σε μία κάλπη. Διότι ο κ. Βενιζέλος, παραδείγματος χάριν, δεν θα έχει τη δυνα-

τότητα να ψηφίσει τον κ. Παπανδρέου, αφού και οι δύο θα εξετάζονται στη μία και κοινή κάλπη, όπως και ο κ. Παπανδρέου δεν θα μπορεί να στείλει τον κ. Βενιζέλο στην προανακριτική.

Άρα μόνο και μόνο εκ του Κανονισμού της Βουλής προκύπτει ότι, τουλάχιστον όσον αφορά την πρόταση των Ανεξάρτητων Ελλήνων, πρέπει να μπει τέσσερις διαφορετικές κάλπες.

Αυτό προβλέπει ο Κανονισμός. Οποιαδήποτε αλλοίωση αυτής της ερμηνείας του Κανονισμού, θα αποτελεί πράξη, η οποία από τη μια μεριά θα προσβάλλει τη μυστικότητα της ψήφου και, κατά τη δεύτερη εκδοχή, θα παραβιάζει τον ίδιο τον Κανονισμό.

Είμαστε, λοιπόν, σαφείς –και το διατυπώνουμε στη Βουλή– ότι όσον αφορά την πρόταση των Ανεξάρτητων Ελλήνων πρέπει να μπει τέσσερις διαφορετικές κάλπες, για να μπορούν να ψηφίσουν όλοι οι Βουλευτές, συμπεριλαμβανομένων κι εκείνων για τους οποίους γίνεται έλεγχος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αικατερίνη Παπακώστα έχει το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ασφαλώς και η Βουλή των Ελλήνων είναι εκείνη η οποία κυρίαρχα αποφασίζει και νομοθετεί για τα ζητήματά της. Και νομίζω ότι ουδείς αυτό το θέτει σε αμφισβήτηση, ότι υπάρχει δίλημμα επ' αυτού. Και αναφέρομαι, αν θέλετε, στην προηγούμενη τοποθέτηση του αγαπητού κυρίου Προέδρου σε σχέση με το πώς πρέπει να νομοθετήσει, αν δέχεται πιέσεις ή όχι η Βουλή των Ελλήνων. Η Βουλή των Ελλήνων δεν δέχεται πιέσεις από κανέναν. Και φαντάζομαι ότι αυτό δεν χρειάζεται κανείς ούτε να το διαπραγματεύει ούτε καν να το θέσει ως ζήτημα.

Τώρα, όσον αφορά στο νομοσχέδιο, το οποίο σήμερα κατ' έρθον συζητούμε, «Οργάνωση και λειτουργία του Ιδρύματος Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης και Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού και άλλες διατάξεις», κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να φανώ χρήσιμη, προσφέροντας, σε επίπεδο πρακτικό, υπηρεσίες σε σχέση με την επίλυση υπαρκτών ζητημάτων, τα οποία άπτονται ορισμένης κατηγορίας Ελλήνων και Ελληνίδων. Γι' αυτό το λόγο θεώρησα υποχρέωσή μου να ασκήσω το δικαίωμά μου μαζί με άλλους συνάδελφους –το οποίο μου δίνει ο Κανονισμός της Βουλής και να καταθέσω προτεινόμενη τροπολογία – προσθήκη για δύο ζητήματα.

Το πρώτο, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, έχει να κάνει με την περίπτωση, της οποίας έχουμε γίνει άπασης και άπαντες κοινωνοί. Ποια είναι αυτή η περίπτωση; Είναι η αδικία η οποία συνετελέσθη και έπληξε τους μαθητές, οι οποίοι συμβαίνει να είναι τέκνα πολυτέκνων οικογενειών, τα οποία τέκνα αυτά αποφοίτησαν κατά το σχολικό έτος 2010 – 2011 και μέσω πανελλαδικών εξετάσεων, ως είθισται, εισήχθησαν άλλοι στα ΑΕΙ, άλλοι σε σχολές ΤΕΙ της χώρας, πλην, όμως, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, διεγράφησαν. Γιατί; Διότι σύμφωνα με το νόμο του 2011, το ν.3966, που ίσχυε εκείνη την περίοδο, θεωρήθηκε ότι αυτά τα τέκνα των πολυτέκνων οικογενειών, επιτυχόντες, εισαχθέντες μέσω πανελλαδικών εξετάσεων, δεν διέθεταν την ιδιότητα του τέκνου πολυτέκνης οικογένειας –μολονότι ήταν και συνεπώς δεν εντάχθηκαν στη σχετική ειδική κατηγορία.

Είναι, λοιπόν, προφανής η αδικία, η οποία συνετελέσθη. Κατά συνέπεια στη διάρκεια του χρόνου αποκαταστάθηκε, δυνάμει του άρθρου 44 του ν.4071/2012, η παράγραφος εκείνη, η οποία στερούσε το προφανές του δικαιώματος που σας είπα προηγουμένως. Αντικαταστάθηκε η παράγραφος 11β του άρθρου 59 του ν.3966/2011 και αποκαθίσταται πλέον η έννοια της ιδιότητας του πολυτέκνου και της πολυτέκνης οικογένειας.

Να, όμως, που οι πολύτεκνοι απόφοιτοι του σχολικού έτους 2010-2011, που είχαν εν τω μεταξύ διαγραφεί από τις σχολές εισαγωγής τους, δεν αποκαταστάθηκαν, αφού ο νόμος δεν είχε πρόβλεψη γι' αυτούς. Γι' αυτά, λοιπόν, τα τέκνα των πολυτέκνων οικογενειών, τα περισσότερα από τα οποία έχουν ήδη εγγραφεί ξανά στις σχολές εισαγωγής τους, από την έκδοση αποφάσεων των διοικητικών δικαστηρίων όπου προσέφυγαν, είναι απαραίτητη, κύριε Υφυπουργέ, και πρέπει να κάνετε δεκτή την προ-

σθήκη της εξής τροπολογίας.

Η ρύθμιση που σας προτείνω είναι η ακόλουθη: Όσοι μαθητές, τέκνα πολυτέκνων οικογενειών, αποφοίτησαν κατά το σχολικό έτος 2010-2011 και μετείχαν στις πανελλαδικές εξετάσεις εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, επέτυχαν δε σε σχολές ΑΕΙ ή ΤΕΙ της χώρας, από τα οποία διεγράφησαν σύμφωνα με την τότε ισχύουσα νομοθεσία –όπως προείπα– και δεν εντάχθηκαν ως εκ του λόγου αυτού στην ειδική κατηγορία των πολυτέκνων, να δύνανται με τη ρύθμιση που θα κάνετε τώρα να επανεγγραφούν στις σχολές εισαγωγής τους εντός δέκα εργασίμων ημερών από της δημοσίευσής του παρόντος νόμου. Νομίζω ότι έτσι λύνουμε ένα ζήτημα, το οποίο ήταν καταφανώς και προφανώς αδικία σε βάρος τους και η πολιτεία οφείλει να αίρει τις συντελεσθείσες αδικίες και μάλιστα όταν είναι και με δική της ευθύνη.

Η δεύτερη προτεινόμενη τροπολογία-προσθήκη, την οποία έχω υπογράψει και σας προτείνω, αφορά στους γονείς ατόμων με αναπηρία, οι οποίοι είναι εκπαιδευτικοί και οι οποίοι σήμερα, την παρούσα στιγμή που συζητούμε το παρόν νομοσχέδιο, δεν έχουν από την ελληνική πολιτεία τη δυνατότητα –ούτε το δικαίωμα ως εκ τούτου– να συμμετέχουν στους πίνακες των αναπληρωτών καθηγητών. Μιλώ για εκπαιδευτικούς, γονείς παιδιών ΑΜΕΑ.

Θέλω να σας προτείνω –και έχω καταθέσει εμπροθέσμως, προσκόντως και όπως ορίζει ο Κανονισμός της Βουλής– την εξής τροπολογία-προσθήκη, διότι αυτοί οι άνθρωποι θα πρέπει να πάρουν αυτό το δικαίωμα, νομοθετώντας σήμερα κατ' αυτόν τον τρόπο, δηλαδή τη δυνατότητα να ενταχθούν στους πίνακες ως αναπληρωτές καθηγητές ως μία ένδειξη θαλαπωρής, στοργής, της Ελληνικής Δημοκρατίας προς τους πολίτες, οι οποίοι είναι εκπαιδευτικοί και γονείς παιδιών ΑΜΕΑ.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να πω ότι αυτή η συνεδρίαση του παρόντος σχεδίου νόμου, παρ' ότι είχε το συγκεκριμένο αντικείμενο, τη συγκεκριμένη θεματολογία, έγινε και αφορμή συζήτησης για την αυριανή συνεδρίαση. Νομίζω ότι δυστυχώς το τελευταίο διάστημα έχουν περισσέψει οι κορώνες, έχουν ανέβει αδικαιολόγητα οι τόνοι.

Εάν όλοι μας, αγαπητοί συνάδελφοι, θέλουμε να υπηρετήσουμε την ορθή λειτουργία του κοινοβουλευτισμού και την ορθή απονομή της δικαιοσύνης και να αποδείξουμε ότι εννοούμε αυτά τα οποία λέμε, συμβάλλοντας στην εμπέδυνση, στη διαφάνεια της δημοκρατίας μας, τότε οι χαμηλοί τόνοι είναι αρκετοί. Εκτιμώ ότι η υψηλή προσπάθεια είναι εκείνη, η οποία θα μας δώσει τη δυνατότητα να το πετύχουμε αυτό και όχι οι κορώνες.

Σας ευχαριστώ και ελπίζω να απαντηθούν και τα ζητήματα, τα οποία έθεσα χθες στην επί της αρχής συζήτηση, σχετικά με το θέμα της ειδικής αγωγής και το θέμα της αύξησής του πλαφόν, όσον αφορά την υπουργική τροπολογία, από τις 6.000 ευρώ, το οποίο –κατά τη γνώμη μου– δεν θα πρέπει να είναι κάτω από τις 10.000 ευρώ.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Χρυσής Αυγής κ. Αρτέμιος Ματθαίοπουλος.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κάνω ένα σύντομο σχόλιο εκτός θέματος για την αυριανή ψηφοφορία σχετικά με το σκάνδαλο της λίστας Λαγκάρντ. Η Χρυσή Αυγή επιμένει στην αρχική της θέση ότι οι κάλπες πρέπει να είναι τέσσερις στον αριθμό, γιατί θεωρούμε ότι τέσσερις είναι και οι αποκλειστικά υπεύθυνοι γι' αυτό το μεγάλο σκάνδαλο και ότι κάθε παρέκκλιση από αυτό αποτελεί απόπειρα συγκάλυψης της διαφθοράς.

Τώρα, σε ό,τι αφορά το θέμα μας, η Χρυσή Αυγή έχει ξεκαθαρίσει από την πρώτη στιγμή ότι λέει «ΝΑΙ» στην τροπολογία γιατί λέει όχι η Τουρκία, γιατί αυτό αποτελεί ένα μέσο ώστε να πάψει να υπάρχει αυτή η επιρροή του τουρκικού προξενείου. Θα δηλώσουμε όμως «ΠΑΡΩΝ» στο νομοσχέδιο συνολικά, γιατί είμαστε επιφυλακτικοί κατά πόσο η Κυβέρνηση είναι διατεθειμένη να πράξει αυτά, τα οποία λέει.

Εάν, λοιπόν, ο κ. Σαμαράς, κατόπιν πιέσεως του κ. Βενιζέλου του ΠΑΣΟΚ και του κ. Κουβέλη της Δημοκρατικής Αριστεράς αποσύρει την παρούσα τροπολογία, σημαίνει ότι γίνεται υποχω-

ρητικός απέναντι στις αιτιάσεις της Τουρκίας και, επομένως, θα έπρεπε να παραιτηθεί.

Ούτως ή άλλως, είμαστε της γνώμης ότι η τωρινή Κυβέρνηση δεν ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα στην περιοχή της Θράκης και αυτό γίνεται εύκολα αντιληπτό, αν κάνει κάποιος μια περιοδεία στις περιοχές αυτές. Εάν επισκεφτούμε την Κομοτηνή, την Αλεξανδρούπολη ή την Ξάνθη, θα δούμε ότι υπάρχουν τουρκικές τράπεζες, οι οποίες δανείζουν με χαμηλά δάνεια τους Έλληνες πολίτες, υπάρχει το τουρκικό προξενείο, η Τουρκική Ένωση Ξάνθης, η οποία έχει κηρυχτεί παράνομη από το ανώτατο δικαστήριο της χώρας –τον Άρειο Πάγο- και όμως η τωρινή Κυβέρνηση δεν έχει κάνει τίποτα για να πράξει αυτό το οποίο έχει γνωμοδοτήσει, όπως είπα και πριν, το ανώτατο δικαστήριο της χώρας.

Επομένως θεωρούμε ότι είναι καιρός να υπάρξει επιτέλους εθνική κυριαρχία σ' ένα κομμάτι της πατρίδας, που –ο μη γένοιτο- οδεύει σε κατάσταση σαν αυτή που έγινε στο Κοσσυφοπέδιο.

Χθες, υπήρξε ένα λεκτικό επεισόδιο γιατί κάποιος Βουλευτής ενός κόμματος της συγκυβέρνησης θίχτηκε από κάποιους χαρακτηρισμούς. Πολύ ωραία! Θα θέλαμε, λοιπόν, να μας δώσει ο ίδιος, αν έχει τη δυνατότητα και το σθένος, κάποιες εξηγήσεις.

Πώς χαρακτηρίζεται η εικόνα του ιδίου μπροστά από τον σφαγέα του Ελληνισμού, τον Κεμάλ Ατατούρκ; Πώς χαρακτηρίζει την παρουσία του με τον ψευτομουφή της Ξάνθης, ο οποίος δεν αποτελεί θεσμικό όργανο από την ελληνική Κυβέρνηση; Πώς χαρακτηρίζει τις φωτογραφίες του με τον κ. Νταβούτογλου, τον Υπουργό Εξωτερικών της Τουρκίας, που όλοι γνωρίζουμε ποιος είναι ο ρόλος που διαδραματίζει και ο οποίος είναι ο εμπνευστής της ιδέας ότι το Αιγαίο πρέπει να το συνεκμεταλλευτεί η Τουρκία μαζί με την Ελλάδα; Πόσο Έλληνας αισθάνεται κανείς, όταν κρατάει την ομπρέλα σ' έναν Τούρκο πρόξενο;

Αυτά, λοιπόν, σχετικά με τους χαρακτηρισμούς που ειπώθηκαν για το άτομο του χθες σχετικά με το αν είναι «...» ή όχι. Εμείς φυσικά δεν περιμέναμε να μας δώσει μια κάρτα με το ονοματεπώνυμο του και την ιδιότητα από κάτω να γράφει «... της Τουρκίας». Αν είναι δυνατόν!

Όμως, πιστεύουμε ότι οι συγκεκριμένες φωτογραφίες και οι συγκεκριμένες πράξεις του ιδίου αποτελούν κάτι, το οποίο θα πρέπει να λάβουμε πάρα πολύ σοβαρά υπ' όψιν, δηλαδή κατά πόσο και με ποιον τρόπο λειτουργεί ο ίδιος και αν αυτός πιστεύει ότι είναι Έλληνας στη συνείδηση ή Τούρκος. Θα αφήσω στον ίδιο τη δυνατότητα, επειδή είναι ομιλητής αμέσως μετά από εμένα, να απαντήσει.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, το ίδιο θα γίνει και σήμερα; **ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ:** Μη με διακόπτετε, σας παρακαλώ!

(Θόρυβος στην Αίθουσα – κωδωνοκρουσίες)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Τι θέλετε όλη την ώρα; Μη διακόπτετε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Μισό λεπτό!

(Θόρυβος στην Αίθουσα – κωδωνοκρουσίες)

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Πάλι τον συνήγορο της Τουρκίας κάνετε; Ντροπή!

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Σας πείραξε, ε; Θιχτήκατε; Αν θιχτήκατε,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Να κλείσουν τα μικρόφωνα!

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: ... (δεν καταγράφηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κύριοι συνάδελφοι, να σας πω ποιο είναι το πρόβλημα. Δεν μπορείτε να αποκαλείτε Έλληνα Βουλευτή με τον τρόπο που τον αποκαλέσατε. Είναι Έλληνας Βουλευτής! Σεβαστείτε το αυτό! Πείτε ό,τι άλλο θέλετε, αλλά δεν μπορείτε να τον αποκαλείται μ' αυτόν τον τρόπο. Αυτό, λοιπόν, διαγράφεται από τα Πρακτικά.

Συνεχίστε, κύριε Ματθαίοπουλε.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Πρέπει όμως και η ελληνική Βουλή να σεβαστεί τη μνήμη των ανθρώπων που σφαγιάστηκαν από τον Κεμάλ Ατατούρκ στη Μικρά Ασία και είναι ο ίδιος Βουλευτής, ο οποίος φωτογραφίστηκε περήφανος μπροστά στο πορτραίτο του. Εάν, λοιπόν, ζητάτε από εμένα σεβασμό, ζητώ και τον σεβασμό του ιδίου στη μνήμη των προγόνων μας που σφαγιά-

στηκαν για το γεγονός ότι ήταν Έλληνες.

Σε ό,τι αφορά την κυρία συνάδελφο που θίχτηκε, υπάρχουν και Βουλευτές του κόμματός της οι οποίοι δεν έχουν διαφορετικές απόψεις και θέσεις. Έχουμε εδώ φωτογραφίες Βουλευτών τουρκόφωνων του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι φωτογραφίζονται με τον ψευδομουφή της Ξάνθης. Όλα αυτά θα κατατεθούν στα Πρακτικά αργότερα.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Τι είναι αυτά, κύριε Πρόεδρε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Γι' αυτό σας καίει...

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Αποδεικτικά στοιχεία είναι και μην πετάγεστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Μισό λεπτό. Από χθες ακολουθείτε μία τακτική. Έχει δικαίωμα να λέει ο κάθε συνάδελφος ό,τι θέλει. Αυτό που δεν μπορούσε να πει, είναι να αποκαλεί τον Έλληνα Βουλευτή που εκλέγεται από Έλληνες πολίτες «Τούρκο». Αυτό το αποκλείσαμε. Το να δείξει φωτογραφίες και να πει την άποψή του, θα του το απαγορεύσετε εσείς;

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Με δική μου παρέμβαση το αποκλείσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Με δική σας θέση. Σήμερα με δική μου. Παρακαλώ πολύ, συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ποιος αντιδρά περισσότερο; Ο θιγόμενος κάθεται εκεί χωρίς να λέει λέξη και το Προεδρείο θορυβήθηκε. Ο θιγόμενος δεν έχει πει λέξη. Θορυβήθηκαν όλοι οι υπόλοιποι. Εμένα αυτό μου λέει κάτι. Εν πάση περιπτώσει, εγώ έχω το δικαίωμα να πω την άποψή μου.

Ο κύριος Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, είναι αυτός ο οποίος πριν λίγες εβδομάδες είχε τη φαινή ιδέα να συνεκμεταλλευτεί η Ελλάδα μαζί με την Τουρκία τον ενεργειακό πλούτο που βρίσκεται στο Αιγαίο. Θέση την οποία, όπως είπα προηγουμένως, υποστήριξε ο κ. Νταβούτογλου. Επομένως οι συμπτώσεις αυτές μόνο παράξενες δεν μπορεί να είναι.

Υπάρχουν κι άλλες φωτογραφίες, αλλά επειδή βλέπω ότι ορισμένοι θίγονται, θα προχωρήσω και στην ουσία, γιατί είπατε ότι δεν μπορώ να αποκαλώ Έλληνα Βουλευτή «Τούρκο». Το γεγονός ότι είναι κάποιος Έλληνας Βουλευτής είναι και de facto γεγονός ότι οι πράξεις του είναι ηθικές και νόμιμες;

Εδώ είχαμε το 2007, αν θυμάμαι καλά, τον κ. Καραμανλή, που διετέλεσε Πρωθυπουργός και τον κ. Γεώργιο Παπανδρέου, Υπουργό Εξωτερικών και αργότερα Πρωθυπουργό της χώρας, να καταθέτουν στεφάνι στο Μαυσωλείο του Κεμάλ. Πράξη η οποία δεν τους ζητήθηκε από τους Τούρκους αλλά έγινε ως πράξη καλής θελήσεως από τους ίδιους. Και φυσικά, επειδή τα συναισθήματα είναι αμοιβαία, κάθε φορά που έρχονται οι Τούρκοι εδώ, λένε να κατεβάσετε τα πορτρέτα των αγωνιστών του '21 γιατί θίγεται η υπόληψή τους. Επομένως, αφού αυτή είναι η μόνη διπλωματική γλώσσα που καταλαβαίνετε, εμείς θα καταγγέλλουμε τα όσα κάνετε εις βάρος της συνειδήσής μας.

Μίλησαν επιπλέον κάποιος συνάδελφοι εχθές, προσπαθώντας να δώσουν μαθήματα ιστορίας σε εμάς. Μάλιστα είπε κάποιος, πάλι από τον ΣΥΡΙΖΑ, ότι ο παππούς του μιλούσε την τουρκική γλώσσα κι ότι αυτό δεν είναι αποδεικτικό ότι ήταν Τούρκος. Εμείς δεν είπαμε κάτι τέτοιο και εσφαλμένα τέθηκε αυτή η αντίληψη εδώ. Εμείς αυτό που λέγαμε είναι ότι οι πρόγονοί μας δεν έμαθαν τουρκική γλώσσα για να διευρύνουν τον πνευματικό τους ορίζοντα, αλλά υιοθέτησαν την τουρκική γλώσσα και την οθωμανική πίστη, γιατί γνώριζαν ότι σε διαφορετική περίπτωση θα σφαγιάζονταν. Αυτή είναι ιστορική αλήθεια.

Επομένως, τα μαθήματα ιστορίας για τη Συνθήκη της Λωζάνης –που δεν ήξερε καν την ονομασία η κ. Βούλτεψη- προϋποθέτουν και κάτι το οποίο κανείς δεν μας είπε, την αρχή της αμοιβαϊότητας, δηλαδή: «Όσοι Έλληνες στην Τουρκία τόσο Τούρκοι στην Ελλάδα». Είναι σωστό αλλά δεν τηρείται.

Υπάρχει σήμερα αυτή η αναλογία που προβλέπει η Συνθήκη της Λωζάνης; Όχι. Ποια ελληνική Κυβέρνηση έχει πράξει τα δέοντα για να πραγματοποιηθεί αυτή η συνθήκη; Καμμία. Όταν, λοιπόν, κάνετε αυτά που απαιτούν οι διεθνείς συνθήκες, που τόσο πολύ υποτίθεται ότι σέβεστε, ελάτε να μας κάνετε μαθήματα ιστορίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, επειδή η υπόθεση αυτή θίγει πάρα πολλούς, θα κάνω

μία παρένθεση, γιατί νιώθω υποχρεωμένος να το πω αυτό. Δεν είναι μόνο οι Πόντιοι και οι Μικρασιάτες που θίγονται απ' αυτές εδώ τις φωτογραφίες. Ειπώθηκε χθες -αν κάνω λάθος διορθώστε με, το λέω με κάθε επιφύλαξη- από τον κ. Γλέζο, την «ιερή αγελάδα της Αριστεράς», ότι εάν ο «Αρβανιτόπουλος» προέρχεται από τη λέξη Αρβανίτης, είναι Αλβανός.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Τι είπε τώρα; Ιερή αγελάδα;

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Αν για τον κ. Γλέζο οι Αρβανίτες είναι Αλβανοί, δεν έχει το δικαίωμα να έχει πρόβλημα με τους Αλβανούς, γιατί στα σφαγεία των Βορειοηπειρωτών, παραστάθηκε στην κηδεία του Ενβέρ Χότζα. Αυτά, λοιπόν, σαν μία σύντομη απάντηση σ' αυτούς που παριστάνουν εδώ τους ιστορικούς κι έχουν γνώμη για όλους και για όλα.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Θα αποκαλέσει τον κ. Γλέζο «ιερή αγελάδα»;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Λέτε ό,τι θέλετε, δεν με ενδιαφέρει. Δεν σας έδωσαν το λόγο και παρακαλώ να σεβαστείτε αυτά που λέω. Αν διαφωνείτε, είναι δικό σας πρόβλημα. Κοιτάξετε τις συνιστώσες κι αφήστε μενένα να πω αυτά που πρέπει να πω.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Δεν είναι δικό μου πρόβλημα. Είναι πρόβλημα του Προεδρείου το πώς αποκαλεί ένας, μέλος του Κοινοβουλίου.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κλείνω λέγοντας ότι για τη Χρυσή Αυγή η Ελλάδα είναι μία. Η Θράκη είναι μία περιοχή η οποία είναι πολύπαθη και κινδυνεύει από το τουρκικό προξενείο.

Αυτά που πρέπει να πράξετε άμεσα είναι να απαλλαγείτε από την επιρροή του παράνομου τουρκικού προξενείου, να απαλλαγείτε από τον τουρκικό δάκτυλο για να μην καταλήξει η Θράκη να γίνει ένα Κοσσυφοπέδιο. Αν δεν μπορείτε να το κάνετε εσείς, γιατί θίγεστε από αυτά που σας έδειξα, θα το κάνει η Χρυσή Αυγή όταν έχει τη δυνατότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αρτέμιος Ματθαίοπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες φωτογραφίες, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Αχμέτ Χατζή Οσμάν.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε. Είναι προσωπικά θέματα εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Να μη με παρακαλείτε καθόλου. Να σταματήσετε να φωνασκείτε. Το Προεδρείο ξέρει, έχει γνώση και εφαρμόζει τον Κανονισμό. Με παρακαλείτε, δεν με παρακαλείτε, δεν γίνεται να παίρνετε το λόγο όποτε θέλετε.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Μα, θα αφήσετε να αποκαλεί τον Μανώλη Γλέζο ιερή αγελάδα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Σας παρακαλώ! Έχω άλλη άποψη.

Το λόγο έχει ο κ. Χατζή Οσμάν.

ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα εκτοξεύτηκαν ανυπόστατες και απαραδέκτες ύβρεις στο πρόσωπό μου από άτομα και κόμματα που εκφράζουν δεξιές αντιλήψεις και φασίζουσες.

Θέλω να πω ότι η ταυτότητα και η συνειδησή μου άπτεται του δικαιωμάτος μου στον αυτοπροσδιορισμό και δεν θα δώσω σε κανέναν το δικαίωμα να με ετεροπροσδιορίζει. Δεύτερον, η Χρυσή Αυγή και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες έβαλαν θέμα κοσσοβοποίησης της Θράκης. Είναι ιδιαίτερα επικίνδυνες αυτές οι απόψεις. Αυτή είναι η ποιοτική μας διαφορά.

Στη Θράκη είμαστε φιλήσυχoi και ειρηνικοί άνθρωποι. Κάποιοι άλλοι θέλουν διαρκώς να έχουν ένα καζάνι που βράζει. Δεν θα τους κάνουμε το χατίρι.

Και τώρα στα δικά μας. Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ στην τροπολογία που κατατέθηκε για την πρόσληψη ιεροδιδασκάλων στη Θράκη. Αγαπητοί συνάδελφοι, πολλές φορές στο Κοινοβούλιο η πολιτεία, οι κυβερνήσεις κάνουν μεγάλα λάθη. Είναι και φορές, όμως, που κάνουν τραγικά

λάθη. Και αυτή η τροπολογία είναι ένα μεγάλο και τραγικό λάθος. Σε περίπτωση που θα έρθει και θα ψηφιστεί η τροπολογία χάνεται οριστικά η εμπιστοσύνη της μειονότητας στην πολιτεία.

Έξι χρόνια που είμαι στη Βουλή εκπροσωπώντας τους συμπολίτες μου στη Ροδόπη κάθε φορά που παίρνω το λόγο, είτε στην Ολομέλεια είτε στις επιτροπές, αναφέρω τα προβλήματα και ζητάω να δώσουμε λύσεις με διάλογο. Για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε ως μειονότητα με μεγάλη λύπη διαπιστώνω ότι κανείς ποτέ δεν ενδιαφέρθηκε ουσιαστικά.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλετε να έχουμε στην περιοχή μας ηρεμία, ησυχία, γαλήνη ή εντάσεις και προβλήματα; Εγώ ως εκπρόσωπος της μειονότητας σας το λέω ξεκάθαρα, μην κάνετε αυτό το λάθος, μην ακούτε ανθρώπους που σας οδηγούν στο αδιέξοδο. Ζητάω από όλα τα κόμματα να μη στηρίξουν αυτήν την τροπολογία. Απορώ πραγματικά με τόσα προβλήματα που έχουμε ως χώρα και ειδικότερα ως μειονότητα ποιος είναι αυτός που θέλει να δημιουργήσει εντάσεις και μίσση στην περιοχή;

Για το θέμα των ιμάμηδων. Υπάρχει ένας νόμος του 2007, ίδιος σε περιεχόμενο όπως η τροπολογία που κατατέθηκε. Γιατί, δεν εφαρμόστηκε ποτέ ο νόμος του 2007; Επειδή, όλη η μειονότητα δεν τον δέχτηκε. Δεν τον ήθελε. Μπορεί η Βουλή να τον ψήφισε το 2007, αλλά ο λαός της μειονότητας τον «καταψήφισε» και δεν εφαρμόστηκε ποτέ.

Το ίδιο συνέβη και το 2008 με το νόμο για τα βακουφία. Τότε στην επιτροπή πήρα το λόγο και ζήτησα σε βασικά σημεία να γίνουν εκλογές για να εφαρμοστεί. Δεν με άκουσαν. Τι έγινε ο νόμος των βακουφίων; Έγιναν εκλογές; Πέρασαν πέντε χρόνια. Τίποτα.

Ρωτάω κάθε υπεύθυνο γι' αυτήν την τροπολογία. Λύθηκε το θέμα του μουφτή; Από το 1985 η μειονότητα ζητάει να λυθεί το πρόβλημα του μουφτή. Πέρασαν τόσα χρόνια. Μας άκουσε κανείς; Δεν μας άκουσε κανείς. Λύθηκε το πρόβλημα των βακουφίων; Από το 1967 μέχρι τότε γίνονταν εκλογές. Με τη χούντα διορίστηκε η διοίκηση των βακουφίων και ακόμα συνεχίζουν οι ίδιοι.

Τα προβλήματα της μειονοτικής εκπαίδευσης τα έχετε δει;

Τα παιδιά μας στα σχολεία αποφοιτούν αγράμματα. Δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι, τα παιδιά μας αποφοιτούν αγράμματα! Δείτε αυτά τα προβλήματα. Πρέπει να πάρουν καλή μόρφωση τα παιδιά μας.

Από πού προέκυψε το θέμα με τους ιμάμηδες; Σας το ζήτησε ποτέ η μειονότητα; Όχι. Ως Βουλευτής της περιοχής, ως Βουλευτής της μειονότητας, ζήτησε κανείς τη γνώμη μου γι' αυτήν την τροπολογία; Κανείς. Μόλις έμαθα ότι κυκλοφορεί κάτι τέτοιο, έδωσα αγώνα να μην κατατεθεί, γιατί θα κάνει μεγάλη ζημιά. Σας το λέω ξεκάθαρα, θα κάνει τεράστια ζημιά και στην πατρίδα μου την Ελλάδα και στην περιοχή μου τη Θράκη.

Σας ρωτάω επίσης, ποιος θα έχει όφελος απ' αυτήν την τροπολογία; Δέκα άτομα που και αυτούς θα τους μαζέψετε από το δρόμο χωρίς προσόντα, χωρίς τίποτα. Αυτό θέλετε; Αυτά τα άτομα ποιον θα βοηθήσουν;

Ξέρετε ότι με την τροπολογία δίνετε το δικαίωμα να διδάξουν το Ισλάμ στα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης απόφοιτοι δημοτικού σχολείου; Νομίζετε ότι με δέκα άτομα που θα βρείτε να προσλάβετε, θα λύσετε το πρόβλημα της μειονότητας;

Δώστε λύση στο πρόβλημα του μουφτή. Βάλτε στο τραπέζι την εκλογή του. Ελάτε να λύσουμε το πρόβλημα του μουφτή και μετά καθίστε μαζί του και συζητήστε για τους ιμάμηδες.

Για πείτε μου, μέχρι σήμερα, ποια προβλήματα της μειονότητας λύθηκαν; Και από την άλλη, ποιο πρόβλημα θα λύσει αυτή η τροπολογία; Κανένα. Πόσα νέα προβλήματα θα δημιουργήσει; Άπειρα. Αν αυτός είναι ο στόχος -το χάος- φέρτε το και ψηφίστε το, κύριε Υπουργέ. Εγώ δεν θέλω να δημιουργηθούν προβλήματα στην περιοχή μου. Εγώ θέλω ησυχία και ηρεμία στην περιοχή μου. Ντρέπομαι γι' αυτήν την τροπολογία. Αντί να λύσουμε τα προβλημάτα μας, δημιουργούμε νέα προβλήματα.

Καθίσατε να συζητήσετε με τους ανθρώπους της περιοχής της μειονότητας; Ούτε με τους Βουλευτές της περιοχής συζητήσατε ούτε πήρατε τη γνώμη μου που είμαι Βουλευτής του κυβερνητι-

κού σχηματισμού και μέλος της μειονότητας. Με ποιους συζητήσατε; Ποιος πήρε τέτοιες αποφάσεις;

Αυτή η τροπολογία θα κάνει τεράστια ζημιά στην περιοχή. Ζημιά που μετά δεν θα μπορέσουμε να διορθώσουμε. Θα βοηθηθούν δέκα άτομα και θα έχετε απέναντί σας όλη τη μειονότητα. Χάνετε την εμπιστοσύνη της μειονότητας ως κράτος και αυτό θα είναι βαρύ πλήγμα για τη χώρα μας και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.

Μιλώ με έντονο ύφος, αγαπητοί συνάδελφοι, γιατί παλεύω πολλά χρόνια για να υπάρχει ηρεμία και ειρήνη στην περιοχή μου, για να ζούμε αρμονικά. Αυτή η τροπολογία θα μας γυρίσει δεκαετίες πίσω σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, σε θέματα θρησκευτικής ελευθερίας, σε θέματα ισονομίας και ισοπολιτείας. Εγώ δεν βάζω την υπογραφή μου, δεν δίνω την ψήφο μου σε τέτοιες τροπολογίες και καλώ κάθε συνάδελφο και τα κόμματα να την καταψηφίσουν. Καλώ και εσάς, κύριε Υπουργέ, να αποσύρετε αυτήν την τροπολογία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πολλές φορές η συζήτηση στην Αίθουσα αυτήν, ενώ υπάρχει συγκεκριμένη ημερήσια διάταξη, εκτρέπεται και αυτό είναι χαρακτηριστικό της νέας περιόδου της Βουλής, μετά τις πρόσφατες εκλογές, σε πλείστα όσα ζητήματα στα οποία προφανώς εφόσον έχουν υπ' όψιν τους μια συγκεκριμένη ημερήσια διάταξη, αρκετοί Βουλευτές δεν μπορούν να λάβουν μέρος στη συζήτησή τους.

Πρέπει να γνωρίζουν οι Έλληνες πολίτες ότι το Κοινοβούλιο λειτουργεί με επιτροπές κατ' αντικείμενο. Τα κόμματα έχουν επίσης, εντεταλμένους Βουλευτές για κάθε θέμα για να γίνεται η καλύτερη δυνατή συζήτηση και να λαμβάνονται οι καλύτερες δυνατές αποφάσεις. Το λέω αυτό γιατί συχνά σχολιάζουν ορισμένοι κακοπίστως τ' άδεια έδρανα της Βουλής.

Σήμερα, κύριε Πρόεδρε, έχουμε ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και γίνεται μια συζήτηση από χθες και περίπου κινδυνεύει να εντοπιστεί η συζήτηση αυτή στη Θράκη και στο πρόβλημα της μουσουλμανικής μειονότητας στο βαθμό που υπάρχει πραγματικό πρόβλημα και δεν υπάρχει εκμετάλλευση του ανύπαρκτου προβλήματος.

Διότι, κύριε Πρόεδρε, κάποτε πρέπει ν' αποδεχθούμε ότι περισσότερο απεχθής από εκείνον που δημιουργεί προβλήματα είναι εκείνος που τα εκμεταλλεύεται.

Με έχετε ακούσει αρκετές φορές τα τρία τελευταία χρόνια, με τη μεγάλη κρίση που διέρχεται η χώρα, να είμαι πιο καυστικός, όχι προφανώς, για τον κόσμο που υποφέρει, ο οποίος είναι άξιος κάθε συμπαραστάσης και κατανόησης, ακόμα κι όταν στη δυστυχία του εκφράζεται ή εκδηλώνεται κατά τρόπο που μπορεί να ενοχλεί, αλλά για όσους εκμεταλλεύονται τη δυστυχία, την οποία αντιμετωπίζει ένα πολύ μεγάλο κομμάτι του ελληνικού λαού.

Θέλω, λοιπόν, αφού πω δυο λόγια για το νομοσχέδιο και να επανέλθω στο θέμα αυτό για να ξεκαθαρίσω σε ό,τι με αφορά ορισμένα πράγματα, όπως εγώ τα πιστεύω.

Το νομοσχέδιο αυτό, προφανώς, δεν είναι ένα θεσμικό νομοσχέδιο. Αντιμετωπίζει κάποια προβλήματα. Κι όπως έχει λεχθεί, θα έρθει νομοσχέδιο και για την ειδική αγωγή. Κύριε Υπουργέ, είναι καλό να δείτε με τις υπηρεσίες το θέμα αυτό.

Η ειδική αγωγή για το Υπουργείο Παιδείας ήταν άγνωστη μέχρι το 1982, όταν «το επάρατο ΠΑΣΟΚ ξεκίνησε «επάρατο» κοινωνικό κράτος, το οποίο κάποιοι τότε, θέλοντας όλα εδώ και τώρα, όχι μόνο δεν έβαζαν πλάτη, αλλά υπονόμιζαν κάθε θετικό μέτρο, αρχής γενομένης από τα νομοσχέδια για τις συνδικαλιστικές ελευθερίες, για την προστασία του δικαιώματος της εργασίας, την απαγόρευση απολύσεων και τις κυρώσεις για τις καταχρηστικές απολύσεις εργαζομένων.

Αυτά, όμως, εκ των πραγμάτων, θα τα δει ο ιστορικός στο μέλλον και θα κρίνει, όλους εκείνους που κάθε φορά εκπροσωπούν εδώ κάποιο χώρο ή παράταξη. Σήμερα, ζούμε στην εποχή της έτσι ή αλλιώς εφαρμογής της φασιστικής αρχής της συλλογικής ευθύνης και μπορούν να μιλάνε ακόμη και γι' αυτούς που είναι πια στα νεκροταφεία και να λέμε ότι φταίνε για πολλά, χωρίς να έχουν τη δυνατότητα καν, να απολογηθούν εδώ.

Κύριε Υπουργέ, όμως, πρέπει να δείτε το θέμα. Καλώς να αξιολογηθούν προφανώς, αυτά τα κονδύλια που υπάρχουν. Είναι, όμως, οξύτατο το πρόβλημα.

Όπως ξέρετε, είναι πάρα πολύ δύσκολες οι συνθήκες στα σχολεία της ειδικής αγωγής, ιδιαίτερα της ειδικής επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης. Και, δόξα τω θεώ, σήμερα η αναπηρία δεν θεωρείται κατάρτα του θεού, όπως ελέγγο παλαιότερα. Διότι, κανένας δεν ξέρει, τι του μέλλει. Και δεν ξέρουμε ότι καμιά φορά οι αναπηρίες που δεν φαίνονται είναι βαρύτερες απ' αυτές που φαίνονται. Αυτή είναι μια αρχή που πρέπει κάποτε να τη χωνέψουμε.

Τα παλαιότερα χρόνια έλεγαν «κάποια αμαρτία έκαναν στην οικογένεια». Δόξα τω θεώ, τώρα έχουμε τον ίδιο τον Αρχιεπίσκοπο και τον προηγούμενο, την Εκκλησία δηλαδή, και όλους, που και δωρητές οργάνων είναι και μία άλλη αντίληψη έχει περάσει και στην πολιτεία για τα άτομα με αναπηρία.

Υπάρχει και το θέμα των μετεγγραφών κι εγώ άκουσα με ικανοποίηση μετά την ομιλία της κ. Παπακώστα ότι πράγματι θα ανέβει αυτό το εισοδηματικό κριτήριο. Διότι μην ξεχνάτε ότι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι είναι εκείνοι που δεν μπορούν να κάνουν ό,τι άλλες κατηγορίες απασχολούμενων, είτε ως εργαζόμενοι είτε ως εργοδότες, που μπορούν να μην παρουσιάζουν όλα τα εισοδήματά τους. Εν πάση περιπτώσει, κάτω από τις συνθήκες αυτές τις σημερινές, πρέπει να γίνει κάποια αλλαγή.

Μια παρένθεση να κάνω. Τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα είναι τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ και πείτε κάποια μέρα και στους συνεργάτες σας στο Υπουργείο Παιδείας ότι δεν είναι ΑΕΙ και ΤΕΙ, είναι πανεπιστήμια και ΤΕΙ. Εάν το πείτε εσείς, θα το μάθουν και διάφοροι αγράμματοι προφανώς, γιατί διαβάζω στις εφημερίδες, ακούω στην τηλεόραση να λένε ότι το Υπουργείο για τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ είπε εκείνο ή το άλλο.

Δείτε, λοιπόν, το θέμα των μετεγγραφών. Υποστηρίζουμε αυτές τις τροπολογίες που υπάρχουν για όσο το δυνατόν μεγαλύτερη διευκόλυνση της ελληνικής οικογένειας που αντιμετωπίζει –όλοι το καταλαβαίνουμε, στη συντριπτική πλειονότητα των ελληνικών οικογενειών– τεράστια προβλήματα.

Αλλά για να μην πάρω πολύ χρόνο, κύριε Πρόεδρε, θέλω τα δύο λεπτά που μου απομένουν να επανέλθω στο θέμα της Θράκης. Εδώ πρέπει να πούμε τα σύκα-σύκα και τη σκάφη-σκάφη. Πρόβλημα υπάρχει και το πρόβλημα δεν το δημιουργεί η ελληνική πολιτεία. Η ελληνική πολιτεία, άκουσα από τον αγαπητό συνάδελφο του κόμματός μου που είπε ότι δεν έχει κάνει τίποτε μέχρι τώρα. Ήδη το ΠΑΣΟΚ και ο Γιώργος Παπανδρέου είναι στην μπούκα κι αυτοί, διότι εξασφάλισαν ότι 5% των παιδιών της μειονότητας έχουν απρόσκοπτη πρόσβαση στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Δεύτερον, υπάρχει βέβαια η Σύμβαση της Λωζάνης. Για μας είναι Ευαγγέλιο των σχέσεών μας σε ό,τι αφορά τις μειονότητες στη Θράκη, που δεν είναι μία, ούτε είναι περιχαρακωμένη, ώστε οποιοδήποτε εδώ να λέει ότι είναι Βουλευτής της μειονότητας.

Ο αγαπητός συνάδελφος είναι μειονοτικός κατά τον αυτοπροσδιορισμό του, διεθνώς αυτό αναγνωρίζεται, αλλά εκπροσωπεί τους Έλληνες πολίτες της Ροδόπης, όπου και εκλέγεται. Κι εγώ γνωρίζω ότι μέσα στο κόμμα αυτό το οποίο βρίσκεται, του ΠΑΣΟΚ, είναι επιφορτισμένος και ανταποκρίνεται στο πλαίσιο της γενικής πολιτικής, η οποία βέβαια επιτρέπει σε Βουλευτές να έχουν μια διαφορετική άποψη, όχι, όμως, διαφορετική σε ό,τι αφορά τη στρατηγική του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, το οποίο από το 1974 διακήρυξε ότι είναι πρώτη η πατρίδα και επιμένει -και γι' αυτό «λιώνει σαν το κερί» τρία ολόκληρα χρόνια τώρα- όταν άλλοι, ένθεν και ένθεν, σφύριζαν ή υπονόμιζαν. Το ΠΑΣΟΚ στάθηκε όρθιο για να μην καταρρεύσει η χώρα, για να υπάρχουν Ένοπλες Δυνάμεις να υπερασπιστούν αν χρειαστεί τη Θράκη, να υπερασπιστούν το Αιγάιο.

Και κατά συνέπεια πρέπει να πω, επειδή όπως είπα υπάρχουν προβλήματα, ότι υπάρχει και καπηλεία των προβλημάτων ότι στη Θράκη υπάρχει, κύριε Πρόεδρε, η μουσουλμανική μειονότητα, η οποία, όμως, διακρίνεται σε τρεις ομάδες. Και πρέπει να πω ότι, αν υπάρχει μία ολιγωρία της ελληνικής πολιτείας, είναι ότι τις δύο μικρότερες ομάδες της μειονότητας δεν τις έχει στηρίξει όπως οφείλει με τη Συνθήκη της Λωζάνης στη γλώσσα τους και

τον πολιτισμό τους.

Στην ορεινή Θράκη, στα σύνορα με τη Βουλγαρία είναι το μειονοτικό στοιχείο -λόγω θρησκευματος, όχι λόγω εθνικής συνειδήσεως- των Πομάκων.

Έχω μιλήσει γι' αυτό επανειλημμένως και έχω ως Υπουργός Παιδείας κάνει νόμο, κύριε Υπουργέ, το ν. 1566 που πρέπει κάποτε να εφαρμοστεί.

Και το Υπουργείο Εξωτερικών δεν πρέπει να μου απαντά για τους «ορεινούς όγκους». Δεν είναι «ορεινοί όγκοι» τα Πομακοχώρια, όπως λέμε, είναι τμήμα της ελληνικότατης Περιφέρειας της Θράκης. Εκεί υπήρχε μία μπάρα από την εποχή της δικτατορίας -όπως αναφέρθηκε εδώ- και αυτή η μπάρα έφυγε, για να είναι ελεύθεροι όλοι οι Έλληνες πολίτες -όποιο θρήσκευμα και αν έχουν- και να επικοινωνούν. Καλά θα κάνουν κάποιοι να βλέπουν το βάθος των προβλημάτων και ποια είναι η καπηλεία που γίνεται.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να σας πω το εξής, το οποίο πρέπει να το συζητήσετε με τον κ. Στουρνάρα, για τον οποίο ξέρετε ότι δεν έχω και την καλύτερη γνώμη για την πολιτεία του ως Υπουργού και λέω καθαρές κουβέντες. Το 1914 εξηφανίσθη από την Ελλάδα με την καταρρευση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και μία τράπεζα, η οποία επανήλθε προσφάτως. Υποκαταστήματά της -προσέξτε- υπάρχουν στην Ξάνθη, στην Κομοτηνή και τώρα και στη Ρόδο. Εκεί υπάρχει όντως ένα παλιό νεκροταφείο από τα πολύ παλιά χρόνια, αλλά δεν υπάρχει μουσουλμανική μειονότητα, αγαπητοί συνάδελφοι.

Τι συμβαίνει με την εν λόγω τράπεζα; Και αυτά πρέπει να απασχολήσουν και εσάς από εκεί και τους άλλους από εδώ και εμάς όλους. Τι ρόλο παίζει; Γιατί υπάρχει ειδικά σε αυτές τις περιοχές; Πώς συμμετέχει σε συγχρηματοδοτούμενες επιχειρήσεις που αγοράζουν επιχειρήσεις όπως την ελληνική βιομηχανία καπνών; Και εδώ είναι το θέμα του τι κάνει ο Υπουργός Γεωργίας με την Αγροτική Τράπεζα. Τώρα εγώ δεν θέλω να περιμένω να δω εάν ο κ. Σάλλας πουλάει ή δεν πουλάει ό,τι έχει η Αγροτική Τράπεζα.

Όμως, αν υπάρχει Κυβέρνηση -και υπάρχει Κυβέρνηση- αυτά είναι τα μείζονα ζητήματα, τα οποία πρέπει να δούμε.

Φυσικά, πρέπει να πω -και νομίζω ότι καταλαβαίνουν σε ποιους αναφέρομαι- ότι δεν πρέπει να φεύγουμε από την Καβάλα με τις μηχανές των τριών χιλιάδων κυβικών που κάνουν το μεγάλο σωματά και να πηγαίνουμε στα Πομακοχώρια, για να δίνουμε στον κάθε χότζα εκεί τη δυνατότητα να κάνει ό,τι έκαναν στην, κατεχόμενη πλέον, Κύπρο τότε. Εκμεταλλευόμενοι τέτοιου είδους εξαλλοσύνης, κατάφεραν και γκετοποίησαν κόσμο που συμβιούσε ειρηνικότητα με το χριστιανικό κυπριακό Ελληνισμό στις συγκεκριμένες περιοχές. Παρακαλώ -και όσοι με ακούν ας το καταλάβουν- να σταματήσουν τις εξορμήσεις στα Πομακοχώρια, να σταματήσουν οι διάφοροι σύλλογοι -σου 'πα, μου 'πες- μέσα στην Κομοτηνή να δείχνουν καθέννας πόσο πιο πατριώτης είναι από τον άλλο.

Επίσης, η αγάπη προς τη μειονότητα είναι υπόθεση όλων μας. Εμείς στο ΠΑΣΟΚ σεβόμαστε τη μειονότητα, όσους είναι μέλη και στελέχη μας και προέρχονται από τη μειονότητα.

Όντως απορρίπτουμε κάθε μομφή που δεν στηρίζεται. Προβλέπονται και διαδικασίες. Δεν είναι ξέφραγο αμπέλι η Ελλάδα, η νομοθεσία προβλέπει και τα αδικήματα εσχάτης προδοσίας και οτιδήποτε άλλο. Όποιος έχει στοιχεία να τα παρουσιάζει. Και ο Ελευθέριος Βενιζέλος -με την ίδια λογική- που υποδέχτηκε εδώ τον Κεμάλ και έκανε τις συμφωνίες το 1932 τι ήταν; Δεν είναι, λοιπόν, αυτή λογική.

Επειδή το πρόβλημα που μας «καίει» είναι ότι όντως σ' αυτήν τη Νοτιοανατολική Ευρώπη κάθε δυο-τρεις γενιές γίνεται και μια αναδιάταξη συνόρων -τα ζήσαμε εμείς πρόσφατα, όταν αποφάσισαν τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας- πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί και να επαγρυπνούμε.

Εδώ υπάρχει το θέμα του τι κάνει ο εκάστοτε πρόξενος στην Κομοτηνή και γιατί ο Αμερικανός πρόξενος -πριν ήταν κάποια κυρία- κάθε δεκαπέντε μέρες πρέπει να κόβει βόλτες στα Πομακοχώρια; Όλα αυτά θα πρέπει το Υπουργείο Εξωτερικών και το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης να τα αντιμετωπίσουν.

Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι εδώ είναι κατ'εξοχήν η περίπτωση στην οποία πρέπει να σταθούμε με υπευθυνότητα. Αυτό προσπα-

θεί να κάνει το ΠΑΣΟΚ και στη συγκεκριμένη περίπτωση κάθε προσωπική επίθεση είναι άδικη. Εδώ είναι ελεύθερο το Βήμα και δώσαμε μια απόδειξη γι' αυτό, όταν ο μειονοτικός συνάδελφος μίλησε. Κανείς δεν τον διέκοψε, αλλά τον ακούσαμε. Λαμβάνουμε υπ' όψιν αυτά που λέει, αν είναι σωστά.

Εδώ δεν νομίζω ότι υπάρχει εκπροσώπηση κατά περιοχές ενός μόνο στοιχείου. Μπορεί κανείς να πει κάτι για το χωριό του, να πω, παραδείγματος χάριν, εγώ για την Καρυά της Λευκάδας, αλλά δεν θα πω στον κ. Γιώργο Βλάχο, που είναι από το ίδιο χωριό «ξέρεις εγώ είμαι ο καρσάνος εδώ, εσύ δεν είσαι». Όχι.

Επειδή έχει και ένα θρησκευτικό ρόλο ο κ. Χατζή Οσμάν ίσως να στεναχωρήθηκε. Η θέση του ΠΑΣΟΚ είναι ειρήνη στη Θράκη, να ζουν μαζί όλοι οι Έλληνες -όπως είπε- στην πατρίδα του, την Ελλάδα. Εγώ το σημείωσα αυτό, ώστε να μη γίνεται καπηλεία των όσων είπε. Είπε ότι πατρίδα του είναι η Ελλάδα, δεν είπα ότι είναι η Τουρκία. Έχει μεγάλη σημασία τι δηλώνει καθέννας εδώ και πιστεύω ότι πρέπει όλα αυτά να αξιολογούνται αναλόγως.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστασιάδης.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο για το οποίο, κύριε Υπουργέ, θα πω με μια κουβέντα ότι κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση και βελτιώνει πάρα πολλά θέματα που απασχολούσαν μέχρι σήμερα το χώρο της παιδείας.

Πήρα το λόγο, για να αναφερθώ κυρίως στην τροπολογία που πολυσυζητήθηκε τις δυο αυτές μέρες και αναφέρεται στο διορισμό των διακοσίων σαράντα ιεροδιδασκάλων της μουσουλμανικής μειονότητας, την οποία είχα την πρωτοβουλία μαζί με άλλους συναδέλφους να καταθέσουμε στο παρόν νομοσχέδιο.

Θα πάλω λίγο πίσω στην ιστορία, για να ξεροσχεδιά τι συζητάμε. Το 2007 ψηφίστηκε ο ν.3536, ο οποίος προέβλεπε το διορισμό διακοσίων σαράντα ιεροδιδασκάλων, οι οποίοι θα δίδασκαν το Κοράνι στα δημόσια σχολεία. Ο νόμος προκλήθηκε και προτάθηκε και εμπνευστής του ως ένα μεγάλο βαθμό ήταν ο σημερινός πολιτευτής της ΔΗΜΑΡ κ. Αχμέτ Ιλχάν, τότε Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας. Βέβαια δεν καταλαβαίνω γιατί άλλαξε στάση σήμερα.

Το θέμα αυτό το είχαν θέσει και οι εκπρόσωποι των μουσουλμάνων της Θράκης, οι τρεις μουφτίδες. Έτσι το έφερε η ελληνική πολιτεία και ψηφίστηκε. Ο νόμος όμως δεν εφαρμόστηκε ποτέ. Γιατί; Γιατί είχε αδυναμίες. Ποιες ήταν οι αδυναμίες του;

Πρώτη αδυναμία ήταν ότι η επιτροπή που θα επέλεγε τους ιεροδιδασκάλους, που θα δίδασκαν το Κοράνι στα δημόσια σχολεία, αποτελούνταν από χριστιανούς. Βεβαίως, αυτό ήταν ένα θέμα δίκαιο.

Η δεύτερη αδυναμία του νόμου ήταν ότι όσοι επέλεξαν να ενταχθούν στο νόμο δεν πληρώθηκαν ποτέ.

Τι κάνουμε εμείς με αυτήν την τροπολογία σήμερα; Ερχόμαστε να αποκαταστήσουμε αυτά τα λάθη, δηλαδή, τρία από τα μέλη της πενταμελούς επιτροπής τα οποία θα επιλέγουν τους ιεροδιδασκάλους της μουσουλμανικής μειονότητας θα είναι μουσουλμάνοι στο θρήσκευμα και, κατά περίπτωση, ο Υπουργός θα μπορεί να αναθέτει και στα πέντε μέλη να είναι από τη μουσουλμανική μειονότητα. Άρα έχουν την απόλυτη πλειοψηφία σε κάθε περίπτωση. Και, βεβαίως, εντάσσονται στο μισθολόγιο της χώρας και θα πληρώνονται και θα ασφαρίζονται κανονικά.

Τι κάνει τώρα αυτή η τροπολογία; Δίνει στους Έλληνες μουσουλμάνους το δικαίωμα της επιλογής να διδάσκονται τη θρησκεία τους στα δημόσια σχολεία. Δεν έχει, όμως, υποχρεωτικό χαρακτήρα αυτή η παρέμβαση. Δίνει το δικαίωμα της επιλογής. Μπορούν οι μουσουλμανοπαίδες να επιλέγουν να διδάσκονται είτε στα δημόσια σχολεία είτε στα σχολεία της επιλογής τους το Κοράνι. Η διδασκαλία, βεβαίως, θα γίνεται εντός του ωραρίου. Την ώρα που τα παιδιά των χριστιανών θα διδάσκονται τα θρησκευτικά, τα παιδιά των μουσουλμάνων σε μία άλλη αίθουσα θα διδάσκονται το Κοράνι, αντί να είναι στην αυλή και να παίζουν. Είναι εκτός προγράμματος και δεν βαθμολογείται. Δεν δημιουργεί, δηλαδή, άλλα προβλήματα στην εξέλιξη και στις σπουδές των μουσουλμανοπαίδων. Έρχεται, δηλαδή, αυτή η τροπολογία να ενισχύσει και να δώσει το δικαίωμα στους μουσουλμανοπαί-

δες να επιλέξουν και τα δημόσια σχολεία.

Ποιος είναι ο φόβος τώρα κάποιων που αρνούνται να στηρίξουν αυτήν την τροπολογία; Δεν αντιλαμβάνομαι τον φόβο ούτε το θέμα, από τη στιγμή που μπορούν. Ένας φόβος υπάρχει, ότι θα γίνουν ίσως ελκυστικότερα τα ελληνικά σχολεία από τους μουσουλμανοπαίδες και θα προτιμούνται περισσότερο και ότι θα εντάσσονται καλύτερα τα παιδιά των μουσουλμάνων στην ελληνική κοινωνία, ότι θα ενσωματώνονται καλύτερα.

Αυτός προφανώς είναι ο φόβος, διότι, όσο και αν άκουσα, όσο και αν σκέφτηκα, όσο και αν έψαξα, δεν βρήκα άλλο λόγο που να δημιουργεί φόβο, από τη στιγμή που το δικαίωμα είναι ξεκάθαρο, με τη σύμφωνη γνώμη των γονέων και είναι δικαίωμα επιλογής. Δεν έχει υποχρεωτικό χαρακτήρα.

Κοιτάξτε, ο σεβασμός της ελληνικής πολιτείας στα θρησκευτικά δικαιώματα, στη θρησκευτική ταυτότητα και στα χαρακτηριστικά της μουσουλμανικής μειονότητας είναι και δεδομένος και αυτονόητος. Τι αρνούνται όσοι δεν θέλουν να στηρίξουν αυτήν την τροπολογία; Αρνούνται το δικαίωμα των πολιτών αυτών στην επιλογή, το δικαίωμά τους να αποφασίσουν μόνοι τους. Διότι, αν δεν υπάρχει αυτή η επιλογή, η άλλη επιλογή είναι γνωστό ποια είναι. Είναι ο μονόδρομος, η επιλογή των εκβιασμών και των παρεμβάσεων από κέντρα έξω από τη χώρα.

Τι ακούμε τις δύο αυτές μέρες; Εκβιασμούς, απειλές, πιέσεις για να μην ψηφιστεί η τροπολογία, παρεμβάσεις στα εσωτερικά της χώρας και στα εσωτερικά των κομμάτων από εξωγενείς παράγοντες, για να μην περάσει αυτή η τροπολογία. Είναι ακατανόητος ο φόβος και ακατανόητη η στάση κάποιων κομμάτων, τα οποία, πριν καταθέσουμε την τροπολογία, δήλωναν ότι θα τη στηρίζουν. Δεν μπορώ να καταλάβω πού, σε ποιες πιέσεις υπέκυψαν. Δεν θέλω να δεχτώ ότι για μικροπολιτικές σκοπιμότητες για μία ακόμη φορά δεν στηρίζουμε αυτήν την τροπολογία. Αν γίνει αυτό, θα αποτελεί βέβαια ντροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι είναι κατανοητό και πρέπει να γίνει γνωστό προς κάθε κατεύθυνση ότι η Βουλή των Ελλήνων δεν πιέζεται, δεν απειλείται και δεν εκβιάζεται. Αποφασίζει και λειτουργεί πάντα με βάση τα συμφέροντα των Ελλήνων πολιτών -όπως είναι και οι μουσουλμάνοι της Θράκης- και βεβαίως με σεβασμό απέναντι στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και στα ανθρώπινα και θρησκευτικά δικαιώματα του κάθε πολίτη και, εν προκειμένω, της μουσουλμανικής μειονότητας.

Καλώ, λοιπόν, και αυτήν την ύστατη στιγμή όσους αρνούνται να στηρίξουν αυτήν την παρέμβαση, αυτήν την τροπολογία, να το σκεφτούν καλά και να αναθεωρήσουν τη στάση τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Βεβαίως, επειδή ειπώθηκαν αρκετά από τον αγαπητό συνάδελφο κ. Χατζή Οσμάν, θέλω να πω ότι λέχθηκαν αρκετές ανακρίβειες. Το θέμα του μουφτί είναι λυμένο για την ελληνική πολιτεία. Βεβαίως ο μουφτής επιλέγεται με βάση και τη Συνθήκη της Λωζάνης και των ελληνικών νόμων. Δεν θα αναδείξουμε και δεν θα δημιουργήσουμε θέματα που δεν υπάρχουν, για να ικανοποιήσουμε κάποια κέντρα.

Στεκόμαστε, λοιπόν, αμετακίνητοι στη στάση μας και στηρίζουμε αυτήν την πρωτοβουλία. Ζητώ για μία ακόμα φορά και από τα άλλα κόμματα να πράξουν το ίδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Κωνσταντόπουλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλά ειπώθηκαν εδώ μέσα για τη λεγόμενη «μειονοτική εκπαίδευση». Θα ήθελα να επισημάνω στο Σώμα, όμως, ότι, δυστυχώς ή ευτυχώς, ο εκπαιδευτικός αποκλεισμός οδηγεί και σε κοινωνικό αποκλεισμό και σε πολιτικό αποκλεισμό, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Θέλουμε επιτέλους -και πρέπει να το δούμε με πολλή προσοχή- την εκπαιδευτική, την κοινωνική και την πολιτική ενσωμάτωση των μουσουλμάνων της περιοχής; Και, αν ναι, πώς θα το επιτύχουμε αυτό; Με λεκτικά πυροτεχνήματα εδώ μέσα, που ενίοτε ανάβουν φωτιές; Με λεκτικά πυροτεχνήματα όταν, δυστυ-

χώς, κάποιοι επιμένουν να σκέφτονται φωναχτά σε ιδιαίτερα ευαίσθητα εθνικά θέματα;

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι ο εκτός Ελλάδας Ελληνισμός πλήρωσε πάρα πολύ ακριβά τον προηγούμενο αιώνα τέτοιου είδους πατριωτικές κορόνες, εξάρσεις, που προέρχονταν και απ' αυτήν εδώ την Αίθουσα. Και το πλήρωσαν πάρα πολύ ακριβά οι ελληνικές κοινότητες σ' όλον τον κόσμο, ιδιαίτερα στις μουσουλμανικές χώρες.

Ας μην επαναλάβουμε την Ιστορία. Πρέπει να διδαχτούμε και από το Οικουμενικό Πατριαρχείο μας, το οποίο βρίσκεται σε διαρκή ομηρία, και από τις πραγματικές προσπάθειες που κάνει για να λειτουργήσουν ξανά οι ναοί μας και τα προνοιακά ιδρύματά μας ιδιαίτερα στις μουσουλμανικές χώρες, είτε αυτή είναι η Αίγυπτος είτε είναι η Τουρκία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, ενώ το άρθρο 34 είναι εξαιρετικά προσεγμένο, ιδιαίτερα δουλεμένο και λύνει δυσεπίλυτα προβλήματα στο χώρο των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, δεν θα έλεγα ότι συμβαίνει το ίδιο και με το άρθρο 39 και ιδιαίτερα με την παράγραφο 4, ιδιαίτερα όσον αφορά την κατάργηση του άρθρου 4 του ν. 3639/2008, που μετατρέπει τις Ειδικές Διαγνωστικές Επιτροπές Αξιολόγησης σε Επιτροπές Διαγνωστικής Εκπαιδευτικής Αξιολόγησης και Υποστήριξης.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να επανεξετάσετε την παράγραφο 4 του άρθρου 39. Θα σας αναφέρω χαρακτηριστικά παραδείγματα. Υπάρχει ένας ολόκληρος κόσμος 6% και μέχρι 8%, κύριε Υπουργέ -θα σας τα αναφέρω αυτά με την επιστημονική μου ιδιότητα ως καθηγητής Αναπτυξιακής Παιδιατρικής, ειδικός στα θέματα μαθησιακών διαταραχών- με το σύνδρομο ελλειμματικής προσοχής, με ή χωρίς υπερκινητικότητα, οι οποίοι θα βρεθούν κυριολεκτικά στον αέρα. Δεν προβλέπεται και δεν προβλέπονται ούτε προαναγνωστικές δοκιμασίες σε επίπεδο οικογένειας ούτε σε επίπεδο σχολείου ούτε σωστή αξιολόγηση, σωστή διάγνωση ενός ολόκληρου κόσμου με το ADHD.

Δεν προβλέπεται τίποτα γι' αυτούς τους ανθρώπους στον κόσμο των μαθητών που, ενώ είναι έξυπνοι, δεν μπορούν να μάθουν. Δεν είναι ανάπηροι. Δεν έχουν καμία σχέση με την αναπηρία. Είναι πανέξυπνοι και δεν μπορούν να μάθουν, είτε επειδή έχουν διαταραχές στην ανάγνωση είτε επειδή έχουν διαταραχή στην αριθμητική είτε επειδή έχουν οποιαδήποτε άλλη μαθησιακή διαταραχή.

Ανακύπτουν και πάρα πολλά άλλα ζητήματα. Τα θέματα αυτά η διεθνής επιστημονική κοινότητα τα έχει λύσει σε συνδυασμό και σε ένα πάντρεμα της εκπαιδευτικής διαδικασίας με τους αναπτυξιολόγους παιδιάτρους, με έναν ολόκληρο κόσμο από την Ιατρική, ο οποίος ασχολείται με τα θέματα αυτά. Νομίζω ότι πρέπει να τα επανεξετάσετε σε ένα νέο νομοσχέδιο για την ειδική αγωγή, ένα αποκλειστικό νομοσχέδιο για την ειδική αγωγή, το οποίο να το φέρετε εδώ, και το οποίο να είναι πραγματικά πλήρες και όχι αποσπασματικό, γιατί διαφορετικά θα δημιουργεί περισσότερα προβλήματα απ' αυτά τα οποία προσπαθεί να λύσει. Νομίζω ότι τουλάχιστον οι Ειδικές Διαγνωστικές Επιτροπές Αξιολόγησης του προηγούμενου νόμου ήταν πολύ καλύτερες, παρά το συγκεκριμένο άρθρο που θα φέρει αναστάτωση, ιδιαίτερα μέσω αυτών των εκπαιδευτικών που θα διορίζονται μέσω ΕΣΠΑ κ.λπ..

Κύριε Υπουργέ, επίσης στην επιτροπή είχε κατατεθεί τροπολογία που έχει υποστηριχθεί από πολλούς συναδέλφους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, με σκοπό την αποτελεσματικότερη εκπροσώπηση των φοιτητών στα όργανα των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Είναι ένα θέμα καίριας σημασίας. Εκεί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας σάς είχαν προτείνει να προσθέσετε μία παράγραφο. Ήταν στην περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 49 του ν.4009/11, ο οποίος προτεινόταν να αντικατασταθεί ως εξής:

«Όπου στον παρόντα νόμο προβλέπεται εκπροσώπηση των φοιτητών οποιοδήποτε κύκλου σπουδών σε συλλογικά όργανα του ιδρύματος, οι εκπρόσωποι των φοιτητών εκλέγονται από το σύνολο των αντίστοιχων ενεργών φοιτητών, με ενιαίο ψηφοδέλτιο και άμεση, καθολική και μυστική ψηφοφορία ή μέσω του συλλόγου φοιτητών που αναγνωρίζει κάθε ίδρυμα, με βάση το αναλογικό σύστημα, σύμφωνα με τα αποτελέσματα των τελευταίων χρονικά φοιτητικών εκλογών. Υποψήφιοι μπορούν να είναι

οι προπτυχιακοί φοιτητές που έχουν διανύσει το πρώτο έτος σπουδών και βρίσκονται εντός του ενδεικτικού προγράμματος σπουδών, καθώς και οι μεταπτυχιακοί φοιτητές κατά το πρώτο έτος φοίτησής τους και οι υποψήφιοι διδάκτορες που διανύουν τα τρία πρώτα έτη από την εγγραφή τους ως υποψήφιοι διδάκτορες. Η ψηφοφορία μπορεί να διεξάγεται και ηλεκτρονικά. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή αυτής της παρούσης παραγράφου».

Νομίζω ότι πρέπει να ακούσουμε και το φοιτητικό κίνημα, πρέπει να ακούσουμε τους φοιτητές. Είναι η ώρα πραγματικά να επικρατήσει μία ηρεμία στο χώρο των πανεπιστημίων και νομίζω ότι με την τροπολογία αυτή οδηγούμαστε προς τη σωστή κατεύθυνση.

Επίσης, υποστηρίξαμε, κύριε Υπουργέ και μια άλλη τροπολογία, την οποία είχα καταθέσει προσωπικά με γενικό αριθμό 138 και ειδικό 56 και αφορά τους αιρετούς εκπαιδευτικούς που ορίζονται μέλη των κεντρικών υπηρεσιακών συμβουλίων. Κι αυτοί με λίγα λόγια πρέπει να έχουν το βαθμό Α', γιατί θα κρίνουν εκπαιδευτικούς στον ίδιο βαθμό. Βασικές αρχές αξιοκρατίας επιβάλλουν οι κρίνοντας να έχουν τον ίδιο βαθμό με τον κρινόμενο και νομίζω ότι κι αυτή η τροπολογία, η οποία ήταν και νόμος πριν από δυο χρόνια ουσιαστικά και καταργήθηκε, είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και πρέπει να ικανοποιηθεί.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας

και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να αναγνώσω την πρώτη δέσμη τροπολογιών που έχουν κατατεθεί από Βουλευτές και οι οποίες γίνονται αποδεκτές.

Γίνονται δεκτές οι τροπολογίες με γενικό αριθμό 53 και ειδικό 14, με γενικό αριθμό 82 και ειδικό 30, με γενικό αριθμό 141 και ειδικό 58, με γενικό αριθμό 85 και ειδικό 33 και με γενικό αριθμό 72 και ειδικό 27, στην οποία επέρχονται οι κάτωθι νομοτεχνικές βελτιώσεις: στην πρώτη σειρά διαγράφεται η λέξη «Γενικής». Στο τέλος προστίθεται η φράση: «, μετά από αίτημα του Τομέα ή του Τμήματος υποδοχής.».

Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 56 και ειδικό 17, στην οποία επέρχεται η κάτωθι νομοτεχνική βελτίωση: Στο τέλος προστίθεται η φράση «,καθώς και ειδικής διάκρισης.».

Γίνονται δεκτές οι τροπολογίες με γενικό αριθμό 55 και ειδικό 16, με γενικό αριθμό 161 και ειδικό 71, με γενικό αριθμό 179 και ειδικό 87 στην οποία επέρχεται η κάτωθι νομοτεχνική βελτίωση: στην έκτη σειρά διαγράφεται η φράση «κατά προτεραιότητα».

Γίνονται δεκτές οι τροπολογίες με γενικό αριθμό 171 και ειδικό 79, με γενικό αριθμό 170 και ειδικό 78, με γενικό αριθμό 52 και ειδικό 13, στην οποία επέρχεται η κάτωθι νομοτεχνική βελτίωση: στη δεύτερη σειρά μεταξύ των φράσεων «τυγχάνουν γονείς» και «αναπήρων τέκνων,» προστίθεται η λέξη «δύο (2)».

Συνολικά γίνονται αποδεκτές δώδεκα βουλευτικές τροπολογίες.

Τις καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες τροπολογίες, οι οποίες έχουν ως εξής:

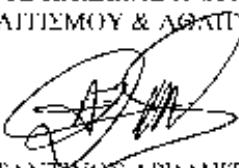
ΑΠΟΛΟΧΗ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΩΝ

Επί του σχεδίου νόμου «Οργάνωση και Λειτουργία Ιδρύματος Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης και Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού και άλλες διατάξεις» του Υπουργείου ΠΑΙΘ.Π.Α. αποδέχονται τις κάτωθι κατατεθείσες από βουλευτές τροπολογίες :

1. 53/14
2. 82/30
3. 141/58
4. 85/33
5. 72/27 στην οποία επέρχονται οι κάτωθι νομοτεχνικές βελτιώσεις : Στην πρώτη σειρά διαγράφεται η λέξη «Γενικής». Στο τέλος προστίθεται η φράση : «, μετά από αίτημα του Γομάτα ή του Γυμνασίου υποδοχής».
6. 56/17 στην οποία επέρχεται η κάτωθι νομοτεχνική βελτίωση : Στο τέλος προστίθεται η φράση «, καθώς και ειδικής διακρίσεως».
7. 55/16
8. 161/71
9. 179/87 στην οποία επέρχεται η κάτωθι νομοτεχνική βελτίωση : Στην έκτη σειρά διαγράφεται η οργάνωση «εκτεταμένης προτεραιότητας».
10. 171/79
11. 170/78
12. 52/13 στην οποία επέρχεται η κάτωθι νομοτεχνική βελτίωση : Στη δεύτερη σειρά μεταξύ της φράσης «τυγχάνουν γονείς» και «ανάπηρων τέκνων» προστίθεται η λέξη «δύο (2)».

Αθήνα 16/1/2013

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ,
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Παρακαλώ να διανεμηθεί στους κυρίους συναδέλφους.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ηλίας Βλαχογιάννης.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι υποχρεωμένος και εγώ να πω αυτό που όλοι διαπιστώνουμε εντός και εκτός της Αιθούσης, ότι κυφορείται πολύ βία στην κοινωνία και δυστυχώς μεταφέρεται και λεκτικά εδώ. Δεν προσφέρουμε καλές υπηρεσίες όταν, αντί να κατευθύνουμε, δυστυχώς οξύνουμε τα πνεύματα. Ακραίες εκφράσεις, που δεν μας κοσμούν και τις οποίες προφανώς κανένας δεν τις λέει σε ιδιωτικές συζητήσεις, τις λέμε δυστυχώς εδώ, δημόσια, ενώπιον του ελληνικού λαού.

Πιστεύει κανείς πραγματικά ότι προάγουμε τον δημόσιο βίο, προάγουμε τα συμφέροντα της χώρας, όταν απευθύνουμε τέτοια συνθήματα ο ένας εναντίον του άλλου;

Όλοι είμαστε εδώ εντολοδόχοι του ελληνικού λαού, από τον οποίο κρινόμαστε. Πρέπει όμως να κρινόμαστε, όχι μόνο απ' αυτά που κάνουμε, αλλά και απ' αυτά που λέμε. Γιατί, αν τα πρότυπα του Κοινοβουλίου είναι αυτά, τότε καταλαβαίνετε τι εντύπωση θα σχηματίσει ο πολίτης για όλους μας.

Πιστεύω ότι έχουμε ευθύνη συνολικά ως Βουλή –δεν εξαιρώ και το Προεδρείο– για τον τρόπο με τον οποίο γίνονται οι διακοπές ή επιτρέπονται οι διακοπές από πολλούς συναδέλφους. Δεν είμαι ευχαριστημένος για πρώτη φορά εισερχόμενος σε αυτήν την Αίθουσα από την εικόνα που δίνουμε στον ελληνικό λαό.

Όσον αφορά τα θέματα της Θράκης, θα πρέπει να πούμε κάποιες αλήθειες. Μέχρι τώρα αυτά που κάναμε στη Θράκη ούτε σύμφωνα με τα συμφέροντα της Ελλάδας ήταν ούτε σύμφωνα με τα συμφέροντα των κατοίκων της περιοχής. Αυτό όμως δεν δίνει σε κανέναν το δικαίωμα να αναγορεύεται ή να αυτοαναγορεύεται προστάτης και τιμητής της μειονότητας. Η μειονότητα είναι μία. Είναι θρησκευτική μειονότητα και προστατεύεται πρωτίστως από τη Συνθήκη της Λωζάνης, όπου προβλέπεται και ο όρος της αμοιβαιότητας.

Όσοι σκοπίμως συγχέουν την ελληνική μουσουλμανική μειονότητα με την εθνική μειονότητα την ελληνική, στην Πόλη, στην Ίμβρο και την Τένεδο, προφανώς κάνουν λάθος. Εκείνη η μειονότητα αναγνωρίστηκε ως εθνική, ενώ αυτή η μειονότητα εδώ προσδιορίστηκε και αναγνωρίστηκε ως μουσουλμανική, δηλαδή θρησκευτική. Η χρησιμοποίηση, επομένως, όρων «τουρκικός», «τουρκική» δεν επιτρέπεται από τις συνθήκες. Όσο και αν το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού κατοχυρώνεται από διεθνείς συνθήκες, δεν παύει να αποτελεί μία πραγματικότητα η Συνθήκη της Λωζάνης, την οποία εμείς πρωτίστως πρέπει να εφαρμόζουμε.

Το δεύτερο που θέλω να πω. Είπε ο συνάδελφος κ. Οσμάν, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, ότι θα πρέπει να προσέξουμε και να πράττουμε σύμφωνα με αυτά που θέλουν οι συμπολίτες μας στη Θράκη. Δυστυχώς, όμως, φθάσαμε στο σημείο τα δικαιώματα των Ελλήνων στην Τουρκία να τα παραγνωρίζουμε, να μας κάνει μία μικρή παραχώρηση η τουρκική κυβέρνηση και να πανηγυρίζουμε, λες και μας κάνει χάρη, τη στιγμή που εφαρμόζει αυτά που απορρέουν από συνθήκες, να έχει εξοντωθεί η ελληνική μειονότητα στην Ίμβρο και την Τένεδο και εμείς να μην τολμούμε να μιλήσουμε και να πούμε τα αυτονόητα, να εφαρμόσουμε τη συνθήκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και απευθύνομαι κυρίως στους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, κυρίως της Αξιωματικής– πρέπει να προσυπογράψετε και να ψηφίσετε αυτήν την τροπολογία που σήμερα κατατέθηκε από Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, γιατί με αυτήν την τροπολογία εφαρμόζεται πρωτίστως η συνθήκη, αλλά προστατεύεται η μειονότητα από προστάτες –εντός ή εκτός εισαγωγικών– εκτός συνόρων. Να μη δίνουμε το δικαίωμα στον καθένα να παίζει με τα συμφέροντα της μειονότητας και της Ελλάδας.

Αυτό που απαγορεύεται στην ίδια την Τουρκία δεν μπορεί να το ζητάνε για τους μουσουλμάνους της Θράκης. Σε ποιο μέρος της Τουρκίας εκλέγονται οι μωφτίδες και σε ποιο μέρος της Τουρκίας έχουν και δικαστική δικαιοδοσία; Δεν έχουν. Απαιτούν,

όμως, αυτά που δεν ισχύουν στην Τουρκία να εφαρμοστούν στην Ελλάδα.

Εμείς τι πρέπει να κάνουμε; Θα πρέπει να αφήσουμε τους μουσουλμάνους συμπολίτες μας να είναι έρμαια της προπαγάνδας; Δεν θα πρέπει να εφαρμόσουμε τη νομιμότητα και κυρίως τη δικαιοσύνη, που λέει ότι δικαιούνται και αυτοί το δάσκαλό τους, το δάσκαλο των Θρησκευτικών, ο οποίος πρέπει να προέρχεται από τη μειονότητα, αλλά να πληρώνεται από το ελληνικό κράτος; Πρέπει να πληρώνεται από το ελληνικό κράτος και να μην υπάρχουν κρυφές πηγές χρηματοδότησης.

Και προφανώς μουσουλμανική μειονότητα δεν υπάρχει στη Δωδεκάνησο, δεν υπάρχει στη Ρόδο. Τα είπε πολύ ευστόχως ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, ο αξιότιμος κ. Κακλαμάνης. Επεκτείνεται συνέχεια η τουρκική προπαγάνδα και εμείς κάνουμε τα στραβά μάτια στο όνομα της ελληνοτουρκικής φιλίας. Δεν προάγουμε την ελληνοτουρκική φιλία με μονομερείς εφαρμογές των διεθνών συνθηκών ούτε προάγουμε τα συμφέροντα της μειονότητας με το να τους σπρώχνουμε στην αγκαλιά της Τουρκίας και κυρίως να τους γκετοποιούμε.

Το λάθος, κύριε Υπουργέ, το κάναμε στις αρχές της δεκαετίας του '50, όταν το ελληνικό κράτος –από το φόβο της από βορρά εισβολής και από το φόβο της εξ ανατολών Τουρκίας, που ήταν αμέτοχη στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο– αισθάνθηκε αδύναμο, έτρεξε προς βοήθεια στην Τουρκία και δεχθήκαμε την ανταλλαγή των δασκάλων μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδος. Δεν υπάρχει αμοιβαιότητα, ούτε πουθενά προβλέπεται αυτό, ότι οι δάσκαλοι θα πρέπει να είναι από την Τουρκία.

Αυτά θα πρέπει να τα βάλουμε σε σωστότερη βάση. Το ελληνικό κράτος είναι κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προασπίζει και προστατεύει τα δικαιώματα όλων των πολιτών και προφανώς τη μουσουλμανική μειονότητα. Εδώ προστατεύουμε κάθε κατατρεγμένο που έρχεται σε αυτήν τη χώρα. Δεν μπορούμε να προασπίσουμε και να προστατεύσουμε τα συμφέροντα των Ελλήνων συμπολιτών μας;

Τελειώνοντας, αυτό που θέλω να πω είναι ότι τα εθνικά θέματα θα πρέπει να μας βρουν όλους ενωμένους. Δεν είναι ώρα ο ένας να κατηγορεί τον άλλο για εθνική μειοδοσία, πόσω μάλλον έναν πρώην Πρωθυπουργό, όπως τον Κώστα Καραμανλή, που ξέρουμε πόσο προέταξε τα στήθη του για τα εθνικά συμφέροντα, να τον εγκალούν γιατί έβγαλε φωτογραφία ή κατέθεσε στεφάνι στο μνημείο του Κεμάλ Ατατούρκ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ**)

Οι ηγέτες των χωρών έχουν την ιστορία τους και τους τιμούν οι λαοί οι οποίοι τους έχουν τιμήσει. Εμείς οφείλουμε να σεβόμαστε όλους τους λαούς και τους ηγέτες που αυτοί τιμούν. Αυτό δεν σημαίνει ούτε εθνική μειοδοσία ούτε πολύ περισσότερο τέτοια υπόνοια για τον Κώστα Καραμανλή και τη Νέα Δημοκρατία. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, θα κάνω μόνο μία παρέμβαση ενός λεπτού.

Ρώτησα με παρέμβασή μου προηγουμένως την Κυβέρνηση και απάντηση δεν πήρα: Η τροπολογία που αφορά τους ιμάμηδες με προέκταση και για τους ιεροδιδασκάλους θα κατατεθεί από την Κυβέρνηση ή φοβάστε την κ. Ρεπούση και τον Τούρκο πρόξενο της Κομοτηνής; Θέλουμε μία σαφή απάντηση τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, η τροπολογία δεν είναι της Κυβέρνησης. Το ξέρετε αυτό. Η τροπολογία είναι Βουλευτών. Μέχρι τώρα υπάρχει διάλογος μεταξύ των κομμάτων. Δεν υπάρχει πίεση. Κάθε κόμμα έχει τοποθετηθεί. Δεν έχει λήξει ακόμα η συζήτηση και σας λέω ότι, αν ο κύριος Υπουργός κάνει δεκτή την τροπολογία ή όχι, αυτό θα γίνει στο τέλος των συζητήσεων. Δεν έχει συζητηθεί ούτε για καμμία άλλη

τροπολογία αν έχει γίνει δεκτή ή όχι.

Από την αρχή –μ' όλο το σεβασμό– μιλήσατε για πίεση. Δεν υπάρχει καμμία πίεση από κανέναν τουλάχιστον προς την Κυβέρνηση, είτε προς τον κύριο Υπουργό είτε προς εμένα, για το θέμα αυτό. Το μόνο που υπάρχει είναι η ανταλλαγή απόψεων όπου τα κόμματα και οι Βουλευτές έχουν τοποθετηθεί επί της συγκεκριμένης τροπολογίας Βουλευτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο κ. Καμμένος έχει το λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Εδώ πέρα έχουμε αποδοχή δώδεκα βουλευτικών τροπολογιών. Τώρα πήραμε το χαρτί. Δεν νομίζω ότι είναι δύσκολη η απάντηση. Ερωτώ την Κυβέρνηση αν την τροπολογία των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, την οποία στηρίζουμε και εμείς, θα την κάνει αποδεκτή. Κοινοβουλευτική Πλειοψηφία έχετε. Με τη συμμετοχή της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων περνάει η τροπολογία. Ερωτώ την Κυβέρνηση: Θα την κάνει δεκτή ή θα υποχωρήσει σε απειλές; Εμείς σας ζητάμε να πείτε τώρα ότι την τροπολογία των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας την κάνετε δεκτή και με τη δική μας ψήφο. Η δεδηλωμένη υπάρχει. Μη σταματάτε. Απαντήστε λοιπόν. Είστε Υπουργός της Κυβέρνησης, εκπροσωπείτε την Κυβέρνηση εκεί που κάθεστε. Απαντήστε μ' ένα «ναι» ή μ' ένα «όχι» αν θα την κάνετε αποδεκτή. Εδώ υπάρχει εθνικό θέμα. Βγαίνει ο Τούρκος πρόξενος και στη Θράκη αυτήν τη στιγμή που μιλάμε παρακολουθούν οι πάντες. Δημοιουργείται ένα κλίμα. Ζητάμε μία σαφή απάντηση. Κάνετε δεκτή την τροπολογία των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας που στηρίζεται και από μας, ναι ή όχι;

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ένα λεπτό. Ο Υπουργός παρακολουθεί τη συζήτηση και ανακοινώνει στο Σώμα ότι είπε ότι θα κάνει δεκτές τροπολογίες αργότερα.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, όπως και προηγουμένως ο κύριος Υπουργός ήλθε και έκανε δεκτές κάποιες από τις πρώτες τροπολογίες και τις ανέγνωσε, έτσι θα συνεχιστεί η συζήτηση.

Θα σας πω κάτι: Μιλήσατε για το κλίμα. Το κλίμα δεν ξέρω αν δημιουργείται και κατανώ το υπονοούμενο ή μάλλον αυτό που είπατε ρητά ότι δημιουργείται έξω από την Αίθουσα του Κοινοβουλίου, αλλά θεωρώ πάρα πολύ σημαντικό, ιδιαίτερα γι' αυτήν τη συζήτηση και ιδιαίτερα για τις συνέπειες που έχουν τέτοιες συζητήσεις, να μη δημιουργείται κλίμα εντός του Κοινοβουλίου. Δεν νομίζω ότι έχουν τοποθετηθεί όλοι οι Βουλευτές. Έχουν ακουστεί απόψεις και υπέρ και κατά και νομίζω ότι ο κύριος Υπουργός θα δεχθεί ή δεν θα δεχθεί. Σε λίγο θα το γνωρίζει το Σώμα. Αυτά που έδωσε προηγουμένως ήταν ορισμένες από τις πρώτες τροπολογίες. Επομένως ο διάλογος συνεχίζεται. Πριν ακουστούν όλες οι απόψεις για ένα τέτοιο θέμα, νομίζω ότι συμφωνείτε ότι δεν χρειάζεται αυτήν τη στιγμή τέτοιου είδους τοποθέτηση.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Άρα μου λέτε ξεκάθαρα ότι η Κυβέρνηση δεν έχει αποφασίσει ακόμα αν θα κάνει δεκτή την τροπολογία. Ε, με συγχωρείτε, οι Βουλευτές θα αποφασίσουν...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Δεν είπα κάτι τέτοιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Πρόεδρε, δεν είπα κάτι τέτοιο.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Έχετε τη δεδηλωμένη. Στο συγκεκριμένο έχετε την απόφαση των Βουλευτών, που είναι η Πλειοψηφία. Μπορείτε να μας πείτε, θα αποφασίσουν οι Βουλευτές και ποιοι ακολουθούν στο τέλος ή όχι και ο ελληνικός λαός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Καμμένο, θα σας πει ο κύριος Υπουργός όταν θέλει. Θα πρέπει να σας απαντήσει τώρα ο Υπουργός;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Θα μας πείτε τώρα εάν ως Κυβέρνηση κατ' αρχάς την κά-

νετε δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Καμμένο, ζητάτε αυτήν τη στιγμή...

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Οι Βουλευτές θα μιλήσουν μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Σας παρακαλώ.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Όσον αφορά τη Θράκη: Οι Θρακιώτες δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα. Δεν υπάρχει καμμία τρομοκρατία στους Θρακιώτες από οποιονδήποτε έμμοσθο υπάλληλο της Άγκυρας. Οι Θρακιώτες και η Θράκη ενισχύεται από το σύνολο του ελληνικού λαού και θα ενισχυθεί με οποιαδήποτε θυσία. Οι προσπάθειες ανατροπής της Συνθήκης της Λωζάνης δεν θα περάσουν. Ενισχύουμε τη Θράκη.

Πείτε μας, λοιπόν, εάν η Κυβέρνηση κατ' αρχάς κάνει δεκτή την τροπολογία ή όχι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, είναι σαφές για όλα τα Κόμματα του δημοκρατικού τόξου αυτού του Κοινοβουλίου ότι δεν τίθεται ζήτημα εάν φοβούνται οι Θρακιώτες ή οποιοδήποτε άλλοι Έλληνες σε οποιαδήποτε άλλη περιοχή της Ελλάδας.

Όταν μιλήσα προηγουμένως για τη δημιουργία κλίματος ή για τη στοχοποίηση των Θρακιωτών σε αυτήν την υπόθεση, νομίζω ότι –τουλάχιστον αυτή είναι η δική μου θέση– θα πρέπει να αφήσουμε το αναπόσπαστο κομμάτι αυτού του Ελληνισμού έξω από κάθε συζήτηση.

Κατά τα λοιπά, κατά τη διάρκεια των συζητήσεων θα υπάρξει απάντηση για μία τροπολογία. Και νομίζω ότι παρά το γεγονός πως τέθηκε από εσάς δύο φορές, σε διαφορετικό χρόνο, η ερώτηση για το εάν θα πρέπει να απαντήσει τώρα η Κυβέρνηση –επειδή το θέσατε ως ερώτημα– με όλο το σεβασμό σε έναν Πρόεδρο κοινοβουλευτικού κόμματος, θα σας απαντήσω το εξής: Θα δοθεί απάντηση. Και θα δοθεί σε λίγο.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Άλλα λόγια να αγαπιόμαστε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση διαθέτει τη δεδηλωμένη, όπως είπατε κι εσείς. Και η Κυβέρνηση θα απαντήσει όταν κρίνει η ίδια.

Το λόγο έχει ο κ. Μαντάς.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρία Ρεπούση, ζητάτε το λόγο επί προσωπικού;

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Αφού μίλησε ο κ. Καμμένος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρία Ρεπούση, υπάρχει μία διαδικασία εδώ. Επειδή ζητήσατε το λόγο, πρέπει να σας τον δώσω; Πείτε μου γιατί ζητάτε το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Θα ήθελα να σας παρακαλέσω να μου δώσετε το λόγο, επειδή αναφέρθηκε στο όνομά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κι εγώ, κυρία Ρεπούση, θα ήθελα να σας παρακαλέσω πάρα πολύ να μου πείτε γιατί να σας δώσω το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Επί προσωπικού, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ορίστε, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Ήθελα να παρακαλέσω το εξής: Εγώ πάντα μιλώ με επιχειρήματα. Δεν στοχοποιώ κανέναν. Δεν αναφέρομαι σε ονόματα. Αναφέρομαι σε θέσεις και σε επιχειρήματα. Νομίζω ότι η Δημοκρατική Αριστερά εξήγησε την αντίρρησή της για τη συγκεκριμένη τροπολογία. Εάν υπάρχουν επιχειρήματα απέναντι στα δικά μας επιχειρήματα, ευχαρίστως να τα ακούσω, γιατί εδώ είναι μία Αίθουσα πολιτικού διαλόγου. Και νομίζω ότι όλοι έτσι θέλουμε να είναι.

Εμείς είπαμε γιατί δεν συμφωνούμε. Να επαναλάβω όσο πιο σύντομα γίνεται:

Πιστεύουμε ότι η συγκεκριμένη τροπολογία παρεμβαίνει στα εσωτερικά μιας θρησκείας, που είναι η μουσουλμανική στη συγ-

κεκριμένη περίπτωση, σε ό,τι αφορά τον διορισμό ιεροδιδασκάλων για τα τεμένη. Και παρεμβαίνει με έναν τρόπο μη ορθόδοξο στον διορισμό καθηγητών που θα διδάξουν το Κοράνι στα σχολεία, ενώ οι αντίστοιχοι δάσκαλοι που διδάσκουν τα Θρησκευτικά περνούν μέσα από διαδικασίες ΑΣΕΠ. Αν θέλει η πολιτεία να βάλει τις ίδιες διαδικασίες και σε ό,τι αφορά τη διδασκαλία του Κορανίου, ευχαρίστως να το κάνει. Δεν μπορεί, όμως, αυτό να το κάνει...

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Στη Σύρο;

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Ένα λεπτό, κύριε Αναστασιάδη. Θα απαντήσω και σε εσάς, γιατί κάνατε ότι δεν καταλάβατε όταν μιλούσατε, διότι δεν μας ακούσατε προφανώς.

Αυτή είναι η άποψή μας. Και στηρίζεται σε κάποια επιχειρήματα. Εάν θέλετε, να μας απαντήσετε. Δεν μπορείτε, όμως, να μας εξομοιώνετε ούτε με το τουρκικό ούτε με αυτήν την τουρκοφιλία γενικότερα στην οποία μας εντάσσετε. Εμείς λέμε για ποιους λόγους δεν δεχόμαστε την τροπολογία.

Επίσης, ζητάμε από την ελληνική πολιτεία να σεβαστεί τα δικαιώματα αυτών των ανθρώπων που είναι Έλληνες πολίτες, όπως είμαστε και οι υπόλοιποι κι έχουν διαφορετικό θρήσκευμα.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Πρόεδρε, εγώ θεωρώ ότι μπορείτε να πάρετε το λόγο και να πείτε ό,τι θέλετε. Έχετε διακόψει πάρα πολλές φορές. Έχετε, όμως, το δικαίωμα...

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, να απαντήσω επί του προσωπικού...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Έχετε το δικαίωμα από τον Κανονισμό, κύριε Πρόεδρε, να μιλήσετε, αλλά πρέπει κάποια στιγμή αυτό το θέμα, όταν έρθει ο κύριος Υπουργός στις τροπολογίες, να το συζητήσουμε.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Καμμένος.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Απαντώ στο θέμα επί προσωπικού, που το Προεδρείο επέτρεψε στην κ. Ρεπούση να το αναπτύξει.

Δεν είναι θέμα προσωπικό για τον εξής λόγο. Αυτήν τη στιγμή η Κυβέρνηση στηρίζεται στη δική σας ψήφο. Είναι εκατόν σαράντα εννέα Βουλευτές που στηρίζουν την Κυβέρνηση, μεταξύ των οποίων η κ. Ρεπούση και βεβαίως η ΔΗΜΑΡ. Ελλείψει της στηρίξεως της ΔΗΜΑΡ, δεν υπάρχει δεδηλωμένη για να περάσει η τροπολογία.

Ερχόμαστε, λοιπόν, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες και στηρίζουμε την τροπολογία για τον εξής λόγο, διότι η Συνθήκη της Λωζάνης προβλέπει ότι η μειονότητα στη Θράκη είναι θρησκευτική μειονότητα. Κάποιοι προσπαθούν να παίξουν το παιχνίδι της δήθεν εθνικής μειονότητας, καταπατώντας τη Συνθήκη της Λωζάνης. Ερχόμαστε, λοιπόν, εδώ και λέμε, παρ' ό,τι είμαστε στην Αντιπολίτευση και μας χωρίζει χάος από την Κυβέρνηση, γι' αυτήν την τροπολογία οι δεκαοκτώ Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων ότι στηρίζουμε τους εκατόν σαράντα εννέα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Πρόεδρε, έγινε αντιληπτό. Η Κυβέρνηση θα έρθει, όταν πρέπει, ο Υπουργός και θα πάρει θέση.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): ...και πιστεύουμε ότι, όπως αντιμετωπίζεται το θέμα με τους Έλληνες καθολικούς στη Σύρο, στην Τήνο και στα άλλα νησιά, το ίδιο ακριβώς θα πρέπει να γίνει με τους Έλληνες μουσουλμάνους της Θράκης. Εμείς δεν αναγνωρίζουμε, όπως δεν αναγνωρίζουν και οι διεθνείς συμβάσεις, εθνική μειονότητα. Θρησκευτική μειονότητα υπάρχει και μόνον αυτή. Τέλος!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Μαντάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα κατ' άρθρον το νομοσχέδιο, το οποίο συζητήθηκε χθες επί της αρχής. Επειδή πολλές φορές αυτή η συζήτηση κατακερματίζει τη συνολική εικόνα, θέλω να θυμίσω ότι η συνολική εικόνα στο χώρο της παιδείας είναι μια εικόνα που βαθιά επηρεάζεται

από τις μνημονιακές πολιτικές. Αυξάνονται, δηλαδή, οι ταξικοί φραγμοί, οι αποκλεισμοί. Αυτό είναι το βασικό θέμα, το κεντρικό θέμα.

Γι' αυτό και όλοι οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο που τοποθετηθήκαμε επί της αρχής είπαμε ότι καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο μετατοπίζει δραματικά το κέντρο βάρους από τη δημόσια δωρεάν παιδεία με την απόσυρση σιγά-σιγά του κράτους και ανοίγει το δρόμο –και το αποδείξαμε αυτό με συγκεκριμένο τρόπο– για την επιχειρηματικότητα στο χώρο της παιδείας, ένας δρόμος που κατά τη γνώμη μας είναι πολύ ολισθηρός.

Μετά από αυτήν τη γενική τοποθέτηση, προχωρώ σε πιο συγκεκριμένες παρατηρήσεις. Θα ήθελα να ξεκινήσω από το εξής. Ακούσαμε τον κύριο Υπουργό το πρωί, μετά από την παρέμβαση του Τάσου Κουράκη, να μιλά για τη δέσμευσή του αναφορικά με τους αδιόριστους λέκτορες, δηλαδή εκατοντάδες εκλεγμένους συναδέλφους που δεν έχουν διοριστεί. Είπε ότι πρέπει, πράγματι, να απορροφηθούν σε δύο χρόνια.

Κύριε Υπουργέ, θα θέλαμε να υπάρξει ένα πιο συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα σε αυτό. Θεωρούμε θετική, κατ' αρχάς, τη δέσμευσή σας, αλλά νομίζουμε ότι είναι πολύ κρίσιμο αυτό για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και πρέπει να υπάρξει ένα πιο συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα.

Περνώ στο θέμα των μετεγγραφών. Είναι ένα θέμα που απασχολεί την ελληνική κοινωνία, που βιώνει αυτήν την πολύ δύσκολη κατάσταση στις συνθήκες της μνημονιακής λαίλαπας. Θέλω να ξεκαθαρίσω ότι δική μας αντίληψη, κατ' αρχάς, είναι ότι αυτό που σε πρώτη προτεραιότητα πρέπει να ενισχυθεί είναι η φοιτητική μέριμνα, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Με αυτήν την έννοια θα έλεγα ότι βλέπουμε πιθανώς και ίσως άλλους τρόπους, πέρα από τις μετεγγραφές, που πρέπει να σκεφτούμε και να προβληματιστούμε, γιατί τα ιδρύματα –και πολύ περισσότερο αυτά της περιφέρειας– πρέπει να ενισχυθούν και όχι να αποψιλωθούν ξαφνικά μέσα από έναν τέτοιο δρόμο, ο οποίος στο παρελθόν έχει ανοίξει πολλά ζητήματα.

Συνεπώς προσπαθήσαμε μέσα στην πρότασή μας να κάνουμε μια –θα έλεγα– ισορροπημένη προσέγγιση, με βάση τα πραγματικά δεδομένα και αυτό αφορά κυρίως το οικονομικό κριτήριο.

Όμως, να σας επισημάνω για μια ακόμη φορά ότι στο θέμα και στο κομμάτι που αφορά τα προβλήματα των ατόμων που έχουν αναπηρία εκεί θα πρέπει οπωσδήποτε να υπάρξει διευρυνση. Το έχω εξηγήσει αρκετές φορές και στην επιτροπή. Σε κάθε περίπτωση, άτομα με αναπηρία 67% και πάνω πρέπει να ευνοηθούν από τις διατάξεις που θα συμπεριληφθούν στο κομμάτι των μετεγγραφών και συνεπώς εκεί να μην ισχύουν οικονομικά κριτήρια. Είναι κρίσιμο να διευρυνθεί αυτή η κατηγορία και το τονίζω για μια ακόμη φορά.

Επίσης, έτσι όπως έχετε καταθέσει την τροπολογία, νομίζω ότι σε σχέση με τα πολύδυμα τέκνα –αυτό που συγκεκριμένα αναφέρεται στο άρθρο 34, παράγραφος 19, περίπτωση δ, στοιχείο γγ)– πρέπει να διευκρινίσετε ότι αυτό ισχύει και για τους τρίτεκνους, γιατί –αν δεν κάνω λάθος– έχετε τη διατύπωση «ο δικαιούχος να ανήκει στην κατηγορία των πολύδυμων τέκνων». Να διευκρινιστεί αυτό με σαφήνεια. Νομίζω ότι πρέπει να μπει.

Επίσης, υπάρχει ένα θέμα, το οποίο δεν το βάλαμε εμείς στην τροπολογία μας, αλλά το ακούσαμε και νομίζουμε ότι ίσως μπορεί να γίνει, γιατί δεν αλλάζει τα νούμερα. Είναι το θέμα με τις αμοιβαίες μετεγγραφές. Αυτό στο παρελθόν είχε κάποια ζητήματα. Νομίζω ότι σε κάποιες περιπτώσεις πρέπει να το δούμε.

Εν πάση περιπτώσει, για να κλείσω με αυτό το θέμα, πιστεύουμε ότι θα έπρεπε να είχαμε κανονικά μια εικόνα για τι πράγμα συζητάμε, δηλαδή ποια είναι η ανάγκη και πώς αυτή θα την διευθετήσουμε. Πραγματικά αυτό είναι ένα θέμα. Θα ανοίξει αυτό το ζήτημα. Θα γίνουν οι αιτήσεις. Πώς ακριβώς θα μπουν στη σειρά αυτές οι αιτήσεις όταν –και μάλλον– θα υπερβαίνουν το 10%; Ποιος θα είναι ο προτεραιότερος ακριβώς; Αυτό πρέπει να αποσαφηνιστεί.

Ξέρω ότι το εντοπίζετε και πρέπει να το δούμε πάρα πολύ προσεκτικά. Πρέπει να υπάρχει μια διαφάνεια, να μπορεί να υπάρχει μια διασταύρωση των στοιχείων και ένας έλεγχος, έτσι ώστε να μην έχουμε εκεί –που είναι πολύ κρίσιμο και το καταλαβαίνετε–

ζητήματα και βεβαίως, όπως είπε και ο κ. Κουράκης το πρωί, να υπάρξει μια διεύρυνση του ποσοστού. Νομίζω ότι υπήρχε μια αποδοχή επ' αυτού.

Πάρα πολύ σύντομα στο χρόνο που μου απομένει –γιατί θα συνεχίσουν και άλλοι συνάδελφοι σε αυτό– θα μιλήσω για τα ζητήματα που αφορούν τα μέλη ΔΕΠ. Εμείς κάνουμε την προσπάθεια στην τροπολογία που σας έχουμε καταθέσει να πούμε ότι αυτό το επιστημονικό προσωπικό, κυρίως στις βαθμίδες των λυκείων και των επίκουρων καθηγητών, το οποίο βρίσκεται σήμερα στα πανεπιστήμια, πρέπει να συνεχίσει μέσα στα πανεπιστήμια με έναν τρόπο που θα διασφαλίζει –σε αυτές ίσως τις πολύ κρίσιμες συνθήκες– μια τέτοια μεταχείριση αυτού του ανθρώπινου δυναμικού, που θα μπορέσει αυτό να υπάρξει και να συνεχίσει. Αυτό το στοιχείο προσπαθεί να βάλει η τροπολογία μας μέσα από τις δυνατότητες που δίνουμε για ατομική κρίση. Αυτό είναι ένα κεντρικό στοιχείο.

Μέσα δε από αυτήν τη σκέψη που έχουμε, ειδικά για τους λέκτορες που στο ν.4009/2011 έχουν καταργηθεί, ζητάμε αυτό να ισχύσει με έναν τρόπο που μπορούμε να βρούμε, έτσι ώστε να έχουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που είχαν στον προηγούμενο νόμο και εννοώ –ίσως με κάποιες ρυθμίσεις– και στην επίβλεψη διδακτορικών –το ξέρω ότι υπάρχει με έναν τρόπο– αλλά και στα θέματα που αφορούν την προσφυγή τους ή όχι στο Συμβούλιο της Επικρατείας για ορισμένα ζητήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Εκεί είναι ένα ζήτημα. Θα θέλαμε να το δείτε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής –σαράντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Κροκεών Λακωνίας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Σταύρος Κοντονής.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ-ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα κάνω χρήση του χρόνου, κύριε Πρόεδρε, διότι το αντικείμενο της ομιλίας μου είναι πάρα πολύ περιορισμένο. Νομίζω ότι συνίσταται περισσότερο σε νομοτεχνική βελτίωση του νόμου, κύριε Υπουργέ, παρά σε τροπολογία.

Αναφέρομαι στο άρθρο 34 παράγραφος 19. Αναφέρεται συγκεκριμένα σε όλους τους επιτυχόντες που έλαβαν μέρος στις εξετάσεις πανελλαδικού επιπέδου του σχολικού έτους 2011-2012 και κατετάγησαν σε θέση εισαγωγής σε σχολή ή τμήμα κ.λπ..

Πρέπει να γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ –και είμαι σίγουρος ότι το γνωρίζετε– ότι υπήρξε μια ειδική ρύθμιση για το 2012. Υποψήφιοι φοιτητές είχαν κατοχυρώσει –τους έδινε το δικαίωμα η νομοθεσία– τη βαθμολογία του 2011 και με αυτό τον τρόπο εισήχθη ένα 10% στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Προσέξτε τώρα. Όπως είναι διατυπωμένη η παράγραφος 19, δίνει την εντύπωση ότι αναφέρεται μόνο στο 90% των φοιτητών, οι οποίοι με εξετάσεις εισήχθησαν στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και στα ανώτατα τεχνολογικά ιδρύματα.

Επομένως πιστεύουμε ότι εδώ θα πρέπει να γίνει η εξής διατύπωση: Όλοι οι επιτυχόντες για το σχολικό έτος 2011-2012 (είτε έλαβαν μέρος στις εξετάσεις πανελλαδικού επιπέδου του σχολικού έτους 2011-2012 είτε κατά ποσοστό 10%) κατοχύρωσαν βαθμολογία.

Έτσι, κύριε Υπουργέ, και αυτά τα παιδιά δεν θα χάσουν το δικαίωμα που έχουν οι συμφοιτητές τους. Είμαι σίγουρος ότι αυτό δεν περιελήφθη, διότι μπορεί να υπήρξε μία αβελψία, όχι από κακή πρόθεση –σε κάθε περίπτωση– και νομίζω ότι μπορούμε να αποδεχτούμε και την άποψή σας, αν αυτό το πράγμα γίνει δεκτό ή όχι.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Με τον ίδιο τρόπο κατετάγησαν και αυτοί.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ-ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Απλώς, κύριε Υπουργέ, είχαν κατοχυρώσει βαθμολογία.

Ένα σχόλιο θέλω να κάνω, όσον αφορά το θέμα των μετεγγραφών. Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η Αριστερά αισθάνεται δικαιωμένη, διότι σε ένα μεγάλο βαθμό και εξαιτίας, βεβαίως, της οικονομικής κρίσης επανέρχονται διατάξεις, όσον αφορά τις μετεγγραφές, διότι εδώ και δύο δεκαετίες τουλάχιστον υπήρχε μία τάση ενός συντηρητικού τμήματος των καθηγητών στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα να περιορίζονται οι μετεγγραφές, μέχρι και να μηδενίζονται.

Εμείς και τότε είχαμε επιμείνει με σαφήνεια ότι οι μετεγγραφές είναι ένα μέσο άμβλυνσης κάποιων κοινωνικών προβλημάτων και, ειλικρινά σας λέω, κύριε Υπουργέ, σήμερα αισθανόμαστε δικαιωμένοι που επιτέλους επανέρχεται σε ένα βαθμό ένα καθεστώς μετεγγραφών, για να αμβλύνει αυτά τα προβλήματα.

Το δεύτερο που θα ήθελα να σας πω, κύριε Υπουργέ, είναι το εξής και σας το είπε και η κ. Φωτίου στη χθεσινή συνεδρίαση. Ψηφίστηκε η πράξη νομοθετικού περιεχομένου, η οποία προβλέπει τη δημιουργία ιδιωτικών ΑΕΙ από τα ίδια τα κρατικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Σας τονίζουμε, κύριε Υπουργέ, ότι είναι ένα ζήτημα για το οποίο όχι μόνο η Αριστερά αλλά και το ίδιο το φοιτητικό κίνημα, το ίδιο το κίνημα της νεολαίας, θα αντιδράσει, αν προχωρήσετε με αυτόν τον έμμεσο τρόπο στην παράβαση του Συντάγματος.

Το άρθρο 16, κύριε Υπουργέ, είναι ένα άρθρο πάνω στο οποίο δόθηκαν και δομήθηκαν αγώνες της νεολαίας. Σας θυμίζω ότι από τις αρχές της δεκαετίας του '90 υπήρχε μόνιμη προσπάθεια παραβίασης του Συντάγματος και θα σας έκανα μία έκκληση να μην είστε εσείς και ο κύριος Υπουργός, εκείνοι που θα ακολουθήσουν την πορεία των άλλων –του κ. Κοντογιαννόπουλου και της κ. Γιαννάκου– που προσπάθησαν να παραβιάσουν το Σύνταγμα και βρήκαν απέναντί τους την ελληνική νεολαία και τη φοιτητική νεολαία.

Σας καλούμε από τη θέση αυτή να μην προχωρήσετε στην ιδιωτικοποίηση των ΑΕΙ. Σας καλούμε από τη θέση αυτή να μην προχωρήσετε σε αυτήν την έμμεση ιδιωτικοποίηση, η οποία ανοίγει μία κερκόπορτα για την παράβαση του Συντάγματος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Η κ. Θεανώ Φωτίου έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κύριε Υπουργέ, όλες οι προτάσεις που έχουμε κάνει και οι τροπολογίες που έχουμε καταθέσει έχουν μία λογική που ξέρουμε. Επειδή και ο Υπουργός και ο Υφυπουργός είναι πανεπιστημιακοί, γνωρίζουν αυτήν τη λογική καλά. Τη γνωρίζουν και –θα έλεγα καλόπιστα– την ασπάζονται.

Ποια είναι αυτή η λογική; Να αξιοποιήσουμε το ελάχιστο προσωπικό που έχει μείνει μέσα στα ιδρύματα, να του δώσουμε μία ανάσα, να το βγάλουμε από τη φοβία της απόλυσης και της διαθεσιμότητας, να το εξελίξουμε και να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις να δουλέψει με το κεφάλι του ήσυχο. Άρα αρχή μας είναι η αποφυγή απολύσεων-διαθεσιμότητας με κάθε τρόπο και επομένως σ' αυτήν τη βάση εντάσσουμε όλες τις τροπολογίες μας.

Έτσι, λοιπόν, ως προς το ΙΔΑΧ, οι υπηρετούντες σήμερα αορίστου χρόνου και ορισμένου χρόνου να ενταχθούν στο ΕΕΔΙΠ με εισήγηση τριμελούς επιτροπής. Στο τμήμα να εγκριθεί αυτή η ένταξη της σχολής στην πρυτανεία. Οι υπηρετούντες σε ΕΕΔΙΠ ή ΕΤΕΠ κ.λπ. να ενταχθούν αυτοδίκαια στις δύο νέες κατηγορίες ΕΕΔΙΠ-ΕΤΕΠ.

Επίσης, οι ΕΕΔΙΠ των ξένων γλωσσών να μη χάσουν το αντικείμενο της διδασκαλίας τους. Αυτό σημαίνει να παραμείνουν οι ξένες γλώσσες ως υποχρεωτικό μάθημα στα ΑΕΙ.

Τέλος, θα έλεγα ότι δεν πρέπει να δημιουργήσουμε επισφαλείς σχέσεις εργασίας. Τι θα πει αυτό το περιβόητο «υπότροφος»; Ξέρετε πολύ καλά ότι, από τη στιγμή που κάποιος λέγεται υπότροφος, πληρώνεται από κονδύλια του ίδιου του ιδρύματος και όχι από τον κρατικό προϋπολογισμό. Αυτή δεν είναι η «κερ-

κόπορτα» για να μη διοριστούν ποτέ οι επτακόσιοι πενήντα τελικά; Αυτή δεν είναι; Το ξέρετε καλά και μόνοι σας, κύριε Υφυπουργέ, που είστε εδώ παρών.

Σας παρακαλούμε, λοιπόν, να μην προχωρήσετε με τέτοιους όρους. Βεβαίως, οι υποψήφιοι διδάκτορες είναι πολύτιμοι για τα ΑΕΙ, αλλά να πληρώνονται κανονικά με μονοετείς συμβάσεις ή με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, τουλάχιστον μονοετούς διάρκειας, από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Όσο για τα μέλη ΔΕΠ, για όλες τις βαθμίδες maximum χρόνος αναμονής για την εξέλιξη ή μονιμοποίησή τους να είναι η τριετία. Στις δύο βαθμίδες που λειτουργούν επί θητεία –λέκτορες και επίκουροι– να εξελίσσονται με ατομική κρίση στην επόμενη βαθμίδα και για τους επί θητεία λέκτορες και επίκουρους να δίνεται η δυνατότητα δεύτερης ατομικής κρίσης για εξέλιξη ή μονιμοποίηση.

Τέλος, σε κάθε περίπτωση αρνητικής κρίσης για μονιμοποίηση, οι λέκτορες και οι επίκουροι να παραμένουν σε προσωποπαγή θέση εντός των ιδρυμάτων. Δεν μπορούμε να στερηθούμε ούτε έναν και το ξέρετε καλά.

Μέχρι εδώ, δεν πιστεύω ότι επί της ουσίας μπορείτε να διαφωνείτε. Είμαι σίγουρη και από τον τρόπο με τον οποίο που με κοιτάζετε, κύριε Υφυπουργέ, ότι συμφωνείτε.

Όμως, τι δουλειά έχει η ηλεκτρονική ψηφοφορία ως τροπολογία που καταθέτει την τελευταία στιγμή ο Υπουργός για όλα τα μονομελή πανεπιστημιακά όργανα; Μπήκαμε, δηλαδή, στο νέο καθεστώς της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας. Τελείωσαν οι κάλπες. Τελείωσαν οι συζητήσεις.

Αυτά θα πυροδοτήσουν καταστάσεις για το σχέδιο «Αθηνά». Είναι ωραία ευκαιρία –ιδού τόπος λαμπρός!– να το ανακοινώσετε σήμερα. Ο Υπουργός έχει πει ότι θα το ανακοινώσετε αύριο. Γιατί δεν μιλάει στη Βουλή για το σχέδιο «Αθηνά» να καταλάβουμε κι εμείς τι συμβαίνει; Θα το αναφέρει, κύριε Υφυπουργέ, απόψε; Δεν το άκουσα.

Όλα αυτά έχουν φέρει μεγάλη ανησυχία στον ακαδημαϊκό χώρο και το ξέρετε καλά. Οι μετακινήσεις στα ιδρύματα, ένθεν κι ένθεν, των τμημάτων είναι προσχηματικές. Στην πραγματικότητα, η ουσία του σχεδίου «Αθηνά» είναι οι δυο κύκλοι σπουδών, οι οποίοι τώρα εγκαθιδρύονται με αυτό.

Στον πρώτο κύκλο, όπου θα είναι οι σχολές, θα μπαίνουν οι φοιτητές σε αυτές και θα είναι δωρεάν, δηλαδή τα παιδιά δεν θα πληρώνουν για τα τρία πρώτα χρόνια και θα παίρνουν ένα πτυχίο μη ανταλλάξιμο επαγγελματικά. Το ξέρετε αυτό. Στο δεύτερο κύκλο, που θα είναι το δήθεν μεταπτυχιακό ειδίκευσης, τα παιδιά –και άρα ο ελληνικός λαός– θα πληρώνουν.

Αυτή είναι η ουσία του σχεδίου «Αθηνά». Όλα τα άλλα, περί εξορθολογισμού κ.λπ., είναι προσχηματικά. Ο νέος δε σχεδιασμός θα είναι ρουσφετολογικός. Δεν έχω καμμία αμφιβολία. Όταν έρθει, θα πούμε το γιατί.

Όσον αφορά, κύριε Υπουργέ, το ΙΝΕΔΙΒΙΜ και τον ΕΟΠΠΕΠ, στην ειδησεογραφία σήμερα γράφεται ότι στην επίσκεψή του κ. Τσίπρα στον κ. Φούχτελ αποκαλύφθηκε ότι καθορίζουμε ευθέως πως τα χρήματα του ΕΣΠΑ δεν πηγαίνουν στο δημόσιο. Γι' αυτό –λέει– έγιναν συμβάσεις μεταξύ των γερμανικών δήμων που ονομάζονται «ΟΤΑ» και των ελληνικών δήμων που ονομάζονται «Δημόσιο».

Ακούστε, είναι το ίδιο ακριβώς που συμβαίνει στα πανεπιστήμια. Τα δημόσια πανεπιστήμια δεν θα πάρουν τα ζεστά χρήματα του ΕΣΠΑ, εάν δεν κάνουν ιδιωτικά πανεπιστήμια. Αυτή η «κερκόπορτα», αυτός ο «δούρειος ίππος», θα χαρακτηρίσει την Υπουργία σας. Αυτό είναι ευτελισμός.

Δεν είναι μόνο το άρθρο 16, το οποίο εξευτελίζεται, αλλά το ότι αναγκάζεται το ίδιο το δημόσιο πανεπιστήμιο να ιδρύσει ιδιωτικό πανεπιστήμιο για να επιβιώσει και να δώσει χαρτζιλίκι στους διδάσκοντες που πένονται, ώστε οι λειτουργικές ανάγκες σήμερα να μην πληρώνονται από τα αποθεματικά. Μας είπατε «να βάλουμε χέρι» στο 40% των αποθεματικών, γιατί δεν υπάρχουν χρήματα πια.

Είπατε χθες ότι είμαι υπερβολική. Είναι δυνατόν ποτέ να λέω ότι δεν αγαπάτε το δημόσιο πανεπιστήμιο; Ακόμη όμως και την τελευταία στιγμή έχετε την ευκαιρία. Καταθέστε τροπολογία, που να λέει ότι τα χρήματα και οι πόροι του ΙΝΕΔΙΒΙΜ δεν θα πηγαίνουν σε άτυπη μορφή εκπαίδευση ή σε άτυπη μάθηση.

Είναι απλό. Η άτυπη μορφή εκπαίδευσης και η άτυπη μάθηση είναι τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Είναι, λοιπόν, πάρα πολύ απλό και με αυτόν τον τρόπο αίρονται όλες οι καχυποψίες. Γιατί δεν το κάνετε; Κάντε το απόψε και δεν υπάρχει από εκεί και ύστερα καμμία, μα καμμία, καχυποψία από μεριάς μας και θα σας το αναγνωρίσουμε ευθέως. Έτσι, θα σώσετε και από τον ευτελισμό τα δημόσια ιδρύματα της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε; Θα ήθελα το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Μάλιστα, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κυρία Φωτίου, επειδή αναφερθήκατε στον ευτελισμό των ελληνικών πανεπιστημίων, θα ήθελα να ξεκαθαρίσουμε δύο πράγματα πάρα πολύ σύντομα, έτσι ώστε να μη δημιουργούνται εντυπώσεις. Πάρα πολύ κακό πράγμα, επειδή μας παρακολουθούν πολλοί –ιδιαίτερα σε ζητήματα που αφορούν στη ζωή, την καθημερινότητα, των πανεπιστημιακών και των ίδιων των πανεπιστημίων– είναι να δημιουργούνται τέτοιες εντυπώσεις.

Όπως γνωρίζετε, οποιοδήποτε ανταγωνιστικό ή μη ανταγωνιστικό πρόγραμμα ελληνικού πανεπιστημίου περνάει μέσα από τον ειδικό λογαριασμό, κυρία Φωτίου, όχι μέσα από το δημόσιο λογιστικό. Κάποια στιγμή αυτά τα πράγματα πρέπει να τα ξεκαθαρίσουμε. Δεν είναι το δημόσιο λογιστικό, δεν είναι ο τακτικός προϋπολογισμός του πανεπιστημίου που έχει να κάνει με αυτά τα πράγματα. Όταν, λοιπόν, λέτε πως το δημόσιο πανεπιστήμιο θα χρειαστεί να φτιάχνει ιδιωτικό πανεπιστήμιο για να απορροφή κονδύλια, είναι εκτός πραγματικότητας. Να το πούμε, για να το κλείσουμε.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Από το ΕΣΠΑ θα παίρνει διά βίου. Ήμουν πολύ συγκεκριμένη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Από κει και πέρα, θα ήθελα επίσης να υποδείξω μία άλλου τύπου πραγματικότητα σε σχέση με τις συμβάσεις, οι οποίες λέτε ότι είναι συμβάσεις ορισμένου χρόνου –κι έτσι λέει και το νομοσχέδιο– και ότι αυτό θα είναι μια νέα μορφή δουλειάς με τους νέους συναδέλφους.

Ξέρετε ότι μέχρι σήμερα τέτοιες μορφές υπήρχαν μέσω ειδικών λογαριασμών για τους λέκτορες, οι οποίοι είχαν εκλεγεί και δεν είχαν διοριστεί. Ξέρετε ότι τα μεγάλα ιδρύματα το έκαναν και δεν υπήρχε καμμία αναγνώριση, καμμία θεσμική κατοχύρωση γι' αυτό το πράγμα. Ενώ κάποιος είχε εκλεγεί λέκτορας, δεν είχε διοριστεί ακόμα και είχε μια σχέση εργασίας με το πανεπιστήμιό του για να μπορεί να διδάξει. Εκείνο που κάνουμε είναι αυτό να το θεσμοποιήσουμε και να το αναγνωρίσουμε. Τίποτα λιγότερο, τίποτα περισσότερο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Τζαμτζής για οκτώ λεπτά.

ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα την προλαλήσασα συνάδελφο, η οποία είναι και καθηγήτρια –απ' όσο ξέρω– στο πανεπιστήμιο, να μιλάει για ευτελισμό του πανεπιστημίου. Περνούμε μια περίοδο κατά την οποία, εκτός από την οικονομική κρίση, περνάμε και μία κρίση αξιών και αρχών και το εκπαιδευτικό προσωπικό της χώρας δεν είναι, δυστυχώς, άμοιρο ευθυνών και αυτό δεν έχει καμμία σχέση ούτε με χρηματοδοτήσεις ούτε με χρηματοδοτήσεις προγραμμαμάτων.

Κύριε Πρόεδρε, θα σταθώ πολύ σύντομα σε κάποια σημεία του νομοσχεδίου, το οποίο είναι όντως στη σωστή κατεύθυνση και η ηγεσία του Υπουργείου έχει πάρει τολμηρές αποφάσεις.

Θα σταθώ, πρώτα απ' όλα, στο άρθρο 34 παράγραφος 19, που αφορά στις μετεγγραφές των φοιτητών. Το σημαντικό είναι ότι αλλάζει ο νόμος της Υπουργού Διαμαντοπούλου και επιτρέπονται πλέον μετεγγραφές. Θεωρώ ότι ήταν κεραυνός εν αιθρία όταν, πριν από λίγο χρονικό διάστημα, το 2011, μέσα στην κρίση, νομοθετήθηκε να μη γίνονται μετεγγραφές, να μην έχει δηλαδή το δικαίωμα να μετακινηθεί φοιτητής, τη στιγμή που θα αντιμε-

τωπίζει οξυτάτα προβλήματα, είτε προβλήματα υγείας, αναπηρίας κ.λπ. είτε τεράστια οικονομικά προβλήματα.

Όταν σας συναντήσαμε, κύριε Υπουργέ, ζητήσαμε να συμπεριλαμβάνονται περισσότερες περιπτώσεις. Οι διατάξεις του συγκεκριμένου άρθρου είναι αρκετά σφιχτές. Όμως δεν αναιρείται το πολύ σημαντικό γεγονός, το οποίο πιστώνεται σε εσάς, ότι σε μία πολύ δύσκολη οικονομικά περίοδο φέρνεται ξανά το δικαίωμα της μετεγγραφής, ένα πραγματικά ουσιαστικό κοινωνικό ισοδύναμο για τους πολίτες που σπουδάζουν τα παιδιά τους.

Θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις. Πιστεύω, πρώτον, ότι πρέπει να συμπεριληφθούν οι εισαχθέντες το 2011, διότι οι εισαχθέντες το 2010 είχαν το δικαίωμα και οι εισαχθέντες το 2012 το αποκτούν. Δεν πρέπει, λοιπόν, να εξαιρεθούν οι εισαχθέντες το 2011.

Δεύτερο θέμα. Πιστεύω ότι το εισόδημα πρέπει να αυξηθεί στις 10.000 ευρώ ανά μέλος της οικογένειας. Όμως, πρέπει να υπάρξει κάποια μοριοδότηση, διότι το οικονομικό δεν μπορεί να είναι το μόνο ή το πρώτο κριτήριο.

Υπάρχει το θέμα των αδελφών που σπουδάζουν σε διαφορετικές πόλεις. Κάποιοι γονείς, δηλαδή, μπορεί να έχει δύο παιδιά, να μην είναι τρίτεκνος, να μην είναι πολύτεκνος, αλλά να έχει οικονομικό πρόβλημα. Σκεφθείτε να έχει κάποιος δύο παιδιά που σπουδάζουν σε δύο διαφορετικές πόλεις, να έχει και ένα ακόμη δικό του σπίτι, να υπάρχουν δηλαδή τρία σπίτια που πρέπει να καλυφθούν οικονομικά. Πρέπει, λοιπόν, και το θέμα αυτό να ρυθμιστεί με μοριοδότηση.

Θα σταθώ πολύ σύντομα στις τροπολογίες που έχουν κατατεθεί.

Κύριε Υπουργέ, κατέθεσα μία τροπολογία με γενικό αριθμό 73 και ειδικό 28 -έχει και άλλον αριθμό, γιατί κατατέθηκε δύο φορές- για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα δικαιολόγησης των απουσιών. Αυτή η τροπολογία θα λύσει και θα καλύψει ταυτόχρονα -πέρα από το γεγονός ότι θα λύσει ουσιαστικά προβλήματα, διότι με άλλο τρόπο ο νομοθέτης δικαιολογεί απουσίες στα ΓΕΛ, στα γενικά λύκεια και με άλλο τρόπο στα επαγγελματικά- τη δίωξη σαράντα ενός καθηγητών, οι οποίοι δικαιολόγησαν ως σύλλογος διδασκόντων και όχι κατά μόνος κάποιος αυθαίρετα κάποιες απουσίες και μετά από μήνυση σήμερα διώκονται και κινδυνεύουν να χάσουν τη δουλειά τους. Επιπλέον, υπάρχει και ένας διευθυντής εκπαίδευσης, ο οποίος χωρίς να έχει καμμία συμμετοχή πουθενά έχει ήδη βγει σε αργία.

Πράγματι, υπάρχει μία εγκύκλιος του Υπουργείου Παιδείας, η Γ2/ 6032/1986. Εξακολουθεί να ισχύει ή μένει έτσι; Εκεί λέγεται ότι ο σύλλογος διδασκόντων έχει το δικαίωμα να ρυθμίζει κάποια θέματα. Εδώ μπαίνει μια σειρά ερωτημάτων. Αν πάμε στο τέλος της χρονιάς, επειδή υπάρχει το δεκάημερο που απαιτεί ο νόμος, τότε θα δικαιολογηθούν οι απουσίες; Υπάρχει περίπτωση να γίνονται αποδεκτές και μετά το τέλος της σχολικής χρονιάς; Καταλαβαίνετε -και δεν θέλω να πω πολλά- ότι υπάρχει μία σειρά θεμάτων.

Ο σύλλογος διδασκόντων του σχολείου πρέπει να μπορεί να αποφασίζει για τα θέματα αυτά και, βεβαίως, να κάνει δεκτά ή να απορρίπτει εκπρόθεσμα δικαιολογητικά, ιατρικές βεβαιώσεις, επίσης, βεβαιώσεις κηδεμόνων που προσκομίστηκαν μετά από δέκα εργάσιμες ημέρες από την επιστροφή του μαθητή στο σχολείο, εξετάζοντας κάθε περίπτωση αναλυτικά και χωριστά και έχοντας τη δυνατότητα να συγχωρήσει την εκπρόθεσμη υποβολή τους με αιτιολογημένη απόφαση.

Αυτό το οποίο, λοιπόν, προτείνω με τη συγκεκριμένη διάταξη -και θέλω να ευχαριστήσω από Βήματος και τον κ. Κουράκη, τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος στήριξε δημόσια αυτήν την τροπολογία, αλλά και άλλους συναδέλφους που έχουν μιλήσει- είναι ότι θα πρέπει να υπάρξει ρύθμιση που να λέει ότι η ρύθμιση που ισχύει για τα ΕΠΑΛ, τα επαγγελματικά λύκεια, με το π.δ. 50/2008 πρέπει να ισχύει και για τα ΓΕΛ, καθόσον πρόκειται για ισότιμα λύκεια.

Σύμφωνα με το π.δ. 104/1979, ο σύλλογος καθηγητών, εκτός των μαθημάτων της Φυσικής Αγωγής και της Μουσικής, πρέπει να δύναται να δικαιολογεί και για τα υπόλοιπα μαθήματα απουσίες μαθητών για λόγους υγείας με ιατρική βεβαίωση ή χωρίς ιατρική βεβαίωση, αν η πάθηση είναι εμφανής και μη χρήζουσα

αποδείξεως.

Ένα ακόμη θέμα που θέλω να θίξω είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 109, που αφορά τους ιεροδιδασκάλους της μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης και την ενίσχυση της φοίτησης των μουσουλμανοπαίδων στα δημόσια σχολεία της Θράκης, την κατανομή των θέσεων στις μουφτείες και τα ειδικότερα προσόντα των ιεροδιδασκάλων, τη διαδικασία επιλογής τους και την πρόσληψή τους. Δεν θα επιχειρηματολογήσω. Ήδη η επιχειρηματολογία που κατέθεσε προηγουμένως ο συνάδελφος κ. Αναστασιάδης με κάλυψε απόλυτα. Είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Πρέπει να γίνει δεκτή. Αυτό έπρεπε να πράξει η Ελλάδα εδώ και χρόνια. Η κυρίαρχη ελληνική Βουλή πρέπει να πει το «ναι».

Θέλω ακόμη να σας ευχαριστήσω, γιατί ήδη μια τροπολογία, η οποία έχει γενικό αριθμό 170 και αφορά την πραγματοποίηση εξετάσεων εισαγωγής στις Σχολές Αστυφυλάκων και στη Σχολή Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας -βλέποντας τον πρώτο κύκλο που ήρθε στα χέρια μας απ' αυτές που θα γίνουν αποδεκτές από την πολιτική ηγεσία- έχει γίνει δεκτή.

Θα κλείσω, κάνοντας για άλλη μια φορά έκκληση να δούμε τα θέματα των μετεγγραφών, αλλά και το θέμα της εξομίσωσης των ΕΠΑΛ και των ΓΕΛ στο θέμα της δικαιολόγησης των απουσιών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Σήμερα έχει την τιμητική της η Λακωνία. Επισκέπτεται τη Βουλή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι, μετά το Γυμνάσιο Κροκεών, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και δυο εκπαιδευτικοί από το 2ο Γενικό Λύκειο Σπάρτης.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η κ. Δριτσέλη για οκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, είναι προφανές ότι όσον αφορά τον αθλητισμό το μόνο σχέδιο που υπάρχει αυτήν τη στιγμή στο Υπουργείο Παιδείας -όπως άλλωστε αυτό αποκρυσταλλώθηκε και στον προϋπολογισμό- είναι το σχέδιο διάλυσης του δημόσιου αγαθού του αθλητισμού μέσω της υποχρηματοδότησης και της οικονομικής απαξίωσης των δημοσίων αθλητικών δομών της χώρας.

Πέραν, λοιπόν, από την αποσπασματικότητα και τη μνημονιακή οπτική που χαρακτηρίζει το Υπουργείο Παιδείας, δεν μπορεί κανείς να μην αναφερθεί και στην εσφαλμένη λογική που επαναφέρει το άρθρο 38, που ο ίδιος ο Υφυπουργός είχε τροποποιήσει το 2008.

Διαβάζοντας, λοιπόν, κανείς τα Πρακτικά κατά τη συζήτηση του ν.3708/2008 διαπιστώνει ότι οι λόγοι που οδήγησαν από τις παχυλές αμοιβές και τη χωρίς φειδώ μοιρασιά παροχών σε αθλητές στην πλήρη σχεδόν εξαφάνισή τους αφορούσαν σημαντικές παθογένειες, απάτες, διαφθορά, δόλο, αλλοίωση του αθλητικού πνεύματος, παραβίαση του φιλαθλου κανόνα, αθέμιτο ανταγωνισμό, βιαιοπραγίες κατά παραγόντων, κατά διαιτητών, ντόπινγκ ακόμα και σε σχολικά πρωταθλήματα, ακόμα και σε άτομα με αναπηρία.

Αντί, λοιπόν, να γίνει μια συνολική παρέμβαση, προκειμένου να αποφευχθούν αυτές οι παθογένειες, να στηριχθεί το αθλητικό σωματείο και να εξακολουθήσει ο αθλητισμός να είναι δικαίωμα για όλους τους πολίτες, εσείς τι κάνετε; Επανατροποποιείτε ένα νόμο, το ν.2725/1999 που έχει γίνει «κόσκινο» από τροπολογίες. Αν δηλαδή έχουμε υπολογίσει καλά, αυτή πρέπει να είναι η εκατοστή τριακοστή πρώτη τροπολογία του πολύπαθου νόμου, κάτι που τον καθιστά εκ των πραγμάτων έωλο και ξεπερασμένο.

Με το άρθρο 38 επαναφέρεται μια λογική πριμοδοτήσεων για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, μια λογική, όμως, που επιβραβεύει τη νίκη και όχι τη συνολική αθλητική προσπάθεια. Κανένα κίνητρο από μόνο του σαφώς και δεν μπορεί να δώσει ώθηση στον αθλητισμό, αν προηγουμένως δεν είναι ενταγ-

μόνο σε ένα σχέδιο που θα προωθεί τη συνολική στήριξη και ανάπτυξη της μαζικής βάσης του.

Μια λογική η οποία, εκτός από την πρόσβαση σε μια σχολή, δεν δίνει κανένα άλλο κίνητρο για συνέχιση της υψηλής αθλητικής προσπάθειας, προφανώς δεν ενισχύει την ενασχόληση με τον αθλητισμό ούτε προάγει τις πανανθρώπινες αξίες που αυτός προσβέβει.

Απουσιάζει επίσης κραυγαλέα κάθε είδους πρόβλεψη για τη μελλοντική εξέλιξη των αθλητών, ιδιαίτερα των ερασιτεχνικών αθλημάτων, μόλις εκείνοι ολοκληρώσουν την αθλητική τους καριέρα. Αθλητές που αφιέρωσαν τη νεότητά τους στην υγιή αθλητική δραστηριότητα, τίθενται χωρίς καμμία μέριμνα στο κοινωνικό και επαγγελματικό περιθώριο.

Εμείς, λοιπόν, λέμε «όχι» στο κυνήγι της νίκης, «ναι» στην αθλητική προσπάθεια. Παράδειγμα προς μίμηση είναι ο Περικλής Ιακωβάκης που είχε μεγάλες νίκες, αλλά όλοι τον μνημονεύουμε κυρίως για την αθλητική του συνέπεια και την πολύχρονη προσπάθειά του σε υψηλό γνωστικό επίπεδο.

Η δική μας πρόταση, λοιπόν, εστιάζει στη δημιουργία ενός συστήματος πόντων, όπου μεγάλες και μικρότερες διακρίσεις θα απορροφούνται ανάλογα και θα δίνουν την πρόσβαση σε μια σειρά από προνόμια με κύριο κριτήριο, όμως, τη σταθερή αθλητική συμμετοχή και όχι τη νίκη. Επίσης ζητούμενο για μας είναι ο αθλητής υψηλού επιπέδου και ιδιαίτερα ο μη επαγγελματίας να μην καταλήγει με το τέλος της καριέρας του άνεργος και ανασφάλιστος.

Προκρίνουμε, λοιπόν, ένα σύστημα επιβράβευσης, το οποίο, εκτός από το ζήτημα της εισαγωγής στα ΑΕΙ, θα ρυθμίζει εξίσου και την επαγγελματική αποκατάσταση των αθλητών. Από τη μέριμνά μας δεν θαφεύγουν επίσης και οι προπονητές των διακριθέντων αθλητών.

Επειδή ο αθλητισμός αποτελεί κοινωνικό αγαθό, η ανάπτυξη του αθλητισμού στην εκπαίδευση, η ανάπτυξη του αθλητισμού σε τοπικό επίπεδο και για όλους, δηλαδή του ερασιτεχνικού, αγωνιστικού και σωματειακού αθλητισμού είναι για μας εκ των ων ουκ άνευ.

Στο πλαίσιο αυτής της αντίληψης εντάσσονται και οι τέσσερις τροπολογίες τις οποίες προτείνουμε. Η πρώτη αφορά σε ένα μείζον για το ΣΥΡΙΖΑ ζήτημα, αυτό της αναβάθμισης της Φυσικής Αγωγής στην εκπαίδευση. Καθώς το Υπουργείο έχει φτάσει στο σημείο να απαξιώνει το σχολικό και το νεανικό αθλητισμό, εμείς προτείνουμε η κινητοποίηση της νεολαίας για άθληση να ξεκινήσει από το χώρο της εκπαίδευσης και όχι μόνο μέσω κινήτρων που περιορίζονται στην επιβράβευση των νικών.

Συγκεκριμένα, προτείνουμε την αναβάθμιση της Φυσικής Αγωγής στο σχολικό πρόγραμμα, τη δημιουργία σοβαρών αθλητικών υποδομών στα νεοανεγειρόμενα σχολεία και τη δωρεάν χρήση των δημοτικών αθλητικών υποδομών για τις ανάγκες της εκπαίδευσης.

Η δεύτερη τροπολογία που καταθέσαμε αφορά μια πάγια θέση μας για το ποδόσφαιρο. Προτείνουμε, λοιπόν, η κάθε ομάδα να έχει τη δυνατότητα να επιλέγει τη μορφή του νομικού προσώπου που θα έχει σε περίπτωση που αυτή συμμετέχει στις μεγάλες κατηγορίες. Ζητάμε, λοιπόν, να μην είναι υποχρεωμένη κάθε ομάδα των πρώτων πρώτων κατηγοριών να μετατρέπεται σε ανώνυμη εταιρεία. Προτείνουμε κάθε σωματείο να διαλέγει αν θέλει να παραμείνει ερασιτεχνικό ή ακόμα και να μπορεί να συστήνεται ως εταιρεία λαϊκής βάσης, πράγμα που συμβαίνει σε πολλές ομάδες του εξωτερικού.

Η τρίτη τροπολογία μας αφορά στην αποκατάσταση μιας σειράς στρεβλών πρακτικών του παρελθόντος στις εκλογικές διαδικασίες των εθνικών αθλητικών ομοσπονδιών και θα ήθελα πάρα πολύ να δώσετε προσοχή σε αυτό. Εδώ και δεκαετίες στις περισσότερες εθνικές αθλητικές ομοσπονδίες έχουν θεσπιστεί αντιδημοκρατικά εκλογικά συστήματα, με αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός απαράδεκτου πελατειακού συστήματος, που εξυπηρετεί ομάδες συμφερόντων, αποκλείοντας ικανούς ανθρώπους του αθλητισμού από τα κέντρα λήψης αποφάσεων και ελέγχου.

Για την αποτροπή τέτοιων καταστάσεων προτείνουμε την καθιέρωση της απλής αναλογικής ως πάγιο εκλογικό σύστημα σε όλους τους αθλητικούς φορείς και ιδιαίτερα στις εθνικές αθλη-

τικές ομοσπονδίες.

Τέλος, η τελευταία τροπολογία αφορά τη μισθοδοσία του υπηρεπόμενου προσωπικού των αθλητικών ομοσπονδιών. Συγκεκριμένα, προτείνεται η μισθοδοσία να καταβάλλεται απευθείας από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, καθώς σε αρκετές περιπτώσεις με το σημερινό σύστημα εκτέλεσης της μισθοδοσίας από τις διοικήσεις των ομοσπονδιών παρατηρείται μεγάλη καθυστέρηση στην απόδοση των δεδουλευμένων στους εργαζομένους.

Κλείνοντας, αναφορικά με τις τροπολογίες που έχετε καταθέσει, κύριε Υπουργέ, και αφορούν τον αθλητισμό, ομολογουμένως αναγνωρίζουμε κάποια θετικά σημεία με κάποια ενδεχομένως κενά, όπως για παράδειγμα στην παράγραφο 17.α), όπου μπορεί να μετατραπεί η Γ' σε ερασιτεχνικό σωματείο ή να συγχωνευθεί με τη Δ'. Ωστόσο, δεν μεριμνά καθόλου η συγκεκριμένη τροπολογία για τους εργαζόμενους ποδοσφαιριστές που έχουν επαγγελματικά συμβόλαια τα οποία, με τη μετατροπή της ΠΑΕ σε ερασιτεχνικό σωματείο, λήγουν αυτόματα, χωρίς καμμία διασφάλιση. Άρα υπάρχει κίνδυνος να χάσουν τα λεφτά τους ή να δίνουν πολλά λεφτά στα δικαστήρια, προκειμένου να πάρουν τα χρήματά τους.

Ωστόσο, σε αυτό το συνονθύλευμα τροπολογιών επί παντός επιστητού που έχετε φέρει, προφανώς καταλαβαίνετε ότι κάποια πράγματα δεν μπορούμε να τα ψηφίσουμε, διότι είμαστε ριζικά αντίθετοι σε αυτά. Μέσα σε αυτά είναι και αυτές οι τροπολογίες που αφορούν τον αθλητισμό, οπότε και θα καταψηφίσουμε τη συγκεκριμένη τροπολογία και το συγκεκριμένο άρθρο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Η κ. Φεβρωνία Πατριανάκου έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω την ομιλία μου, θα ήθελα να πω ότι, ως Έλληνα Βουλευτή, αισθάνθηκα αυτό το διήμερο της συζήτησης να προσβάλλομαι από ζητήματα που ετέθησαν, διότι προέρχονται από μία οικογένεια, τουλάχιστον από το γένος της μητέρας μου, που ξεριζώθηκε από τη Μικρά Ασία και ήρθαν μισοί στην Ελλάδα και ενώ εκεί εδιώχθησαν, σφαγιάστηκαν και εξορίστηκαν, επειδή ήταν Έλληνες, στην Ελλάδα κάποιοι «ελληναράδες» τούς αποκαλούσαν Τούρκους.

Επειδή, λοιπόν, να δέχομαι στο ελληνικό Κοινοβούλιο Έλληνα Βουλευτή, μουσουλμάνος στο θρήσκευμα, να αποκαλείται Τούρκος, διότι αυτό σημαίνει ότι η ελληνική μειονότητα, μουσουλμανική στο θρήσκευμα, εξωθείται και εκβιάζεται συναισθηματικά, θα ήθελα να πω ότι όλοι μαζί από κοινού αποκηρύσσουμε μετά βδελυγμίας τέτοιου είδους αναφορές. Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι μπορεί το τουρκικό προξενείο να προκαλεί με δηλώσεις του όσον αφορά την τροπολογία που κατέθεσαν συνάδελφοι σχετικά με τους ιεροδιδασκάλους της μουσουλμανικής μειονότητας και καλώ τον Υπουργό να κάνει αποδεκτή αυτήν την τροπολογία.

Το παρόν νομοσχέδιο αφορά τη σύσταση δύο εξαιρετικά σπουδαίων οργανισμών, σε μια περίοδο όπου η ύφεση έχει προκαλέσει τρομερή ανεργία και, μάλιστα, ανεργία κυρίως στις νέες ηλικίες. Τακτοποιεί ζητήματα του Ιδρύματος Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης, καθώς επίσης και τη πιστοποίηση και λειτουργίας του Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού, του ΕΟΠΠΕΠ.

Επειδή, κύριε Υπουργέ, γνωρίζω την ευαισθησία σας και επειδή πιστεύω ότι μέσα απ' αυτούς τους οργανισμούς μπορεί να προωθηθεί η διά βίου μάθηση και η πιστοποίηση προσόντων και επιπλέον να διευθετηθούν μία σειρά ζητήματα με βάση τα ευρωπαϊκά πρότυπα σ' αυτά τα θέματα, χρειάζονται ικανές και άξιες διοικήσεις προκειμένου να αποδώσουν στο έργο τους.

Ενώ στο Ιδρυμα Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης προβλέπεται τουλάχιστον ο διευθύνων σύμβουλος να έχει πτυχίο ΑΕΙ, θα ήθελα να μου πείτε για ποιο λόγο δεν προβλέπεται το ίδιο και για τον ΕΟΠΠΕΠ, διότι εκτιμώ ότι αποτελούν αναγκαία προϋπόθεση τα υψηλά προσόντα και η αξιολόγηση, προκειμένου οι καλύτεροι να δώσουν το στοίχημα με το αύριο που δίνει η Ελλάδα σήμερα.

Επίσης στο παρόν νομοσχέδιο προβλέπεται η τακτοποίηση του προσωπικού σε σχέση μ' αυτό το εργασιακό καθεστώς που

θα προκύψει μετά τις συγχωνεύσεις τμημάτων, δηλαδή μετά τη λειτουργία του σχεδίου «Αθηνά». Γι' αυτόν το λόγο, μου δίνεται η ευκαιρία να κάνω μία τοποθέτηση η οποία αφορά το σχέδιο «Αθηνά», που θα ανακοινωθεί εντός των επομένων ωρών ή ημερών. Έχουμε κατ' επανάληψη και κατ' ιδίαν συζητήσεις, είτε κατά μόναν είτε με τους θεσμικούς φορείς, ότι αποκτά ιδιαίτερη αξία και σημασία η ένταξη των πανεπιστημίων μέσα στη συνολική περιφερειακή ανάπτυξη, η οποία μπορεί να δίνει αναπτυξιακή πνοή σε έναν τόπο μέσα από την έρευνα, την τεχνολογία, τα ερευνητικά προγράμματα.

Βεβαίως, θεωρώ δεδομένο –και δεν το συζητάμε καν– ότι η πληροφόρηση που έχουμε για μεταφορά, συγχώνευση ή κατάργηση οποιουδήποτε τμήματος, είτε πανεπιστημιακής σχολής είτε ΤΕΙ στη Λακωνία, τίθεται εν αμφιβόλω. Μας έχετε διαβεβαιώσει ότι κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει.

Ταυτόχρονα, όμως, θα ήθελα να ξέρετε ότι εμείς, γνωρίζοντας ότι έχουμε μία μοναδική ιστορικότητα στην περιοχή η οποία αναγνωρίζεται διεθνώς –και μάλιστα υπάρχουν και αντίστοιχες έδρες Σπαρτιατικών Σπουδών στα μεγαλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου– και με δεδομένο ότι σήμερα υπάρχουν σύγχρονοι εθνικοί ευεργέτες που έδωσαν 3,5 εκατομμύρια ευρώ για να γίνουν κτήρια στις ανώτατες σχολές, όταν υπάρχει η ομοθυμία των θεσμικών παραγόντων, όταν υπάρχει η βούληση του λακωνικού λαού, όταν η Λακωνία αυτήν τη στιγμή είναι μοναδικός τόπος αρχαιολογικών ανασκαφών, μοναδικός τόπος για την ανάδειξη βυζαντινών μνημείων, όταν η Λακωνία είναι ένας τόπος όπου η αγροτική παραγωγή και ανάπτυξη είναι πρώτη σε βιολογικές καλλιέργειες, μην έχοντας ακόμα τις δυνατότητες και τις δεξιότητες που θα έπρεπε η πολιτεία να της έχει δώσει, είναι προφανές ότι επιθυμούμε όχι μόνο εδραίωση του υπάρχοντος πανεπιστημιακού campus, αλλά ανάδειξη και περισσότερων σχολών. Οι σχολές αυτές θα αναδεικνύουν την ιστορικότητα, την τουριστικότητα και την αγροτική ανάπτυξη ενός νομού που μπορεί να τα στηρίξει και τα τρία.

Επειδή μιλούμε για το διδακτικό προσωπικό, θα ήθελα να ενώσω τη φωνή μου με άλλων συναδέλφων, που ζητούν να αποσαφηνιστεί ότι το υφιστάμενο ειδικό, εργαστηριακό, διδακτικό προσωπικό είναι άνθρωποι με προσόντα, έχουν περάσει μέσα από προκηρύξεις, έχουν κριθεί, έχουν αξιολογηθεί, έχουν διδακτορικά και δεν τίθεται εν αμφιβόλω ότι αυτοδικαίως θα καταλάβουν τις θέσεις ΕΕΠ και ΕΕΔΙΠ που ήδη προβλέπονται μέσα στο παρόν νομοσχέδιο.

Όσον αφορά τις μετεγγραφές, οφείλω δημόσια να σας συγχαρώ, διότι σε μία ώρα που η πολιτική βάλλεται, επειδή έχει αποκοπεί ο ομφάλιος λώρος της από την κοινωνία, πιάνουμε ξανά το νήμα της κοινωνικής ευαισθησίας και ειδικά όταν αφορά το δικαίωμα στη μόρφωση. Υπήρξαν παιδιά το 2011 –ακόμα και παιδιά που μπηγαν τώρα, το 2012– των οποίων οι γονείς δεν μπορούσαν να υποστηρίξουν οικονομικά τις σπουδές τους, διότι είχαν ένα, δύο, τρία παιδιά ή προέρχονταν από πολύτεκνες οικογένειες ή ήταν από οικογένειες που είχαν ανάπηρα μέλη ή τα ίδια είχαν υψηλό βαθμό αναπηρίας. Το αποτέλεσμα ήταν να μην μπορούν καν να εγγραφούν στις σχολές τους. Με το δικαίωμα που δίνετε της μετεγγραφής ανακουφίζετε και αναγνωρίζετε το δικαίωμα στη μάθηση σε χιλιάδες παιδιά. Υπερβαίνουν τις δέκα χιλιάδες τα παιδιά τα οποία τακτοποιείτε.

Επιπλέον, κάνατε πριν από λίγο δεκτή μία τροπολογία η οποία είναι προς τιμήν σας, που διευθετεί το θέμα της μετεγγραφής φοιτητών της οικογένειας που επλήγη χάνοντας μέλη της σε πυρκαγιά λόγω θέρμανσης σε ένα νομό της Βόρειας Ελλάδας, όπως επίσης δίνετε στο παιδί του φαρμακοποιού ο οποίος σκοτώθηκε μέσα στο φαρμακείο τη δυνατότητα να σπουδάσει στο αντίστοιχο αντικείμενο. Αυτά αποτελούν πράξεις ευαισθησίας που η πολιτική πρέπει να δείχνει στους πολίτες.

Επίσης θέλω να ευχαριστήσω, διότι αποδεχτήκατε δύο τροπολογίες που είχαμε καταθέσει με άλλους συναδέλφους. Η μία αφορά την απρόσκοπτη συνέχιση του σχολικού αθλητισμού, όπου έχουν μειωθεί οι αντίστοιχοι κωδικοί κατά 72% σε δαπάνες και δεύτερον, το ότι αποδεχτήκατε οι φετινοί υποψήφιοι για τις Αστυνομικές και τις Πυροσβεστικές Σχολές να δώσουν κανονικά εξετάσεις. Διότι τα παιδιά είχαν ήδη αρχίσει να προετοιμάζονται.

Έτσι, θα συνεχίσουν απρόσκοπτα αυτήν την προετοιμασία τους και θα δοθεί μία διέξοδος κυρίως σε παιδιά που επιλέγουν αυτές τις σχολές και προέρχονται από ασθενή κοινωνικά στρώματα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κι εμείς ευχαριστούμε και ιδιαίτερα για τις αναφορές σας για τη Λακωνία.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Σκρέκας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες και σήμερα συζητάμε ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει κατατεθεί από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού. Όταν ακούω τον τίτλο του Υπουργείου, μου δημιουργούνται κάποια εύλογα ερωτήματα, τα οποία πιστεύω ότι όλοι πρέπει να τα απαντήσουμε, πριν δώσουμε λύσεις στα προβλήματα τα οποία βλέπουμε ότι υπάρχουν στην παιδεία και στην εκπαίδευση σήμερα στη χώρα μας.

Πρόκειται για κάποια ερωτήματα, όπως για παράδειγμα, το αν είμαστε ικανοποιημένοι από την παιδεία την οποία δέχονται τα παιδιά μας σήμερα, αν είμαστε ικανοποιημένοι από την παρεχόμενη εκπαίδευση και τη μόρφωση στα σχολεία. Πώς ήταν η κατάσταση στα σχολεία πριν από την κρίση, τότε που χρήματα υπήρχαν, τότε που χτίζαμε σχολεία, τότε που αλλάζαμε βιβλία και τυπώναμε καινούργια βιβλία; Ήταν καλύτερη τότε; Ήταν καλύτερο το επίπεδο και η ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης, σε σχέση με αυτό το οποίο βιώνουμε σήμερα μέσα στην κρίση; Τι αποτέλεσμα, για παράδειγμα, είχαν οι συνενώσεις και οι συγχωνεύσεις των σχολείων;

Μήπως, τελικά, η εκπαίδευση και η μόρφωση η οποία παρείχεται σε διθέσια ή τριθέσια δημοτικά δεν ήταν η κατάλληλη και σήμερα που έχουμε εξαθέσια δημοτικά το πρόγραμμα σπουδών σ' αυτά τα σχολεία και το επίπεδο της γνώσης είναι καλύτερο και έτσι η κάθε τάξη παίρνει τη γνώση της κάθε τάξης και δεν συμβαίνει μεγαλύτερα και μικρότερα παιδιά να δέχονται την ίδια διδασκαλία; Βέβαια εδώ δημιουργούνται πολλά προβλήματα. Ένα παράδειγμα είναι το πρόβλημα της χιλιομετρικής απόστασης, ιδίως σε απομακρυσμένα χωριά, όπου δυσκολεύεται η πρόσβαση των μαθητών στα πιο συμπληρωμένα, πιο ολοκληρωμένα, αλλά μακρινά σχολεία. Κι εκεί πρέπει να δώσουμε κάποιες λύσεις, όταν χρειάζεται.

Τα πανεπιστήμια μας είναι αυτά που θα έπρεπε να έχουμε; Σ' αυτήν τη Βουλή έχουμε πολλούς καθηγητές πανεπιστημίων. Είναι ικανοποιημένοι από τα πανεπιστημιακά ιδρύματα τα οποία λειτουργούν στη χώρα μας; Χθες το βράδυ έκανα μία έρευνα στο διαδίκτυο, για να δω πού βρίσκονται από πλευράς παγκόσμιας κατάταξης τα πανεπιστημιακά μας ιδρύματα. Απογοητεύτηκε. Το Μετσόβιο είναι κάτω από τη θέση εξακόσια σε παγκόσμια κατάταξη, σε πολλούς οργανισμούς αξιολόγησης.

Αυτό είναι το ζητούμενο για τη χώρα μας σήμερα; Φταίει τα χρήματα που δεν δίνει ο κρατικός προϋπολογισμός; Φταίει το ότι τα χρήματα των φορολογουμένων δεν είναι αρκετά και γι' αυτόν το λόγο η ποιότητα των πανεπιστημίων έχει φτάσει σε αυτό το σημείο; Ή είναι και άλλοι παράγοντες οι οποίοι πρέπει να αλλάξουν πια; Ο κόσμος αυτό ζητάει. Ζητάει να αλλάξουμε ένα κράτος που δεν δούλευε σωστά. Ζητάει να αλλάξουμε δομές οι οποίες είναι απαρχαιωμένες και πεπαλαιωμένες.

Εμείς πρέπει με καθαρό μυαλό να δούμε τι πρέπει να κάνουμε. Ούτε πρέπει τελικά η κάθε κυβέρνηση να άγεται και να καθοδηγείται από απόψεις ή από τη βούληση μεμονωμένων κοινωνικών ομάδων, οι οποίες στο τέλος έρχονται και αναγνωρίζουν αυτό το οποίο πρέπει να γίνει.

Ποια είναι η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών στα σχολεία; Το επίπεδο της μόρφωσης που παρέχεται και στα δημοτικά και στα γυμνάσια και στα λύκεια και στα πανεπιστήμια είναι λόγω της πατριωτικής διάθεσης των διδασκόντων, λόγω του φιλότιμου που έχουν οι άνθρωποι αυτοί; Ή υπάρχει και ένα αξιόπιστο σύστημα αξιολόγησης, με το οποίο διασφαλίζεται μία σταθερή ποιότητα παρεχόμενης μόρφωσης;

Ανέφερε χθες ο συνάδελφος Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μαντάς ότι η Κυβέρνηση μετατοπίζει την παιδεία ως δημόσιο θεσμό σε εμπόρευμα. Και ρωτώ: Η δωρεάν παιδεία που σήμερα υποτί-

θεται ότι έχουμε είναι πραγματικά δωρεάν; Η παιδεία στο λύκειο είναι δωρεάν; Ή χρειάζεται τελικά ο γονέας να ξοδεύει ένα μηνιαίο μισθό, αν θέλει το παιδί του να περάσει σε ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα στην Ελλάδα, από αυτά από τα οποία και εγώ αποφοίτησα και που βρίσκονται στη θέση εξακόσια ή επτακόσια της παγκόσμιας κατάταξης; Είναι δωρεάν η παιδεία στο πανεπιστήμιο;

Ανέφερε κάποιος συνάδελφος ότι είναι ένα νομοσχέδιο-σκούπα. Ρωτώ: Τι πρέπει να κάνουμε; Να συνεχίσουμε να συζητάμε για μήνες και για χρόνια για αποφάσεις που έπρεπε να έχουμε πάρει δεκαετίες πριν; Ή πρέπει σήμερα να κάσουμε και να δούμε τι θα αποφασίσουμε και να αρχίσουμε να το υλοποιούμε χθες;

Με το νομοσχέδιο αυτό προκύπτουν δύο φορείς από συγχώνευση πολλών περισσότερων, που είχαν κοινές αρμοδιότητες ή αλληλοκαλυπτόμενες ή συναφείς. Με αυτόν τον τρόπο αναπτύσσεται και ευελιξία και ταχύτητα στη λήψη των αποφάσεων. Τελικά είναι το ζητούμενο για όλο το δημόσιο τομέα, που το οργανόγραμμα του ξεκινάει από την ανατολή και φθάνει στη δύση. Πρέπει αυτό άμεσα να το αλλάξουμε. Πρέπει να οργανώσουμε νέες δομές. Πρέπει να αναδιοργανώσουμε τον κρατικό τομέα.

Το νομοσχέδιο προτείνει καλύτερη διαχείριση της αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας που περιλαμβάνεται σε αυτά τα ιδρύματα και σε αυτούς τους φορείς. Είναι μία κρατική περιουσία που ερμάνει, που δεν αξιοποιείται, που βανδαλίζεται ή που γίνεται βόρα σε επιτηδευούς.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα των μετεγγραφών και να επιβραβεύσω τα γρήγορα αντανάκλαστικά του Υπουργείου σας και εσάς και των συναδέλφων σας. Ακούσατε την ανάγκη της κοινωνίας, ακούσατε την ανάγκη του λαού και φέρατε μία ρύθμιση, η οποία επιτρέπει σε παιδιά που πιθανώς να μην μπορούσαν να σπουδάσουν -λόγω της δεινής οικονομικής κατάστασης στην οποία έχουν περιέλθει οι οικογένειές τους- να σπουδάσουν.

Να πω δύο πράγματα. Έχετε θέσει ως ανώτατο οικονομικό κατά κεφαλήν όριο τα έξι χιλιάδες ευρώ, ώστε να μπορεί κάποιος να μπει στη ρύθμιση για μετεγγραφή. Ρωτώ: Το θέμα της φοροδιαφυγής στην Ελλάδα το γνωρίζετε;

Με αυτόν τον τρόπο επιβραβεύετε για άλλη μία φορά αυτούς που φοροδιαφεύγουν. Γιατί αυτός που φοροδιαφεύγει δηλώνει πολύ χαμηλό εισόδημα. Θα δούμε πάλι περιπτώσεις ανθρώπων να ευεργετούνται από τις ρυθμίσεις που έχετε κάνει χωρίς να πρέπει.

Γι' αυτόν το λόγο σας καλώ, από τη στιγμή που ούτως ή άλλως υπάρχει ένα ανώτατο όριο κάλυψης των θέσεων προς μετεγγραφή, να βγάλετε ή να αυξήσετε αυτό το οικονομικό όριο γιατί πολλές φορές το όριο αυτό είναι άδικο και τιμωρεί αυτόν που δηλώνει τα εισοδήματά του.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 38, είναι πολύ σημαντικό ότι αναγνωρίζεται ότι οι άνθρωποι και οι μαθητές οι οποίοι σπαταλούν ή επενδύουν το σύνολο του χρόνου τους και πολύ παραπάνω και ίσως και του ελεύθερου χρόνου που θα είχαν αλλά και του χρόνου για να σπουδάσουν, πρέπει να επιβραβευθούν. Ιδίως πρέπει να επιβραβεύσουμε κάτι το οποίο είναι πέρα από κάθε φαντασία, αυτούς που θα είναι στους οκτώ καλύτερους του κόσμου ή στους έξι καλύτερους της Ευρώπης.

Άρα θα έλεγα να δεχθείτε την τροπολογία που έχει κατατεθεί, ώστε αυτοί οι άνθρωποι που έχουν ξοδέψει χρόνο να έχουν το κίνητρο αλλά και τη δυνατότητα να δεχθούν την ελληνική εκπαίδευση και παιδεία στα ελληνικά πανεπιστήμια, καθώς είναι άνθρωποι που θα έχουν τιμήσει με το παραπάνω και το έθνος και τη σημαία μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Στύλιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σχέση μου με την εκπαίδευση είναι άρρηκτη για δεκαετίες. Οι γονείς μου υπήρξαν εκπαιδευτικοί και εγώ ο ίδιος επέλεξα το δρόμο της εκπαίδευσης ως καθηγητής στα ΤΕΙ σήμερα, ως καθηγητής μέσης εκπαίδευσης στο παρελθόν. Συνε-

πώς το ενδιαφέρον μου για την εκπαίδευση είναι και αληθινό και εξακολουθεί να παραμένει ζωηρό. Ένας επιπλέον λόγος, πιο σημαντικός από τους παραπάνω, ο οποίος ενισχύει το ενδιαφέρον μου, είναι ότι είμαι γονιός και νοιάζομαι για το μέλλον των παιδιών μου, νοιάζομαι για τη νέα γενιά, νοιάζομαι για το μέλλον της πατρίδας μου.

Με χαρά και ενδιαφέρον παρακολουθώ τις μεταρρυθμιστικές προσπάθειες του Υπουργού Παιδείας, μεταρρυθμίσεις οι οποίες κινούνται προς την κατεύθυνση δημιουργίας ενός ποιοτικού, σύγχρονου, καινοτόμου ευρωπαϊκού εκπαιδευτικού συστήματος, το οποίο θα μπορέσει να καταστεί κινητήριο μοχλός για τη μελλοντική ανάπτυξη της πατρίδας μας.

Κάθε αναπτυσσόμενη χώρα στη σημερινή παγκοσμιοποιημένη εποχή έχει στηριχθεί στο εκπαιδευτικό της σύστημα. Αυτή είναι μια αδιάψευστη πραγματικότητα, την οποία όλοι οφείλουμε να παραδεχθούμε σήμερα σ' αυτήν την Αίθουσα. Όλες οι πολιτικές παρατάξεις οφείλουμε να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, να βρούμε έναν κοινό τόπο, μακριά από μικροπολιτικές και μικροκομματικές σκοπιμότητες, για την παιδεία. Το απαιτεί η κρίσιμη χρονική συγκυρία στην οποία βρίσκεται η πατρίδα μας. Το απαιτεί η κοινή λογική. Η κοινή λογική απαιτεί σήμερα ένα εκπαιδευτικό σύστημα που να παρέχει ίσες ευκαιρίες για όλους τους νέους και όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, είτε αυτή αφορά την πρωτοβάθμια εκπαίδευση είτε αφορά τη δευτεροβάθμια είτε την τριτοβάθμια.

Έχουν ίσες ευκαιρίες πρόσβασης στη γνώση οι μαθητές του δημόσιου σχολείου σε σχέση με αυτές που έχουν οι μαθητές των ιδιωτικών σχολείων; Έχουν ίσες ευκαιρίες οι μαθητές των ορεινών και απομακρυσμένων περιοχών της χώρας μας με τους άλλους μαθητές που βρίσκονται στα μεγάλα αστικά κέντρα; Η δική μου γνώμη είναι πως δεν έχουν. Γι' αυτό χρειάζονται συνεχώς βελτιώσεις, χρειάζεται συνεχώς προσπάθεια και παρεμβάσεις από την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ούτως ώστε με κατάλληλα εκπαιδευτικά προγράμματα να εξομαλύνουμε αυτές τις αντιθέσεις και να δίνουμε στα παιδιά αυτά, που βρέθηκαν να ζουν στην περιφέρεια, στους ορεινούς όγκους, στις νησιωτικές περιοχές, τις ίδιες δυνατότητες με αυτούς που ζουν στο κέντρο, τις ίδιες δυνατότητες με τα παιδιά των οποίων οι γονείς έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν για να παρακολουθήσουν ένα ιδιωτικό σχολείο.

Η κοινή λογική απαιτεί τη σύνδεση του εκπαιδευτικού μας συστήματος με την παραγωγή και την ελεύθερη αγορά. Να συμβάλλουν τα πανεπιστήμια και τα τεχνολογικά μας ιδρύματα στην έρευνα, την καινοτομία, στην ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας, στην αναγέννηση του αγροτικού τομέα, στην ανταγωνιστικότητα του τουριστικού μας προϊόντος. Να συνδέσουμε με λίγα λόγια την εκπαίδευση με όλα τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της ελληνικής οικονομίας και τη μελλοντική μας στρατηγική για την οικονομική ανάπτυξη και την εξωστρέφεια.

Το ονομαζόμενο σχέδιο «Αθηνά» είναι μία μεγάλη ευκαιρία και μία μεγάλη πρόκληση. Χρειάζονται ξεκάθαροι όροι και αντικειμενικά κριτήρια. Να προχωρήσετε με καθαρό μυαλό και ψυχραιμία, να δώσετε τη δυνατότητα για διάλογο και, σε περίπτωση που χρειαστεί, κύριε Υπουργέ, να αποδεχθείτε αλλαγές.

Η κοινή λογική απαιτεί επίσης ένα εκπαιδευτικό σύστημα όπου θα καλλιεργείται η πατριωτική συνείδηση. Πώς θα πατάξουμε τη φοροδιαφυγή και τη διαφθορά, αν δεν διδάξουμε την αγάπη προς την πατρίδα από την Α' τάξη του δημοτικού; Η φοροδιαφυγή και η διαφθορά είναι έννοιες ασυμβίβαστες με την πατριωτική συνείδηση. Πώς θα εμψυχήσουμε την αξιοκρατία στην ελληνική κοινωνία, όταν οι εκπαιδευτικοί μας αρνούνται την αξιολόγηση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανένα εκπαιδευτικό σύστημα δεν μπορεί να είναι επιτυχημένο, αν δεν το υποστηρίζουν με την καθημερινή τους στάση και συμπεριφορά οι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων, αν δεν δίνουν πραγματική οντότητα στην έννοια του δασκάλου. Όλα είναι θέμα παιδείας, όπως έλεγε το Υπουργείο Παιδείας παλιότερα, αλλά και όλα είναι υπόθεση και ευθύνη όλων όσοι βρισκόμαστε σ' αυτήν την Αίθουσα.

Κυρίες και κύριοι, παιδεία, πολιτισμός και αθλητισμός είναι άρρηκτα συνδεδεμένες έννοιες. Το νομοσχέδιο δίνει κίνητρα σε μα-

ητές που έχουν διακριθεί και ορθώς γίνεται αυτό, όμως ο αρμόδιος Υφυπουργός πρέπει να είναι πολύ προσεκτικός, να θεσμοθετηθεί και να δημιουργήσει εκείνες τις διαδικασίες με τις οποίες θα απολαμβάνουν των προνομίων οι πραγματικοί αθλητές. Τα παιδιά μας που μας κάνουν περήφανους με την προσπάθειά τους και τις νίκες τους -έχω μιλήσει πιο συγκεκριμένα στην επιτροπή για το θέμα αυτό- θα πρέπει να έχουν ίσα δικαιώματα, αλλά αυτά τα δικαιώματα δεν μπορεί να είναι εμπορεύσιμα. Δεν μπορεί να δίνουμε δυνατότητες σε ομοσπονδίες οι οποίες δεν παράγουν αθλητές και με τις οποίες δεν έχει καμμία σχέση η πατρίδα μας.

Θέλω να κάνω μία αναφορά στις τροπολογίες που έχουν κατατεθεί. Κύριε Υπουργέ, θα πω ένα γενναίο «μπράβο». Με χαρά άκουσα ότι αποδεχθήκατε αρκετές από τις τροπολογίες που κατέθεσαν συνάδελφοί μου Βουλευτές, όπως είναι για παράδειγμα αυτή η τροπολογία για το δικαίωμα των μαθητών που φέτος είναι στην Γ' λυκείου να δώσουν στις Αστυνομικές Σχολές, να μην τους στερήσετε αυτήν τη δυνατότητα, κάτι που δεν μπορεί να γίνεται στη μέση της χρονιάς. Να μπορούν να εισαχθούν και ως φοιτητές μετά από ένα ή δύο χρόνια, όταν τα οικονομικά της χώρας θα το επιτρέπουν.

Επίσης θα αναφέρω κάτι που αφορά πολλούς συναδέλφους στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ. Γνωρίζετε ότι με τη θεσμοθέτηση του ν. 4009/2011 υπήρχαν αρκετοί που είχαν εκλεγεί ως μέλη ΔΕΠ και μέλη ΕΠ στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ οι οποίοι ακόμα και σήμερα δεν έχουν διοριστεί. Άρα θεωρώ ότι είναι δίκαιο να έχουν το δικαίωμα να αξιολογηθούν με βάση το νόμο που ίσχυε κατά τη χρονική περίσταση κατά την οποία αυτοί εκλέχθηκαν. Αν θέλουμε να είμαστε πραγματιστές, έχουν περάσει από τότε δύο χρόνια και μέχρι να διοριστούν ίσως φτάσουν τα τρία ή και παρ'όλαυ χρόνια.

Όσο για τις μετεγγραφές, η πρότασή μου είναι να είναι μεγαλύτερο το ποσοστό των σπουδαστών που θα μπορούν να μετακινηθούν από περιφερειακό πανεπιστήμιο και ΤΕΙ σε περιφερειακό, καθώς και από τα κεντρικά πανεπιστήμια και ΤΕΙ των Αθηνών και της Θεσσαλονίκης προς την περιφέρεια.

Πιστεύω ότι πρέπει να εξετάσετε τη δυνατότητα να δημιουργηθεί μία ξεχωριστή κατηγορία όσον αφορά τους τρίτεκνους και τους πολύτεκνους, διότι γνωρίζετε τα δημογραφικά προβλήματα που υπάρχουν στη χώρα. Γνωρίζετε πόσο ευαίσθητη υπήρξε η παράταξή μου, η Νέα Δημοκρατία, απέναντι στο δημογραφικό πρόβλημα. Γνωρίζετε ότι αυτό είναι ένα ιδεολογικό θέμα για μας.

Θεωρώ, επίσης, ότι είναι δίκαιο να δοθεί στους μαθητές που εισήχθησαν το 2011 στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ και σήμερα είναι δευτεροετείς φοιτητές το δικαίωμα των μετεγγραφών το οποίο εισαγάγατε.

Τέλος, θέλω να αναφερθώ σε ένα ζήτημα που έχει συζητηθεί πάρα πολύ σ' αυτήν την Αίθουσα. Είναι η συμμετοχή των φοιτητών και γενικότερα των συνδικαλιστών, στα πανεπιστήμια, στα όργανα διοίκησης και στα ΤΕΙ.

Αναφέρθηκε πολύ συγκεκριμένα -και συμφωνώ μαζί του- ο συνάδελφός μου, ο Βουλευτής Γιώργος Κωνσταντόπουλος. Γνωρίζετε ότι η παράταξη η δική μου όταν ήμουν στο πανεπιστήμιο, η ΔΑΠ, πρωτοπόρησε σε ιδέες, όπως είναι τα ευρωπαϊκά προγράμματα, τα μεταπτυχιακά, η αξιολόγηση, η αυτονομία των πανεπιστημίων, το ελεύθερο σύγγραμμα, προτάσεις που πολλοί τις άκουγαν εκείνη την εποχή και αντιδρούσαν, διότι ήταν αντίθετοι σε κάθε κίνηση προόδου. Σήμερα είναι μία πραγματικότητα, τα θέλουμε και τα ζητούμε όλοι.

Γνωρίζετε τα χρήματα που από τα τρία κοινοτικά πλαίσια έχουν δοθεί στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ. Συνεπώς, όπως σε κάθε πράγμα στη ζωή, υπάρχει το θετικό και το αρνητικό. Πιστεύω πως πρέπει να εξετάσετε τη συμμετοχή των φοιτητών, με περιορισμένο ποσοστό, στα όργανα διοίκησης του πανεπιστημίου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Η κ. Φωτεινή Αραμπατζή έχει το λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το παρόν σχέδιο νόμου, στο οποίο ολοκληρώνεται η διαδικασία σύστασης δύο

νέων φορέων, του Ιδρύματος Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης και του Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού, απορροφώντας με συγχώνευση άλλους συναφείς φορείς, απηχεί το πνεύμα εξορθολογισμού της βέλτιστης και οικονομικότερης απόδοσης του νοικοκυρέματος της Δημόσιας Διοίκησης που θέλει να εφαρμόσει η σημερινή Κυβέρνηση. Απηχεί και συνάδει, όμως, και με την υφιστάμενη σκληρή οικονομική και κοινωνική συγκυρία, λαμβάνοντας ειδική μέριμνα για τη στήριξη της ελληνικής οικογένειας, που καλείται να σπουδάσει τα παιδιά της υπό την παρούσα οικονομική κρίση. Και αναφέρομαι συγκεκριμένα στην τροπολογία για τις μετεγγραφές:

Είναι αλήθεια ότι με τη συγκεκριμένη τροπολογία για πρώτη φορά στην Ελλάδα εισάγεται το κατά κεφαλήν εισόδημα ως κριτήριο μετεγγραφής των υποψηφίων φοιτητών κατά προτεραιότητα, επιχειρώντας την ανακούφιση των ελληνικών νοικοκυριών που δοκιμάζονται πραγματικά από τη σοβούσα οικονομική κρίση.

Είχα πει κατά την ομιλία μου στον προϋπολογισμό, ότι υπάρχουν λύσεις χωρίς δημοσιονομικό κόστος, τις οποίες πρέπει να εφαρμόσουμε αμέσως ως μέτρο εξισορρόπησης, ως μέτρο άμβλυνσης στα σκληρά και επώδυνα μέτρα που κληθήκαμε να επιβάλουμε σε ένα σκληρό έκτακτης ανάγκης για την έξοδο από την κρίση. Η αλλαγή στο καθεστώς των μετεγγραφών, με τη δημιουργία ενός πλαισίου οικονομικών και κοινωνικών κριτηρίων, όπου κυρίαρχο ρόλο παίζει το κατά κεφαλήν εισόδημα, είναι ένα σοβαρό αντισταθμιστικό της κρίσης μέτρο, που επιχειρεί να στηρίξει τη σπουδάζουσα νεολαία και βεβαίως την ελληνική οικογένεια.

Θα μου επιτρέψετε, όμως, να πω, κύριε Υπουργέ -το έθεσαν και πολλοί άλλοι συνάδελφοι- ότι το όριο των 6.000 ευρώ κατά κεφαλήν που προϋποθέτει η εισαγόμενη ρύθμιση, χρειάζεται σημαντική βελτιωτική προσέγγιση προς τα πάνω.

Φοβάμαι πως η τροπολογία, παρά την αρχική της στόχευση, δεν πιάνει τελικά το ζητούμενο. Γιατί αναρωτιέμαι: Είναι δυνατόν μία οικογένεια τριμελής με εισόδημα 19.000 ευρώ ετησίως -πάνω, επομένως, από το πλαφόν των 6.000 ευρώ- να μπορεί να συντηρήσει δεύτερο νοικοκυριό ή ακόμη μία οικογένεια τετραμελής, με ετήσιο εισόδημα 25.000 ευρώ, να μπορεί να «σηκώσει» τρία νοικοκυριά;

Ζητούμενο της εξισορροπητικής της κρίσης διάταξης, κύριε Υπουργέ, δεν είναι η άπορη οικογένεια, που ούτως ή άλλως, δυστυχώς, αδυνατεί να ανταποκριθεί ακόμα και στα προς το ζην, αλλά η μέση ελληνική οικογένεια που η δραματική μείωση των εισοδημάτων της την αποκλείει από αγαθά, όπως η εκπαίδευση, που μέχρι πρότινος απολάμβανε.

Επιπρόσθετα, το ποσοστό του 10% στον αριθμό των μεταφερομένων θέσεων, όπως αναφέρεται στην περίπτωση β' της προσαρτητικής του άρθρου 19 της τροπολογίας, είναι ελάχιστο για να καλύψει τις ανάγκες μετεγγραφής των φοιτητών που πληρούν ακόμη και το πλαφόν των 6.000 ευρώ.

Θεωρώ πως θα πρέπει να αυξήσετε σημαντικά το ποσοστό αυτό σε ό,τι αφορά τα περιφερειακά πανεπιστημιακά ιδρύματα. Πολύ περισσότερο, μάλιστα, όταν πρόκειται για οικογένειες που καλούνται να σπουδάσουν δύο ή και περισσότερα παιδιά, η αύξηση του πλαφόν του κατά κεφαλήν εισοδήματος πάνω από τις 6.000 ευρώ και του πλαφόν του 10% είναι απολύτως αναγκαία.

Θα πρέπει να αναγνωρίσουμε, βεβαίως, ότι για κάποιες κατηγορίες υποψηφίων αυτό το ποσό διπλασιάζεται και φτάνει τις 12.000 ευρώ κατά κεφαλήν. Πρόκειται για τις μονογονεϊκές οικογένειες και τους επιτυχόντες που πάσχουν από τις ασθένειες του άρθρου 12 του ν.2640/1998.

Θα πρέπει, επίσης, να προστεθεί ρητά ότι σε περίπτωση ισοψηφίας στην κατάταξη των δυνητικά δικαιούχων μετεγγραφής προβλέπεται ότι θα επιλεγούν όλοι οι ισοψηφούντες. Θα πρέπει να ληφθεί ειδική μέριμνα για τους τρίτεκνους και πολύτεκνους ως ελάχιστη οφειλόμενη ανταπόδοση στη μεγάλη τους συμβολή.

Οι προαναφερθείσες διατάξεις αποτυπώνουν και σίγουρα επιχειρούν να αντιμετωπίσουν αντισταθμιστικά τις παρούσες αντίξοες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, ισορροπώντας βεβαίως μεταξύ της κοινωνικής κρίσης και της αρχής της ισότητας που θα πρέπει να διασφαλιστεί.

Ένα ζήτημα που ανακύπτει είναι αυτό της αναδρομικότητας αυτής της ευνοϊκής ρύθμισης, αναφορικά με τους επιτυχόντες των προηγούμενων ετών, γιατί η κρίση δεν κάνει διακρίσεις ανάμεσα σε πρωτοετείς φοιτητές και φοιτητές προηγούμενων ετών. Οι φοιτητές που αναγκάζονται να διακόψουν τις σπουδές τους, για παράδειγμα, λόγω της ραγδαίας μεταβολής στα εισοδήματα της οικογένειάς τους έχουν τα ίδια δικαιώματα και δικαιούνται ίσης μεταχείρισης με αυτούς που εισήχθησαν στα ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας μας το 2012.

Σημαντική, βεβαίως, είναι και η ρύθμιση που αφορά στις επιβραβεύσεις των διακριθέντων αθλητών. Συγκεκριμένα, με τις διατάξεις του άρθρου 38 εισάγεται η κουλτούρα μιας ευνοϊκότερης μεταχείρισης για την εισαγωγή τους στα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας, επιβραβεύοντας με αυτόν τον τρόπο τις αθλητικές επιδόσεις και τις διακρίσεις τους. Με άλλα λόγια, το άρθρο 38 αποκαθιστά τις όποιες αδικίες σε βάρος των αθλητών, οι οποίες λειτούργησαν ενδεχομένως και ως αντικίνητρα της ενασχόλησης της νέας γενιάς με τον αθλητισμό και κατά συνέπεια μείωσαν τις επιδόσεις της χώρας μας στον αθλητισμό, επαναφέροντας προνόμια τα οποία είχαν καταργηθεί.

Βεβαίως, και εδώ θα πρέπει να εξεταστεί το ζήτημα της αναδρομικότητας, αλλά και η διασταλτική ερμηνεία του νόμου για ένταξη αγωνισμάτων, όπως το σκάκι για παράδειγμα, οι πρωταθλητές του οποίου αποκλείονται από τη ρύθμιση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στον αγώνα για τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής δεν μπορούμε να παραβλέψουμε την αναγκαιότητα νομοθετικής ρύθμισης για το ζήτημα της συνυπηρέτησης των εκπαιδευτικών. Βρισκόμαστε σε μία περίοδο που οι εκπαιδευτικοί λειτουργοί καλούνται και αυτοί με περιεκομμένα εισοδήματα να αφοσιωθούν απερίσπαστοι στο έργο τους, ώστε να συμβάλλουν στην αναβάθμιση της δημόσιας παιδείας. Είναι στο χέρι μας να τους ελαφρύνουμε από τα όποια επιπλέον βάρη, για να διευκολύνουμε το έργο και την προσφορά τους. Χρειάζεται μία δίκαιη, αξιοκρατική και διαφανής ρύθμιση που θα τακτοποιεί το θέμα της συνυπηρέτησης εκπαιδευτικών υπό την παρούσα δημοσιονομική συγκυρία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο έρχεται σε μία κρίσιμη περίοδο, θίγει πολλά σημαντικά ζητήματα και κυρίως αποσκοπεί στο να περισώσει ισορροπίες στον κοινωνικό ιστό, δίνοντας ανάσα σε μία κοινωνία που πλήττεται από την κρίση. Οι πολίτες έχουν ανάγκη από άμεσες και ριζικές νομοθετικές παρεμβάσεις. Έχουμε χρέος, λοιπόν, προσανατολίζοντας την πολιτική μας στα κοινωνικά και δίκαια μέτρα, να ελαφρύνουμε τα οικονομικά βάρη για εκείνους που έχουν πληγεί περισσότερο. Μπορούμε με αυτό το νομοσχέδιο να ανακουφίσουμε την ανήσυχη και δοκιμαζόμενη ελληνική κοινωνία, τονώνοντας το ηθικό, την αξιοπρέπεια και την αισιοδοξία της και κάνοντάς τη σύμμαχό μας στο δύσκολο αγώνα για τη νέα Ελλάδα που οραματιζόμαστε και μας αξίζει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Κουτσούμπας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιας και βρισκόμαστε στο τέλος της σημερινής κοινοβουλευτικής διαδικασίας, μπορώ να ξεκινήσω με μία διαπίστωση. Σήμερα η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία μας, Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση, οι Βουλευτές όλων των πτέρυγων, με τις προτάσεις και τους προβληματισμούς τους, έδωσαν ένα δείγμα της σωστής λειτουργίας της δημοκρατίας μας. Νομίζω ότι δεν μπορεί να διαφωνήσει κανείς σε αυτό. Ακούστηκαν πολλές σωστές προτάσεις και έχουν γίνει αρκετές δεκτές. Νομίζω ότι αυτό αποδεικνύει τη θέληση όλων να λειτουργήσουμε μέσα στο ναό της δημοκρατίας κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Θα ξεκινήσω τη σημερινή μου παρέμβαση, κύριε Υπουργέ, εστιάζοντας στο θέμα των μετεγγραφών και ξέρετε πολύ καλά γιατί. Πριν από τέσσερις μήνες, μαζί με δύο-τρεις συναδέλφους, χωρίς να επιλέξουμε τον προβλεπόμενο τυπικό τρόπο, αυτόν της κατάθεσης ερώτησης, για το θέμα των μετεγγραφών επισκεφθήκαμε τον Υπουργό και θέσαμε πολύ νωρίς αυτό το θέμα, ήδη από

το τέλος Σεπτεμβρίου.

Σήμερα διακατέχομαι, πράγματι, από ανάμεικτα αισθήματα. Από τη μια πλευρά, πράγματι, η Κυβέρνηση διά του αρμοδίου Υπουργού και του Υπουργείου ανταποκρίθηκε σε αυτό το κάλεσμα των Βουλευτών που μετέφεραν –αν θέλετε– τους προβληματισμούς και τα προβλήματα της κοινωνίας και έφεραν το σημερινό νομοσχέδιο. Από την άλλη, κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι το φέρνουμε αρκετά κουτσουρεμένο, παρά τις πολλές τροπολογίες που οφείλω να ομολογήσω ότι έχετε δεχτεί.

Να σας θυμίσω ότι είχαμε ξεκινήσει από το γεγονός πως μια οικογένεια που έχει δύο παιδιά φοιτητές, με τη σημερινή οικονομική κατάσταση είναι αδύνατον να τα βγάλει πέρα. Νομίζω ότι είχατε συμφωνήσει και σε μια συζήτηση που κάναμε, όπου τότε βγήκατε και ανακοινώσατε εδώ στη Βουλή ότι θα φέρετε αυτό το νομοσχέδιο. Σε αυτό το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε βλέπω ότι μπαίνουν πολλοί περιορισμοί.

Θα σας παρακαλούσα γι' άλλη μια φορά τις όποιες τροπολογίες έχουν φέρει αρκετοί συνάδελφοι απ' όλες τις πτέρυγες –και αρκετές είναι και από την πλευρά της Συμπολίτευσης, οι οποίες είναι ακόμα– να τις εξετάσετε, μιας και συμφωνήσαμε τότε ότι αυτή η ενέργειά μας σε αυτό το νομοσχέδιο –το να επαναφέρουμε ένα μέτρο το οποίο έχει καταργηθεί, δηλαδή τις μετεγγραφές των φοιτητών, που αποδεικνύει ότι η Κυβέρνηση, η πολιτεία δεν είναι ανάληψη– αποτελεί ισοδύναμο μέτρο μπροστά στην οικονομική κρίση. Έτσι, το είχαμε αποδεχτεί. Πάρα ταύτα, μπαίνουν κάποια κριτήρια.

Δεν θα ήμουν αντίθετος στα κριτήρια, εάν η κατάσταση ήταν διαφορετική. Εγώ επιμένω –μπορεί να υπερβάλω– ότι δεν θα έπρεπε να μπουν τα εισοδηματικά κριτήρια. Σε κάθε περίπτωση που δεν θέλετε να βγάλετε αυτό το ποσό που έχετε βάλει, νομίζω ότι πρέπει να δεχτείτε τουλάχιστον να πάμε σε μια λογική αύξηση αυτού –εγώ θα έλεγα στον διπλασιασμό– για να συμπεριλάβουμε όσο το δυνατόν περισσότερες τάξεις και ανθρώπους.

Θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα και λυπάμαι που το λέω. Δικαστική λειτουργός, πρόεδρος, με τρία παιδιά φοιτητές, μου είπε: «θα παραιτηθώ, γιατί δεν μπορώ να τα βγάλω πέρα». Αυτό μόνο σας λέω και αισθάνομαι πραγματικά ντροπή, όταν τη συναντώ στον δρόμο. Το πρώτο, λοιπόν, είναι αυτό.

Το δεύτερο που πρέπει να δείτε είναι η αύξηση του ποσοστού στο 15%.

Το τρίτο που ήθελα να πω είναι πως θεωρώ ότι η τροπολογία που έχει καταθέσει ο κ. Τζαμτζής, για την ίση μεταχείριση στη δικαιολόγηση των απουσιών μεταξύ ΕΠΑΛ και γενικών λυκείων, είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Δεν θα αναφερθώ στις τροπολογίες που κάνατε δεκτές και τις εγκρίνουμε και ευχαριστούμε γιατί μεταφέρουμε και τον παλμό της κοινωνίας.

Το τελευταίο που θα ήθελα να πω –γιατί νομίζω ότι αξίζει να το αναφέρουμε– είναι ότι κατατέθηκε και συζητήθηκε στη Βουλή μια πρόταση-τροπολογία πολλών Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας που έχει σχέση με την ουσιαστικότερη και αποτελεσματικότερη συμμετοχή των φοιτητών στη διοίκηση και στην οργάνωση των ΑΕΙ. Είναι μια πρόταση-τροπολογία προς τη σωστή κατεύθυνση. Δεν ξέρω αν θα μπορούσατε να την δείτε τώρα ή εάν κάποια στιγμή τη μελετήσουμε. Νομίζω ότι πρέπει και αυτή να γίνει δεκτή γιατί συμβάλλει στην καλύτερη οργάνωση του πανεπιστημίου.

Κλείνοντας, είμαι βέβαιος ότι από τη θέση αυτή και με την ευκαιρία που μας δώσατε να συζητήσουμε πολλά πράγματα, μέχρι το τέλος της συζήτησης θα κάνετε δεκτές και άλλες τροπολογίες που είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο κ. Βασίλειος - Νικόλαος Υψηλάντης έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διάβαζα σήμερα το σχόλιο ενός έγκριτου δημοσιογράφου σε μια γνωστή ελληνική εφημερίδα ότι κάποιοι προσπαθούν να χύσουν δηλητήριο στα μυαλά του ελληνικού λαού, αποπροσανατολίζοντας έτσι τη

χώρα μας από αυτά, τα οποία πρέπει και καλείται σήμερα να αντιμετωπίσει.

Χαίρομαι, κύριε Υπουργέ, διότι εσείς με τη μέχρι σήμερα πορεία στο Υπουργείο Παιδείας καταδεικνύετε ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει αναλάβει, σε σχέση με τα θέματα της παιδείας, μια εργώδη προσπάθεια ενίσχυσης και θωράκισής της, ιδιαίτερα δε της δημόσιας παιδείας.

Μόνο μία κοντόφθαλμη προσέγγιση δεν μπορεί να αναγνωρίσει ότι η δημιουργία δύο φορέων –όπως προκύπτει από το υπό ψήφιση νομοσχέδιο– που θα εξασφαλίζουν, ο μὲν πρώτος την παροχή διὰ βίου μάθησης και ο δεύτερος την αναγνώριση και πιστοποίηση επαγγελματικών προσόντων, σε συνδυασμό με τις διατάξεις που ρυθμίζουν τα υπόλοιπα θέματα που σήμερα κι όλες αυτές τις ημέρες εξετάσαμε, συνεισφέρει με τρόπο καταλυτικό στις ανάγκες ευρύτερων τομέων παιδείας, πέραν από εκείνους της τυπικής εκπαίδευσης.

Έτσι με τα άρθρα των δύο πρώτων κεφαλαίων, με τις βελτιώσεις που προτείνουμε κατά τη συζήτηση στην επιτροπή και τις τροπολογίες –τις περισσότερες εκ των οποίων πιστεύω να κάνει δεκτές ο κύριος Υπουργός– ολοκληρώνεται η διαδικασία δημιουργίας των δύο φορέων, οι οποίοι απορροφούν με συγχώνευση άλλους που διασπούσαν και δυσκόλευαν την αποτελεσματική αντιμετώπιση και προώθηση τόσο της λειτουργίας της διὰ βίου μάθησης όσο και των διαδικασιών πιστοποίησης προσόντων και τον επαγγελματικό προσανατολισμό.

Οι νέοι φορείς θα μπορούν να υλοποιούν αδιάσπαστα το σύνολο των προγραμμάτων, να εκμεταλλεύονται κατά τρόπο ορθολογιστικό την υπάρχουσα περιουσία –που μέχρι σήμερα παραμένει ανεκμετάλλευτη– και τα στελέχη θα μπορούν να αποδίδουν καλύτερα –με την έννοια της αποδοτικότητας στο δημόσιο δίκαιο– ενώ με την αρμοδιότητα διαχείρισης της εν λόγω περιουσίας, πέραν της εξασφάλισης των εσόδων, θα μπορέσουν να οδηγήσουν σταδιακά σε μία οικονομική απεξάρτησή τους από το Υπουργείο.

Επειδή, αναφορικά με το τρίτο κεφάλαιο, υπάρχουν πάρα πολλά θέματα, θα περιοριστώ σε ορισμένα, τα οποία θεωρώ σημαντικά. Λυπάμαι προσωπικά που η πρόβλεψη πρόσληψης προσωπικού σχολικών μονάδων ελληνόγλωσσας εκπαίδευσης στο εξωτερικό σε εθελοντική βάση, όπως ήταν μάλιστα απαίτηση των εκπροσώπων των ομογενών μας, καθώς και η πρόβλεψη για κάλυψη εκτάκτων αναγκών σε προσωπικό, διοικητικό και εκπαιδευτικό με απόφαση του συντονιστή εκπαίδευσης, προσκρούει στην άρνηση, κυρίως της Αντιπολίτευσης. Θεωρώ ότι είναι χρήσιμη και πιστεύω ότι θα μπορέσει να βοηθήσει, εφόσον ψηφιστεί και εφόσον γίνει δεκτή τελικά από τη Βουλή, η ρύθμιση αυτή.

Παράλληλα, επιθυμώ να εστιάσω και να εξάρω την πρωτοβουλία του Υπουργείου Παιδείας για τις μεταγραφές φοιτητών από οικογένειες με παιδιά που σπουδάζουν σε διαφορετικές πόλεις, οικογένειες που προφανώς στο σημερινό πλαίσιο της κρίσης αδυνατούν να συντηρούν περισσότερα σπίτια.

Πρόκειται για ένα αίτημα όχι μόνο της ελληνικής κοινωνίας αλλά και των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας που από το Μάιο του 2012, κύριε Υπουργέ, όπως θα θυμάστε, έχουμε θέσει. Όμως, η αύξηση του προβλεπόμενου κατά κεφαλήν εισοδήματος ως κριτηρίου για τις μεταγραφές πιστεύουμε ότι θα βοηθήσει περισσότερες οικογένειες και θα μπορέσουν έτσι να καρπωθούν αυτό το κοινωνικό ευεργέτημα.

Θέλω με την ευκαιρία αυτή να επισημάνω ότι παρόμοια προβλήματα αντιμετωπίζουν και οι οικογένειες που τα παιδιά τους φοιτούν στα ΙΕΚ. Σε αυτά ο σπουδαστής μπορεί να μεταγραφεί, ως επί το πλείστον, εφόσον έχει περάσει το πρώτο εξάμηνο και αφού οι οικογένειες αυτές έχουν υποβληθεί μέχρι σήμερα σε τεράστια έξοδα μετεγκατάστασης. Καλό θα είναι να το εξετάσετε, κύριε Υπουργέ και μάλιστα άμεσα.

Επίσης, θέλω να εξάρω την πρωτοβουλία του συναδέλφου Βουλευτή κ. Πασχαλίδη, αλλά και την αποδοχή –στην επιτροπή τουλάχιστον– της καθ' υπέρβαση μεταγραφής των φοιτητών αδελφών από την Καβάλα στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, οι οποίοι δοκιμάζονται λόγω του τραγικού θανάτου των τριών μικρότερων αδερφών τους στην πυρκαγιά που ξέσπασε στις 8 Δεκεμβρίου του 2012 στο σπίτι τους.

Ακόμη, εξάρω και την πρόταση-τροπολογία για την καθ' υπέρβαση μεταγραφή από το Χημικό Τμήμα στη Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών της κόρης του αδικώς δολοφονηθέντος φαρμακοποιού το καλοκαίρι του 2012 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Με αυτά τα αντανakλαστικά οφείλει να λειτουργεί το κράτος δικαίου και σήμερα εμείς, ειδικότερα οι νέοι Βουλευτές, δοκιμάζομαστε, βρισκόμαστε σε αυτό το σημείο, προκειμένου να υπερασπιστούμε αυτές τις κατακτήσεις, έστω και σε περίοδο κρίσης.

Μία πρακτική τροπολογία του συναδέλφου κ. Τζαμτζή πιστεύω να γίνει δεκτή και αφορά την εξομείωση του τρόπου δικαιολόγησης των απουσιών μεταξύ των ΕΠΑΛ και των ΓΕΛ.

Σχετικά με τις ρυθμίσεις για τα ΑΕΙ και συγκεκριμένα για το άρθρο 34 του σχεδίου, έχει γίνει μία προσθήκη-τροπολογία, προκειμένου να αρθεί μία αδικία. Είναι γνωστό ότι όλα τα μέλη ΔΕΠ σύμφωνα με το ν. 4009/2011 έχουν δικαίωμα να ασκούν ελεύθερο επάγγελμα εκτός από τους πανεπιστημιακούς γιατρούς που είναι τοποθετημένοι σε δημόσια νοσοκομεία του ΕΣΥ, όπως προκύπτει από τις διατάξεις του ν. 2889/2011, άρθρο 11, παράγραφος 2 έως 4.

Η προταθείσα τροπολογία επιδιώκει την άρση της αδικίας και θεωρώ ότι πρέπει να γίνει δεκτή και να υπερψηφιστεί. Θα κλείσω με την τροπολογία περί αντικατάστασης των άρθρων 36 και 39 του ν. 3536/2007 για τους ιεροδιδασκάλους της μουσουλμανικής κοινότητας της Θράκης και την ενίσχυση της φοίτησης μουσουλμανοπαίδων στα δημόσια σχολεία της Θράκης.

Ακούσαμε διάφορα. Δεν μπορώ να δικαιολογήσω τις ακρότητες από καμμία πλευρά. Υπάρχει σε ισχύ ένας νόμος, όπως ανέλυσε ο συνάδελφος κ. Αναστασιάδης, με ατέλειες. Η τροπολογία αυτή έρχεται να τις θεραπεύσει. Δεν μπορώ να αντιληφθώ αυτόν το θόρυβο.

Οι Έλληνες μουσουλμάνοι έχουν δικαίωμα στη διδασκαλία του Κορανίου. Όμως, όπως η ελληνική πολιτεία κατά τρόπο δημοκρατικό θεσπίζει νόμους, όπως η πλειοψηφία του ελληνικού λαού σέβεται τα δικαιώματα των μειονοτήτων και κοινότητων στη χώρα μας, έτσι αντίστοιχα πρέπει να υπάρχει σεβασμός στις αποφάσεις της κυρίαρχης και δημοκρατικά εκλεγμένης Βουλής των Ελλήνων.

Επί της τροπολογίας –που προσωπικά στηρίζω– φρονώ ότι κυριαρχικά πρέπει να αποφασίσει η Βουλή των Ελλήνων. Κανένας τρίτος δεν είναι υπεράνω του ελληνικού νόμου και των διεθνών συμβάσεων.

Κλείνοντας, ακούστηκαν ορισμένα πράγματα σχετικά με τους μουσουλμάνους κυρίως της Ρόδου αλλά και της Κω. Θέλω να τονίσω ότι αυτοί είναι νομοταγείς Έλληνες πολίτες που απολαμβάνουν όλων των θρησκευτικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, κάθε δε ανάγκη τους αντιμετωπίζεται από την ελληνική Κυβέρνηση, σύμφωνα με τους νόμους του κράτους και το Σύνταγμα και σύμφωνα με τις αρχές που διέπουν τα ευρωπαϊκά κείμενα για την ελευθερία και τα δικαιώματα του ανθρώπου.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για δύο λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, θα καταθέσω τη δεύτερη δέσμη βουλευτικών τροπολογιών που γίνονται αποδεκτές.

Η πρώτη είναι η 115/51, η δεύτερη είναι η 96/41, η τρίτη είναι η 155/68, στην οποία επέρχεται η εξής νομοτεχνική βελτίωση: Από την πρώτη σειρά διαγράφεται η λέξη «να» και από την ένατη σειρά διαγράφεται η λέξη «να». Η τέταρτη είναι η 144/61. Η πέμπτη είναι η 109/47 και η έκτη είναι η 136/54, στην οποία επέρχεται η εξής νομοτεχνική βελτίωση: Στο τέλος του πρώτου εδαφίου προστίθεται η φράση «μετά από κρίση, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε. Να κατατεθούν και να διανεμηθούν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, κ. Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος,

καταθέτει για τα Πρακτικά το έγγραφο αποδοχής βουλευτικών τροπολογιών, το οποίο έχει ως εξής:

ΑΠΟΔΟΧΗ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΩΝ

Επί του σχεδίου νόμου «Οργάνωση και Λειτουργία Ιδρύματος Νεολογίας και Δια Βίου Μάθησης και Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού και άλλες διατάξεις» του Υπουργείου ΠΑΙ.Θ.Π.Α. αποδέχονται τις κάτωθι κατατεθείσες από βουλευτές Τροπολογίες :

1. 115/51
2. 96/41
3. 155/68 στην οποία επέρχεται η κάτωθι νομοτεχνική βελτίωση : Από την πρώτη σειρά διαγράφεται η λέξη «να» και από την έκτη σειρά διαγράφεται η λέξη «να».
4. 144/61
5. 109/47
6. 136/54 στην οποία επέρχεται η κάτωθι νομοτεχνική βελτίωση : Στο τέλος του πρώτου εδαφίου προστίθεται η φράση «μετά από κρίση, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις».

Αθήνα 16/1/2013

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ,
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Δαβάκης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνεται –νομίζω– σε λίγη ώρα η συζήτηση ενός σημαντικού νομοσχεδίου, το οποίο αγγίζει το ουσιαστικότερο, το σημαντικότερο και –θα έλεγα– το πλέον ελπιδοφόρο θέμα που αφορά την ελληνική κοινωνία και γενικότερα την ελληνική πολιτεία που είναι αυτό της Παιδείας.

Η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβερνήσεως εδράζεται σε μία σημαντική εξαρχής επιλογή, μία επιλογή που φέρνει προς το ορθολογικότερο την απορρόφηση μιας εξάδας οργανισμών του ελληνικού δημοσίου και ιδιαίτερα του Υπουργείου Παιδείας, από δύο νέους οργανισμούς, το ΙΝΕΔΙΒΙΜ και τον ΕΟΠΠΕΠ.

Θέλω να πιστεύω ότι, κατά τούτο, θα υπάρξει μία σημαντική παρέμβαση, όσον αφορά την ελπιδοφόρα προοπτική αυτών των οργανισμών, μία προοπτική που –όπως προελέχθη και από άλλους συναδέλφους– θα στοχεύει στην οικονομική αυτοτέλεια, αλλά και προς μία καλύτερη προοπτική αυτών των συγκεκριμένων οργανισμών που έχουν σημαντικότερη αποστολή πάνω στην ελληνική παιδεία, στον Έλληνα σπουδαστή, στον Έλληνα νέο.

Αυτή η δυνατότητα, όπως ελέγχθη και προηγουμένως, θα δοθεί μόνο εάν επανδρωθούν αυτοί οι οργανισμοί από εκείνα τα πρόσωπα, τα οποία θα τους δώσουν μια καλύτερη αποστολή και μια σωστότερη προοπτική.

Κάτι το οποίο κατά κόρον ελέγχθη κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου ήταν το ζήτημα των μετεγγραφών. Πράγματι, η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβερνήσεως στοχεύει προς αυτήν την κατεύθυνση, μια κατεύθυνση που πράγματι –θέλω να πιστεύω– είναι προς τη σωστή πλευρά.

Βέβαια, κύριε Υπουργέ, αυτό το οποίο πρέπει όλους μας να μας συνέχει, να δημιουργεί δηλαδή έναν έντονο, κυρίως, πολιτικό προβληματισμό, είναι ότι το πρόβλημα των μετεγγραφών σήμερα, στην Ελλάδα του 2013, που αφορά τα παιδιά ενός ελληνικού λαού, ο οποίος χειμάζεται επί μια τετραετία και πλέον, είναι βαθύτατα πολιτικό.

Πρόκειται για ένα πολιτικό γεγονός, το οποίο αφορά –κυρίως σ' αυτήν την Αίθουσα– τους εντολείς του ελληνικού λαού, τους εντολείς εκείνων των παιδιών που βρίσκονται σήμερα σε μια αλγεινή κατάσταση, μια κατάσταση που –θα έλεγα– πρέπει να δούμε κυρίως –όπως αισθάνομαι ότι βλέπει το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο σε λίγο θα γίνει νόμος του κράτους– προς την κατεύθυνση της ορθολογικής διαχείρισης του τεράστιου –επαναλαμβάνω– πολιτικού ζητήματος, που είναι το οικονομικό πρόβλημα του ελληνικού λαού.

Δεν είναι δυνατόν, σήμερα, κύριε Υπουργέ, να υπάρχουν οικογένειες –και υπάρχουν, δυστυχώς και είναι πάρα πολλές στην ελληνική Επικράτεια– που θα μπορούν να συντηρούν τρία σπίτια, έχοντας –άκουσον, άκουσον– τη μεγάλη φιλοδοξία, αλλά και το μεγάλο συνταγματικό δικαίωμα, να σπουδάσουν τα παιδιά τους.

Νομίζω ότι κατά τούτο θα πρέπει να υπάρξει αυτή η σωστή αντιμετώπιση εκ μέρους σας, ώστε τα ζητήματα που πολλοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας –αλλά και των άλλων πτερύγων της Βουλής– έχουν θίξει, να καλυφθούν, να υπάρξει δε η δυνατότητα μετεγγραφής, όπως ελέγχθη και για τους επιτυχόντες του 2010 και του 2011 –πέραν του σχολικού έτους 2011-2012– και να αυξηθεί το ποσό από τα 6.000 ευρώ στα 10.000 ευρώ ανά άτομο, στις περιπτώσεις που θίγεται, σχετικά με τη δυνατότητα μετεγγραφής.

Δεν θα μιλήσω για τα παιδιά με αναπηρικά προβλήματα ζήτημα που και κατ' ιδίαν έχουμε συζητήσει. Θεωρώ ότι πράττοντας πολύ σωστά –και πρέπει να εξάρουμε αυτή την επιλογή σας– δημιουργήσατε ένα πολύ σημαντικό και σωστό προηγούμενο, αυτό της κατά περίπτωση –θα έλεγα– εξετάσεως σημαντικών ζητημάτων.

Θα έπρεπε και κάποιες άλλες περιπτώσεις –όπως αυτή που έχουμε συζητήσει μαζί– να τις κοιτούσατε. Αισθάνομαι ότι παραβιάζω ανοιχτή θύρα, όσον αφορά τα συναισθηματά σας, προς έναν φοιτητή, ο οποίος, παρά το βαρύ εγκεφαλικό επεισόδιο, το οποίο υπέστη πριν χρόνια, καθόρθωσε και πέρασε στο πολυτεχνείο και σήμερα ζητάει το αυτονόητο, μια διευκόλυνση στις σπουδές του. Θεωρώ ότι μπορεί να υπάρξει μια σωστή –θα

έλεγα– τοποθέτηση σας προς αυτήν την κατεύθυνση.

Κύριε Υπουργέ, έχουν συζητηθεί και άλλα ζητήματα, τα οποία, δυστυχώς, όξυναν τα πνεύματα σ' αυτήν την Αίθουσα. Πιστεύω ότι οι Βουλευτές, όλοι μας πρέπει να διεπόμεθα από μια νηφαλιότητα σε ζητήματα που αφορούν την εξωτερική μας πολιτική και σε ζητήματα, τα οποία έχουν μια γενικότερη αντιμετώπιση, όσον αφορά τα θέματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, όπως αυτού του επ' ελάχιστον ανακοινωθέντος σχεδίου «Αθηνά», που συνέχει όλους τους συναδέλφους και το οποίο αφορά τις εκλογικές μας περιφέρειες, δηλαδή την κοινωνία που αποφάσισε να μας φέρει σ' αυτήν την Αίθουσα.

Θέλω να πιστεύω ότι, όσον αφορά τον Νομό Λακωνίας, το σχέδιο «Αθηνά» κινείται περισσότερο προς την ενισχυτική κατεύθυνση παρά προς τη μειωτική προς τις σχολές αυτού κατεύθυνση.

Σε εμάς τους Λάκωνες –όπως πολύ καλά γνωρίζετε– εμφανίζεται, αν θέλετε, η ιδιαιτερότητα –επειδή η ελληνική πολιτεία κατά καιρούς με το σταγονόμετρο μάς έδινε ό,τι έδινε– να υπάρχουν ευεργέτες, οι οποίοι έχτισαν –κάτι το οποίο είναι πρωτόγνωρο για την ελληνική πολιτεία των τελευταίων εκατό ετών– πανεπιστήμια.

Υπάρχει Ελληνοαμερικανός ευεργέτης, ο Ευστάθιος Βαλιώτης –και πρέπει να αναφερθεί το όνομά του σ' αυτήν την Αίθουσα– ο οποίος με δικά του χρήματα ίδρυσε το ΤΕΙ της Σπάρτης, ένα ΤΕΙ το οποίο σήμερα το παρόν συμβούλιο ιδρύματος του ΤΕΙ Καλαμάτας θέλει να το προσαρτήσει προς την Καλαμάτα.

Νομίζω ότι ο κύριος πρόεδρος του συμβουλίου του ιδρύματος θα πρέπει να είναι πιο προσεκτικός, όσον αφορά ζητήματα που αφορούν επιλογές Ελλήνων πολιτών, οι οποίοι προσφέρουν στην ελληνική πολιτεία –κάτι που είναι πρωτόγνωρο– οι οποίοι ευεργετούν την ελληνική πολιτεία και οι οποίοι, εν πάση περιπτώσει, θα έπρεπε ως ομογενείς να τυγχάνουν μιας καλύτερης αντιμετώπισης και από αυτούς τους κυρίους, οι οποίοι αισθάνομαι ότι βρίσκονται εκτός τόπου και χρόνου.

Οι Λάκωνες πολίτες, η λακωνική επικράτεια, όλοι μας είμαστε αποφασισμένοι να προασπίσουμε αυτά τα οποία φτιάξαμε για τα παιδιά της Λακωνίας. Δεν ζητήσαμε από την ελληνική πολιτεία κατά καιρούς τίποτε περισσότερο από αυτό που δικαιούμαστε. Όταν μάλιστα η ελληνική πολιτεία και αυτό μας το ηρνεύτο, προσπαθήσαμε με τη μεγάλη λακωνική ομογένεια που υπάρχει στο εξωτερικό να τα δημιουργήσουμε και να τους δώσουμε μία ελπιδοφόρα προοπτική μόνοι μας.

Νομίζω, λοιπόν, ότι είναι τουλάχιστον αστείο να συζητούμε περί μεταφοράς του ΤΕΙ της Σπάρτης στην Καλαμάτα, κάτι το οποίο αποτελεί μία ιδιαιτερότητα σήμερα.

Κύριε Υπουργέ, επειδή γνωρίζω πολύ καλά πως πέραν της πανεπιστημιακής σας ιδιότητας και παρά το νεαρό της πολιτικής σας ιδιότητας έχετε βαθύτατα πολιτική σκέψη και επειδή ξέρουμε όλοι ότι πέραν του ότι είστε Υπουργός Παιδείας είστε και Υπουργός Πολιτισμού, θεωρώ ότι ζητήματα που αφορούν τη Λακωνία, αλλά που αφορούν και όλο τον πολιτισμό στη χώρα μας, ζητήματα ανοιχτά, στον τομέα του πολιτισμού, παρά τις σοβαρές προσπάθειες της παρούσας πολιτικής ηγεσίας, πρέπει κάποια στιγμή να παρουσιαστούν με ένα ρηξικέλευθο, όπως αυτό που συζητούμε, νομοσχέδιο, το οποίο θα φέρετε εσείς και να δημιουργηθεί έτσι μία καλύτερη προοπτική σε ζητήματα δέοντα για τον ελληνικό πολιτισμό.

Δεν θα μιλήσω βέβαια για θέματα του τόπου μου, της Λακωνίας, που είναι –θα έλεγα– το εμβληματικό μέρος του ελληνικού πολιτισμού, όπως το Μουσείο της Σπάρτης και άλλα, αλλά –εν πάση περιπτώσει– θεωρώ ότι αυτό, το οποίο περιμένουμε όλοι μας να έρθει εν είδει νομοσχεδίου για θέματα πολιτισμού, θα δημιουργήσει μία καλύτερη προοπτική.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ενημερώσω το Σώμα για την εξέλιξη της συζήτησης.

Υπάρχουν προτασόμενοι Βουλευτές, ο κ. Βορίδης, ο κ. Γεωργιάδης, ο κ. Γλέζος και ο κ. Μητσστάκης.

Μετά από τους προτασόμενους Βουλευτές θα μιλήσει ο κύριος Υπουργός, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και θα δευτερολογήσουν οι εισηγητές και εφόσον θέλει κάποιος από τους συναδέλφους.

Ο κ. Βορίδης έχει το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι έχει διεξαχθεί μία εξαντλητική συζήτηση. Γι' αυτό και εμένα η παρέμβασή μου θα είναι σημειακού χαρακτήρα επάνω σε δύο ζητήματα, τα οποία δεν βρίσκονται στο κέντρο του νομοσχεδίου, αλλά αφορούν τροπολογίες και μάλιστα τροπολογίες οι οποίες έχουν κατατεθεί από Βουλευτές.

Την πρώτη τροπολογία την κάνετε δεκτή, κύριε Υπουργέ. Είναι η τροπολογία, η οποία αφορά το ζήτημα των μουσουλμάνων ιεροδιδασκάλων και οφείλω να σας επαινέσω γι' αυτό, διότι θεωρώ εδώ ότι γίνεται μία ρύθμιση στη θετική κατεύθυνση.

Πρόκειται για μία ρύθμιση πολύ πιο σταθμισμένη από την προϋφισταμένη. Είναι μία ρύθμιση, η οποία –αξίζει εδώ να σημειώσουμε τι είναι αυτό που κάνει– στην πραγματικότητα μεταφέρει την επιλογή από μία επιτροπή, η οποία απαρτιζόταν από αμιγώς χριστιανούς ορθοδόξους σε μία επιτροπή του Υπουργείου, η οποία πλέον έχει μουσουλμάνους ανθρώπους εξειδικευμένους στο μουσουλμανικό δίκαιο.

Επομένως, με αυτήν την έννοια εγώ βλέπω ότι θα έπρεπε να χαιρετισθεί ως τέτοια και από το σύνολο της Αιθούσης, αλλά κυρίως από τους ανθρώπους που εκπροσωπούν τη μειονότητα και στην Αίθουσα αλλά και γενικότερα.

Ομολογώ, κύριε Πρόεδρε, ότι η αντίδραση στο θέμα της συγκεκριμένης τροπολογίας με προβληματίζει. Γιατί; Διότι είναι σαφέστατα σε θετικότερη κατεύθυνση από την προηγούμενη. Μιλώ για την τροπολογία που έχει κατατεθεί και έκανε δεκτή ο κύριος Υπουργός για τα θέματα των ιεροδιδασκαλείων. Είναι καλύτερη από την προηγούμενη, από το προϋφιστάμενο καθεστώς.

Τώρα, μπορεί κάποιος να πει ότι έχει άλλες σκέψεις για τον τρόπο επιλογής, να πει, παραδείγματος χάριν, ότι ήθελε να γίνεται η επιλογή μέσω του ΑΣΕΠ. Είναι μια αντίληψη αυτή. Όμως το να αναγνωρίσουμε τη θετική κατεύθυνση αυτής της τροπολογίας, εγώ απορώ γιατί δεν μπορούμε να το κάνουμε σε κάτι κατ' αρχάς τόσο απλό και στο οποίο θα έπρεπε να υπάρχει μια πολύ ευρύτερη συναίνεση.

Μπορεί να θήσει κάποιος, κύριε Πρόεδρε, ένα ζήτημα για το κατά πόσον πρέπει να πάμε στην αρχή του λαϊκού κράτους –ας το πω έτσι– που είναι μια μεγάλη συζήτηση, ενός πλήρους διαχωρισμού Εκκλησίας και Κράτους. Σύμφωνα. Όμως τώρα με αφορμή αυτή τη ρύθμιση δεν θα λύσουμε αυτό το μεγάλο ζήτημα που πράγματι έχει μέσα του ιδεολογικές φορτίσεις, έχει παραδόσεις, έχει αντιλήψεις, έχει μια αντίληψη για το πώς συγκροτείται το κράτος και είναι μια μεγάλη κουβέντα για την ιδεολογική ταυτότητα του κράτους και για το τι χαρακτήρα πρέπει να έχει, τι λέει το Σύνταγμα. Δεν ανοίγει, όμως, αυτή η συζήτηση από μια τέτοια εξειδικευμένη ρύθμιση.

Εδώ υπάρχει ανάγκη κάπως να παρέχεται αυτή, αν θέλετε, η φροντίδα προς τα μουσουλμανόπαιδα, προκειμένου στο τέλος –για να το πούμε και ξεκάθαρα– να μην αφήνονται σε ξένα κέντρα η εκμάθηση του Κορανίου και από εκείνα τα ξένα κέντρα να υπάρχουν κι ένα σωρό άλλα πράγματα τα οποία μπαίνουν στη συζήτηση. Είναι κακή αυτή η παροχή που κάνει το ελληνικό δημόσιο προς τα μουσουλμανόπαιδα και μάλιστα μ' αυτές τις προϋποθέσεις; Εγώ ειλικρινώς δεν κατανοώ τις αντιρρήσεις.

Η δεύτερη παρέμβασή μου είναι πάλι σημειακού χαρακτήρα, αλλά είναι ξεκάθαρο ότι προσωπικά εγώ, αλλά και η Νέα Δημοκρατία στο σύνολό της –έχουν μιλήσει πολλοί συνάδελφοι για το ζήτημα αυτό– χαιρετίζουμε την απόφασή σας να κάνετε δεκτή, κύριε Υπουργέ, τη συγκεκριμένη τροπολογία.

Το δεύτερο ζήτημα είναι το εξής. Θα ήθελα να κλείσει άπαξ και δια παντός, αν είναι δυνατόν, αυτό το περίφημο ζήτημα της εκπροσώπησης των φοιτητών και του τρόπου εκπροσώπησης των φοιτητών, κύριε Υπουργέ, στα ζητήματα της διοίκησης των ΑΕΙ. Αυτό το ζήτημα το κλείσαμε με το νόμο. Υπάρχει μια εκπρόθεσμη τροπολογία συναδέλφων.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε δεκαπέντε δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Είναι εκπρόθεσμη, επομένως δεν υπάρχει ζήτημα να τη λάβετε υπ' όψιν σας. Όμως με αφορμή αυτή την εκπρόθεσμη τροπολογία, θα ήθελα να πω ότι έχουμε κλείσει με το νόμο ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα και αυτό ήταν της κομματικής εκπροσώπησης –γιατί περί αυτού επρόκειτο– των φοιτητών στα όργανα διοίκησης των ΑΕΙ. Το κλείσαμε αυτό λέγοντας ότι η εκπροσώπηση των φοιτητών θα γίνεται με ένα ενιαίο ψηφοδέλτιο, θα γίνεται με μυστική ψηφοφορία, θα γίνεται με τρόπο που θα υπάρχει καθολική ψηφοφορία και ελπίζουμε το φοιτητικό κίνημα και οι φοιτητικές παρατάξεις να κινηθούν προς τα εκεί. Δεν θα πάμε πίσω. Εάν υπάρχουν οποιεσδήποτε τέτοιες σκέψεις, να το ξεκαθαρίσουμε ότι για πολλούς από εμάς αυτό είναι κεντρικό σημείο του εκσυγχρονισμού και δεν υπάρχει περίπτωση να στέρξουμε σε τέτοιου είδους οπισθοχωρήσεις απ' αυτό το οποίο έχει πρόσφατα ψηφιστεί με πολύ μεγάλη διακομματική πλειοψηφία.

Τρίτο και τελευταίο ζήτημα. Δείτε, αν είναι δυνατόν, το θέμα των υποψηφίων, κύριε Υπουργέ, για τις αστυνομικές σχολές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Έγινε δεκτό.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ. Δεν το παρακολουθήσα.

Δεν έχω άλλο τίποτα να πω.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, δεν έχω δύο ώρες που προσγειώθηκα από το Μόντρεαλ, όπου επισκέφθηκα το Ελληνικό Δημοτικό Σχολείο «Σωκράτης», το οποίο σας συστήνω ανεπιφυλάκτως να πάτε και να το επισκεφτείτε επισήμως ως Υπουργός Παιδείας. Ίσως να πρόκειται για το καλύτερο ελληνικό σχολείο στο εξωτερικό, στους Αποδήμους. Με συγκίνηση είδα ελληνόπουλα τετάρτης και πέμπτης γενιάς να μαθαίνουν ελληνικά και να τα μιλάνε καλύτερα από εμάς. Αξίζει τον κόπο μια δική σας προσωπική επίσκεψη, ένα δικό σας ενδιαφέρον.

Ξεκινάω λέγοντας ένα θερμό ευχαριστώ για το ότι κάνετε δεκτή την τροπολογία για τους πολυτέκνους που κατέθεσα με ορισμένους άλλους συναδέλφους, όσον αφορά τις μετεγγραφές τους και την αδικία που είχε δημιουργηθεί για το θέμα της επόχης του παρελθόντος, του 2010-2011.

Πρέπει αυτή την περίοδο να δώσουμε το μήνυμα, κύριε Υπουργέ, ότι ναι μεν περνάμε δύσκολα, αλλά ως ελληνική πολιτεία που αναγκάζεται να ψηφίζει πολλές περικοπές σε ευαίσθητες ομάδες πληθυσμού –και η Νέα Δημοκρατία ιδιαίτερα ακόμη, αν θέλετε, και ενάντια στον πυρήνα της ιδεολογίας της, όσον αφορά τους πολυτέκνους και το δημογραφικό ζήτημα, μόνο και μόνο λόγω της μεγάλης ανάγκης– ταυτόχρονα βρίσκουμε τον τρόπο να ανακουφίσουμε μέσα στα μέτρα των αδυναμιών αυτής της περιόδου αυτούς τους ανθρώπους. Θερμά εύγε!

Θέλω να προσθέσω ορισμένες σκέψεις σε αυτά που είπε προηγουμένως ο συνάδελφός μου κ. Βορίδης για το μεγάλο θέμα με τους ιεροδιδασκάλους.

Θέλω να απευθυνθώ στους συναδέλφους της ΔΗΜΑΡ και γενικά της Αριστεράς. Η συζήτηση για το χωρισμό Κράτους και Εκκλησίας είναι μια μεγάλη ιδεολογική συζήτηση στην οποία –προφανώς– εμείς έχουμε πολύ μεγάλες διαφορές, κυρία Ρεπούση. Όμως, εδώ δεν μιλάμε γι' αυτό. Εδώ δεν μιλάμε για το χωρισμό Κράτους και Εκκλησίας. Έγινε μία παρεξήγηση. Εδώ μιλάμε για το αν θα αφήσουμε οικεία βουλήσει την εκπαίδευση των μουσουλμανοπαίδων σε ένα άλλο κράτος. Δεν μιλάμε για χωρισμό Κράτους και Εκκλησίας εδώ. Μάλλον, το καταλάβατε λανθασμένα. Μιλάμε για το αν η ελληνική πολιτεία ενδιαφέρεται να μην μονοπωλεί η Τουρκία και η προπαγάνδα της ένα συγκεκριμένο χώρο. Πιστεύω ότι οι συνάδελφοι της ΔΗΜΑΡ θα πρέπει να δουν με πολύ μεγάλη προσοχή αυτό το θέμα, γιατί μάλλον παρασύρθηκαν από ιδεολογικό οίστρο.

Είναι πάρα πολύ σωστή η αποδοχή της τροπολογίας. Πρέπει να ψηφιστεί, οπωσδήποτε, κύριε Υπουργέ. Πρόκειται για μεγάλο εθνικό θέμα.

Χαιρετίζω τα κόμματα της Βουλής που σ' αυτό το κρίσιμο θέμα έδειξαν υπεύθυνη στάση, κύριε Μαριά και ξέρετε ότι εγώ αυτό δεν το λέω εύκολα σ' εσάς. Όμως, σ' αυτό το θέμα ομολογώ ότι με εκπλήξατε θετικά. Είναι μεγάλο εθνικό θέμα και δεν πρέπει για ιδεολογικά ζητήματα που έχουν να κάνουν με τη γενική μας φύση να ξεχνάμε πόσο ευαίσθητος χώρος είναι η Θράκη.

Κλείνω, κύριε Υπουργέ, με το θέμα της προτεινόμενης τροπολογίας από κάποιους καλούς συναδέλφους για το θέμα των κοιμάτων και της εκπροσώπησης των φοιτητών διά των κοιμάτων. Σέβομαι πάρα πολύ την άποψη των συναδέλφων και δεν θέλω καθόλου να τους υποτιμήσω. Αντιλαμβάνομαι τα κίνητρά τους που είναι πολύ αγαθά. Όμως, πράγματι, αυτή η τροπολογία, κύριε Υπουργέ, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή. Και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, διότι αν γινόταν, θα ανέτρεπε τον πυρήνα της εκπαιδευτικής μεταρρυθμίσεως για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, τον οποίο ψηφίσαμε τα τρία κόμματα μόλις πέρυσι.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Συμφωνούμε και εμείς, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Διότι μία από τις βασικές συνιστώσες της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης ήταν να βγάλουμε, επιτέλους, τα κόμματα έξω από τα συμβούλια διοικήσεων των πανεπιστημίων. Θέλουν οι φοιτητές να εκπροσωπούνται; Και εμείς το θέλουμε. Με γεια τους, με χαρά τους! Θα υπάρχει ενιαίο ψηφοδέλτιο, θα εκλέξουν αυτόν που θέλει να τους εκπροσωπεί, θα μπει στο συμβούλιο διοικήσεως, χωρίς να έχει κομματική ταμπέλα, χωρίς να πλακώνονται οι μεν με τους δε. Εάν γινόταν δεκτό κάτι τέτοιο, επειδή πουθενά δεν θα τα βρουν οι φοιτητές, εάν έχουν την επιλογή του να πάνε με τη συνήθη διαδικασία των κοιμάτων, αυτό που θα κάνουμε είναι να παραδώσουμε τα πανεπιστήμια σε στους φοιτητές αναλόγως κομματικής δυνάμεως σε κάθε σχολή, δηλαδή να παραδώσουμε στο ένα ή στο άλλο κόμμα τη φοιτητική εκπροσώπηση. Αντιλαμβάνεστε ότι αυτό για εμάς στη Νέα Δημοκρατία είναι δύσκολη θέση, γιατί στα περισσότερα πανεπιστήμια η ΔΑΠ είναι ούτως ή άλλως πρώτη δύναμη.

Όμως, εδώ είναι ζήτημα αρχής. Εμείς δεν θέλουμε τα κόμματα στο συμβούλιο διοικήσεως. Δεν πρέπει σε καμμία απολύτως περίπτωση να γίνει αποδεκτή αυτή η τροπολογία.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για είκοσι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνεται σήμερα η συζήτηση κατ' άρρον τον νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας για τους δύο εποπτευόμενους Οργανισμούς, το ΙΝΕΔΙΒΙΜ, τον ΕΟΠΠΕΠ και άλλες διατάξεις.

Θέλω να πω προς το Σώμα ότι κατ' αρχάς θέλω να ευχαριστήσω όλους τους εισηγητές όλων των κομμάτων, διότι πιστεύω ότι έγινε μία ανοικτή συζήτηση, όπως πρέπει να γίνεται για θέματα εκπαίδευσης, πέρα από τις ιδεολογικές μας διαφωνίες. Νομίζω ότι καταλήξαμε σε βελτίωση πολλών διατάξεων του νομοσχεδίου που καταθέσαμε.

Θέλω ιδιαίτερα να ευχαριστήσω τα δύο κόμματα της Κυβέρνησης και τους εισηγητές τους, την κ. Χριστοφιλοπούλου, τον κ. Γκόκα, την κ. Ρεπούση για τις παρατηρήσεις τους και για τις βελτιώσεις που επέφεραν στο νομοσχέδιο και γενικότερα για τη συνεργασία που έχουμε. Ξεκινάμε από διαφορετικές ιδεολογικές αφετηρίες, αλλά νομίζω ότι πέρα από τις κομματικές μας ταυτότητες, τις ιδεολογικές μας αφετηρίες μπορούμε να βρούμε μία κοινή συνισταμένη για τα θέματα της εκπαίδευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις προγραμματικές δηλώσεις αυτής της Κυβέρνησης πρώτοι εμείς αποτυπώσαμε τα χρόνια προβλήματα του εκπαιδευτικού συστήματος. Αυτά τα προβλήματα δεν είναι σημερινά, δεν είναι αποτέλεσμα μιας, δύο ή τριών κυβερνήσεων. Είναι στρεβλώσεις, παθογένειες και αδυναμίες που σωρεύτηκαν σε βάθος δεκαετιών.

Και είπαμε ότι σε αυτήν τη δίνη της κρίσης, που αντιμετωπίζει η χώρα μας, θα πρέπει να κάνουμε τρία πράγματα ταυτόχρονα. Πρώτον, θα πρέπει να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα, προχωρώντας με αλλαγές σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης. Στις

προγραμματικές δηλώσεις εκθέσαμε στο Κοινοβούλιο ένα σχέδιο με στοχοχρονοδιάγραμμα το οποίο ακολουθούμε απαρέγκλιτα και λογοδοτούμε γι' αυτό και στο Κοινοβούλιο και κατ' επέκταση στους Έλληνες πολίτες, βήμα-βήμα.

Το δεύτερο που είπαμε είναι ότι έπρεπε να θεωράσουμε σε αυτή την κρίση όλο το εκπαιδευτικό σύστημα, τους μαθητές και τις μαθήτριάς μας, τους φοιτητές και τις φοιτήτριάς μας. Και στο μέτρο του δυνατού έπρεπε να πάρουμε και κοινωνικά μέτρα, να κάνουμε κοινωνική πολιτική, για να μπορέσουμε να απαλύνουμε το βάρος που αντιμετωπίζει η κάθε ελληνική οικογένεια.

Βάλαμε στόχους και είπαμε εξ αρχής ότι, επειδή η παιδεία είναι εθνική υπόθεση, εμείς δεν θα γκρεμίσουμε. Θα έρθουμε να κρατήσουμε τα καλά που έχουν γίνει, να χτίσουμε πάνω σε αυτά και να μπορέσουμε στο μέτρο του δυνατού να κάνουμε βελτιώσεις.

Θέλω να πω -επειδή ακούστηκαν και διάφορα σχόλια απαξιωτικά για προκατόχους μου- ότι αυτό που πιστεύω είναι πως η προκατόχος μου, με την οποία συνεργάστηκα, είχε ως μοναδικό γνώμονα τη βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος και παρά τις όποιες πολιτικές μας διαφορές, έκανε σοβαρό έργο. Και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση αυτό το έργο το συνεχίζουμε.

Και παρά το γεγονός ότι κάποιοι, όταν το καλοκαίρι φέραμε τις ρυθμίσεις του ν.4076, έσπευσαν να χαρακτηρίσουν τις ρυθμίσεις αυτές ως οπισθοδρόμηση, τι αποκαλύφθηκε;

Αποκαλύφθηκαν δύο πράγματα. Ότι η μεγάλη αλλαγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, που είναι η απόρριψη μιας τρικομματικής συναίνεσης της παρελθούσας Βουλής, ολοκληρώθηκε με επιτυχία. Και με την ηλεκτρονική ψηφοφορία έγινε προφανές ότι η συντριπτική πλειοψηφία της πανεπιστημιακής κοινότητας θέλει να πάει μπροστά και μια ηχηρή μειοψηφία μπλόκαρε κάθε αλλαγή. Η μεσοσταθμική συμμετοχή στις εκλογές των συμβουλίων των ιδρυμάτων ξεπέρασε σε πολλές περιπτώσεις το 80%.

Αυτό νομίζω ότι είναι μια εκκωφαντική απάντηση σε όσους έσπευσαν να χαρακτηρίσουν τις αλλαγές, που γίνονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, με τον ένα ή τον άλλο αρνητικό τρόπο.

Η δεύτερη έκπληξη ήταν ότι οι εκλογές και οι επιλογές στα εξωτερικά μέλη των συμβουλίων διοίκησης μάς έδωσαν ανθρώπους διεθνούς κύρους. Και αυτό είναι κάτι για το οποίο πρέπει νομίζω όλοι να πανηγυρίσουμε. Γιατί είναι και μια ψήφος εμπιστοσύνης στα ιδρύματά μας.

Αντί λοιπόν να σπεύδουμε να απαξιώνουμε τα ιδρύματά μας πρέπει να αποδεχθούμε ότι έχουμε καλά ιδρύματα, ότι υπάρχουν θύλακες αριστείας και το καθήκον, η πρόνοια της πολιτείας είναι να ενισχύσει τα δημόσια ιδρύματα. Γι' αυτό και θέσαμε ως δεύτερο στόχο το σχέδιο «Αθηνά».

Και είπαμε εξ αρχής, από τις προγραμματικές δηλώσεις ποια θα είναι τα βήματα και ποια θα είναι η διαδικασία και την ακολουθούμε βήμα-βήμα και λογοδοτούμε γι' αυτό στη Βουλή και στους Έλληνες πολίτες. Χαράξαμε τα κριτήρια και ενημερώσαμε τους φορείς και τα κόμματα για το ποια θα είναι αυτά τα κριτήρια.

Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ακούω με μεγάλη προσοχή, όταν θέτετε τα θέματα της περιφέρειάς σας και είναι σεβαστά, αλλά δεν μπορεί να είναι τα τοπικά, τα τοπικίστικα κριτήρια αυτά τα οποία θα μας οδηγήσουν στην αναδιάρθρωση, στην αναδιοργάνωση, στην ανασυγκρότηση του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας. Θα πρέπει να βάλουμε, όπως βάλαμε, κριτήρια αξιολογικά, κριτήρια επιστημονικά, κριτήρια αναπτυξιακά και να τα ακολουθήσουμε απαρέγκλιτα. Οι Έλληνες πολίτες δεν περιμένουν τίποτα λιγότερο από μας. Αυτό πρέπει να το κάνουμε. Γι' αυτό μέσα από εντατικό διάλογο μιλήσαμε με κάθε ίδρυμα ξεχωριστά και σιγά-σιγά καταλήξαμε σε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο, το οποίο θα παρουσιάσουμε στα κόμματα και φυσικά, θα δώσουμε στα ιδρύματα για να επακολουθήσει αυτός ο διάλογος ο οποίος θα μας οδηγήσει στις αλλαγές που θα αποτυπωθούν στο μηχανογραφικό δελτίο.

Αυτά όσον αφορά τα θέματα των αλλαγών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Διότι άκουσα κριτική για αυτό το νομοσχέδιο το οποίο ρυθμίζει θέματα εποπτευόμενων οργανισμών και μεταβατικές διατάξεις. Κάποιοι συνάδελφοι μίλησαν για αυτό το νομοσχέδιο ωσάν αυτό να αποτύπωνε το μεγάλο χάρτη των αλλαγών που φέρνει η Κυβέρνηση στην παιδεία. Τους παραπέμπω στις

προγραμματικές δηλώσεις, για να κατανοήσουν ποιο είναι το πραγματικό σχέδιο όσον αφορά τις αλλαγές στην παιδεία. Δεν είναι αυτό το νομοσχέδιο.

Ως προς τις αλλαγές στην πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, είπαμε εξαρχής ότι σε καμμία ευνοούμενη χώρα του κόσμου δεν μπορεί να προοδεύσει το εκπαιδευτικό σύστημα, αν δεν υπάρχει αξιολόγηση: Αξιολόγηση δομών, διαδικασιών, στελεχών εκπαίδευσης. Και αυτό κάναμε. Μέσα από διεξοδικό διάλογο καταλήξαμε σε ένα σχέδιο προεδρικού διατάγματος, το οποίο και αυτό θέσαμε υπ' όψιν των κομμάτων, θέτουμε αμέσως υπ' όψιν και όλων των φορέων της εκπαίδευσης για να προχωρήσουμε στην αξιολόγηση. Η αξιολόγηση δεν γίνεται για θέματα τιμωρίας ή για θέματα απολύσεων ή για θέματα πειθαρχικά. Γι' αυτά υπάρχει το Πειθαρχικό Δίκαιο. Η αξιολόγηση γίνεται για να μπορέσουμε να δώσουμε κίνητρα βελτίωσης.

Επίσης, ως προς το μεγάλο θέμα της τοποθέτησης των εκπαιδευτικών, ορθά επισημαίνουν όλοι ότι πάντοτε παρατηρούμε κενά στους εκπαιδευτικούς. Υπάρχει, όμως και η άλλη όψη του νομίσματος: Οι υπεράριθμοι. Έχει δύο όψεις αυτό το νόμισμα. Τι είπαμε, λοιπόν; Ότι πρέπει να γίνει, επιτέλους, μια αποτύπωση των κενών, των οργανικών θέσεων, να υπάρξει ένα μητρώο μαθητών, να ξέρουμε πόσους καθηγητές, πόσους δασκάλους, ποιες είναι οι πραγματικές ανάγκες, πού υπηρετεί ο καθένας, να μπορέσουμε να προχωρήσουμε σε έναν ορθολογικό τρόπο τοποθέτησης των εκπαιδευτικών, για να μην υπάρχουν κενά στα σχολεία.

Θέλω να δω τη στήριξή σας, όταν προχωρήσουμε και σε άρση αποσπάσεων για να πληρώσουμε τα κενά. Διότι αυτό το οποίο προέχει και αυτό που είναι ο μοναδικός γνώμονας της πολιτικής μας είναι ότι τον ερχόμενο Σεπτέμβριο, μέσα από τη νέα πολιτική τοποθέτησης εκπαιδευτικών, δεν πρέπει να υπάρχει ούτε ένα κενό.

Κατετέθη το σχέδιο για το λύκειο και το τεχνολογικό λύκειο. Έχει γίνει έργο, υπάρχει προεργασία από την κ. Χριστοφιλοπούλου, από τον κ. Μπαμπινιώτη, έχει περάσει από το ΕΣΥΠ, από τα κόμματα, υπάρχει ένα προσχέδιο για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε στις αλλαγές για το λύκειο και το τεχνολογικό λύκειο. Είναι σημαντικές αλλαγές που θα αλλάξουν τον τρόπο της μαθησιακής διαδικασίας, η οποία μέχρι σήμερα ήταν μία άσκηση παπαγαλίας και πρέπει να αλλάξει. Ο τρόπος απόκτησης γνώσης πρέπει να αλλάξει.

Αυτές είναι οι μεγάλες αλλαγές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όχι προφανώς το νομοσχέδιο, που ρυθμίζει άλλα πράγματα.

Είπαμε για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Υπάρχουν κατ' αρχάς δύο εποπτευόμενοι Οργανισμοί του Υπουργείου, το ΙΝΕΔΙΒΙΜ και ο ΕΟΠΠΕΠ. Κάποιοι στην Αίθουσα λησμονούν ότι αυτοί οι οργανισμοί συγχωνεύτηκαν το 2011. Αυτό που κάνουμε είναι να ρυθμίσουμε τον κανονισμό λειτουργίας τους, διασφαλίζοντας και τις θέσεις εργασίας. Κάποιοι συνάδελφοι θεωρούν ότι πρέπει να απολογηθεί ο Υπουργός, επειδή έχει εποπτευόμενους οργανισμούς. Τι να κάνουμε; Κάθε Υπουργείο έχει εποπτευόμενους οργανισμούς. Αυτό που προσπαθούμε να ρυθμίσουμε είναι η διαφάνεια και η αξιοκρατία. Γι' αυτό είπαμε η τοποθέτηση του γενικού διευθυντή να γίνει με ανοιχτή προκήρυξη, ο πρόεδρος να μην είναι αμειβόμενος αλλά αμισθί, στο διοικητικό συμβούλιο να εμπλέκονται εργαζόμενοι, φορείς, κοκ. Προσπαθούμε, δηλαδή, να διασφαλίσουμε όρους διαφάνειας και αξιοκρατίας. Όμως, κάθε Υπουργείο έχει εποπτευόμενους οργανισμούς. Τι να κάνουμε;

Οι άλλες μεταβατικές ρυθμίσεις είναι ρυθμίσεις οι οποίες αποκαθιστούν κάποιες αδικίες, όταν συνάδελφοι –κυρίως στην τριτοβάθμια εκπαίδευση– εγκλωβίζονται στη μετάβαση από ένα πλαίσιο σε ένα άλλο. Νομίζω ότι είναι αποκατάσταση κάποιων αδικιών, για να μην εγκλωβίσουμε αναίτια κάποιους συναδέλφους.

Όσον αφορά το θέμα των μετεγγραφών, αυτό εντάσσεται σε μία γενικότερη κοινωνική πολιτική, γιατί δεν είναι μόνο ένα μέτρο αποσπασματικό. Θέλω να θυμίσω στο Σώμα ότι παρά τη δεινή δημοσιονομική κρίση, διπλασιάσαμε φέτος τους δικαιούχους σίτισης, εξοικονομώντας πόρους από τον εξορθολογισμό των δαπανών. Αυξήσαμε τις κλίνες των εστιών. Μέσα στην πιο βαθιά

οικονομική κρίση, διπλασιάσαμε τη σίτιση και αυξήσαμε τις κλίνες των εστιών! Είναι αρκετό αυτό; Προφανώς, όχι! Όμως, τουλάχιστον, προσπαθούμε να ασκήσουμε κοινωνική πολιτική, δηλαδή να διευκολύνουμε τους συμπολίτες μας οι οποίοι πλήττονται. Επίσης, εισάγουμε την εξεταστική επί πτυχίω, για να μπορέσουν κάποιοι να πάρουν πτυχίο και να βγουν στην αγορά εργασίας.

Τέλος, όσον αφορά τις μετεγγραφές, αυτές έχουν ως εισοδηματικό κριτήριο –γιατί πολλοί έκαναν την παρατήρηση για το εισόδημα– τις 7.500 ευρώ κατά κεφαλήν, όχι συνολικά ως οικογένεια. Αυτό αυξάνει το εισοδηματικό κριτήριο από μόνο του.

Το δεύτερο είναι, επίσης, ότι δέχομαι ευχαρίστως ότι το 10% γίνεται 15% στις περιφέρειες.

Οι παρατηρήσεις που κάνατε και για τα υπόλοιπα θέματα όσον αφορά τις ασθένειες, γίνονται αποδεκτές. Είναι ένα μέτρο το οποίο προφανώς δεν λύνει το πρόβλημα, αλλά το κάνει με έναν τρόπο διαφανή, αξιοκρατικό και προσπαθεί να βρει λύση.

Επίσης, θεωρώ ότι είναι σοβαρή πρόταση η πρόταση του ΠΑΣΟΚ για τις υποτροφίες και δεσμεύομαι με την εύρεση των κονδυλίων και των πόρων να το φέρουμε στο νομοσχέδιο του λυκείου ως τροπολογία, ούτως ώστε και αυτοί να έρθει να ανακουφίσει τους συμπολίτες μας οι οποίοι πλήττονται.

Θα ήθελα να πω και κάτι άλλο, όσον αφορά το θέμα του υποστίσιμου, γιατί έγινε μία συζήτηση στη Βουλή πριν από λίγο καιρό και δεσμεύτηκα ότι προσπαθούμε να δώσουμε λύσεις σ' αυτό το θέμα με έναν τρόπο που να μη δημιουργεί κοινωνικές διακρίσεις. Σήμερα, λοιπόν, μπορώ να σας καταθέσω ότι από κοινοτικούς πόρους εξασφαλίσαμε περίπου 60 εκατομμύρια ευρώ και από το τέλος Φεβρουαρίου διακόσιοι πενήντα χιλιάδες μαθητές δημοτικών σχολείων σε όλη την επικράτεια θα έχουν τη δυνατότητα της διάθεσης ενός φρούτου, ενός γαλακτος, ενός τοστ, καθημερινά.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτή η Κυβέρνηση ασκεί κοινωνική πολιτική. Δεν ξέρω αν εσείς, όποτε και αν έρθετε στην εξουσία, ασκήσετε κοινωνική πολιτική, κύριε Κουράκη, αλλά εμείς σήμερα, μέσα στην πιο βαθιά οικονομική κρίση, ασκούμε κοινωνική πολιτική.

Έτσι πρέπει να κάνει η κάθε κυβέρνηση, στο μέτρο του εφικτού για να βοηθάει τους κοινωνικά ασθενέστερους.

Θα ήθελα, τέλος, να ολοκληρώσω με τα θέματα τα οποία ακούστηκαν σ' αυτήν την Αίθουσα τις τελευταίες δύο ημέρες. Νομίζω ότι όποιοι μελετούν την ιστορία, γνωρίζουν ότι η ανταλλαγή τέτοιων βαρέων εκφράσεων οδήγησε αυτή τη χώρα σε συμφορές.

Γι' αυτό θα ήθελα να απευθύνω μία έκκληση: Να είμαστε πολύ προσεκτικοί στις ύβρεις ή στα λόγια που ανταλλάσσουμε, γιατί θα πρέπει να διακρίνουμε ανάμεσα στον πατριωτισμό, ο οποίος αδιαφιλονίκητα είναι δικαίωμα όλων και στη μισαλλοδοξία και τον εθνικισμό. Θα πρέπει, επίσης, να χειριζόμαστε με μεγάλη προσοχή θέματα που άπτονται του εθνικού συμφέροντος και που μπορεί να δημιουργήσουν προβλήματα στις διεθνείς σχέσεις της χώρας.

Εγώ θεωρώ ότι η τοποθέτηση του κ. Βορίδη είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Μιλάμε για μία επιλογή που προσφέρουμε. Δεν είναι μία συνολική ρύθμιση. Υπ' αυτήν την έννοια δέχτηκα τη συζήτηση της τροπολογίας που κατέθεσαν οι συνάδελφοι, αλλά νομίζω ότι θέματα όπως αυτά που άπτονται του εθνικού συμφέροντος, θα πρέπει όλοι να τα αντιμετωπίζουμε με μία νηφαλιότητα, με έναν τρόπο που δεν δημιουργεί προβλήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνω ότι βασική αποστολή αυτού του νομοσχεδίου είναι να ρυθμίσει τα θέματα δύο εποπτευόμενων οργανισμών, τα μεγάλα θέματα των κινήτρων για τους αθλητές. Είχε την ευκαιρία ο Υφυπουργός να τοποθετηθεί. Νομίζω ότι πρέπει να δίνουμε κίνητρα στους αθλητές, ιδιαίτερα αυτήν την περίοδο, κίνητρα όμως τα οποία είναι λελογισμένα, τα οποία δίνουν τη δυνατότητα σε νέους ανθρώπους να ασχοληθούν με τον αθλητισμό. Γιατί ο αθλητισμός δεν είναι μόνο διακρίσεις και προνόμια, είναι τρόπος ζωής. Υπ' αυτήν την έννοια, η πολιτεία θα πρέπει να μεριμνά για την ενίσχυσή του.

Επομένως, αυτό το νομοσχέδιο του οποίου η συζήτηση επί των άρθρων ολοκληρώνεται σήμερα και είναι ένα νομοσχέδιο με ρυθμίσεις μεταβατικές, είναι ένα νομοσχέδιο που αφορά τους οργανισμούς του Υπουργείου και βέβαια το θέμα των προνομίων και

τα κοινωνικά ζητήματα που συζητήσαμε. Νομίζω ότι μέσα απ' αυτήν τη συζήτηση, τόσο στην επιτροπή όσο και στην Ολομέλεια, είχαμε τη δυνατότητα να βελτιώσουμε πτυχές του, να δεχτούμε πολλές από τις τροπολογίες που πρότειναν συνάδελφοι. Πιστεύω ότι αυτό ήταν προς τη σωστή κατεύθυνση και βοήθησε να έχουμε καλύτερες ρυθμίσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο κ. Κουρουμπλής έχει το λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, «πάσα γαρ επιστήμη χωριζομένη αρετής πανουργία και ου σοφία φαίνεται». Είναι μια ρήση του μεγάλου φιλοσόφου μας, του Πλάτωνα, που είναι πάντα επίκαιρη, ιδιαίτερα όταν αναφερόμαστε στο πολύ κρίσιμο ζήτημα του εκπαιδευτικού μας συστήματος και κατά την ευρεία έννοια της παιδείας, ένα ζήτημα κρίσιμο για κάθε κοινωνία, πολύ περισσότερο για μια κοινωνία που βιώνει την κρίση που βιώνει ο τόπος, ένα ζήτημα που αν δεν μπορούμε να συμπλεύσουμε βρίσκοντας τον κοινό τόπο, τουλάχιστον ως εξαντλήσουμε τις δυνατότητες σύγκλισης, προκειμένου πραγματικά μέσα από μία διεργασία πολιτική, κοινωνική, να βρούμε όλα εκείνα τα σημεία επαφής που μπορούν πραγματικά να διαμορφώσουν το καλύτερο δυνατό κλίμα σ' αυτόν τον ευαίσθητο τομέα.

Κι αυτό εξαντλώντας και αξιοποιώντας με τον καλύτερο τρόπο τις δαπάνες που απαιτούνται και που είναι κόπος και μόχθος του ελληνικού λαού.

Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι όλοι μας σ' αυτήν την Αίθουσα θεωρούν ότι το αγαθό της παιδείας πρέπει να είναι δημόσιο, προσπελάσιμο από όλους τους πολίτες χωρίς διακρίσεις. Άρα, οφείλουμε να εξαντλούμε τους όρους και τις συνθήκες ώστε να εξασφαλίζουμε σε όλους τους πολίτες τις ίδιες δυνατότητες, στο ίδιο σημείο εκκίνησης προκειμένου η εξέλιξη τους –και ιδιαίτερα των νέων– να είναι αποτέλεσμα των ιδίων δυνατοτήτων τους και όχι συνάρτηση της οικονομικής και κοινωνικής θέσης της οικογενείας τους.

Οι νέοι Έλληνες σήμερα βιώνουν το μαρτύριο της παρατεταμένης εφηβείας αναγκασμένοι να ζουν στο οικογενειακό περιβάλλον χωρίς να τους εξασφαλίζουμε τέτοιες συνθήκες ώστε να πετάξουν με τα δικά τους φτερά. Είναι οι νέοι που διαθέτουν τα περισσότερα προσόντα από οποιαδήποτε άλλη γενιά και τους παρέχουμε τις λιγότερες δυνατότητες. Είναι, λοιπόν, ένα σημείο πάνω στο οποίο πρέπει να προβληματιστούμε.

Όλοι βλέπουμε το μαρτύριο που αναγκάζει τους νέους να παίρνουν των ομμάτων τους και να φεύγουν στο εξωτερικό. Και οι νέοι είναι αυτοί που αποτελούν την πραγματική γνωστική ατμομηχανή της ανάπτυξης του τόπου και μπορούν να παίξουν τον καταλυτικό ρόλο δημιουργίας προς το μέλλον.

Βεβαίως, το νομοσχέδιο όπως πολύ σωστά επεσήμανε ο κύριος Υπουργός, δεν άπτεται ολοκλήρου του ζητήματος της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης που έχει ανάγκη ο τόπος, αλλά δεν παύει κάθε φορά που στο ελληνικό Κοινοβούλιο έρχεται ένα τέτοιο ζήτημα να μας κεντρίζει το ενδιαφέρον και να αναπτύσσουμε τον προβληματισμό μας.

Κύριε Πρόεδρε, συνηθίζεται δυστυχώς από τις εκάστοτε κυβερνήσεις μια λογική θεσμολαγείας, να ψηφίζουμε συνεχώς νόμους και πολλές φορές να υπάρχει το εξής περίεργο σύνδρομο: η ταύτιση ενός Υπουργού με όσο το δυνατόν περισσότερους θεσμούς γιατί έτσι θεωρείται ότι αφήνει πίσω του έργο.

Πριν ολοκληρώσουμε την υλοποίηση ενός θεσμικού πλαισίου που έχει ψηφιστεί και πριν ελέγχουμε την υλοποίησή του, τις αδυναμίες του, τα λάθη του και τις παραλείψεις του, δυστυχώς έρχεται ένας νέος θεσμός που επιχειρεί να υποκαταστήσει τον προηγούμενο.

Στο παρόν, λοιπόν, νομοσχέδιο προβλέπονται οι κανονισμοί που θα διέπουν δύο συγκεκριμένους μεγάλους οργανισμούς, οι οποίοι στα πλαίσια της υλοποίησής του θεσμικού τους ρόλου, μπορούν να παίξουν ένα σημαντικό ρόλο στα ζητήματα της παιδείας.

Υπάρχει ένα ερώτημα, κύριε Υπουργέ. Όλη αυτή η διαδικασία που προηγήθηκε και υλοποιείται σήμερα, υπακούει σε κάποιες μελέτες;

Εκείνοι οι συνάδελφοι σας που δημιούργησαν τους περισσότερους φορείς είχαν μία λογική. Το ζήτημα είναι αν αξιολογήθηκε έπειτα από μία μελέτη όλη αυτή η παρουσία τους για να δούμε ποιο είναι το έργο που έπρεπε να κάνουν και δεν έκαναν. Έτσι θα μπορέσουμε να βάλουμε και αυτούς τους νέους οργανισμούς.

Εγώ δέχομαι τον προβληματισμό σας, αλλά κάθε φορά που ψηφίζουμε εδώ, πρέπει να πείθεται και το Κοινοβούλιο ότι όλη αυτή η διαδικασία δεν είναι μια επιλογή σε πολιτικό επίπεδο αλλά στηρίζεται και σε επιστημονικές μελέτες, για να μπορέσουμε πραγματικά μέσα από αυτή τη λογική υπερσυγκέντρωσης αρμοδιοτήτων και υπηρεσιών να υλοποιούμε καθ' άπασαν την επικράτεια αυτήν την πολιτική.

Κάνατε μια αναφορά στην τεχνική εκπαίδευση και είπατε ότι θα φέρετε ένα νέο σχέδιο νόμου. Όλοι ξέρουμε ότι στην Ελλάδα αναπτύχθηκε στρεβλά η τριτοβάθμια εκπαίδευση σε πολύ μεγάλο βαθμό γιατί το πολιτικό σύστημα θώπευε την ελληνική οικογένεια σε ό,τι αφορά στην πανεπιστημιακή εξέλιξη των παιδιών και άφησε εκτεθειμένη και στην τύχη της την τεχνική εκπαίδευση.

Ειλικρινά, κύριε Υπουργέ, θα σας έλεγα να λάβετε πολύ σοβαρά υπ' όψιν σας την εμπειρία που υπήρχε στον ΟΑΕΔ. Γιατί ο ΟΑΕΔ, όταν είχε αυτή τη μαθητεία της επαγγελματικής εκπαίδευσης, επειδή τη συνέδεε με τις επιχειρήσεις, έβγαζε στελέχη εμπειροπόλεμα για την αγορά. Και αν θέλετε, ήταν και μια αναχαίτιση στο να στρέφεται ο κόσμος προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση με αποτέλεσμα ένα μεγάλο ποσοστό νέων ανθρώπων να πάνε σε σχολές που δεν είχαν επαγγελματική τύχη και να δημιουργείται μια λιμνάζουσα κατάσταση σε επιστήμονες με το φαινόμενο που όλοι γνωρίζουμε, της προλεταριοποίησης των επιστημόνων.

Υπάρχουν μια σειρά διατάξεις. Το θέμα των μετεγγραφών. Κύριε Υπουργέ, όλοι υπερασπιστήκαμε κατά καιρούς την υπόθεση της πραγματικής δωρεάν παιδείας. Όμως πρέπει να είμαστε ειλικρινείς. Σήμερα περιορίζεται μέρα με την μέρα η δυνατότητα των νέων ανθρώπων και ιδιαίτερα των οικογενειών που αντιμετωπίζουν και προβλήματα επιβίωσης. Όταν έχουμε ενάμισι εκατομμύριο ανέργους, έχουμε τρία εκατομμύρια φτωχούς, υπάρχει ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα των παιδιών των οικογενειών αυτών στο να προσπελάσουν την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και αυτό γιατί ακριβώς οι δυνατότητες του κράτους είναι περιορισμένες. Βέβαια εδώ είναι εκτεθειμένο το πολιτικό σύστημα απέναντι σε μια κοινωνία που αντιλαμβάνεται και γνωρίζει ότι η απόρριξη αυτής της φτώχειας δεν είναι το αποτέλεσμα μιας αντικειμενικής κατάστασης της χώρας αλλά της ανοχής στη φοροδιαφυγή, στη φοροκλοπή, στη φοροαποφυγή του μεγάλου πλούτου καθώς ποτέ το πολιτικό σύστημα δεν μπόρεσε να συγκρουστεί μαζί του για να εμποδώσει το αίσθημα στον ελληνικό λαό ότι υπάρχει περιορισμός τουλάχιστον της ενδημούσης κοινωνικής αδικίας.

Είναι ένα κρίσιμο ζήτημα όταν τα νοσοκομεία, τα σχολεία, αντιμετωπίζουν ακόμα και πρόβλημα θέρμανσης, όταν, κύριε Υπουργέ, για να μπει ένας νέος άνθρωπος στη φοιτητική εστία πρέπει να έχει εισόδημα κάτω από 5.000 ευρώ. Αυτό και μόνο πού οδηγεί; Στην κατάργηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της πραγματικής δωρεάν παιδείας.

Άρα δεν εξασφαλίζουμε σε όλους τους νέους τις ίδιες δυνατότητες στο αυτό σημείο εκκίνησης. Μπορεί να είναι τα καλύτερα μυαλά αλλά επειδή κατάνονται από πολύ φτωχές οικογένειες δεν τους εξασφαλίζουμε τη δυνατότητα να φοιτούν στα πανεπιστήμια. Πάρα πολλά παιδιά πέρασαν στις εισαγωγικές εξετάσεις και δεν μπόρεσαν να πάνε στα πανεπιστήμια. Αυτό είναι ένα ζήτημα που πρέπει να μας απασχολήσει πάρα πολύ γιατί έχει να κάνει με την κοινωνική συνοχή, με την πραγματική κοινωνική αλληλεγγύη και κυρίως με την κοινωνική ηρεμία σε αυτόν τον τόπο. Γιατί τέτοιου είδους εκκρεμότητες όταν από τη μια μεριά βιώνει μια οικογένεια αυτού του είδους τους περιορισμούς και από την άλλη μεριά αισθάνεται αυτήν την ενδημούσα κοινωνική αδικία, υπονομεύουν το κοινωνικό σύστημα εν τοις πράγμασι.

Κύριε Υπουργέ, υπάρχει το ζήτημα των μετεγγραφών. Όλες οι πτέρυγες της Βουλής, κατανοούν αυτήν την πραγματικότητα. Αν πραγματικά το σύστημα εξασφάλιζε σ' όλα τα παιδιά φοιτητι-

κές εστίες και όλες εκείνες τις συνθήκες με βάση τις οποίες θα μπορούσαν να πάνε σε οποιοδήποτε πανεπιστήμιο έχουν περάσει, νομίζω ότι θα ήμουν ο τελευταίος που θα έθετε τέτοιο ζήτημα. Το κράτος όμως, δεν έχει έστω και κάτω απ' αυτές τις συνθήκες τη δυνατότητα να εξασφαλίσει σ' όλους τους νέους αυτή τη δυνατότητα. Ας πούμε ότι υπάρχει μία οικογένεια με εισόδημα 30.000 ευρώ, δύο δάσκαλοι και έχουν τρία παιδιά σε τρία διαφορετικά πανεπιστήμια, τέσσερις οικογένειες. Δεν είναι δυνατόν αυτά να μην τα αντιλαμβανόμαστε και να λέμε να βάλουμε οικονομικό κριτήριο. Σε τελική ανάλυση δεν μπορεί για το πολυτεχνικό επίδομα να υπάρχει άλλο οικονομικό κριτήριο και για τις μετεγγραφές να υπάρχει μικρότερο οικονομικό κριτήριο. Ας εννοιοποιήσουμε αυτού του είδους τα ζητήματα, αν και κατά τη δική μου άποψη τα ζητήματα αυτά, από τη στιγμή που η πολιτεία δεν μπορεί να τα αντιμετωπίσει με άλλο τρόπο, δεν θα έπρεπε να τα θέτει κάτω από τη λογική του οικονομικού κριτηρίου.

Σε ό,τι αφορά το ζήτημα της ειδικής αγωγής, έρχονται και επανέρχονται θεσμικά πλαίσια που αφορούν την ειδική αγωγή. Κύριε Υπουργέ, μία κοινωνία είναι τόσο ισχυρή όσο ισχυρό καθιστά και το πιο αδύνατο μέλος της. Φοβάμαι ότι και προχθές με την ψήφιση των πράξεων νομοθετικού περιεχομένου διεπράχθη μία τρομακτική αδικία. Κύριοι συνάδελφοι όλων των κομμάτων, απευθύνομαι σε όλους σας. Συμπεριελήφθη μία διάταξη που, ενώ απαλλάσσει από τις περικοπές τους εργαζόμενους αναπήρους πάνω από 80% στο στενό δημόσιο τομέα, άφησε τους άλλους του ευρύτερου δημόσιου τομέα στην τύχη τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κύριος **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Κύριε Υπουργέ, το ζήτημα της ειδικής αγωγής κατά την εκτίμησή που εμείς έχουμε ίσως θα έπρεπε να έχει τύχει μιας άλλης προσέγγισης. Επειδή όμως είπατε ότι θα φέρετε ένα άλλο νομοσχέδιο, είναι ένα θέμα στο οποίο θα μπορούσα να μην επικεντρώσω ιδιαίτερα το ενδιαφέρον μου.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά ένα σημείωμα για να μην αναπτύξω αυτό το θέμα που αναφέρεται, κύριε Υπουργέ, σε κάποιες λεπτομέρειες σε ό,τι αφορά η ΣΜΕΑΕ που θα πρέπει και το πρώτο να έχει τη δυνατότητα και αυτό να είναι ένα κέντρο υποστήριξης και οι ΕΔΕΑΥ να διέπονται από επιστημονικές αρχές προκειμένου να παίξουν το ρόλο που πρέπει να παίξουν.

Είναι λοιπόν πολλά τα ζητήματα της ειδικής αγωγής. Δεν πρέπει αυτός ο ευαίσθητος τομέας να αφεθεί στην τύχη του. Είναι ένα ζήτημα ευθύνης για όλους μας, ιδιαίτερα για ανθρώπους που δεν μπορούν να υπερασπιστούν τα κοινωνικά τους και τα εκπαιδευτικά τους δικαιώματα. Εμείς εδώ ως ελληνικό Κοινοβούλιο έχουμε την πρώτη ευθύνη να υπερασπιστούμε αυτού του είδους τα ζητήματα.

Σ' ό,τι αφορά την τροπολογία που κατέθεσαν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, δεν κατάλαβα τι είπατε, κύριε Υπουργέ. Είναι η τροπολογία για τα ζητήματα της Θράκης. Την έχετε αποδεχθεί;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ναι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Νομίζω ότι είναι πολύ κρίσιμα τα ζητήματα αυτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανένας δεν δικαιούται να αμφισβητεί εδώ μέσα τον πατριωτισμό του άλλου. Νομίζω ότι όλοι έχουμε αυτήν την ευθύνη απέναντι σ' αυτό το ζήτημα που έχει να κάνει με τον τόπο, με τα ζητήματα της εθνικής ακεραιότητας της χώρας, με το αδιαπραγμάτευτο αλλαγής των συνόρων της. Είναι ζητήματα για τα οποία νομίζω ότι δεν έχουμε διαφορές σ' αυτήν την Αίθουσα.

Σε ό,τι αφορά, λοιπόν, το ζήτημα αυτό, βεβαίως οφείλουμε να ομολογήσουμε όλοι ότι οι συνθήκες που διέπουν την περιοχή υπερέρχουν.

Ωστόσο, όμως, κύριε Υπουργέ, όσον αφορά την πρόταση που έχουμε κάνει σχετικά με το ΑΣΕΠ και τους ανθρώπους αυτούς που θα προσλαμβάνονται, θα ήθελα να πω το εξής: Κύριε Υπουργέ, είστε καθηγητής πανεπιστημίου με πολλή λαμπρή πο-

ρεία. Θα έλεγα, λοιπόν, να το δείτε λίγο το θέμα τουλάχιστον όσον αφορά την πρόσληψη των εκπαιδευτικών. Δεν μπορεί να πάει ένας εκπαιδευτικός που είναι του δημοτικού να διδάξει σε ένα σχολείο. Θα πρέπει να έχουν προσόντα, όπως έχουν και οι Έλληνες εκπαιδευτικοί και να διέπεται από το ΑΣΕΠ.

Νομίζω ότι την πρότασή μας πρέπει να τη δείτε λίγο και να την προσέξετε.

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, θέλω να χαιρετίσω την απόφασή σας, μετά την πρόταση του κ. Κουράκη, για τη μη επέκταση του ορίου ηλικίας στους καθηγητές των ιατρικών σχολών, των γιατρών, τελικά, που λειτουργούν στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, από τα 67 στα 70. Πραγματικά, εγώ θέλω να το χαιρετίσω, διότι αυτό δείχνει πως αντιλαμβανόμαστε την ανάγκη ανανέωσης του συστήματος. Επίσης, με τον τρόπο αυτό θα δοθεί και η δυνατότητα σε νέους επιστήμονες να εμπλουτίσουν με αυτό που κουβαλάνε το όλο σύστημα υγείας σε αυτήν τη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ενημερώσω το Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, τριάντα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 2ο Γενικό Λύκειο Σπάρτης.

Τους καλωσορίζουμε.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η κ. Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αντιλαμβάνομαι από τη συζήτηση που έγινε σήμερα εδώ, ότι χρειάζεται να καταβληθεί πολλή μεγάλη προσπάθεια για να διαφωνήσει κανείς με το νομοσχέδιο, το οποίο περιλαμβάνει, όπως όλες οι πτέρυγες αναγνώρισαν, πολλές θετικές πλευρές.

Είναι πολύ ευχάριστο και πολύ θετικό το γεγονός ότι έγινε τόσο μεγάλη συζήτηση και ότι έγιναν τόσες πολλές τροπολογίες Βουλευτών δεκτές από τον Υπουργό και το σύνολο της πολιτικής ηγεσίας, ακριβώς επειδή αυτό εξυψώνει την κοινοβουλευτική διαδικασία.

Έγινε μία μακρά συζήτηση. Εγώ δεν θα αναφερθώ ονομαστικά σε κανέναν, πρώτον γιατί θα εγερθούν διάφορα ζητήματα επί προσωπικού και το προσωπικό το έχουμε κάνει ψωμοτούρι εδώ μέσα και δεύτερον, γιατί μας παρακολουθούν παιδιά. Βλέπω ότι αν και συμφωνούμε στα περισσότερα, υψώνονται διάφορες κορώνες που αφορούν, μάλιστα, και σε θέματα πολύ ευαίσθητα, όπως είναι αυτό της Θράκης. Χαίρομαι, όμως, που στο δεύτερο μέρος αυτής της συζήτησής μας, μπορέσαμε να κουβεντιάσουμε χωρίς αυτές τις κορώνες. Διότι όταν μέσα στην Αίθουσα του ελληνικού Κοινοβουλίου ακούγεται ότι υπάρχει κίνδυνος για τη Θράκη και άλλα τέτοια που δεν θέλω να τα επαναλάβω, ουσιαστικά το μήνυμα που πηγαίνει σε αυτούς που δεν θέλουμε να πάει και στο προξενείο είναι ότι κατά κάποιο τρόπο το ελληνικό Κοινοβούλιο φοβάται ότι μπορεί κάτι να συμβεί και ότι εν πάση περιπτώσει μία ελληνική κυβέρνηση, οποιαδήποτε ελληνική κυβέρνηση, δεν μπορεί να χειριστεί ένα τόσο σοβαρό θέμα.

Αυτή η συζήτηση, βέβαια, έγινε με αφορμή την τροπολογία που τελικά αποβλέπει στην εφαρμογή του Συντάγματος και της Συνθήκης της Λωζάνης.

Κατ' αρχάς, θέλω να θέσω δύο ζητήματα:

Ακούστηκε εδώ ότι υπάρχει η αρχή της αμοιβαιότητας και αφού οι Τούρκοι δεν σεβάστηκαν την ελληνική εθνική μειονότητα, πρέπει κι εμείς να μη σεβαστούμε, κατ' αναλογία, τη μουσουλμανική μειονότητα. Αυτό δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό. Το γεγονός, δηλαδή, ότι έγιναν εις βάρος των προγόνων μας ή γίνονται τώρα ενέργειες από την Τουρκία οι οποίες στρέφονται απευθείας εναντίον της χώρας μας και του λαού μας, δεν σημαίνει ότι εμείς μπορούμε να απαντούμε με τον ίδιο τρόπο.

Επομένως, η αρχή της αμοιβαιότητας σε αυτά τα ζητήματα δεν υφίσταται, όπως δεν υφίσταται κατ' αναλογία η αρχή της αμοιβαιότητας και στο εάν εμείς θα εφαρμόσουμε συνθήκες που οι Τούρκοι δεν εφαρμόζουν. Οι συνθήκες δεν εφαρμόζονται με αυτόν τον τρόπο. Δεν γίνονται, δηλαδή, με συμψηφισμούς ή με αντεκδικήσεις. Η Ελλάδα είναι ένα κράτος δικαίου, ένα δημοκρατικό κράτος, το οποίο σέβεται τις συνθήκες, ανεξαρτήτως εάν οι

γείτονες τις σέβονται ή όχι, πολύ περισσότερο που μιλάμε εδώ για Έλληνες πολίτες μουσουλμανικού θρησκευματος.

Χθες ο συνάδελφος κ. Χατζή Οσμάν τοποθετήθηκε και τον στηρίξαμε, όταν έγινε αποδέκτης υβριστικών σχολίων, διότι πράγματι δεν δεχόμαστε να ακούγονται τέτοια σχόλια μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο για Βουλευτή εκλεγμένο από τον ελληνικό λαό.

Σήμερα, βέβαια, ήρθε με κάπως διαφοροποιημένη στάση. Δηλαδή, χθες μίλησε για την πατρίδα του, την Ελλάδα, αλλά σήμερα είπε ότι έχει το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού. Προφανώς. Ο αυτοπροσδιορισμός, όμως, είναι ατομικός. Επιτρέπεται να αυτοπροσδιορίζεται κάποιος σε αυτήν τη χώρα ατομικά. Δεν μπορεί, όμως, συλλογικά, ως σύνολο, ως ομάδα να αυτοπροσδιοριστεί, πολύ περισσότερο δεν μπορεί να αυτοπροσδιοριστεί ένας Βουλευτής, ο οποίος εκπροσωπεί άλλους που μπορεί να έχουν άλλη γνώμη, να μην αυτοπροσδιορίζονται δηλαδή με τον τρόπο που αυτοπροσδιορίζεται ο ίδιος. Θα ήθελα αυτό που έγινε εδώ, αυτήν την καλή αρχή που κάναμε εδώ, να αποδεχθούμε ότι υπάρχει ελληνική θρησκευτική μειονότητα, η οποία είναι η μουσουλμανική, να μην το πάμε παραπέρα.

Επίσης, θέλω να πω κάτι το οποίο είναι επίσης χρήσιμο. Ακούσαμε από τον κ. Χατζή Οσμάν ότι οι προηγούμενοι νόμοι δεν εφαρμόστηκαν, επειδή η μειονότητα δεν θέλησε να τους εφαρμόσει. Δεν συμφωνούμε. Εάν συνέβη αυτό, είναι παράνομο. Όταν υπάρχει νόμος, εφαρμόζεται. Δεν υπάρχει μειονότητα που δεν εφαρμόζει το νόμο ατιμωρητί. Βέβαια, ακούσαμε διευκρινίσεις, που έλεγαν ότι υπήρχαν προβλήματα, διότι αυτοί οι καθηγητές δεν πληρώνονταν, διότι υπήρχαν αδυναμίες στον προηγούμενο νόμο. Έρχεται, όμως, ο σημερινός νόμος να δώσει λύσεις. Ελπίζουμε τώρα να εφαρμοστεί ο νόμος, διότι είναι αδιανόητο αυτό το οποίο ακούστηκε.

Θέλω να πω κάτι γενικότερο, το οποίο αφορά συναδέλφους της ΔΗΜΑΡ που έχουν μια διαφορετική άποψη, αλλά ενδεχομένως και συναδέλφους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, επειδή υπάρχει αυτή η αντίδραση του κ. Χατζή Οσμάν, ο οποίος ζητά να μην ψηφισθεί αυτή η τροπολογία, η οποία σχετίζεται με το διορισμό ιεροδιδασκάλων που θα διδάσκουν στα σχολεία στα παιδιά των μουσουλμάνων τα θρησκευτικά, το Κοράνι. Ακούστηκε σε αυτό το σημείο ότι μπορεί να είναι και του δημοτικού. Ξέρετε πολύ καλά ότι κάπως πρέπει να γίνει η αρχή. Το νομοσχέδιο λέει ότι πρέπει να έχουν πτυχίο ισλαμικών σπουδών ανωτάτης θεολογικής σχολής, αλλά επειδή προς το παρόν δεν υπάρχουν αρκετοί, δεν μπορούν δηλαδή να βρεθούν διακόσιοι σαράντα αύριο το πρωί, μπαίνουν και άλλες κατηγορίες έως ότου εξομαλυνθεί η κατάσταση, περάσουν μερικά χρόνια και υπάρχουν καθηγητές, οι οποίοι θα προέρχονται από το πανεπιστήμιο.

Επομένως, οι άλλες κατηγορίες είναι οι απόφοιτοι των ιεροσπουδαστηρίων της Θράκης ή αυτοί οι οποίοι πράγματι είναι πρωτοβάθμιας ή και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, αλλά έχουν υπηρετήσει ως ιεροδιδάσκαλοι για μια δεκαετία. Όμως, εάν μετά από δέκα χρόνια που διδάσκουν το Κοράνι, δεν είναι σε θέση να το διδάξουν, τότε υπάρχει πρόβλημα, δεν είναι κατάλληλοι. Δεν είναι, δηλαδή, αυτό το πρόβλημά μας.

Ας πάω σε ένα άλλο ζήτημα. Θέλω να πω προς τους συναδέλφους της ΔΗΜΑΡ και του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι αμφιταλαντεύονται επειδή και ένας-δυο συνάδελφοί τους ζήτησαν να μην ψηφισθεί η τροπολογία, ότι μπορεί όλοι να έχουμε προσωπικές απόψεις. Είναι δικαίωμά μας. Άλλοι μπορεί να έχουν και ιδεοληψίες. Τις ακούσαμε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Είναι σωστό να πιστεύει κάποιος ότι πρέπει να κάθε κοινότητα να κανονίζει μόνη της τα του οίκου της και να μην ρυθμίζονται αυτά από το κράτος. Μπορεί αυτό να το θεωρεί σωστό και άλλοι να συμφωνούν με αυτήν την άποψη.

Εμείς, όμως, εδώ δεν νομοθετούμε μόνο με βάση την προσωπική μας άποψη. Έχουμε ένα Σύνταγμα και υπάρχει και η Συνθήκη της Λωζάνης στην προκειμένη περίπτωση. Στις άλλες περιπτώσεις, όμως, έχουμε ένα Σύνταγμα, το οποίο στο άρθρο 13 λέει ότι οι λειτουργοί όλων των γνωστών θρησκειών υπόκεινται στην ίδια εποπτεία της πολιτείας και στις ίδιες υποχρεώσεις απέναντί της όπως και οι λειτουργοί της επικρατούσας θρησκείας.

Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο

διορίζονται οι χριστιανοί ιερείς με τον ίδιο τρόπο να διορίζονται και οι ιερείς των άλλων δογμάτων, με τον ίδιο τρόπο που διδάσκονται τα θρησκευτικά και με την ίδια διαδικασία με την οποία προσλαμβάνονται οι καθηγητές των θρησκευτικών για τα παιδιά του θρησκευτικού δόγματος, με τον ίδιο τρόπο πρέπει να προσλαμβάνονται και οι άλλοι.

Αυτό μπορεί κάποιος να το θεωρεί λάθος, να θέλει πλήρη χωρισμό Κράτους και Εκκλησίας. Είναι σωστό, μπορεί να το θέλει, πλην όμως για να συμβεί αυτό πρέπει να γίνει αναθεώρηση του Συντάγματος, αλλιώς παραβιάζουμε το Σύνταγμα εδώ. Το Σύνταγμα λέει «εποπτεία από το κράτος».

Αν θέλετε την προσωπική μου άποψη, δεν πιστεύω στο χωρισμό Εκκλησίας και Κράτους για συγκεκριμένο λόγο. Όταν έγινε αυτό στις Ηνωμένες Πολιτείες δημιουργήθηκαν γύρω στις τριακόσιες θρησκείες-δόγματα, όπου όλοι αυτοί έπαιρναν τον οβολό διαφόρων πιστών κάνοντας τον διαμεσολαβητή με τον Θεό και τελικά έγινε ένα εμπόριο, ακριβώς επειδή είχαν τη δυνατότητα να λειτουργούν χωρίς να υπάρχει κάποιος έλεγχος από το κράτος. Γι' αυτό άλλωστε απαγορεύεται στην Ελλάδα από το Σύνταγμα ο προσηλυτισμός.

Με βάση, λοιπόν, το δεδομένο ότι εμείς εφαρμόζοντας τη Συνθήκη της Λωζάνης πρέπει να είμαστε εντάξει στις υποχρεώσεις μας και πρέπει να έχουμε μια μειονότητα, η οποία να απολαμβάνει των ίδιων προνομίων και των ίδιων υποχρεώσεων με τους υπόλοιπους Έλληνες, ρυθμίζουμε το θέμα, ώστε οι ιεροδιδάσκαλοι να έχουν αυτά τα συγκεκριμένα προσόντα.

Όταν αλλάξει το Σύνταγμα και έρθει εδώ αναθεωρητική Βουλή, μπορεί οποιοδήποτε κόμμα, οποιοσδήποτε συνάδελφος να πει «εμείς το άρθρο 13, θέλουμε να το αλλάξουμε και να μην είναι υπό την εποπτεία του κράτους». Τώρα και οι ιερείς και όσοι έχουν σχέση με το θέμα του θρησκευματος θα τελούν υπό την εποπτεία του κράτους, διότι αλλιώς θα κάνει ο καθένας ό,τι θέλει, θα διορίζει ο καθένας τον μωφτή του.

Θα ήταν λάθος οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ να υποκύψουν σε μια πίεση που ασκείται. Καλόπιστα το λέω και καλόπιστα για τον συνάδελφο. Αντισταθμό να αυτό που συμβαίνει στη Θράκη, όλοι γνωρίζουμε τι συμβαίνει. Δεν μπορεί να υποκύψουμε σ' αυτήν την πίεση και να δεχτούμε κάτι, το οποίο αντίκειται στο ελληνικό Σύνταγμα.

Το λέω ξεκάθαρα, διότι αυτό είναι το βασικό μας ζήτημα. Μην ψάχνουμε τώρα ποια είναι η γνώμη μας για το ένα ή για το άλλο. Μπορούμε να έχουμε διαφορετικές απόψεις. Μπορεί –σας λέω και πάλι και τελειώνω με αυτό– κάποιος να πιστεύει στο χωρισμό Κράτους και Εκκλησίας, άλλος να πιστεύει ότι ο καθένας πρέπει να κάνει ό,τι θέλει και να κάνει ό,τι θέλει με τη δική του θρησκεία, εδώ όμως έχουμε το άρθρο 13 του Συντάγματος και δεν μπορεί Έλληνας Βουλευτής να μην συμμορφωθεί με το Σύνταγμα. Είναι βασικό.

Εγώ δεν έχω να χωρίσω τίποτα με κανέναν. Μπορεί ο καθένας να έχει την γνώμη του και το λέω αυτό γιατί πρέπει να βρούμε μια συνισταμένη εδώ, να συνεννοούμεθα. Δεν μπορούμε να λέμε «εμένα η γνώμη μου είναι αυτή», «εμένα η γνώμη μου είναι εκείνη». Θα τη λέμε, αλλά από εκεί και πέρα όταν θα αποφασίζουμε, θα τηρούμε τους νόμους, το Σύνταγμα του κράτους και προπαντός τη Συνθήκη της Λωζάνης, που ορθώς ειπώθηκε από τον Πρόεδρο, τον κ. Κακλαμάνη, ότι γι' εμάς είναι Ευαγγέλιο και για τους μουσουλμάνους της μειονότητάς μας πρέπει να είναι Κοράνι, γιατί αλλιώς θα διαλυθεί το σύμπαν. Στηρίζουμε όλες μας τις σχέσεις με την Τουρκία σ' αυτήν τη συνθήκη, την οποία η Τουρκία με διάφορους τρόπους προσπαθεί να αποδομήσει. Δεν μπορούμε εμείς μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα να πράττουμε το ίδιο. Είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι.

Κατά τα λοιπά, χαίρομαι πάρα πολύ και για τις τροπολογίες που έγιναν αποδεκτές και για τις δεσμεύσεις του Υπουργού ως προς μελλοντικές ρυθμίσεις και για το γεγονός ότι τελικά δεν υπήρξαν σοβαρές διαφωνίες, άσχετα από το τι θα ψηφίσει ο καθένας. Στη βάση είδα ότι οι περισσότεροι συμφωνούν. Τα γενικά θέματα της παιδείας τα ξέρουμε όλα. Αυτό είναι πολύ σημαντικό. Είναι μια πολύ καλή αρχή, διότι σε καιρό κρίσης αν και η παιδεία μας είναι σε κρίση, τότε έχουμε μεγάλο πρόβλημα.

Τέλος, με ευχαρίστηση άκουσα –και αυτό σμειώνω– για τα

60.000.000 ευρώ από κοινοτικά κονδύλια –κάτι που το ξέρουμε από μέρες- που θα κατευθυνθούν προς τη σίτιση των μαθητών λόγω της κρίσης. Το λέω αυτό, γιατί πρέπει να σταματήσουμε να καθυβρίζουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση, διότι μας πρόσφερε πολλά και συνεχίζει να μας προσφέρει πολλά. Άλλοι δανειακές συμβάσεις, άλλο κάθε φορά να τα έχουμε με την Ευρωπαϊκή Ένωση ή με τους εκπροσώπους της.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κύριος Υπουργός

έχει το λόγο για κάποιες νομοτεχνικές διορθώσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Θα καταθέσω κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες προέκυψαν από τη συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Να κατατεθούν στα Πρακτικά και να διανεμηθούν στους Βουλευτές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Επί Σχεδίου νόμου «Οργάνωση και Λειτουργία Ιδρύματος Νεολαίας και Απé Βίου Μάθησης και Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού και άλλες διατάξεις» του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, προβαίνουμε στις κάτωθι νομοτεχνικές βελτιώσεις:

1. Στο **άρθρο 33** του σχεδίου νόμου ~~διαγράφονται τα δύο τελευταία εδάφια του και αντικαθίσταται το πρώτο με την λέξη «Εκπαιδευτικός» και την λέξη «αποτελούν» διαγράφεται η φράση από «Εκπαιδευτικό»~~
2. Στο **άρθρο 34** του σχεδίου νόμου και στην παράγραφο 12 αυτού στην υποπαράγραφο υπό στοιχείο δ) μετά την οράση «σε περίπτωση που το Τμήμα πειλοτικής ιονήκει σε Σχολή» διαγράφεται η τελεία και τίθεται η φράση «για την λήψη απόφασης περί μετακίνησης, εφαρμόζεται αναλόγως στο Τμήμα υποδοχής η διαδικασία για την εκλογή μελών Α.Ε.Π σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.» Επίσης στην παράγραφο 12 του ίδιου άρθρου προστίθεται Εδάφιο ως εξής: «Γα όσα ανωτέρω εφαρμόζονται αναλογικά και στους καθηγητές των Γ.Ε.Π»
3. Στο **άρθρο 39** του σχεδίου νόμου και στο τέλος της υποπαράγραφου β) της παραγράφου με το στοιχείο 1. προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Εφ'εξής για την διδασκαλία του μαθήματος της Πληροφορικής στα σχολεία α'βάθμιας και δ'βάθμιας εκπαίδευσης, διορίζονται μόνο πτυχιούχοι Τμημάτων Πληροφορικής.»
4. Στο ίδιο **άρθρο 39** και στην υποπερίπτωση «2.α) της παραγράφου 4. μετά την λέξη «αποτελούν» προστίθεται η λέξη «και»
5. Στο ίδιο ως άνω **άρθρο 39** και στην υποπαράγραφο 2.α) στην υποπερίπτωση ββ) μετά τον αριθμό 1 εντός παρενθέσεως, «(1)» διαγράφονται οι λέξεις «νηπιαγωγό ή δάσκαλο ή καθηγητή κλάδων Ε.Α.Ε που υπηρετούν» και τίθεται η φράση « εκπαιδευτικό της προσχολικής ή της α'βάθμιας ή β'βάθμιας εκπαίδευσης που προβλέπεται στο άρθρο 21 του ν. 3699/2008» Επίσης στο τέλος της ίδιας υποπεριπτώσεως μετά την λέξη «μονάδα.» προστίθεται η φράση « ή αντίστοιχων κλάδων Ε.Α.Ε που προβλέπονται στο άρθρο 19 παρ. 1 ν. 3699/2008»
6. Στην ίδια παράγραφο 4 του **άρθρου 39** και στο στοιχείο ζ) διαγράφεται το προτελευταίο εδάφιο που αρχίζει με την λέξη «Μέχρι» και τελειώνει με την παρένθεση (Α'45), και αντί αυτού τίθεται εδάφιο ως εξής: «Οι ΕΔΕΑΥ λειτουργούν μόνο μετά την έκδοση Κανονισμού Λειτουργίας τους και την πλήρη στελέχωσή τους σύμφωνα με την Διεθνή Σύμβαση των Οργανισμών Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) που κατόρθηκε με τον ν. 4974/2012 (Α' 38)»
7. Στο **άρθρο 42** του σχεδίου νόμου και στην παράγραφο 11 αυτού διαγράφεται στο τελευταίο εδάφιο η παρένθεση «(Φ.Ε.Κ 122606/Β1)»
8. Στο **άρθρο 38** του σχεδίου νόμου και στην παράγραφο 2 περίπτωση 6 υποπερίπτωση δ. στον τέταρτο στίχο του δεύτερου εδαφίου αυτής, η λέξη «οκτώ» και ο αριθμός 8 εντός παρενθέσεως, αντικαθίστανται από την λέξη «έξι» και τον αριθμό 6 εντός παρενθέσεως. Επίσης στον έκτο στίχο του ίδιου εδαφίου ως άνω, η λέξη «δώδεκα» και ο αριθμός 12 εντός παρενθέσεως αντικαθίστανται με την λέξη «οκτώ» και τον αριθμό 8 εντός παρενθέσεως. Τέλος στον έβδομο στίχο του ίδιου εδαφίου ως άνω η λέξη «οκτώ» και ο αριθμός 8 εντός παρενθέσεως αντικαθίστανται με την λέξη «έξι» και τον αριθμό 6 εντός παρενθέσεως.

... -
αμοιβή, καθύ-
στα //

9. Στο ίδιο **άρθρο 38** του σχεδίου νόμου και στην παράγραφο 6 αυτού, στο τελευταίο εδάφιο της μετά την φράση «Ελληνική Πανεπιστημιακή Επιτροπή» προστίθεται η υράση «ή η Ελληνική Ομοσπονδία Αθλητισμού Καφών προκειμένου για τους καφούς αθλητές».
10. Στο ίδιο **άρθρο 38** του σχεδίου νόμου και στην παράγραφο 8 αυτού, προστίθεται περίπτωση γ, ως εξής: «γ. Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 40 του ν. 2725/1999 (Α' 121), όπως αυτή προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν. 4049/2012, (Α' 35), προστίθενται δύο νέα εδάφια ως εξής: «Με την ίδια απόφαση είναι δυνατόν να ιδρύεται σε κάθε Περιφερειακό Συμβούλιο Αθλητικού Σχεδιασμού, Αθλητικό Γραφείο, με αντικείμενο την υποστήριξη του έργου του. Με απόφαση του αρμόδιου για τον Αθλητισμό Υπουργού, είναι δυνατόν σε κάθε Αθλητικό Γραφείο να αποσπώνται ένας (1) προχούχος φυσικής αγωγής που υπηρετεί στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (Γ.Γ.Α) ή στους εποπτευόμενους από αυτήν υφρείς.»
11. Στην παράγραφο 1 του **άρθρου 38** του σχεδίου νόμου, προστίθεται περίπτωση θ ως εξής: «Η κατάκτηση 1^η έως 3^η νίκης σε Παγκόσμιους Σχολικούς Αγώνες.»
12. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του **άρθρου 38**, η φράση «1^η έως 3^η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες» αντικαθίσταται από την φράση «1^η έως 6^η νίκη σε θερινούς ή Ολυμπιακούς Αγώνες», πιο κάτω η υράση «1^η έως 3^η νίκη σε Παγκόσμιο ή σε Πανερωπαϊκό Πρωτάθλημα» αντικαθίσταται από την φράση «1^η έως 6^η νίκη σε Παγκόσμιο Πρωτάθλημα ή 1^η έως 3^η νίκη σε Πανερωπαϊκό Πρωτάθλημα».
13. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του ίδιου **άρθρου 38**, η φράση «έως και τριάντα (30) ετών» αντικαθίσταται από την φράση «έως και είκοσι εννέα (29) ετών».
14. Στο τέταρτο εδάφιο της ίδιας παραγράφου 2 του **άρθρου 38**, η φράση «4^η έως 8^η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες» αντικαθίσταται με την υράση «7^η έως 8^η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες» και η υράση «4^η έως 8^η νίκη σε Παγκόσμιους Αγώνες», αντικαθίσταται με την φράση «7^η έως 8^η νίκη σε Παγκόσμιους Αγώνες». Επίσης στο ίδιο εδάφιο μετά την υράση «1^η έως 3^η νίκη σε Παγκόσμια Πρωτάθλημα Παίδων – Κορασίδων» προστίθεται η υράση «1^η έως 3^η νίκη στους Ολυμπιακούς Αγώνες Νεότητας, 1^η έως 3^η νίκη σε Παγκόσμιους Σχολικούς Αγώνες».
15. Πιο κάτω στη περίπτωση 1) του τέταρτου εδαφίου της παραγράφου 2 του **άρθρου 38**, η αρχική φράση «1^η έως 4^η έως 8^η νίκη» αντικαθίσταται από την υράση «1^η έως 7^η έως 8^η νίκη».
16. Στη περίπτωση 2)α. του ίδιου εδαφίου της παραγράφου 2 του **άρθρου 38** του σχεδίου νόμου, η αρχική υράση «1^η έως 4^η έως 8^η νίκη» αντικαθίσταται από την υράση «1^η έως 7^η έως 8^η νίκη» και η υράση «30% προσαύξηση» αντικαθίσταται από την υράση «35% προσαύξηση».
- ~~17. Αμέσως πιο κάτω στην περίπτωση 2)β. ο αριθμός «35%» αντικαθίσταται από τον αριθμό «22%».~~
18. Αμέσως πιο κάτω στην περίπτωση 2)γ. η υράση «1^η έως 4^η έως 8^η νίκη» αντικαθίσταται από την υράση «1^η έως 7^η έως 8^η νίκη» και ο αριθμός «30%» αντικαθίσταται από τον αριθμό «30%».
- ~~19. Αμέσως πιο κάτω στην περίπτωση 2)δ. ο αριθμός «35%» αντικαθίσταται με τον αριθμό «22%».~~

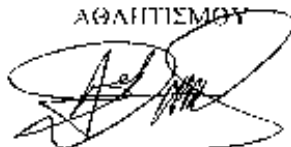
20. Στην περίπτωση 3)α, της ίδιας παραγράφου 2 του άρθρου 38 του σχεδίου νόμου, ο αριθμός «30%» αντικαθίσταται από τον αριθμό «33%».
21. Στην περίπτωση 3)β' της ίδιας ως άνω παραγράφου, ο αριθμός «30%» αντικαθίσταται με τον αριθμό «35%» και ο αριθμός «20%» αντικαθίσταται με τον αριθμό «19%».
22. Στην περίπτωση 3)γ, της ίδιας ως άνω παραγράφου, ο αριθμός «30%» αντικαθίσταται με τον αριθμό «27%» και ο αριθμός «20%» αντικαθίσταται με τον αριθμό «26%».
23. Στην περίπτωση 3)δ, της ίδιας ως άνω παραγράφου, ο αριθμός «30%» αντικαθίσταται από τον αριθμό «28%».
24. Στην περίπτωση 4 της ίδιας ως άνω παραγράφου του άρθρου 38 του σχεδίου νόμου, ο αριθμός «30%» αντικαθίσταται με τον αριθμό «30%».
25. Στην περίπτωση 5 της ίδιας ως άνω παραγράφου του άρθρου 38 του σχεδίου νόμου, μετέ την λέξη «παρέχεται» τίθεται η φράση «30% προσυύξηση για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα Α.Ε.Ι.» και συνεπώς διαγράφεται η φράση από «30% προσυύξηση μέχρι το τέλος του εδαφίου».
26. Μετά την κατά τα ανωτέρω περίπτωση 5, προστίθεται περίπτωση 5' ως εξής: «Για 1' έως 3' νίκη σε Παγκόσμιους Σχολικούς Αγώνες, παρέχεται έλασσι δύο τοις εκατό (22%) προσυύξηση για εισαγωγή σε σχολή ή τμήμα Α.Ε.Ι.»
27. Στην παράγραφο 2 και στην τέταρτη υποπαραγράφο της περίπτωσης 7 ο αριθμός «2%» αντικαθίσταται από τον αριθμό «3%».
28. Στην υπ' αριθμ. 86/34 **κατατιθέσα υπουργική τροπολογία** και στην **παράγραφο 19** αυτής επέρχονται οι κάτωθι νομοτεχνικές βελτιώσεις : α. Στην έκτη προς έβδομη σειρά της περίπτωσης α, διαγράφεται η φράση «πληρηγμένο οικονομικό έτος» και αντικαθίσταται από τη φράση «οικονομικό έτος 2011». β. Στην όγδοη σειρά της περίπτωσης α, διαγράφεται η φράση «έξοι χιλιάδων ευρώ (6.000€)» και αντικαθίσταται από τη φράση «επτά χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (7.500 €)». γ. Στην όγδοη έως δέκατη τρίτη σειρά διαγράφεται η πρόταση «Για τις μονογονεϊκές οικογένειες (12.000€) κατά κεφαλήν.» και αντικαθίσταται από την πρόταση «Για τις μονογονεϊκές οικογένειες και τους επιτυχόντες που πάσχουν από τις αναφερόμενες στο παράρτημα της υπ' αριθμ. Φ.151/122732/Β6 (Φ.Ε.Κ Β' 1612/2010) παθήσεις ή έχουν πραγματοποιήσει δειρά οργάνου ή οι γονείς ή κηδεμόνες αυτών, ένας εκ των δύο ή και οι δύο αθροιστικά, έχουν αποδεδειγμένα συμπληρώσει δέκα (10) μήνες ανεργίας εντός του έτους 2012, το ανωτέρω εισόδημα υπολογίζεται στο διπλάσιο, ήτοι δέκα πέντε χιλιάδες ευρώ (15.000 €) κατά κεφαλήν.». δ. Η πρόταση της περίπτωσης β, «Ο αριθμός των μεταφερόμενων ... Σχολή ή Τμήμα.» διαγράφεται και αντικαθίσταται από την πρόταση «Ο αριθμός των μεταφερόμενων θέσεων δεν επιτρέπεται να ξεπερνά το 10% του συνολικού αριθμού των εισακτέων ανά Σχολή ή Τμήμα που εδρεύει στην περιφέρεια Αττικής και στο Νομαρχιακό Διαμέρισμα Θεσσαλονίκης και το 15% του συνολικού αριθμού των εισακτέων στις υπόλοιπες Σχολές ή Τμήματα.». ε. Στην έκτη σειρά της περίπτωσης α, μετά τη φράση «(Φ.Ε.Κ Β' 874)» προστίθεται η φράση «και της υπ' αριθμ. 69066/Ε5/07.07.2006 απόφασης του ίδιου υπουργού (Φ.Ε.Κ Β' 998), όπως ισχύει τροποποιηθηκαν και ισχύουν.». στ. Η υποπερίπτωση ββ) αντικαθίσταται ως ακολούθως : «ββ) ο δικαιούχος να πάσχει από τις αναφερόμενες στο παράρτημα της υπ' αριθμ. Φ.151/122732/Β6 (Φ.Ε.Κ Β' 1612/2010) παθήσεις ή έχει πραγματοποιήσει δειρά οργάνου.». ζ. Η υποπερίπτωση δδ) αντικαθίσταται ως ακολούθως : «δδ) ο δικαιούχος να έχει

γονείς, τέκνα, αδέρφια, ή σύζυγο που πάσχουν από τις αναφερόμενες στο παράρτημα της υπ' αριθμ. Φ.151/122732/Β6 (ΦΕΚ Β' 1612/2010) παθήσεις ή έχουν πραγματοποιήσει δωρεά οργάνου ή ο δικαιούχος είναι αρρωστός και υπό τους δύο γονείς».

29. Στην **παράγραφο 17** της υπ' αριθμ. **86/34 κατατεθείσας υπουργικής τροπολογίας** επέρχεται η κάτωθι νομοτεχνική βελτίωση : Στην τέταρτη σειρά μετά τη λέξη «Φεβρουάριου» τίθεται η φράση «και Ιουνίου».
30. Στο τέλος της παραγράφου 6 του **άρθρου 34** του παρόντος σχεδίου νόμου προστίθεται η φράση : «Οι αντιπρυτάνεις, των οποίων η θητεία έχει παραταθεί σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 12 του ν. 4076/2012 (ΦΕΚ Α' 159), ασκούν τα καθήκοντα που προβλέπονται στην παρ. 17 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011 (ΦΕΚ Α' 195)».
31. Η περίπτωση ε' της παραγράφου 1 του **άρθρου 31** του παρόντος σχεδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής : «ε) ειδικό πιστοποιητικό επαρκούς γνώσης της ελληνικής γλώσσας και στοιχείων ελληνικής ιστορίας και πολιτισμού μετά από επιτυχή εξέταση που διενεργείται με εορδή της Εθνικής Γραμματείας δια Βίου Μάθησης σε συνεργασία με το Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του για την πιστοποίηση της ελληνικότητας».

Αθήνα 16/1/2013

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ &
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το λόγο έχει η κ. Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά είναι στο κλείσιμο αυτής της συνεδρίασης που, κύριε Υπουργέ, επιλέξατε να τοποθετηθείτε και να μιλήσουμε κι εμείς.

Δεν θα πάρω πάρα πολύ χρόνο από την ομιλία μου για το κυρίως μέρος του νομοσχεδίου, γιατί θεωρώ ότι είναι μία ουσιαστική και σημαντική διαρθρωτική αλλαγή δύο πολύ σοβαρών εποπτευόμενων Οργανισμών του Υπουργείου Παιδείας, του ΕΟΠΕΠ και του ΙΝΕΔΙΒΙΜ. Ήσασταν εκεί όταν ξεκίνησε η προσπάθεια, ήμουν εκεί. Σε εσάς έπεσε να φέρετε και να βάλετε την τελική γραφή της προσπάθειας αυτής.

Από εδώ και πέρα, έγκειται σε εμάς όλους -σε εμάς με τη μορφή του ελεγκτικού μας ρόλου, σε εσάς με τη μορφή του εκτελεστικού σας ρόλου- αυτοί οι οργανισμοί να αποδώσουν τα μέγιστα και να οργανωθούν κατά το δυνατόν καλύτερα, έτσι ώστε να προσφέρουν σε αυτήν τη τόσο δύσκολη συγκυρία για τον τόπο.

Έρχομαι τώρα στις διατάξεις εκείνες που αφορούν τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και χαιρετίζω, κύριε Υπουργέ, αυτό που είπατε κατ' αρχάς για το σχέδιο «Αθηνά», πριν πάω στο άρθρο 34, για το μεγάλο δηλαδή σχέδιο ανασυγκρότησης και αναδιάρθρωσης των τριτοβάθμιων ιδρυμάτων στη χώρα.

Χαιρετίζω πιο συγκεκριμένα αυτό που είπατε για τα κριτήρια, διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν δεν υπάρχουν αρχές, κανόνες, κριτήρια και προτεραιότητες σε αυτήν τη μεγάλη μεταρρύθμιση, τότε κινδυνεύει να γίνει ένα παζάρι, μία μάχη μεταξύ πόλεων, μία μάχη μεταξύ ειδικοτήτων, μία μάχη μεταξύ τμημάτων εντός του ίδιου ιδρύματος, μία μάχη μεταξύ πανεπιστημιακών ή τεχνολογικών ιδρυμάτων και δεν πρέπει να γίνει.

Αυτό το εγχείρημα πρέπει να είναι ένα εγχείρημα όχι απλώς εξορθολογισμού, αλλά εξορθολογισμού με δύο στόχους: Πρώτα και κύρια, πρέπει να δώσει εκείνη την αναδιάρθρωση που θα φέρει ποιότητα και αποτελεσματικότητα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και βεβαίως θα προκύψει και δημοσιονομικό όφελος –το οποίο δεν θα έρθει μόνο από συγχωνεύσεις τμημάτων που είναι πάρα πολλά και θα δούμε αυτά που θα μας παρουσιάσετε και θα τα συζητήσουμε- αλλά και ποιοτικό από την καλύτερη οργάνωση των σπουδών, των ιδρυμάτων και των διοικητικών διαδικασιών.

Εφόσον, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, αυτά τα κριτήρια είναι τα ορθολογικά και αντικειμενικά κριτήρια που αφορούν τις υπάρχουσες υποδομές, το ακαδημαϊκό και ερευνητικό δυναμικό, τα αναπτυξιακά κριτήρια κι όχι μόνο τον αριθμό των φοιτητών –αφορά και αυτόν, αλλά δεν είναι το μόνο, καθώς είναι πολυπαράγοντικό το ζήτημα αυτό- εμείς θα στηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις αυτήν την προσπάθεια και θα συμμετάσχουμε με τον πιο δημιουργικό τρόπο στο διάλογο που θα γίνει.

Ένα δεύτερο ζήτημα είναι το ζήτημα των φοιτητών που έθεσε ήδη ο κ. Βορίδης στην τοποθέτησή του. Θέλω να είμαι όσο σαφής μπορώ κι εγώ από την πλευρά μου, εκπροσωπώντας το ΠΑΣΟΚ σε αυτό το ζήτημα. Οι διαχρονικές σχέσεις που είχαν αναπτυχθεί, σχέσεις πελατειακές, σχέσεις παλαιοκομματικές, σχέσεις που έφεραν το υποτιθέμενο άσυλο στα ΑΕΙ να είναι άσυλο ανομίας και τις εκλογές στα ΑΕΙ να είναι παζάρι, δεν μπορούν να γίνουν δεκτές.

Θυμάστε -γιατί ήμασταν όλοι εδώ- με πόση δυσκολία τα συγκεκριμένα άρθρα του ν. 4009 για τη συμμετοχή των φοιτητών τα επεξεργαστήκαμε και με πόση δυσκολία υπήρξε η συναίνεση, μια μεγάλη συναίνεση, σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα.

Δεν γίνεται, λοιπόν, δεκτό σε καμμία περίπτωση να υπάρξει και μάλιστα όχι μόνο με τη μορφή τροπολογίας, με οιαδήποτε μορφή και αν ερχόταν. Για εμάς είναι casus belli.

Από εκεί και πέρα, για το ζήτημα των μεταγραφών κατανοώ ότι είχατε κάθε καλή πρόθεση -και καλύπτομαι και από τα όσα είπε ο εισηγητής μας, ο κ. Γκόκας- μέσα σε αυτήν την κρίσιμη συγκυρία να φέρετε μία βελτιωτική ρύθμιση για τους πρωτοετείς φοιτητές φέτος.

Ωστόσο, όπως και εσείς είπατε –και πολλοί άλλοι συνάδελφοι και από διαφορετικές πτέρυγες της Βουλής είπαν- δεν είναι οι

μεταγραφές η λύση. Οι μεταγραφές ήταν μέχρι σήμερα το πρόβλημα, διότι, παραδείγματος χάριν –και το ξέρετε καλά και ρωτήστε- το ΤΕΙ Αθήνας είχε υπερτριπλάσιο αριθμό φοιτητών με τους οποίους ξεκινούσε και δεν μπορούσαν να γίνουν ούτε μαθήματα ούτε εργαστήρια ούτε καμμία διαδικασία.

Επομένως, κάποια στιγμή η περίφημη μεταγραφή εκτός από πελατειακή ήταν και δώρον-άδωρον, διότι καταστρατηγούσε –και όσοι είναι εκπαιδευτικοί σ' αυτήν την Αίθουσα θα το καταλάβουν- αυτή καθ' εαυτή την ακαδημαϊκή λειτουργία και τη δυνατότητα να έχουμε εφαρμοσμένη διδασκαλία ιδιαίτερα στα τεχνολογικά ιδρύματα ή σε εκείνες τις πανεπιστημιακές σχολές όπου υπάρχουν εργαστήρια και εφαρμοσμένη διδασκαλία.

Για λόγους ευαισθησίας προς τη συγκυρία, εμείς μπορούμε να κάνουμε δεκτή αυτή τη μικρή βελτίωση με όσα ήδη ειπώθηκαν και για το εισόδημα και για τις άλλες παραμέτρους που βελτιώνουν αυτή τη μία προσπάθεια για τις μεταγραφές.

Θέλω, όμως, κύριε Υπουργέ να σας ευχαριστήσω που κάνετε δεκτή κατ' αρχάς τη δική μας τροπολογία, όχι επειδή είναι δική μας. Επειδή, άκουσα και τον κ. Κουρουμπλή από τον ΣΥΡΙΖΑ αλλά και από άλλα κόμματα να θέσουν το θέμα της επιτόπιας στήριξης των φοιτητών, πιστεύω ότι με αυτό που κάνετε με το ΙΝΕΔΙΒΙΜ θα συνεχίσει αυτή η προσπάθεια όχι μόνο με τις εστίες αλλά και με αυτό το σύστημα συμπληρωματικών υποτροφιών.

Έχουμε τις υποτροφίες αριστείας, ως θεσμοθετήσουμε και τις υποτροφίες εκπαιδευτικής αλληλεγγύης, οι οποίες δίνουν το εξής δικαίωμα και την εξής δυνατότητα στους φοιτητές: Ανάλογα και όσο πιο χαμηλή είναι η εισοδηματική κατάσταση η δική τους και της οικογένειάς τους, τόσο προτεραιότητα θα έχουν, αρκεί όμως να έχουν περάσει τουλάχιστον με το βαθμό «6» όλα τα μαθήματα, δηλαδή να είναι φοιτητές ενεργοί, οι οποίοι μπορούν να σταθούν μέσα στο πανεπιστήμιο.

Αυτοί, λοιπόν, θα έχουν δικαίωμα για τις υποτροφίες φοιτητικής αλληλεγγύης με βάση το διαθέσιμο εισόδημα που λαμβάνει υπ' όψιν του και τα βάρη που έχει μια άλλη οικογένεια. Και αναφέρουμε ενδεικτικά σε βάρη αναπηριών, σοβαρών ασθενειών των μελών μιας οικογένειας ή βάρη που έχουν σχέση με δάνεια, με καθεστώς ανεργίας.

Και γνωρίζετε πολύ καλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το πρόβλημα δεν το έχουν μόνο οι πρωτοετείς φοιτητές, αλλά –εξ όσων γνωρίζω- μιλώντας με τον κόσμο στα πανεπιστήμια, με γονείς και καθηγητές, υπάρχουν φοιτητές, οι οποίοι δυσκολεύονται να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους.

Αυτόν, λοιπόν, το θεσμό των υποτροφιών αλληλεγγύης παράλληλα με τις υποτροφίες αριστείας –δεν θέλουμε να καταργήσουμε τις υποτροφίες αριστείας- νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι θα είναι μία πρώτης τάξεως ευκαιρία να δούμε πώς μπορούμε να το φέρουμε και με την Έκθεση του Λογιστηρίου του Κράτους και να το κάνουμε πράξη, έχοντας και τη συμβολή και από τις υπόλοιπες πτέρυγες της Βουλής.

Επίσης, θέλουμε να δούμε με πολύ θετικό πνεύμα και να χαιρετήσουμε το γεγονός ότι δέχεστε -εξάλλου ήταν και το δικό σας κόμμα, ο χώρος στον οποίο ανήκετε και το κόμμα της ΔΗΜΑΡ και όπως είχαμε πει και το τότε κόμμα του ΛΑΟΣ και άλλα κόμματα μικρότερα που δεν είναι στη Βουλή, τα οποία συμμετείχαν και συναίνεσαν προς την κατεύθυνση που φέρνουμε - τις αλλαγές στο τεχνολογικό και νέο λύκειο. Περιμένουμε, λοιπόν, αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία.

Επίσης, θέλω να επισημάνω την ανάγκη να αναδιοργανώσουμε το σύστημα κατανομής του εκπαιδευτικού δυναμικού στα σχολεία μας. Δεν είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα να έχει γύρω στους εκατόν ογδόντα χιλιάδες εκπαιδευτικούς, καθηγητές και δασκάλους και να μην μπορεί να καλύψει τις εκπαιδευτικές ανάγκες.

Τα στοιχεία λένε -και παρακαλώ να το επιβεβαιώσουμε αυτό στη δευτερολογία σας, κύριε Υπουργέ- ότι το καθηγητικό δυναμικό στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση αλλά και το διδασκαλικό δυναμικό είναι από τα καλύτερα στην Ευρώπη. Δεν μπορεί να έχουμε ένα δυναμικό με μεταπτυχιακά πάνω από 34% και αυτό το δυναμικό να μην επαρκεί, να μην επαρκούν εκατόν ογδόντα χιλιάδες καθηγητές και δάσκαλοι, όταν ο μέσος όρος εκπαιδευτικού και μαθητή είναι ένας από τους καλύτερους μέσους όρους

στην Ευρώπη.

Πρέπει, λοιπόν, να πάμε σε μία αναδιοργάνωση. Αυτή πρέπει να έχει γνώμονα το «πρώτα ο μαθητής», δηλαδή πρώτα το σχολείο, πρώτα οι ανάγκες του σχολείου. Στην κρίση όμως επάνω και όταν οι εκπαιδευτικοί έχουν υποστεί πολλές και σοβαρές περικοπές, πρέπει βεβαίως –και συμφωνώ– να δούμε και το ζήτημα των εκπαιδευτικών με ιδιαίτερη ανθρώπινη μέριμνα για τους ίδιους όχι μόνο ως άτομα αλλά ως τον πιο σημαντικό παράγοντα, τον πρωταγωνιστή μέσα σε κάθε σχολείο, που είναι ο δάσκαλος και ο καθηγητής.

Γι' αυτόν το λόγο εμείς θα βάλουμε πλάτη στον εξορθολογισμό και σας άκουσα να λέτε, μπορεί και να πάμε σε άρση αποσπάσεων. Εγώ, κύριε Υπουργέ, θα σας προκαλέσω εδώ να βάλουμε τον ίδιο κανόνα αντίστοιχα με κριτήρια για την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια που θα βάλουμε και στο «Αθηνά» – δηλαδή αντικειμενικά κριτήρια για το πώς κατανέμεται το εκπαιδευτικό δυναμικό με βάση πρώτα τις ανάγκες του σχολείου και μετά των δασκάλων και των καθηγητών– και να το δούμε ορθολογικά, ούτως ώστε να μην κατηγορηθούμε πάλι ως Βουλή ότι ευνοούμε την μία κατηγορία έναντι της άλλης, τον ένα κλάδο έναντι του άλλου, τον έναν τόπο έναντι του άλλου. Άρα, λοιπόν, με αντικειμενικά κριτήρια θα στηρίξουμε αυτήν την προσπάθεια. Και γι' αυτό καταθέτουμε τον προβληματισμό μας, γιατί άκουσα να κατατίθεται τροπολογία για το να μπορούν παραδείγματος χάριν οι σύζυγοι των καθηγητών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης να αποσπώνται στον τόπο κατοικίας. Εύλογο θα πει κανείς. Μα εξίσου εύλογο είναι και για τους εκπαιδευτικούς δευτεροβάθμιας και πρωτοβάθμιας.

Μήπως, λοιπόν, για να μην κατηγορηθούμε ότι πάμε να εξυπηρετήσουμε τους είκοσι, τριάντα, να δούμε με ποια αντικειμενικά κριτήρια θα δούμε αυτό το ζήτημα. Είναι ένα ζήτημα ουσιαστικό. Το ξέρω, έχω διδάξει πέντε χρόνια από τη ζωή μου αλλού μακριά από τον σύζυγό μου, στη Θεσσαλία. Το ξέρω πάρα πολύ καλά και είναι πρόβλημα, αλλά είναι εξίσου πρόβλημα και για οικογένειες εκπαιδευτικών που αφορούν την πρωτοβάθμια και την δευτεροβάθμια. Να το δούμε, λοιπόν, αλλά με κάποια αντικειμενικά κριτήρια;

Ολοκληρώνοντας αυτή την τοποθέτησή μου θέλω να αναφερθώ στο επίμαχο θέμα της Θράκης. Νομίζω ότι ακούσατε και τα όσα είπε ο εισηγητής μας το πρωί, ακούσατε και τους Βουλευτές μας. Εμείς θεωρούμε, κύριε Υπουργέ, ότι πράγματι δεν είναι μόνο το ζήτημα των ιεροδιδασκάλων. Είναι και το ζήτημα των μωφτηδών –τα είπε και η κ. Βούλτεψη, άκουσα πολύ προσεκτικά– αλλά βεβαίως και το ζήτημα των ισλαμικών σπουδών και θα πρέπει να δούμε συνολικά τα εκπαιδευτικά ζητήματα και βεβαίως και τα ζητήματα των θρησκευτικών ελευθεριών.

Επιμένω στον συνταγματικό όρο «οι θρησκευτικές ελευθερίες», και όχι σε άλλου είδους αυτοπροσδιορισμούς. Οι θρησκευτικές ελευθερίες πρέπει να γίνουν κατά το Σύνταγμα σεβαστές και θα πρέπει να υπάρξει μία ειρηνική συνύπαρξη θρησκειών στη Θράκη. Γι' αυτό και συναινέσαμε προς το να φέρετε μία ολοκληρωμένη προσέγγιση.

Τώρα εγώ θα σας ακούσω στη δευτερολογία σας τι προτίθεστε να κάνετε, γι' αυτό το πολύ-πολύ σημαντικό ζήτημα.

Θέλω να κλείσω λέγοντας ότι ο χώρος της εκπαίδευσης είναι ο κατεξοχήν χώρος όπου μπορούμε να βρούμε και συναινέσεις και συγκλίσεις. Η διαδικασία συζήτησης εδώ στη Βουλή δύο μέρες τώρα, το έχει αποδείξει ίσως στις πιο δύσκολες συνθήκες που περνάει η πατρίδα μας και νομίζω ότι ήταν μία πολύ ουσιαστική συζήτηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Μαρίας έχει το λόγο για έξι λεπτά.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι στη συζήτηση που κλείνει πλέον είχαμε την ευκαιρία οι Ανεξάρτητοι Έλληνες να θέσουμε αρκετά ζητήματα. Είπαμε εξαρχής ότι τα ζητήματα της παιδείας τα αντιμετωπι-

ζουμε, χωρίς να μπαίνουμε σε κομματικό ανταγωνισμό. Και είπαμε ότι δεν έχουμε κανένα πρόβλημα ρυθμίσεις, οι οποίες είναι θετικές, να τις υποστηρίξουμε, όπως επίσης σημαντικά σοβαρά ζητήματα, τα οποία άπτονται αρχών και που έχουν σχέση με την παιδεία και σε αυτά δεν έχουμε κανένα πρόβλημα να υποστηρίξουμε πρωτοβουλίες, οι οποίες είχαν αναπτυχθεί.

Υπήρχε αυτή η τροπολογία των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ για τα ζητήματα των ιεροδιδασκάλων στη Θράκη και για την εκπαίδευση των μουσουλμανοπαίδων. Σε αυτό, από την αρχή από αυτό εδώ το Βήμα, ήμασταν ξεκάθαροι ότι θα στηρίζαμε, χωρίς όρους και προϋποθέσεις, αυτήν την πρωτοβουλία.

Είδαμε, όμως, δυστυχώς, μετά από τη συζήτηση που αναπτύχθηκε, ότι υπήρχαν παλινδρομήσεις από την πλευρά της Κυβέρνησης και της πλειοψηφίας, γιατί σε πρώτη φάση τουλάχιστον ο κύριος Υπουργός δεν έκανε αποδεκτή τη συγκεκριμένη τροπολογία.

Για το λόγο αυτό, ο Πάνος Καμμένος, ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων τρεις φορές ήρθε, επέμενε, πίεσε και ζήτησε από τον Υπουργό να κάνει αποδεκτή τη συγκεκριμένη τροπολογία. Χαίρομαστε ιδιαίτερα –και το χαίρεται– που έγινε δεκτή η συγκεκριμένη τροπολογία, διότι τα θέματα της Θράκης είναι σημαντικά, είναι καθοριστικά.

Παρ' ότι συζητούμε σ' ένα πολύ συγκεκριμένο πεδίο, υπάρχουν ζητήματα ευρύτερα. Και σε αυτό, όμως, το πεδίο, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι διάφοροι κύκλοι του προξενείου στη Θράκη έλεγαν ότι δεν θα περάσει αυτή η τροπολογία, θεωρούμε πολύ σημαντικό ότι γίνεται αποδεκτή. Θα αναμεινουμε, πλέον, όμως, να δούμε εάν θα ψηφιστεί. Διότι άκουσα από την Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ ότι το έχει αφήσει λίγο ανοιχτό το ζήτημα, μέχρι να ακούσει και τη δευτερολογία του κυρίου Υπουργού.

Εμείς ξεκάθαρα, ως Ανεξάρτητοι Έλληνες θα το στηρίξουμε. Από εκεί και πέρα θα δούμε, βεβαίως, τι θα διαμορφωθεί από πλευράς πλειοψηφίας μέσα στην Αίθουσα.

Θεωρούμε τα θέματα αυτά σημαντικά και τα συνδυάζουμε με προτάσεις που γίνονται από μημονιακές δυνάμεις και από την Τουρκία για την κοσσοβοποίηση της Θράκης, προτάσεις που έχουν σχέση με τις ειδικές οικονομικές ζώνες, τον κ. Φούχτελ που κάνει βόλτες. Και σήμερα εντελώς τυχαία, παραμονή της ψήφισης για τη συγκρότηση της προανακριτικής επιτροπής έχουμε τον κ. Ράιχενμπαχ να επισκέπτεται το ελληνικό Κοινοβούλιο, τον ανθύπατο, ο οποίος θέλει να καθορίσει τις εξελίξεις στη χώρα μας. Ταυτόχρονα, έχουμε κύκλους συζητήσεων και προσπαθειών, για το πώς θα γίνει η συγκάλυψη των ευθυνών, για να μη στηθούν αύριο οι τέσσερις κάλπες και για να μην μπορέσουν ελεύθερα οι Βουλευτές να εκφράσουν τη γνώμη τους.

Αυτό είναι ένα πολιτικό πλαίσιο μέσα στο οποίο έγινε η συζήτηση. Υπήρξαν αρκετά έντονα αντιπαραθέσεις. Τουλάχιστον, εμείς είπαμε, ότι η Ελλάδα δεν πωλείται, η Ελλάδα δεν υποθηκεύεται, αλλά και δεν τεμαχίζεται. Επομένως, στο θέμα της Θράκης –και οι οποίες προσπάθειες γίνονται με τον Α ή Β τρόπο– θα μας βρουν αντίθετους και θα πάει πίσω αυτή η ιστορία και οι προσπάθειες που θέλουν να κάνουν ορισμένοι.

Άρα, λοιπόν, το κομμάτι αυτό της τροπολογίας, παρότι φαινόταν σε πρώτη φάση ανώδυνη, αποδείχθηκε κυρίαρχο θέμα συζήτησης. Κι εδώ θ' αποδειχθεί η πολιτική βούληση όλων να πάρουν θέση.

Επομένως, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες είναι σταθεροί στις απόψεις τους. Ό,τι λέμε εμείς ισχύει για πάντα. Εδώ, θα αποδειχθεί πλέον στο συγκεκριμένο θέμα, αν θα υπάρξει η μεταβλητή γεωμετρία σε σχέση μ' αυτούς, οι οποίοι θα ψηφίσουν. Αυτό θα το δούμε και στο πως θα αθροιστούν πρακτικά.

Από εκεί και πέρα, θα ήθελα να κάνω μόνο μια παρατήρηση: Κύριε Υπουργέ, έχουμε κάνει κι εμείς προσπάθειες. Κάναμε τις προτάσεις μας. Βλέπουμε ότι αρκετές από τις προτάσεις μας γίνονται δεκτές.

Θα ήθελα μόνο να επισημάνω προς το Προεδρείο, ότι σύμφωνα με το άρθρο 104 του Κανονισμού –επειδή έχουν μπει πάρα πολλές τροπολογίες και πρέπει να καταλάβουμε όλα αυτά πως διαμορφώνονται στο τέλος– η ψήφιση επί του συνόλου θα πρέπει να γίνει σε άλλη συνεδρίαση. Αυτό είναι σημαντικό. Εάν εσείς

προχωρήσετε σε ψήφιση επί του συνόλου –έτσι λέει ο Κανονισμός- εμείς θα το καταψηφίσουμε.

Έρχομαι, τώρα, πολύ γρήγορα σε ορισμένα ζητήματα που τέθηκαν, διότι έχω ελάχιστο χρόνο.

Πρώτον, όσον αφορά το σχέδιο «Αθηνά» τέθηκαν ζητήματα. Υπάρχουν τεράστιες ανησυχίες. Αυτή είναι μια μνημονιακή αντίληψη, οι οποία θα μας βρει αντίθετους. Θέλουμε να υπάρξουν δυνατότητες στα ζητήματα αυτά για όλη την περιφέρεια και για όλη την Ελλάδα, ώστε να μπορέσουμε, πραγματικά, να έχουμε εκπαίδευση για όλους τους Έλληνες και να μπορέσουμε να έχουμε επένδυση στη γνώση και στην τεχνολογία. Αυτό, δυστυχώς, με τις μνημονιακές επιλογές γίνεται πάρα πολύ δύσκολο.

Τέλος, θα ήθελα να σας πω το εξής. Ασχολούμαστε με τον τρόπο εκλογής των πρυτάνεων και με τα συμβούλια διοίκησης. Κάνουμε κριτική για το πώς δούλεψαν τα συστήματα αυτά, κάνουμε κριτική για το πώς επιβάλλονται ο νέες απόψεις.

Εγώ θα ήθελα να σας βάλω προσωπικά, με την εμπειρία μου που έχω ως καθηγητής, έναν προβληματισμό. Και θα ήθελα αυτόν τον προβληματισμό να τον ακούσει και ο Υπουργός.

Προκειμένου να γίνει κανείς και να έχει το δικαίωμα να είναι υποψήφιος για πρύτανη, αντιπρύτανη, κοσμήτορα, πρέπει να είναι είτε καθηγητής είτε αναπληρωτής καθηγητής, που σημαίνει ότι έχει κριθεί έχει αξιολογηθεί και σε επίπεδο διοικητικό.

Πολύ απλή πρόταση. Σε κάθε πανεπιστήμιο θα σχηματίζεται κατάλογος από όσους επιθυμούν στη βαθμίδα καθηγητή και αναπληρωτή καθηγητή και θα γίνεται κλήρωση. Και θα έχουμε κλήρωση για το ποιος θα είναι ο πρύτανης και ο αντιπρύτανης με τηθεία ενός έτους. Με αυτόν τον τρόπο δεν υπάρχει περίπτωση να έχουμε εξαρτήσεις από οποιεσδήποτε δυνάμεις και δεν μας χρειάζονται και τα εξωτερικά συμβούλια διοίκησης. Είναι τρόποι με τους οποίους μπορούμε να το υπερβούμε.

Και δύο νομοτεχνικές παρατηρήσεις, κύριε Υπουργέ, γιατί δεν κατάλαβα το εξής για τους καθηγητές, οι οποίοι έχουν εξελιχθεί σε ένα ΑΕΙ και πάνε σε άλλο ΑΕΙ, αν μετράει ο χρόνος. Και λέτε ότι μετράει και πολύ σωστά γιατί το αντιμετωπίσαμε κάποιοι από μας και προσωπικά, παρ' ότι στην περίπτωση μου δεν ίσχυσε, αν έμενα τέσσερα χρόνια. Αλλά εδώ λέτε ότι μπορεί να το κάνει μόνο αφού παρέλθουν δύο έτη. Σκεφτείτε την περίπτωση κάποιου που είναι τρία ή τρεισήμισι χρόνια ήδη σε ένα τμήμα και πηγαίνει σε κάποιο άλλο. Με αυτόν τον τρόπο τον εγκλωβίζετε για άλλα δύο χρόνια, δεν το αντιμετωπίζετε.

Δεύτερον, ποτέ δεν κατάλαβα γιατί υπάρχει αυτή η περίφημη απαγόρευση της μετακίνησης από την περιφέρεια στην Αθήνα ή στη Θεσσαλονίκη. Αυτό το έχετε θέσφατο χρόνια ολόκληρα. Μόνο κάποιος κατάφερε να έρθει από τη Θεσσαλονίκη στην Αθήνα, ένας και μοναδικός. Ελέγξετε το να δείτε ποιος ήταν αυτός ο καθηγητής που μπόρεσε και ήρθε από τη Θεσσαλονίκη στην Αθήνα, με την εξήγηση ότι δεν απαγορεύεται η μετακίνηση μεταξύ Θεσσαλονίκης και Αθηνών. Δείτε το σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ολοκληρώστε, κύριε Μαριά. Έχετε υπερβεί το χρόνο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ακούστε και αυτό το δήθεν θέσφατο πρέπει να αντιμετωπιστεί. Δηλαδή θα πάμε σε μια συνολική αντιμετώπιση των ζητημάτων; Αυτό έχει σχέση και με τις μετεγγραφές. Θεωρούμε σημαντικές τις ρυθμίσεις που γίνονται, όχι τέλειες. Θέλουμε πολύ περισσότερα. Στα συγκεκριμένα άρθρα, ορισμένα από αυτά θα τα ψηφίζουμε και θα το δείτε αλλά στο σύνολό του θα το καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο, γιατί θεωρούμε ότι δεν είναι συνολικά στη θετική κατεύθυνση.

Όμως, και ελπίζω με το πρόγραμμα «Αθηνά», που θα φέρετε, να μας δοθεί η ευκαιρία, να πούμε αρκετά πράγματα στα ζητήματα αυτά και μια να έχουμε άλλη αντίληψη όχι μόνο στις μετεγγραφές αλλά και στο θέμα της εισαγωγής στα πανεπιστήμια.

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, στο σύνολό του το νομοσχέδιο και επί των άρθρων. Θα ακούτε κάθε φορά τι ψηφίζουμε, γιατί θα περάσει αρκετή ώρα μέχρι να πούμε ποια άρθρα ψηφίζουμε και ποια καταψηφίζουμε σε σχέση με τις τροπολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Αρβανίτης έχει το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγόμεθα ήδη προς το πέρας της συζήτησης του πολυνομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας, το οποίο φέρει διαρθρωτικές αλλαγές διοικητικής φύσεως, διοικητικής μορφής και προβλέπει την ίδρυση διαφόρων φορέων, επίσης, προβλέπει ζητήματα αθλητισμού, συνταξιοδοτήσεως, επαγγελματικής κατευθύνσεως, τρόπους αξιολογήσεως και όλα αυτά.

Αυτή η συζήτηση, γίνεται υπό τη σκιά της απειλής του Τούρκου προξένου εις την Κομοτηνή, ο οποίος είχε το θράσος να δηλώσει ότι όσο είναι αυτός Τούρκος πρόξενος εις την Κομοτηνή, δεν θα ψηφιστεί αυτός ο νόμος. Και μου κάνει εντύπωση το γεγονός ότι δεν ανησύχησε το Υπουργείο των Εξωτερικών και δεν εφήρμοσε αυτά τα οποία εφαρμόζονται εις το διεθνές διπλωματικό πεδίο εις αυτές τις περιπτώσεις, να στείλει, δηλαδή, αυτόν τον κύριο στο σπίτι του κατευθείαν, από εκεί που ήρθε. Δεν το έκανε.

Αλλά και σε άλλες πρόσφατες περιπτώσεις το Υπουργείο Εξωτερικών δεν έδειξε την ίδια ευαισθησία. Και ερωτάται. Γιατί αυτή η υποχωρητικότητα; Γιατί αυτή η ενδοτικότητα; Μου κάνει κατάπληξη το ίδιο και με την υπόθεση του Καλεντερίδη με την αίθουσα του Πολεμικού Μουσείου, όπου είχε μεταφράσει ήδη ο Καλεντερίδης και διάβασε και ομίλησε για το βιβλίο του αρχηγού του κουρδικού στρατού «Ανατομία ενός πολέμου».

Έκανα μία ερώτηση και προς το Υπουργείο Εξωτερικών και προς το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης. Ξέρατε τι μου απάντησαν; Ότι δεν είναι δουλειά των τρίτων –άλλα αντ' άλλων δηλαδή- και θα το καταθέσω αυτό μετά το πέρας της ομιλίας μου εις το Προεδρείο.

Εξακολουθεί αυτή η ενδοτικότητα. Εάν τυχόν ο Έλλην πρόξενος εις την Κωνσταντινούπολη έλεγε ότι «όσο είμαι εδώ εγώ πρόξενος δεν θα περάσει αυτός ο νόμος», δεν ξέρω που θα βρισκόταν τώρα. Θα είχε γυρίσει εδώ στην πατρίδα ή θα ήταν στα βάθη της Ανατολίας; Δεν το γνωρίζω.

Είναι αδιανόητο, λοιπόν, αυτό και ρωτώ –ρωτήστε και εσείς, κύριε Υπουργέ- γιατί δεν απελάθη ο Τούρκος πρόξενος, ο οποίος τώρα, επί σειρά μηνών ασκεί έντονη προπαγάνδα ανελέγκτως υπέρ των Τούρκων.

Ανέφερα ότι αυτό το πολυνομοσχέδιο είναι διοικητικής φύσεως με τις διαρθρωτικές αυτές αλλαγές, στις οποίες δεν θα αναφερθώ κατ' άρθρο.

Μου έκανε εντύπωση –και μάλιστα καλή εντύπωση- το γεγονός ότι ο χθεσινός αγορητής του ΠΑΣΟΚ είπε ότι το θέμα της παιδείας είναι σημαντικό και κρίσιμο. Σωστά, συμφωνούμε. Εγώ, μάλιστα, λέω ότι είναι κορυφαίο.

Όμως, εις το υπό ψήφιση, υπό συζήτηση πολυνομοσχέδιο, δεν αναφέρονται θέματα για τη βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης παιδείας, η οποία παρέχεται κατά τέτοιο τρόπο που δεν συμφωνεί με την παράγραφο 2 του άρθρου 16 του Συντάγματος.

Και το λέω αυτό, γιατί τα τελευταία χρόνια, όπως ξέρετε, έχει γίνει προσπάθεια προκειμένου να αποδυναμωθεί η εθνική συνείδηση και το πατριωτικό φρόνημα. Έχει γίνει συστηματική, μεθοδική προσπάθεια. Κάποιοι ήσαν υπερήφανοι, επειδή ετέλεσαν υπό ορισμένους Υπουργούς Παιδείας, οι οποίοι έκαναν και αυτοί τις προσπάθειές τους για αυτήν την εξασθένηση εθνικής συνειδήσεως και πατριωτικού φρονήματος.

Λέει, λοιπόν –και θέλω την προσοχή σας, αξιότιμε κύριε Υπουργέ- η παράγραφος 2 του άρθρου 16 του Συντάγματος, ότι η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή, με σκοπό, εκτός των άλλων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνειδήσεως των Ελλήνων.

Θα μου επιτρέψετε να κάνω –γιατί έχει μεγάλη σημασία- μια αντιπαραβολή με τη διατύπωση της παραγράφου 1 και της παραγράφου 7 του ίδιου άρθρου. Στην παράγραφο 1, αναφέρεται ότι η ανάπτυξη και προαγωγή της τέχνης και της επιστήμης, της έρευνας και της διδασκαλίας αποτελεί υποχρέωση του κράτους. Στην παράγραφο 7, αναφέρεται ότι η επαγγελματική και κάθε άλλη ειδική εκπαίδευση παρέχεται από το κράτος. Στην παράγραφο 2, όμως, αναφέρεται ότι η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του κράτους και έχει σκοπό την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνειδήσεως των Ελλήνων.

Ερωτάσθε εδώ τι έχει γίνει –και μιλάω ειδικά- ποια πρόβλεψη

έχει γίνει στο υπό κρίση νομοσχέδιο, ώστε, πράγματι, να αναπτυχθεί η εθνική συνείδηση και η θρησκευτική συνείδηση των Ελλήνων; Μήπως έχει γίνει το αντίθετο; Μήπως έχουμε απομακρυνθεί από αρχές, αξίες, ιδεώδη, ιδανικά του Ελληνισμού και δεν έχει παρασχεθεί η προσήκουσα και υπό του συνταγματικού νομοθέτου διατυπωθείσα παράγραφος 2 του άρθρου 16, που λέει ότι η παιδεία είναι βασική αποστολή του ελληνικού κράτους; Ακόμη, βεβαίως, δεν έχει τροποποιηθεί. Πολύ φοβούμαι ότι θα γίνει αυτό αργότερα μέσα στο πλαίσιο της μεθοδευμένης απεθνοποιήσεως και του μεθοδευμένου αφελληνισμού.

Είπε χθες η αγορήτρια της ΔΗΜΑΡ, η έχουσα αντιλήψεις «συνωτισμού» περί ιστορίας, ότι είναι καιρός οι ανάγκες του παρόντος και του μέλλοντος να επιβάλουν μεταρρυθμίσεις. Για να καταλάβω, τι είδους μεταρρυθμίσεις εννοούσε αυτή η κυρία; Τύπου «συνωτισμού» μεταρρυθμίσεις ή διοικητικής φύσεως; Περαιτέρω είπε ότι έχουμε εγκλωβιστεί σε στερεότυπα, σε παλαιού τύπου αντιλήψεις. Δεν μας είπε, όμως, ποιες είναι οι παλαιού τύπου αντιλήψεις. Το να πιστεύουμε στην πατρίδα, που είναι το απάντων τιμότερο;

Και έρχομαι στη δική σας παρατήρηση, κύριε Υπουργέ. Κάνατε μία αντιδιαστολή μεταξύ πατριωτισμού και εθνικισμού, τον οποίο ταυτίσατε με τη μισαλλοδοξία. Όχι, κύριε Υπουργέ. Έχετε λάθος. Γνωρίζετε κάλλιστα την ελληνική γλώσσα, τις έννοιες των όρων της ελληνικής γλώσσας. Τι άλλο από πατριωτισμός ανυποχώρητος, ασυμβίβαστος είναι ο εθνικισμός; Μήπως το συγχέετε με τη θεωρία του Γάλλου Λοχαγού Σοβέν, το σοβινισμό δηλαδή; Όχι, κύριε Υπουργέ.

Εμείς οι εθνικιστές είμαστε οι ανυποχώρητοι πατριώτες, οι ασυμβίβαστοι πατριώτες και πρέπει να μας τιμάτε ειδικά γι' αυτό και να μην κάνετε αντιδιαστολή μεταξύ πατριωτισμού και εθνικισμού και μάλιστα να μιλάτε για μισαλλοδοξία, όταν υπάρχουν εδώ εκπρόσωποι κομμάτων που μας λένε κομματικό μόρφωμα, χωρίς να σέβονται ένα εκατομμύριο Έλληνες. Είναι αδιανόητο.

Περαιτέρω, κάποιος αγορητής του ΠΑΣΟΚ σήμερα μίλησε για εργολάβους του πατριωτισμού. Καταλαβαίνετε, κύριε Υπουργέ, ποιος εκτρέφει μισαλλόδοξα αισθήματα κατά ποίου. Φυσικά, εννοούσε εμάς. Λέμε, λοιπόν, στον κύριο αυτόν ότι οι μόνοι εργολάβοι που υπάρχουν είναι οι εργολάβοι του αφελληνισμού και της απεθνοποιήσεως. Αυτοί έχουν αναλάβει εργολαβικώς το έργο. Να μη λέει σε εμάς ότι έχουμε σχέση με τέτοιες εργολαβίες.

Είμαστε αγνοί, γνήσιοι, Έλληνες πατριώτες. Να το χωνέψουν αυτό μερικοί κύκλοι. Γι' αυτό και το έμβλημά μας δίπλα στην ελληνική μας σημαία είναι αυτό –το επαναλαμβάνω, το είπα και το πρώτο– που βρίσκεται γύρω-γύρω στην οροφή της Αίθουσας του Κοινοβουλίου, ο μαϊνάνδρος, δηλαδή το έμβλημα του Ελληνισμού. Και τολμούν να μας κατηγορούν ποιοι; Οι υπηρέτες του Δ' Ράιχ, του Ράιχενμπαχ, του Φούχτελ, της Μέρκελ και του Σόιμπλε.

Εξαρχής, πριν συνεχίσω, σας λέω ότι εμείς υπερψηφίζουμε την τροπολογία. Αυτό είναι βέβαιο. Δηλώνουμε «ΠΑΡΩΝ» στο υπόλοιπο νομοσχέδιο. Η τροπολογία αυτή καλύπτει, πράγματι, ορισμένα κενά που υπήρχαν και άφηναν περιθώριο στο τουρκικό προξενείο να δρα προπαγανδιστικώς κατά της πατρίδας μας. Αυτό είναι γεγονός.

Περαιτέρω, θα ασκείται τώρα εποπτεία της ελληνικής Κυβερνήσεως, του ελληνικού κράτους, στους διορισθισμένους ιεροδιδασκάλους, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι θα υπάρχει έλεγχος για τον τρόπο με τον οποίο θα διδάσκουν το Κοράνι, αν θέλουν οι μουσουλμάνοι μαθητές να το διδάσκονται. Έχουν εξαιρεθεί από το δικό μας μάθημα Θρησκευτικών. Μπορεί όμως και να μη θέλουν.

Θα διδαχθεί αν οι διευθυντές δουν ότι υπάρχει επαρκής αριθμός. Γιατί αν σηκώσουν τα χέρια πέντε μαθητές μέσα σε ένα γυμνάσιο ή ένα λύκειο και πουν «εμείς θέλουμε να διδαχθούμε το Κοράνι», δεν νομίζω ότι είναι επαρκής ο αριθμός. Νομίζω ότι αυτό προβλέπεται στην τροπολογία.

Αυτή η τροπολογία, βέβαια, έρχεται σε χαλεπούς καιρούς. Η πατρίδα μας περνάει τεράστια ηθική και υλική κρίση. Βαλλόμεθα πανταχόθεν και ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι οσημέραι εκχωρείται η εθνική μας κυριαρχία. Αυτά τα ζητήματα είναι εξαιρετικά λεπτά και πρέπει να τα προσέχουμε. Η Θράκη μας αποτελεί στόχο.

Αυτό είναι βέβαιο. Πρέπει να την προστατεύσουμε οικονομικά, κοινωνικά, εκπαιδευτικά. Πρέπει να διαλυθούν οι σύλλογοι των μουσουλμάνων, οι οποίοι δρουν κατασκοπευτικά εδώ στη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ**)

Πρέπει να εφαρμοστεί επιτέλους η Συνθήκη της Λωζάνης. Πολλοί την επικαλούνται αλλά οι Τούρκοι ως συνήθως ξέρετε γιατί υπογράφουν ή δεν υπογράφουν συμφωνίες; Για να μην τις τηρούν, κύριε Υπουργέ. Η ιστορία διδάσκει, όχι η ιστορία που έχει γράψει η κυρία του συνωτισμού, αλλά η ιστορία που ξέρουμε όλοι μας, όλος ο κόσμος, για το πώς συμπεριφέρονται οι Τούρκοι.

Πώς θα πάει τώρα ο κ. Σαμαράς τον Μάρτιο για να μιλήσει στο δεύτερο ανώτατο Ελληνοτουρκικό Συνέδριο για τη σχέση μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας; Θα πάει κάτω από τη σκιά του casus belli. Ούτε καν αυτό ήρθη.

Πώς θα πάει να συνομιλήσει, όταν ακούγεται βαριά η μπότα του Τούρκου κατακτητή στη βασανισμένη μας Κύπρο; Αυτό είναι το ερώτημα. Έχουμε περιέργεια να δούμε τι θα πει.

Όμως, ειδικά για αυτό επιμένω, κύριε Υπουργέ, ότι θα πρέπει να απελαθεί ο Τούρκος πρόξενος.

Επίσης, όσον αφορά το θέμα των πολυτέκνων, παρακαλώ να δείξετε ιδιαίτερη στοργή. Αποτελούν το βιολογικό θεμέλιο της φυλής μας, «το βιολογικό θεμέλιο της ράτσας μας», όπως λέει ο Καζαντζάκης.

Εμείς, οι εθνικιστές, που τόσο έχουμε κατασυκοφαντηθεί, πιστεύουμε εις το απάντων τιμότερο, που είναι η πατρίδα μας, η φυλή μας, το έθνος μας. Ερωτώ, λοιπόν: Γιατί κατηγορούμεθα; Γιατί κατασυκοφαντούμεθα;

Θα σας πω εγώ, κύριε Υπουργέ, γιατί. Διότι αποτελούμε το μόνο εμπόδιο στα εθνοκτόνα σχέδια όλων αυτών των συκοφαντών κατηγορών.

Μου έκανε δε μεγίστη εντύπωση το γεγονός ότι η πλευρά της ΔΗΜΑΡ υπερησιζέτο τους μειονοτικούς Βουλευτές εδώ με έναν τρόπο που ούτε Τούρκοι δεν θα τους υπερησιζόντο. Τι είναι, δηλαδή; Φερέφωνα της τουρκικής προπαγάνδας εδώ αυτοί οι κύριοι; Ξέρουμε τι έχουν κάνει κατά το διάστημα αυτών των τριάντα οκτώ ετών και φτάσαμε σε αυτό το σημείο.

Αυτά είχα να πω σε γενικές γραμμές και στη δευτερολογία μου ενδεχομένως να παρέμβω. Επαναλαμβάνω πάλι ότι εμείς υπερψηφίζουμε την τροπολογία, διότι τη θεωρούμε στην προκειμένη περίπτωση ως εθνικά ωφέλιμη, αλλά δηλώνουμε «ΠΑΡΩΝ» όσον αφορά εις το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι δεν υπάρχει δευτερολογία. Μιλούν οι εισηγητές, δευτερολογούν και ο Υπουργός κλείνει.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Συγγνώμη, αλλά εάν προκύψει κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Εάν ζητήσετε παρέμβαση, ναι. Όμως, όπως καταλαβαίνετε, το χρόνο τον έχετε εξαντλήσει.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Έχουμε ζητήσει ήδη, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Τζαμτζή, δεν μιλώ σε σας. Μιλώ στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, οι οποίοι πήραν και την πρωτολογία και τη δευτερολογία μαζί.

Παρέμβαση μπορείτε να κάνετε, αλλά δεύτερη ομιλία δεν έχετε, κύριε Αρβανίτη.

Ο κ. Οικονόμου έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα λέγαμε ότι το νομοσχέδιο το οποίο ήρθε προς συζήτηση δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως συγκλονιστικό, με την έννοια ότι επιφέρει μεγάλες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις στο χώρο της παιδείας αλλά νομίζω ότι σοφά ποιώντας, αποφεύγετε αυτές τις υπερβολές και τις εξαιρέσεις προηγούμενων συναδέλφων σας Υπουργών.

Μιλώ για εξαιρέσεις, διότι πολλοί αφελείς και μικρόνοοι ήθελαν να γράψουν το όνομά τους στην ιστορία, κάνοντας μία μεγάλη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Βέβαια, στη συνέχεια των πραγμάτων η μεταρρύθμιση εχάθη, διότι δεν ήταν σωστά δομη-

μένη ούτε έτοιμη και το μόνο σίγουρο είναι ότι ταλαιπωρήθηκε και η εκπαιδευτική κοινότητα και η νεολαία και η κοινωνία συνολικά.

Στα χρόνια, τουλάχιστον, που παρακολουθώ τα θέματα παιδείας σε όλα τα επίπεδά της και ειδικά στο πανεπιστημιακό κομμάτι, πρέπει να πω ότι πολλοί μαθητευόμενοι μάγοι πέρασαν από το συγκεκριμένο Υπουργείο. Εγώ, όμως, πιστεύω ότι το θέμα ενός νομοσχεδίου και μιας νομοθετικής πρωτοβουλίας η οποία επιφέρει καλές αλλαγές σε σχέση με τα ζητήματα που πρέπει να διορθωθούν και να οικοδομήσουμε σιγά-σιγά μία καλύτερη καθημερινότητα ή μια καλύτερη διάταξη των θεμάτων της παιδείας, προσφέρει πιο καλές υπηρεσίες.

Γιατί σας το λέω αυτό; Αυτό το νομοσχέδιο -που θα το χαρακτηρίζα καλό και σημαντικό νομοσχέδιο- κατά τη δική μου άποψη, έχει έξι καλά ζητήματα στα οποία μπορούμε να εστιάσουμε και να μείνουν στον κόσμο, στους πολίτες που μας ακούν ως μία καλή συνεισφορά αυτής της Κυβέρνησης στα εκπαιδευτικά θέματα της χώρας. Είναι έξι θέματα. Τουλάχιστον εμείς σε αυτά μπορούμε και εστιάζουμε.

Είναι έξι ζητήματα τα οποία τελειώνοντας και με την ψήφιση του νομοσχεδίου, νομίζω ότι κάτι θετικό έχουν να δώσουν στο εκπαιδευτικό και κοινωνικό γίγνεσθαι της χώρας μας.

Έκινώ, λοιπόν, αναφερόμενος στο πρώτο ζήτημα που είναι το Ίδρυμα Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης και στο δεύτερο ζήτημα που είναι ο Εθνικός Οργανισμός Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού. Αν μείνουμε σ' αυτούς τους δύο κύκλους, δεν κάναμε τίποτα. Είναι δύο οργανισμοί που έχουν συμπτυχθεί. Πρόκειται για δημιούργημα συμπτυσσόμενων οργανισμών που μπορεί να αφορά τους εργαζόμενους εκεί, άντε και τους συναλλασσόμενους μ' αυτούς οργανισμούς. Τι μένει σαν πολιτικό συμπέρασμα; Τίποτα, αν το αφήσουμε εκεί το θέμα!

Όμως, κύριε Υπουργέ, εγώ λέω το εξής. Τις προηγούμενες ημέρες ήρθε εδώ πέρα ένα νομοσχέδιο που αφορούσε τις συγχωνεύσεις οργανισμών του δημοσίου. Εγώ αν ήμουν κυβέρνηση, σε επικοινωνιακό επίπεδο θα έλεγα ότι αυτή η πολιτική που αρχίζει και περιμαζεύει ένα σπάταλο, ένα μη αποτελεσματικό, ένα μη παραγωγικό κράτος και το κάνει πιο αποτελεσματικό και πιο λειτουργικό γίνεται πραγματικότητα είναι ένα νέο κράτος το οποίο πολλοί το έχουν στο μυαλό τους, το θέλουν, θα το διεκδικήσουν και θα το παλέψουν!

Αυτό το νομοσχέδιο, είναι ένα πρώτο συγκεκριμένο παράδειγμα για το πώς μπορεί να γίνει μία συγχώνευση οργανισμών αποδοτικότερη για την κοινωνία. Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο φέρνει πλέον στην πράξη αυτό που λέμε «λιγότερο κράτος», δηλαδή ένα κράτος το οποίο είναι αποτελεσματικό, λειτουργικό και μπορεί να προσφέρει. Η αλήθεια είναι ότι δεν έχει ξεκινήσει σήμερα η διαδικασία, αλλά σήμερα ολοκληρώνεται. Και η προηγούμενη κυβέρνηση πιστώνεται, προφανώς, το ότι ξεκίνησε αυτήν την προσπάθεια. Εσείς, όμως, πιστώνεστε ότι την ολοκληρώνετε.

Το μεγάλο πρόβλημα, κατά τη δική μου άποψη, για το χρόνο που έχω θητεύσει σ' αυτά εδώ τα έδρανα, είναι ότι πολλοί ξεκίνησαν μεγάλα σχέδια και μεγάλες μεταρρυθμίσεις, αλλά οι περισσότερες έμειναν στη μέση και χάθηκαν.

Εδώ, λοιπόν, έχουμε την ολοκλήρωση ενός κύκλου για δύο σημαντικούς οργανισμούς του Υπουργείου Παιδείας. Άρα, λοιπόν, για μένα καταγράφεται κάτι πολύ σημαντικό, ότι δηλαδή μαζεύουμε πλέον ένα κράτος το οποίο λειτουργούσε σπάταλα και αφειδώς, όχι υπέρ του λαού, αλλά πολλές φορές εις βάρος του λαού, διότι έπρεπε να ικανοποιεί τον εαυτό του. Ήταν, δηλαδή, ένα σύστημα που διαμόρφωνε γραφειοκρατία, μη αποτελεσματικό και μη λειτουργικό.

Ξέρετε, αυτές οι προτάσεις και οι θέσεις ότι πρέπει πλέον να μαζεύουμε αυτό το μεγάλο τέρας του κράτους το οποίο όλοι διαμορφώσαμε όλα τα προηγούμενα χρόνια, είναι θέσεις τις οποίες εκφράζαμε στη Βουλή για πολύ καιρό, αλλά δυστυχώς μέναμε στα λόγια. Εδώ, ίσως είναι ένα καλό παράδειγμα ότι μία Κυβέρνηση συνεργασίας τριών κομμάτων παίρνει πρωτοβουλίες και έχει το πολιτικό θάρρος να ξεκινήσει, να προχωρήσει και να ολοκληρώσει αυτά που λέγαμε στα λόγια, πολλά χρόνια προηγουμένως.

Άρα, λοιπόν, κατά τη δική μου άποψη, πιστώνεται η Κυβέρνηση στο ότι πλέον έχουμε συγκεκριμένα το μάζεμα του κράτους στο

χώρο της παιδείας και την ορθολογικοποίηση και τη λειτουργική διαμόρφωση ενός νέου σχήματος, ενός εργαλείου δουλειάς για την Κυβέρνηση, για την πολιτεία, σε σχέση με τα ζητήματα της νεολαίας, σε σχέση με τα ζητήματα της πιστοποίησης, σε σχέση με τα ζητήματα που αφορούν τους δύο οργανισμούς.

Ακούω με πολλή επιφύλαξη τις απόψεις που λένε ότι ειδικά ο δεύτερος Οργανισμός Πιστοποίησης Προσόντων ανοίγει την πόρτα στην ιδιωτική εκπαίδευση. Ξέρετε, αυτές οι δομές εκπαίδευσης οι οποίες λειτουργούν εκ των πραγμάτων, είτε λέγονται ΙΕΚ, είτε λέγονται ΚΕΚ, είτε λέγονται ευρωπαϊκά προγράμματα, η επιμόρφωση και όλη αυτή η εκπαιδευτική διαδικασία η οποία γίνεται, είναι σημαντικά δεδομένα και πρέπει να μπου σε κανόνες. Όποιος δεν το αναγνωρίζει αυτό, δεν έχει μπροστά του την κοινωνική διεργασία και την κοινωνική εξέλιξη.

Ένα τρίτο θέμα πολύ σημαντικό, είναι ότι φέρατε τη δυνατότητα -και χαίρομαι πάρα πολύ και σας συγχαίρω- αξιοποίησης του επιστημονικού προσωπικού στα πανεπιστήμια. Επειδή οι διατάξεις στο κομμάτι των ΑΕΙ είναι πολλές και έχοντας κάποιον την καθηγητική ιδιότητα μπορεί να τα βλέπετε αυτά ως μία καθημερινότητα που πρέπει να την ρυθμίζετε. Εγώ σας λέω ότι ένας τρίτος που είναι έξω από το μικρόκοσμο -σημαντικός, αλλά μικρόκοσμος- του πανεπιστημίου βλέπει με καλό μάτι, το ότι δίνετε τη δυνατότητα σε επιστημονικό ερευνητικό προσωπικό να βρει χώρο μέσα στο πανεπιστήμιο μ' αυτήν τη διάταξη περί πανεπιστημιακών υποτροφιών, σ' αυτές τις δύσκολες εποχές, όταν πραγματικά δεν προκηρύσσονται θέσεις, δεν υπάρχει εκπαιδευτικό προσωπικό και περιορίζονται οι δυνατότητες πρόσβασης στο πανεπιστήμιο.

Συγχαρητήρια, μπράβο σας! Είναι ένα πολύ θετικό μήνυμα ότι το πανεπιστήμιο δεν κλείνει τις πόρτες του. Έχει μία δυνατότητα ο επιστήμονας σήμερα, ο υποψήφιος διδάκτωρ, ο διδάκτωρ, αυτός δηλαδή που είναι σ' αυτήν τη διαδικασία έρευνας και επιστήμης, να βρει χώρο και ανοιχτές πόρτες στο πανεπιστήμιο. Πολύ σημαντικό. Και σας διαβεβαιώνω ότι είναι ένα μήνυμα για πολύ κόσμο, με πολλούς αποδέκτες.

Τέταρτο ζήτημα. Μετεγγραφές. Πολύ σημαντικό θέμα. Θα σας ξαναδώσω συγχαρητήρια. Δεν χρειάζεται εδώ πέρα να ανακαλύψουμε την Αμερική. Άκουσα προηγουμένως μία πολύ σωστή διατύπωση του προβλήματος. Ποιου προβλήματος; Του ότι οι μετεγγραφές είχαν εξελιχθεί σε γάγγραινα για πολλές σχολές για πολλά πανεπιστήμια, για τη λειτουργία της πανεπιστημιακής κοινότητας. Μπράβο! Πονάει δόντι, κόβω κεφάλι, όμως; Ρωτάω εγώ, λοιπόν. Γιατί αφήσαμε και εξελίχθηκε το πρόβλημα όπως εξελίχθηκε; Δεν θα το επαναλάβω, οι διατυπώσεις και οι διαπιστώσεις σ' αυτήν τη χώρα είναι το πλέον εύκολο. Έχουμε γίνει όλοι δημοσιογράφοι, καταγράφουμε τα θέματα και φεύγουμε. Πολιτικοί δεν είμαστε όμως. Ποιος θα πάρει αποφάσεις; Μπράβο που πήρατε μία απόφαση για τις μετεγγραφές και είναι -μπορώ να σας πω- και περιορισμένη.

Σας είχα κάνει και μία παρέμβαση, αν θυμάστε, με μία κοινοβουλευτική ερώτηση και για τα ζητήματα υγείας. Το ανοίξατε το θέμα. Υπάρχουν ζητήματα σοβαρά, αντικειμενικά. Υπάρχουν παιδιά που δεν μπορούν να σπουδάσουν αυτή τη στιγμή για λόγους υγείας.

Η προηγούμενη κυβέρνηση έκανε λάθος!! Εκτιμώ, συμπαθώ πρόσωπα και ανθρώπους οι οποίοι ηγήθηκαν του Υπουργείου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Η Υπουργός το έκανε το λάθος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ναι, η προηγούμενη κυβέρνηση, η Υπουργός. Το προσδιορίζει και το περιορίζει ο αγαπητός κ. Κεγκερόγλου.

Όμως πώς να το κάνουμε; Δεν μπορείς να κόψεις τις μετεγγραφές, δηλαδή τη δυνατότητα αυτής της κινητικότητας.

Πέμπτο θέμα. Αθλητές. Λείπει από την Αθήνα ο αγαπητός φίλος Γιάννης Ιωαννίδης. Χαίρομαι πάρα πολύ που επί ημερών του διόρθωσε ένα τραγικό του λάθος του 2008. Χαίρομαι που ο ίδιος διορθώνει τα λάθη του. Μιλάμε για έναν άνθρωπο του αθλητισμού, ο οποίος έχει γράψει ιστορία σ' αυτήν τη χώρα και το αναγνωρίζουμε και νομίζω ότι κανένας δεν μπορεί να πει και τίποτα. Μάλιστα, πολύ περισσότερο που το κόμμα που ανήκει του δίνει τη δυνατότητα να μπορεί να ηγείται αυτού του χώρου, ενός χώρου που έχει δουλέψει και σε όλα τα επίπεδα τον έχει υπηρε-

τήρει, τον αθλητισμό.

Το 2008, όμως, έκανε ένα μεγάλο λάθος, δηλαδή με αφορμή τα φαινόμενα τα τραγικά, τα αρνητικά, τα οποία τα θυμάστε όλοι. Ντόπινγκ θέλετε; Όσον αφορά το πώς δουλεύει το σύστημα του επαγγελματικού αθλητισμού; Μιλάμε για τον επαγγελματικό. Πώς λειτουργήσε ακόμα και η ιστορία αυτών των κινήτρων; Γιατί δεν είναι προνόμιο για μένα. Δεν είναι προνόμιο το να μπορεί να σπουδάσει ένας αθλητής πετυχημένος, ολυμπιακού επιπέδου ή παγκοσμίου ή πανευρωπαϊκού.

Όμως, υπήρχαν πολλά ευτράπελα -για να μην πιάσουμε τα σχολικά πρωταθλήματα, το τι λαμογίες και μαϊμουδιές γίνονταν τότε, για να το πω και λαϊκά. Όμως δεν μπορούμε να πάμε από το ένα στο άλλο άκρο. Πρέπει επιτέλους σ' αυτήν τη χώρα να βρούμε και τη μέση οδό. Δεν υπάρχει ή το σκότος ή το άπλετο φως. Υπάρχει και το μεσημέρι.

Άρα, πολύ καλά κάνετε και δίνετε δυνατότητες στα παιδιά και στους νέους ανθρώπους οι οποίοι διακρίνονται πάνω στον αθλητισμό με μέτρο. Εμείς κάναμε κάποιες προτάσεις. Νομίζω ότι αρκετές έγιναν δεκτές. Θέλαμε λίγο το μέτρο αυτό να υπάρχει, με ποια έννοια; Να γίνονται συμβολισμοί προς την κοινωνία, προς το παιδί που σπουδάζει και διαβάζει για να δώσει τις εξετάσεις του αλλά και προς το παιδί που είναι πολύ καλό στον αθλητισμό και τιμεί τη χώρα και του δίνει αυτές τις δυνατότητες, η πατρίδα του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Έκτο ζήτημα. ΑΜΕΑ, ειδική αγωγή. Πολύ καλή η πρότασή σας και η παρέμβασή σας. Σας διαβεβαιώνω ότι το άνοιγμα της ειδικής αγωγής στη γενική εκπαίδευση είναι πολύ σημαντικό. Τα είπατε πολύ ωραία και η κ. Ρεπούση ως πανεπιστημιακός και γνωρίζοντας τα θέματα από πρώτο χέρι.

Αυτό είναι μία πολύ καλή παρέμβαση. Δηλαδή, όχι τα παιδιά με αναπηρία να είναι σ' ένα δικό τους κόσμο, που συνήθως είναι το περιθώριο αλλά να μπουν μέσα στο γενικό σχολείο. Συγχαρητήρια, είναι μία πολύ ωραία παρέμβαση.

Για εμένα αυτές είναι οι έξι παρεμβάσεις που μπορούν να μειώσουν στην κοινωνία. Είπαμε, δεν είναι ένα συγκλονιστικό νομοσχέδιο, αλλά είναι ένα ουσιαστικό νομοσχέδιο το οποίο βήμα-βήμα κάνει κάτι. Μακάρι να έχουμε πολιτικές ηγεσίες, μακάρι να έχουμε ανθρώπους οι οποίοι οικοδομούν βήμα-βήμα μία πρόοδο στα πράγματα της χώρας.

Δεν είμαστε θετικοί με την τροπολογία για τους ιεροδιδάσκλους στη Θράκη και όχι για τους λόγους που είπαν οι αγαπητοί συνάδελφοι της Χρυσής Αυγής για μας αλλά γιατί είμαστε πολύ απλοί και συγκεκριμένοι. Και εγώ έχω ιδιαίτερη ευαισθησία για τη Θράκη γιατί τελείωσα τη Νομική στην Κομοτηνή και από πρώτο χέρι έχω μεγάλη γνώση των θεμάτων.

Πρέπει στα θέματα αυτά να επικρατεί η σύνεση και η μέση οδός. Πρέπει να επικρατεί ο λόγος που καταπραΰνει τα πάθη και τα μίσση. Εμείς εδώ, δεν ερχόμαστε να μεγεθύνουμε τα προβλήματα και τα πάθη. Εμείς ερχόμαστε να τα χαμηλώσουμε και μέσα από τη συνδιαλλαγή και τη συζήτηση να βρούμε μία λύση ανεξάρτητα του φρονήματος, της φυλής ή της θρησκείας. Είναι ένα θέμα στο οποίο θα επανέλθουμε, γιατί θέλουμε να επανεξεταστεί. Είναι ένα θέμα που δεν ρυθμίζεται όπως πρέπει με αυτήν την τροπολογία.

Κύριε Υπουργέ, στην ομιλία σας βάλατε πολλά ζητήματα σε σχέση με τη φιλοσοφία σας. Δεν θα αναφερθώ στο σχέδιο «Αθηνά». Είναι πολύ σημαντική η προσέγγισή σας, την οποία και εμείς ως ΔΗΜΑΡ επικροτούμε.

Επικροτούμε να μπει μία ορθολογικότητα σε αυτό που λέμε εκπαιδευτικό πανεπιστημιακό σύστημα της χώρας. Να μην ανοίξουμε την κουβέντα όμως. Άλλωστε έχω ξεπεράσει το χρόνο. Αλλά τα κριτήρια τα οποία μπαίνουν και τα αποδέχεται, για εμάς είναι πολύ σημαντικά, για να μην ξαναγυρίσουμε στην εποχή όπου ο κάθε κομματάρχης, πολιτικός πραματευτής, φέρνει εδώ στη Βουλή το αίτημα για το χωριό του και για την πόλη του.

Το αίτημα πρέπει να είναι για ένα πανεπιστήμιο στην Ελλάδα το οποίο να μπορεί να σταθεί διεθνώς, έτσι ώστε να είναι πόλος έλξης για επιστήμονες και φοιτητές. Μακάρι να φτάσουμε σε μία

εποχή όπου αυτός που θα σπουδάζει στο πανεπιστήμιο της Ελλάδας, να το έχει ως σημείο αναφοράς στη χώρα απ' όπου προέρχεται. Γιατί ένας φοιτητής θα αφήνει το συνάλλαγμα του στη χώρα μας και τελειώνοντας εδώ τις σπουδές του, επιστρέφει στην πατρίδα του, θα μεταφέρει τη θετική του άποψη.

Εμείς ψηφίζουμε το νομοσχέδιο εκτός από την τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η κ. Μπατσαρά.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΠΑΤΣΑΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε φτάσει ήδη στο τέλος της συζήτησης επί του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού με τον τίτλο: «Οργάνωση και λειτουργία του Ιδρύματος Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης και του Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού».

Το νομοσχέδιο αυτό απασχόλησε την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων για τέσσερις συνεχείς συνεδριάσεις και την Ολομέλεια της Βουλής για δύο συνεδριάσεις, όπου στην πρώτη έγινε η συζήτηση επί της αρχής, ενώ στη σημερινή -που ήταν και η πλέον θεαλωμένη, θα μου επιτρέψετε να πω- έγινε η συζήτηση των άρθρων.

Πραγματικά αναπτύχθηκε ένας ουσιαστικότερος διάλογος, γόνιμος και εποικοδομητικός και αναπτύχθηκε μία εκτενής και σε βάθος συζήτηση επί θεμάτων παιδείας, η οποία δεν άγγιξε μόνο τα θέματα που θίγει το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου αλλά επεκτάθηκε σε γενικότερα θέματα παιδείας, τα οποία απασχολούν όχι μόνο την εκπαιδευτική κοινότητα και την Εθνική Αντιπροσωπεία αλλά ολόκληρο τον ελληνικό λαό. Αντηλλάγησαν απόψεις, κατατέθηκαν προτάσεις, τροπολογίες, βελτιωτικές θέσεις και απόψεις, ακόμη και ακραίες απόψεις και εθνικιστικές εξάρσεις, πατριωτικές κορώνες, θαρρείς και εδώ μέσα όλοι όσοι βρισκόμαστε δεν εκπροσωπούμε τον ελληνικό λαό, δεν είμαστε πατριώτες ή είμαστε λιγότερο πατριώτες από κάποιους άλλους.

Εδώ μέσα όλοι είμαστε Έλληνες, υπερασπιζόμαστε τα συμφέροντα του ελληνικού λαού, την Ελλάδα και δεν επιτρέπουμε σε κανέναν Τούρκο πρόξενο να μας απειλεί και να λειτουργούμε ή να θεωρούν κάποιοι ότι λειτουργούμε κάτω από πιέσεις ή σκιές τις οποίες αφήνουν να αιωρούνται. Το ελληνικό Κοινοβούλιο έχει ελεύθερη γνώμη και ελεύθερη έκφραση, λειτουργεί πάντοτε δημοκρατικά και προς το συμφέρον του έθνους και του ελληνικού λαού.

Να εστιάσουμε όμως στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Όπως αναφέρει ο ίδιος ο τίτλος του νομοσχεδίου, μας απασχόλησε η οργάνωση και η λειτουργία του ΙΝΕΔΙΒΙΜ και του ΕΟΠΠΕΠ, δυο νέων φορέων εκ των οποίων ο μεν πρώτος ασχολείται με την υλοποίηση προγραμμάτων που έχουν να κάνουν με τη διά βίου μάθηση, τη νέα γενιά και κρίσιμα ζητήματα διαχείρισης της φοιτητικής, της σπουδαστικής και της μαθητικής μέριμνας, ενώ ο δεύτερος φορέας ασχολείται με την πιστοποίηση των εισροών της τυπικής και άτυπης μάθησης και μη τυπικής εκπαίδευσης και των εκροών αυτών, καθώς επίσης και με ζητήματα επαγγελματικού προσανατολισμού. Είναι δυο φορείς που προέκυψαν από τη συγχώνευση διαφοροποιήσεων άλλων φορέων και ακριβώς στοχεύουν σε αυτό το πνεύμα το οποίο, κύριε Οικονόμου, αναπτύξατε και το οποίο εκτενέστερα ανέπτυξα εγώ στην πρωτολογία μου, δηλαδή στο συμμάζεμα του κράτους, την αποτελεσματικότερη λειτουργία του, την εξοικονόμηση πόρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Παρακαλώ να ολοκληρώσετε, κυρία συνάδελφε, τη δευτερολογία σας γιατί, πραγματικά, το Σώμα έχει εξαντληθεί. Έχουν περάσει πάρα πολλές ώρες και έχει καταπονθηθεί.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΠΑΤΣΑΡΑ: Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό και πολύ μεγάλη τιμή που δόθηκε η ευκαιρία σε εμένα να είμαι νέα Βουλευτής, να έχω την ευθύνη της εισήγησης αυτού του νομοσχεδίου, το οποίο θεωρώ πολύ σημαντικό. Κινείται προς θετική κατεύθυνση ανεξάρτητα από αυτά που ακούστηκαν εδώ μέσα από συγκεκριμένη πτέρυγα της Βουλής, ότι δήθεν πάει να καταλύσει την τριτοβάθμια εκπαίδευση ή να την υποβαθμίσει ή να εξευτελίσει τα πανεπιστήμια ή οτιδήποτε άλλο αρνη-

τικό ακούστηκε εδώ.

Ο στόχος είναι ξεκάθαρος. Από τους τρεις φορείς κάνουμε ένα για τη διά βίου μάθηση και τη νέα γενιά και από τους άλλους τρεις κάνουμε επίσης ένα για την πιστοποίηση προσόντων και τον επαγγελματικό προσανατολισμό.

Ο κύριος Υπουργός παρίστατο σε όλες τις συνεδριάσεις και είχε την ευαισθησία να ακούσει όλους τους συναδέλφους, να λάβει υπ' όψιν του όλες τις τροπολογίες οι οποίες κατετέθησαν και να κάνει δεκτές πάρα πολλές από αυτές. Αυτό αποδεικνύει, πραγματικά, και το ενδιαφέρον του για την παιδεία, το σεβασμό προς το Κοινοβούλιο αλλά και το δημοκρατικό του ήθος.

Θεωρώ, κύριοι συνάδελφοι, ότι το νομοσχέδιο προάγει τη διά βίου μάθηση και θα ήθελα να καταθέσω το εξής, ότι από αυτήν τη χώρα ξεκίνησε η διά βίου μάθηση, η οποία σήμερα απασχολεί όλες τις πολιτισμένες κοινωνίες. Το «γυράσκω αεί διδασκόμενος» και το «εν οίδα, ότι ουδέν οίδα» είναι ελληνικά και σήμερα εμείς ακριβώς ψηφίσαμε ένα σχέδιο νόμου που προάγει, κύριε Κουράκη, τη διά βίου μάθηση και παράλληλα την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Δεν έρχεται να καταλύσει την τριτοβάθμια εκπαίδευση ή να οδηγήσει στην κατάρρευση της παιδείας ούτε αποτελεί εφιαλτικό σχέδιο, όπως εσείς ισχυριστήκατε. Είναι ένα δημοκρατικότατο σχέδιο, ένα σχέδιο το οποίο στοχεύει στην αναβάθμιση της παιδείας, λαμβάνει υπ' όψιν του τις κρατούσες συνθήκες και γι' αυτό ο Υπουργός έκανε δεκτές τροπολογίες που αφορούν στις μετεγγραφές φοιτητών και δίνουν εξεταστικές περιόδους πέραν του κανονικού, ώστε να διευκολυνθούν οι φοιτητές να αποκτήσουν τα πτυχία τους και να βγουν στην αγορά εργασίας.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Δείξαμε ανοχή γιατί είστε νέα συνάδελφος.

Κύριε Κουράκη, επειδή είστε έμπειρος Βουλευτής και συνάδελφος, παρακαλώ να είστε σύντομος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Θα είμαι πάρα πολύ σύντομος. Άλλωστε νομίζω ότι έχουμε εξαντλήσει την επιχειρηματολογία. Θα αναφερθώ σε δύο-τρία σημεία μόνο.

Κύριε Υπουργέ, όταν αναφέρθηκα στη διάθεση και στην πίεση που θα ασκήσουν οι καθηγητές του πανεπιστημίου για την αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης στα εβδομήντα, δώσατε μία απάντηση η οποία πρέπει να σας πω ότι κυκλοφόρησε στο διαδίκτυο. Ο τίτλος ατυχώς ήταν ο εξής: «Υπουργός. Ναι στην αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης των πανεπιστημιακών στα εβδομήντα αλλά με μία προϋπόθεση». Το λέω αυτό γιατί είπατε αυτό να μην μπλοκάρει την είσοδο νέων ανθρώπων στα πανεπιστήμια. Εγώ θα έλεγα αντί για την έκφραση «δεν θα είχα αντίρρηση να αυξηθεί το όριο συνταξιοδότησης των πανεπιστημιακών» να το λέγατε τελείως αντίστροφα, δηλαδή «έχω αντίρρηση να αυξηθεί στα εβδομήντα, καθώς αυτό θα εμπόδιζε». Αυτό θα ήταν τελείως διαφορετικό. Σας λέω ότι αν βάξει κανείς τις προϋποθέσεις, η προϋπόθεση τού να μπλοκάρει την είσοδο νέων ανθρώπων μπορεί να σημαίνει πάρα πολλά πράγματα αλλά το ότι έχουμε ισχυρή αντίρρηση να αυξηθεί το όριο των πανεπιστημιακών δασκάλων στα εβδομήντα είναι μία πολύ συγκεκριμένη θέση. Εγώ θα ήθελα να την ακούσω, διότι ξέρω ότι το πνεύμα που αναπτύξατε στη συνέχεια ήταν αυτό. Είπατε ότι έχουμε ηθική υποχρέωση στους νέους για τους οποίους οι παλαιοί δεν έχουν δικαίωμα να στερήσουν την προσφορά τους στα ΑΕΙ. Εσείς τα είπατε αυτά, επομένως η ρήση θα είναι ότι «ως Υπουργός Παιδείας Αρβανιτόπουλος έχω αντίρρηση για την επέκταση αυτή». Αυτό είναι το ένα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Μου επιτρέπετε;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Βεβαίως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Επειδή κι εσείς ο ίδιος επαναλαμβάνετε αυτά που είπα, η ηθική δέσμευση της πολιτείας είναι προς τους νέους ανθρώπους που είναι αδιόριστοι. Τελεία και παύλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεχίστε, κύριε Κουράκη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Γι' αυτήν την ηθική υποχρέωση, επειδή είπατε ότι μέσα σε δύο χρόνια τα εκλεγμένα μέλη ΔΕΠ εκτιμάται ότι πρέπει να διοριστούν, θα έλεγα ότι ίσως θα έπρεπε να γίνουμε λίγο πιο συγκεκριμένοι. Δηλαδή αν θα υπήρχε μία δέσμευση σήμερα ότι οι μισοί από τα επτακόσια εβδομήντα εναπομείναντα μέλη ΔΕΠ μπορούν είτε μέχρι το τέλος της χρονιάς να διοριστούν είτε ανά δίμηνο να μπορούν να διορίζονται ογδόντα, εξήντα, εβδομήντα ώστε στο τέλος να έχουμε απορρόφηση των μισών και επίσης μία ανάλογη ρύθμιση την άλλη χρονιά, νομίζω ότι θα ήταν μία εξαιρετικά θετική εξέλιξη της σημερινής συνεδρίασης.

Τέλος, αναφέρθηκε από την κ. Φωτίου –και νομίζω ότι έχει σημασία– το ότι από τον Αναπληρωτή Υπουργό κ. Τζαβάρα καταργήθηκε ο ΕΚΕΒΙ. Εμείς αύριο στη Βουλή έχουμε διαβούλευση με όλους τους φορείς του βιβλίου. Μιλάμε για έναν οργανισμό ο οποίος ασκούσε εθνική πολιτική βιβλίου με πολύ μεγάλη συμβολή σε πολλά ζητήματα. Θα έλεγα ότι το πρόγραμμα «Φιλαναγνωσία» μπορεί να αποκαλύψει δυσλειτουργίες του ΕΚΕΒΙ. Υπάρχουν δύο προγράμματα ΕΣΠΑ τα οποία «τρέχουν» και δεν ξέρω τι θα γίνει, όπως υπάρχουν και τριάντα εργαζόμενοι.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι κάποια στιγμή, επειδή είστε Υπουργός αυτού του πολύ μεγάλου Υπουργείου, θα πρέπει να τοποθετηθείτε. Νομίζουμε ότι ο κ. Τζαβάρας κάνει λάθος. Υπήρξαν ορισμένες δυσλειτουργίες και επέβαλε στην αρχή την παραίτηση του συμβουλίου και μετά την πλήρη διάλυση ενός πολύ σημαντικού οργανισμού που επί δεκαεννέα χρόνια χαράσσει μία εθνική πολιτική βιβλίου. Επειδή αυτό άπτεται απολύτως όχι μόνο με τον πολιτισμό αλλά και με την παιδεία, σας καλώ, σας παρακαλώ, να το δείτε πάρα πολύ σοβαρά και να γίνει ανάκληση έτσι ώστε μ' ένα νέο πλαίσιο να συζητήσουμε μία αναμόρφωση του οργανισμού αυτού και αυτό θα είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Σε κάθε περίπτωση, εμείς αύριο έχουμε διαβούλευση στη Βουλή με όλους τους φορείς. Θα σας μεταφέρω τα συμπεράσματα και τις προτάσεις των ενδιαφερομένων, έτσι ώστε αυτή η μελανή σελίδα να εκλείψει και πάρα πολύ σύντομα.

Δεν έχω τίποτε άλλο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Γκόκας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΚΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κλείνουμε σήμερα τη συζήτηση γύρω από αυτό το νομοσχέδιο με τη θεσμοθέτηση των ρυθμίσεων ενός Ιδρύματος κι ενός Οργανισμού –του ΙΝΕΔΙΒΙΜ και του ΕΟΠΠΕΠ– με σημαντικές δραστηριότητες, που λειτουργούν υπό την εποπτεία του Υπουργού, όπως προβλέπεται αλλά και με ένα ευρύτερο φάσμα ρυθμίσεων που αφορά την πρωτοβάθμια, τη δευτεροβάθμια, την τριτοβάθμια εκπαίδευση, την επιβράβευση διακριθέντων αθλητών και άλλες διατάξεις.

Είναι θετικό ότι πολλές παρατηρήσεις μας συμπεριλαμβάνονται στις προσηλωμένες και τις τροπολογίες.

Επίσης, είναι θετικό ότι ο διάλογος που έγινε ήταν ουσιαστικός και κατέληξε στη μορφή του σχεδίου νόμου που έχουμε προς ψήφιση.

Περιμένουμε, κύριε Υπουργέ, τις ολοκληρωμένες παρεμβάσεις σας για πολλά θέματα του χώρου της παιδείας, όπως η ειδική αγωγή, όπως θέματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, με το επικείμενο σχέδιο «Αθηνά» για συγχωνεύσεις τμημάτων και σχολών, για να τα συζητήσουμε και να έχουμε από εδώ και πέρα ακόμα καλύτερες προϋποθέσεις για την ανάπτυξη της Παιδείας και των εκπαιδευτικών υπηρεσιών που παρέχονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πω δύο λόγια –επειδή αναφέρθηκε και στην πρωινή μου τοποθέτηση– για την υπ' αριθμόν 109/47 τροπολογία, που αφορά τους ιεροδασκάλους.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τα εθνικά θέματα δεν παίζουμε. Το εθνικό συμφέρον, απαιτεί ψυχραιμία και υπευθυνότητα. Και με αυτό το πρίσμα αντιμετωπίζουμε όλα αυτά τα ζητήματα. Πιστεύουμε στα ίσα δικαιώματα, στην ισονομία, στις ίσες ευκαιρίες για όλους τους Έλληνες πολίτες που ζουν στο καθεστώς της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Αυτό που είπαμε το πρωί, είναι ότι έχουμε την άποψη –με δεδομένο ότι υπάρχει προσχέδιο νόμου– ότι θα μπορούσε να γίνει

μία ευρύτερη συζήτηση, μία ολοκληρωμένη παρέμβαση γύρω από το σύνολο των θεμάτων που αφορούν την παιδεία, τη θρησκεία, την εκπαίδευση και όποιες άλλες τοπικές ιδιαιτερότητες υπάρχουν. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχουμε άποψη ή δεν γνωρίζουμε το βάθος και την ουσία των συγκεκριμένων προβλημάτων.

Σεβόμαστε τη μουσουλμανική μειοψηφία και κάθε μειοψηφία. Αποφασίζουμε, όμως, ελεύθερα και κυρίαρχα σε αυτήν τη χώρα. Αγωνιζόμαστε για να μην έχουμε καμιάς μορφής εξάρτηση. Η χώρα μας βρέθηκε σε συγκεκριμένες συνθήκες κρίσης και με υπεύθυνη στάση, με υπεύθυνες επιλογές, με κόστος προσπαθούμε να τη βγάλουμε από αυτήν τη κρίση και από κάθε μορφής εξάρτηση.

Οπωσδήποτε, όμως, σε σχέση με τα εθνικά θέματα η κυριαρχία μας είναι αδιαπραγμάτευτη. Δεν υπολείπεται κανένας σε πατριωτισμό. Και είναι επικίνδυνοι οι διαχωρισμοί μεταξύ πατριωτών και μη πατριωτών. Αυτό το έργο το έχουμε ξαναζήσει και δεν μας βοήθησε ως χώρα.

Προχωρώ σε ορισμένα άλλα σημεία:

Να αναφερθώ στις μετεγγραφές. Είπαμε την άποψή μας. Αντιμετωπίζει το πρόβλημα για φέτος. Δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα για πριν και κυρίως για μετά. Θα πρέπει να δούμε τι θα κάνουμε στη συνέχεια. Είναι θετικές οι βελτιώσεις. Είναι θετικό ότι ο κύριος Υπουργός θα φέρει σε ένα πλαίσιο ευρύτερο για την αντιμετώπιση αυτού του θέματος και στοιχεία από την πρότασή μας για τις υποτροφίες εκπαιδευτικής αλληλεγγύης.

Θα θέλαμε να δείτε, κύριε Υπουργέ, τη μοριοδότηση των κριτηρίων που προβλέπονται μέσα στην τροπολογία και να έχουμε μία συνδυασμένη παρέμβαση μετεγγραφών και υποτροφιών εκπαιδευτικής αλληλεγγύης που θα λύνουν συνολικά το πρόβλημα.

Σε σχέση με τη δικαιολόγηση των απουσιών, έγινε δεκτή μία τροπολογία. Υπήρχε και μία δική μας αντίστοιχη, όπως και για τη μοριοδότηση διακρίσεων σε επιστημονικές διοργανώσεις, που περιέλαβε τελικά και τον ευρωπαϊκό διαγωνισμό νέων επιστημόνων με την προσθήκη που είναι σημαντική και για κάθε αντίστοιχη διάκριση σε σχέση με την πρώτη ή τρίτη θέση.

Έχει γίνει δεκτή η διάταξη και έχει συμπεριληφθεί η τροπολογία για τους σχολικούς αγώνες. Υπήρχε και μία αντίστοιχη δική μας τροπολογία, η 182/90, που είχαμε υποβάλει μαζί με τον συνάδελφο κ. Κεγκέρογλου και τον κ. Πύρρο Δήμα.

Σε σχέση με την υπ' αριθμόν 136/54 τροπολογία για μονιμοποίηση μετά από τριετή θητεία, θα θέλαμε να συμπληρωθεί. Είδαμε, όμως, ότι συμπεριλαμβάνεται τελικά, μετά από κρίση με βάση την ισχύουσα νομοθεσία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ολοκληρώστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΚΑΣ: Επιτρέψτε μου να κάνω μία μικρή αναφορά στο άρθρο 38. Υπάρχουν αρκετές αλλαγές. Είναι επί το θετικότερο. Είχαμε την ευκαιρία να κάνουμε πολλές προτάσεις και εμείς στη συζήτηση που έγινε.

Έχουμε μία επιφύλαξη στην τροπολογία με αριθμό 141/58 που έχετε κάνει αποδεκτή σε σχέση με τη διαδικασία αίτησης αναπληρωτών καθηγητών για να γίνουν καθηγητές. Θα θέλαμε να το δείτε και να μας απαντήσετε στη δευτερολογία σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Γκόκα, θα κατηγορηθώ! Ολοκληρώστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΚΑΣ: Να κάνω μία διευκρίνιση για το θέμα του ορίου ηλικίας των εξήντα επτά χρόνων. Θέλουμε να τηρηθεί και πρακτικά αυτή η αναφορά σας.

Τέλος, κλείνω με τη θετική αποδοχή της τροπολογίας 170/78 για την εισαγωγή στη Σχολή Αξιωματικών Αστυνομίας και Αστυνομικών των υποψηφίων, σύμφωνα με τη ρύθμιση που προβλέπεται στην τροπολογία.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει η κ. Ξουλιδού.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα κουράσω κα-

θόλου το Σώμα. Εξάλλου, τα πολλά λόγια είναι φτώχεια.

Διεξοδικά είδαμε μέσα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και σήμερα στην Ολομέλεια να προκύπτουν διαφορετικές απόψεις. Όμως, σε πολλές συγκλίναμε με τις προτάσεις του Υπουργού και, πραγματικά, θα μας βρείτε συμμετόχους και συνεργάτες σε ό,τι είναι θετικό και προάγει, πραγματικά, την παιδεία.

Όμως, όταν και εμείς θέλουμε να κάνουμε κάποιες τροποποιήσεις ή προτάσεις ή τροπολογίες, ας γινόμαστε και εμείς αποδεκτοί. Θα θέλαμε να γίνει αποδεκτή η τροπολογία που σας κατέθεσα, σχετικά με το ειδικό διδακτικό προσωπικό. Το θεωρώ πολύ δίκαιο αίτημα και, πραγματικά, πρέπει να το δείτε θετικά στο μέλλον. Είναι μία μικρή μερίδα ανθρώπων που αδικείται, κύριε Υπουργέ.

Επίσης, για την Αγγλική γλώσσα, που τη βάλατε ως δυνητική, θεωρώ ότι και αυτό πρέπει να το ξαναδείτε. Πρέπει να είναι υποχρεωτική. Χρειάζεται η ξένη γλώσσα στα πανεπιστήμια, γιατί όλη η βιβλιογραφία είναι στην αγγλική.

Δεν θέλω να πω τίποτα άλλο. Περιμένουμε έργα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Σας ευχαριστούμε.

Ο κ. Ηλιόπουλος δεν είναι εδώ.

Το λόγο έχει η κ. Ρεπούση.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση ήταν εξαιρετικά πλούσια. Κατέδειξε το ενδιαφέρον της Βουλής των Ελλήνων για το θέμα της παιδείας και ανέδειξε τις θέσεις των κομμάτων γύρω από θέματα που εμπεριέχονταν ή όχι στο σχέδιο νόμου που μας έφερε το Υπουργείο Παιδείας.

Πιστεύω ότι θα έχουμε και πολλές άλλες ευκαιρίες για να συζητήσουμε, όπως στο σχέδιο «Αθηνά» για την αναδιάρθρωση του χάρτη της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, που πρέπει πια να υπακούσει σε επιστημονικά και αναπτυξιακά κριτήρια, στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, στο «νέο λύκειο», στο σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, στην επαγγελματική εκπαίδευση. Είναι νομοθετικές πρωτοβουλίες που θα μας δώσουν την ευκαιρία να συζητήσουμε ξανά και ξανά, για να καταλήξουμε στα θέματα της παιδείας.

Οι θέσεις των κομμάτων είναι, άραγε, ουδέτερες; Όχι, δεν είναι ουδέτερες. Υπάρχουν ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές σε όλα τα κόμματα που απαρτίζουν αυτό το Κοινοβούλιο. Έτσι γίνεται στις δημοκρατίες. Δεν έχουμε όλοι τις ίδιες θέσεις. Αλίμονο, αν τις είχαμε!

Σε ό,τι μας αφορά, μιας και έχουμε πάρει το ρίσκο να συμμετέχουμε σε μία Κυβέρνηση, στην οποία συμμετέχουν κόμματα με άλλες ιδεολογικές και πολιτικές αφητηρίες, ευελπιστούμε σε αυτό που λέμε κοινούς τόπους.

Ποιοί είναι οι κοινοί τόποι που μας συνδέουν με τα άλλα δύο κόμματα της συγκυβέρνησης και που σ' αυτούς θέλουμε να επενδύσουμε; Κρατάμε λίγο εκτός τις διαφορές μας και νομίζω ότι και τα τρία κόμματα που συγκυβερνούμε πιστεύουμε σ' ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό σχολείο που διαμορφώνει πολίτες, όχι πιστούς, όχι στρατιώτες αλλά πολίτες. Πιστεύουμε ότι αυτός είναι ο κοινός μας τόπος, γιατί θέλουμε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος δικαίου.

Δεν μπορούμε την Ευρώπη να την αντιμετωπίζουμε αλά καρτ. Μας αρέσουν τα χρήματά της, μας αρέσει η αντιπροσωπευτική δημοκρατία. Το στοιχείο της εκκοσμίκευσης της εκπαίδευσης είναι συγκροτητικό στοιχείο της Ευρώπης, της Ευρώπης που θέλουμε και της Ευρώπης, στην οποία θέλουμε να ανήκουμε.

Δεν είναι, λοιπόν, μια ιδεοληψία της Δημοκρατικής Αριστεράς αυτό το σύγχρονο ευρωπαϊκό σχολείο. Νομίζω ότι θα έχουμε την ευκαιρία ξανά και ξανά να το συζητήσουμε, γιατί πιστεύω ότι και η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, η οποία ήταν κατά κάποιο τρόπο η ατμομηχανή κάποια χρόνια γι' αυτήν την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας, θα έχει τη δυνατότητα να το δει και να το ξαναδεί.

Υπό αυτό το πρίσμα αντιμετωπίσαμε και την τροπολογία που αφορούσε τους ιεροδιδασκάλους για τα δημόσια σχολεία της Θράκης. Θα αναφερθώ σ' αυτό που είπε η κ. Βούλτεψη, με την οποία συμφωνώ στο συγκεκριμένο, πως «ό,τι ισχύει για τους άλ-

λους θα πρέπει να ισχύει και σ' αυτήν την περίπτωση».

Θέλω, λοιπόν, να θυμίσω ότι οι θεολόγοι που διδάσκουν θρησκευτικά στα δημόσια σχολεία είναι πτυχιούχοι των αντίστοιχων σχολών που έχουν διοριστεί μέσα από διαδικασίες ΑΣΕΠ, κυρία Βούλτεψη. Αυτή η τροπολογία που θέλετε να ψηφίσετε δεν αναφέρεται σε διαδικασίες ΑΣΕΠ, παρά φτιάχνει μια άλλη διαδικασία που είναι συγκρότηση μιας επιτροπής, μέσα από την οποία θα διορίζονται....

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: ΑΣΕΠ είναι αυτό.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Όχι δεν είναι ΑΣΕΠ. Δεν λέει αυτό η τροπολογία, ξαναδιαβάστε την.

Τέλος πάντων, εγώ δέχομαι ότι υπάρχουν διαφοροποιήσεις. Θέλετε να το ψηφίσετε, θα το ψηφίσετε προφανώς, έτσι λειτουργούν οι δημοκρατίες.

Όμως, θέλω να προσθέσω και ένα άλλο πολιτικό ζήτημα. Γνωρίζουμε από το πρόσφατο παρελθόν ότι οι μεταρρυθμίσεις χρειάζονται κάποιες συναινέσεις. Χρειάστηκε να τις κάνουμε στο νόμο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση τον Αύγουστο που μας πέρασε, για να περπατήσει η μεταρρύθμιση στα πανεπιστήμια και το πετύχαμε σ' ένα μεγάλο βαθμό. Σκεφτείτε, λοιπόν, και το πολιτικό ζήτημα που θέτει η υπερψήφιση μιας τροπολογίας που έχει απέναντί της ένα πολύ σημαντικό μέρος αυτής της μειονότητας.

Να θυμίσω, επίσης, ότι το 2007, όταν συστάθηκαν οι θέσεις, τότε σύσσωμο και το ΠΑΣΟΚ και το ΚΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ, στον οποίο συμμετείχαν και οι τέσσερις Βουλευτές που σήμερα είναι στη Δημοκρατική Αριστερά, καταψήφισαν τη συγκεκριμένη τροπολογία.

Δεν θέλω να πάρω άλλο από το χρόνο σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε, κυρία Ρεπούση.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Θα κάνω μια μόνο παρένθεση και κλείνω. Είναι πολλές οι τροπολογίες. Έχουμε τη διαβεβαίωση σας. Δεν έχουμε μπορέσει να τις ελέγξουμε, ως προς τι πέρασε κ.λπ., γιατί

είναι πολλές οι τροπολογίες.

Θα ήθελα να κάνω μόνο ένα σχόλιο για ένα ζήτημα. Σε καμμία περίπτωση δεν συμμεριζόμαστε μια άλλη τροπολογία που επίσης κατατέθηκε από κάποιους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και που αφορά την επιστροφή σ' ένα παλιό καθεστώς συμμετοχής των φοιτητών και άρα δημιουργίας συνθηκών συνδιαλλαγής και διαπλοκής. Μ' αυτές τις καταστάσεις έχουμε οριστικά τελειώσει, πρέπει να βάλουμε μια τελεία. Θα ξαναδούμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Δεν πέρασε αυτή η τροπολογία.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Όχι, το λέω γιατί έχει κατατεθεί μια τέτοια τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε πολύ.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Και εγώ σας ευχαριστώ και ζητώ συγγνώμη, εάν πήρα παραπάνω χρόνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Στις νομοτεχνικές βελτιώσεις που κατέθεσα, αφαιρείται η παράγραφος τρία και τις επανακαταθέτω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Παρακαλώ να κατατεθούν και να διανεμηθούν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Επί Σχεδίου νόμου «Οργάνωση και Λειτουργία Ιδρυμάτων, Νεκρώσεως και Ανά Βίους Μάθησης και Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού και άλλες διατάξεις» του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Παιδείας και Αθλητισμού, προβλέπονται στις κάτωθι νομοτεχνικές βελτιώσεις:

1. Στο άρθρο 33 του σχεδίου νόμου ~~διαγράφονται τα δύο τελευταία εδάφια και ο παραγράφος πάλι την λέξη «Εκπαιδευτικές» αντικαθίσταται με την λέξη «αποτελούνται»~~ Διαγράφεται η φράση «σε περίπτωση διδασκαλίας...»
2. Στο άρθρο 34 του σχεδίου νόμου και στην παράγραφο 12 αυτού στην υποπαράγραφο υπό στοιχείο δ) μετά την φράση «σε περίπτωση που η Τμήμα προέλευσης ανήκει σε Σχολή» διαγράφεται η τελεία και τίθεται η φράση «για την λήψη απόφασης περί μετακίνησης, εφαρμόζεται αναλόγως στο Τμήμα υποδοχής η διαδικασία για την εκλογή μελών Α.Ε.Π σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις». Επίσης στην παράγραφο 12 του ίδιου άρθρου προστίθεται Εδάφιο ως εξής: «Τα όσα ανωτέρω εφαρμόζονται αναλογικά και στους καθηγητές των Τ.Ε.Ι.»
3. Στο άρθρο 39 του σχεδίου νόμου και στο τέλος της υποπαράγραφου β) της παραγράφου με το στοιχείο 1, προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Τα όσα για την διαδικασία του μαθήματος της Πληροφορικής στα σχολεία α'βάθμιας και β'βάθμιας εκπαίδευσης, ορίζονται μόνο πτυχιούχοι Τμημάτων Πληροφορικής»
4. Στο ίδιο άρθρο 39 και στην υποπερίπτωση «2 α) της παραγράφου 4, μετά την λέξη «αποτελούν» προστίθεται η λέξη «και»
5. Στο ίδιο ως άνω άρθρο 39 και στην υποπαράγραφο 2.α) στην υποπερίπτωση ββ) μετά τον αριθμό 1 εντός παρενθέσεως, «(1)» διαγράφονται οι λέξεις «νηπιουργό ή δάσκαλο ή καθηγητή κλάδων Ε.Α.Ε που υπηρετούν» και τίθεται η φράση «εκπαιδευτικό της προσχολικής ή της α'βάθμιας ή β'βάθμιας εκπαίδευσης που προβλέπεται στο άρθρο 2) του ν. 3699/2008». Επίσης στο τέλος της ίδιας υποπεριπτώσεως μετά την λέξη «μονάδα» προστίθεται η φράση «ή αντίστοιχων κλάδων Ε.Α.Ε που προβλέπονται στο άρθρο 19 παρ. 1 ν. 3699/2008»
6. Στην ίδια παράγραφο 4 του άρθρου 39 και στο στοιχείο ζ) διαγράφεται το πρωτογενές κείμενο που αρχίζει με την λέξη «Μέχρι» και τελειώνει με την παρένθεση (Α'45), και αντί αυτού τίθεται εδάφιο ως εξής: «Οι Ε.Α.Ε.Α.Υ λειτουργούν μόνο μετά την έκδοση Κανονισμού Λειτουργίας τους και την πλήρη στελέχωσή τους σύμφωνα με την Διεθνή Σύμβαση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) που κυρώθηκε με τον ν. 4974/2012 (Α' 88)»
7. Στο άρθρο 42 του σχεδίου νόμου και στην παράγραφο 11 αυτού διαγράφεται στο τελευταίο εδάφιο η παρένθεση «(Φ.Ε.Κ 122606/Β1)»
8. Στο άρθρο 38 του σχεδίου νόμου και στην παράγραφο 2 περίπτωση ή υποπερίπτωση δ, στον έκτο στίχο και δέκατο εδάφιο αυτής, η λέξη «οκτώ» και ο αριθμός 8 εντός παρενθέσεως αντικαθίστανται από την λέξη «έξι» και τον αριθμό 6 εντός παρενθέσεως. Επίσης στον έκτο στίχο του ίδιου εδαφίου ως άνω, η λέξη «δώδεκα» και ο αριθμός 12 εντός παρενθέσεως αντικαθίστανται με την λέξη «εκαί» και τον αριθμό 8 εντός παρενθέσεως. Τέλος στον έβδομο στίχο του ίδιου εδαφίου ως άνω η λέξη «οκτώ» και ο αριθμός 8 εντός παρενθέσεως αντικαθίστανται με την λέξη «έξι» και τον αριθμό 6 εντός παρενθέσεως.

9. Στη (ίδια) **άρθρο 38** του σχεδίου νόμου και στην παράγραφο 6 αυτού, στο τελευταίο εδάφιο της μετά την φράση «Ελληνική Πημιολυμπιακή Επιτροπή» προστίθεται η υράση «ή η Ελληνική Ομοσπονδία Αθλητισμού Καφών προκειμένου για τους καφούς αθλητές.»
10. Στο ίδιο **άρθρο 38** του σχεδίου νόμου και στην παράγραφο 8 αυτού, προστίθεται περίπτωση γ, ως εξής: «γ. Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 40 του ν. 2725/1999 (Α' 121), όπως αυτή προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν. 4049/2012, (Α' 35), προστίθενται δύο νέα εδάφια ως εξής: «Με την ίδια απόφαση είναι δυνατόν να ιδρύεται σε κάθε Περιφερειακό Συμβούλιο Αθλητικού Σχεδιασμού, Αθλητικό Γραφείο, με αντικείμενο την υποστήριξη του έργου του. Με απόφαση του αρμόδιου για τον Αθλητισμό Υπουργού, είναι δυνατόν σε κάθε Αθλητικό Γραφείο να αποσπώνται ένας (1) προχούχος φυσικής αγωγής που υπηρετεί στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (Γ.Γ.Α) ή στους εποπτευόμενους από αυτήν υφεί,»
11. Στην παράγραφο 1 του **άρθρου 38** του σχεδίου νόμου, προστίθεται περίπτωση θ ως εξής: «Η κατάκτηση 1^η έως 3^η νίκης σε Παγκόσμιους Σχολικούς Αγώνες.»
12. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του **άρθρου 38**, η φράση «1^η έως 3^η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες» αντικαθίσταται από την φράση «1^η έως 6^η νίκη σε θερινούς ή Ολυμπιακούς Αγώνες», πιο κάτω η υράση «1^η έως 3^η νίκη σε Παγκόσμιο ή σε Πανερωπαϊκό Πρωτάθλημα» αντικαθίσταται από την φράση «1^η έως 6^η νίκη σε Παγκόσμιο Πρωτάθλημα ή 1^η έως 3^η νίκη σε Πανερωπαϊκό Πρωτάθλημα»
13. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του ίδιου **άρθρου 38**, η φράση «έως και τριάντα (30) ετών» αντικαθίσταται από την φράση «έως και είκοσι εννέα (29) ετών.»
14. Στο τέταρτο εδάφιο της ίδιας παραγράφου 2 του **άρθρου 38**, η φράση «4^η έως 8^η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες» αντικαθίσταται με την υράση «7^η έως 8^η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες» και η υράση «4^η έως 8^η νίκη σε Παγκόσμιους Αγώνες», αντικαθίσταται με την φράση «7^η έως 8^η νίκη σε Παγκόσμιους Αγώνες». Επίσης στο ίδιο εδάφιο μετά την υράση «1^η έως 3^η νίκη σε Παγκόσμια Πρωτάθλημα Παίδων – Κορασίδων» προστίθεται η υράση «1^η έως 3^η νίκη στους Ολυμπιακούς Αγώνες Νεότητας, 1^η έως 3^η νίκη σε Παγκόσμιους Σχολικούς Αγώνες»
15. Πιο κάτω στη περίπτωση 1) του τέταρτου εδαφίου της παραγράφου 2 του **άρθρου 38**, η αρχική φράση «1^η έως 4^η έως 8^η νίκη» αντικαθίσταται από την υράση «1^η έως 7^η έως 8^η νίκη»
16. Στη περίπτωση 2)α. του ίδιου εδαφίου της παραγράφου 2 του **άρθρου 38** του σχεδίου νόμου, η αρχική υράση «1^η έως 4^η έως 8^η νίκη» αντικαθίσταται από την υράση «1^η έως 7^η έως 8^η νίκη» και η υράση «30% προσαύξηση» αντικαθίσταται από την υράση «35% προσαύξηση»
- ~~17. Αμέσως πιο κάτω στην περίπτωση 2)β. ο αριθμός «35%» αντικαθίσταται από τον αριθμό «22%»~~
18. Αμέσως πιο κάτω στην περίπτωση 2)γ. η υράση «1^η έως 4^η έως 8^η νίκη» αντικαθίσταται από την υράση «1^η έως 7^η έως 8^η νίκη» και ο αριθμός «30%» αντικαθίσταται από τον αριθμό «30%»
- ~~19. Αμέσως πιο κάτω στην περίπτωση 2)δ. ο αριθμός «35%» αντικαθίσταται με τον αριθμό «22%»~~

20. Στην περίπτωση 1)α. της ίδιας παραγράφου 3 του άρθρου 38 του σχεδίου νόμου, ο αριθμός «30%» αντικαθίσταται από τον αριθμό «35%».
21. Στην περίπτωση 1)β. της ίδιας ως άνω παραγράφου, ο αριθμός «30%» αντικαθίσταται με τον αριθμό «35%» και ο αριθμός «30%» αντικαθίσταται με τον αριθμό «19%».
22. Στην περίπτωση 3)γ. της ίδιας ως άνω παραγράφου, ο αριθμός «30%» αντικαθίσταται με τον αριθμό «27%» και ο αριθμός «20%» αντικαθίσταται με τον αριθμό «20%».
23. Στην περίπτωση 3)δ. της ίδιας ως άνω παραγράφου, ο αριθμός «30%» αντικαθίσταται από τον αριθμό «28%».
24. Στην περίπτωση 4 της ίδιας ως άνω παραγράφου του άρθρου 38 του σχεδίου νόμου, ο αριθμός «30%» αντικαθίσταται με τον αριθμό «30%».
25. Στην περίπτωση 5 της ίδιας ως άνω παραγράφου του άρθρου 38 του σχεδίου νόμου, μετά την λέξη «παρέχεται» τίθεται η φράση «30% προσαύξηση για εισαγωγή σε άλλη σχολή ή τμήμα Α.Ε.Ι.» και συνεπώς διαγράφεται η φράση από «30% προσαύξηση μέχρι το τέλος του εδαφίου».
26. Μετά την κατά τα ανωτέρω περίπτωση 5, προστίθεται περίπτωση 5^α ως εξής: «Για 1^η έως 3^η νίκη σε Παγκόσμιας Σχολικής Αγώνες, παρέχεται είκοσι δύο τοις εκατό (22%) προσαύξηση για εισαγωγή σε σχολή ή τμήμα Α.Ε.Ι.»
27. Στην παράγραφο 2 και στην τέταρτη υποπαράγραφο της περίπτωσης 7 ο αριθμός «2%» αντικαθίσταται από τον αριθμό «3%».
28. Στην υπ' αριθμ. 86/34 κατατεθείσα υπουργική τροπολογία και στην παράγραφο 19 αυτής επέρχονται οι κάτωθι νομοτεχνικές βελτιώσεις : α. Στην έκτη προς εβδόμη σειρά της περίπτωσης ι, διαγράφεται η φράση «προηγούμενο οικονομικό έτος» και αντικαθίσταται από τη φράση «οικονομικό έτος 2011». β. Στην όγδοη σειρά της περίπτωσης α, διαγράφεται η φράση «έξι χιλιάδων ευρώ (6.000€)» και αντικαθίσταται από τη φράση «επτά χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (7.500 €)». γ. Στην όγδοη έως δέκατη τρίτη σειρά διαγράφεται η πρόταση «Για τις μονογονεϊκές οικογένειες (12.000€) κατά κεφαλήν.» και αντικαθίσταται από την πρόταση «Για τις μονογονεϊκές οικογένειες και τους επιζώντες που πάσχουν από τις αναφερόμενες στο παράρτημα της υπ' αριθμ. Φ.151/122732/Β6 (ΦΕΚ Β' 1612/2010) παθήσεις ή έχει πραγματοποιήσει διατάξεις οργάνου, οι γονείς ή κηδεμόνες αυτών, ένας εκ των δύο ή και οι δύο αθλητιστικά, έχουν αποδεδειγμένα τυμοληρώσει δέκα (10) μήνες ανεργίας εντός του έτους 2012, το ανωτέρω εισόδημα υπολογίζεται στο διπλάσιο, ήτοι δέκα πέντε χιλιάδες ευρώ (15.000 €) κατά κεφαλήν.». δ. Η πρόταση της περίπτωσης β. «Ο αριθμός των μεταφερόμενων Σχολή ή Τμήμα.» διαγράφεται και αντικαθίσταται από την πρόταση «Ο αριθμός των μεταφερόμενων θέσεων δεν επιτρέπεται να ξεπερνά το 10% του συνολικού αριθμού των εισακτέων ανά Σχολή ή Τμήμα που εδρεύει στην περιφέρεια Αττικής και στο Νομαρχιακό Διαμέρισμα Θεσσαλονίκης και το 15% του συνολικού αριθμού των εισακτέων στις υπόλοιπες Σχολές ή Τμήματα.». ε. Στην έκτη σειρά της περίπτωσης α, μετά τη φράση «(ΦΕΚ Β' 874)» προστίθεται η φράση «και της υπ' αριθμ. 69066/Ε5/07.07.2006 απόφασης του ίδιου υπουργού (ΦΕΚ Β' 998), όπως αυτή τροποποιήθηκαν και ισχύουν.». στ. Η υποπερίπτωση ββ) αντικαθίσταται ως ακολούθως : «ββ) ο δικαιούχος να πάσχει από τις αναφερόμενες στο παράρτημα της υπ' αριθμ. Φ.151/122732/Β6 (ΦΕΚ Β' 1612/2010) παθήσεις ή έχει πραγματοποιήσει διατάξεις οργάνου.». ζ. Η υποπερίπτωση δδ) αντικαθίσταται ως ακολούθως : «δδ) ο δικαιούχος να έχει

γονείς, τέκνα, αδέρφια, ή σύζυγο που πάσχουν από τις ανωφερόμενες στο παράρτημα της υπ' αριθμ. Φ.151/122732/36 (ΦΕΚ Β' 1612/2010) παθήσεως ή έχουν πραγματοποιήσει δωρεά οργάνου ή ο δικαιούχος είναι ορφανός και από τους δύο γονείς,».

29. Στην **παράγραφο 17** της υπ' αριθμ. **86/34 κατατεθείσας υπουργικής τροπολογίας** παράγεται η κάτωθι νομοτεχνική βελτίωση : Στην πρώτη σειρά μετά τη λέξη «Φεβρουάριου» τίθεται η ορολογία «και Ιουνίου».
30. Στο τέλος της παραγράφου 6 του **άρθρου 34** του παρόντος σχεδίου νόμου προστίθεται η φράση : «Οι ανταγωνιστικές ικανότητες η θητεία έχει παραταθεί σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 12 του ν. 4076/2012 (ΦΕΚ Α' 159), ασκούν τα καθήκοντα που προβλέπονται στην παρ. 17 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011 (ΦΕΚ Α' 195)».
31. Η περίπτωση ε' της παραγράφου 1 του **άρθρου 31** του παρόντος σχεδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής : «α) ειδικό πιστοποιητικό επιτυχούς γνώσης της ελληνικής γλώσσας και στοιχείων ελληνικής ιστορίας και πολιτισμού μετά από επιτυχή εξέταση που διενεργείται με ευθύνη της Γενικής Γραμματείας διη Βίου Μάθησης σε συνεργασία με το Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του για την πιστοποίηση της ελληνομάθειας».

Αθήνα 16/1/2013

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ &
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Γκιόκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ : Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα είμαι σύντομος. Νομίζω άλλωστε ότι έχουμε εξαντλήσει τη συζήτηση γύρω από την κριτική μας στο νομοσχέδιο.

Έχουμε αναπτύξει αναλυτικά τις θέσεις μας γύρω από τα ζητήματα, τα οποία πραγματεύεται το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή αλλά και κατά τη διάρκεια των δύο αυτών ημερών στην Ολομέλεια.

Σε κάθε περίπτωση, θα ήθελα να πω ότι ο τρόπος, με τον οποίο αναπτύχθηκε η συζήτηση ιδιαίτερα αυτές τις δύο ημέρες στην Ολομέλεια και οι αντιπαραθέσεις που υπήρξαν γύρω από ορισμένα ζητήματα, κατά τη γνώμη μας, δεν βοήθησαν, έτσι ώστε να αναδειχθούν πιο ουσιαστικά σημαντικά ζητήματα, τα οποία θίγει το εν λόγω νομοσχέδιο, ιδιαίτερα το ζήτημα που αφορά την ειδική αγωγή, τα ειδικά σχολεία, ζητήματα δηλαδή που ταλαιπωρούν χιλιάδες οικογένειες στη χώρα μας.

Από εκεί και πέρα, σε σχέση με την επίμαχη τροπολογία για τα μειονοτικά σχολεία, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να πω το εξής. Η αντίθεσή μας είναι αντίθεση αρχής, έχει να κάνει με ζητήματα αρχής, με το γεγονός δηλαδή ότι κατά τη δική μας γνώμη, η Εκκλησία, ο ρόλος της, δεν έχει καμμία σχέση με την εκπαιδευτική διαδικασία. Δεν μπορεί να υπάρξει δηλαδή, κατά τη δική μας γνώμη, η θρησκευτική διδασκαλία, η διδασκαλία ιερών, ιεροδιδασκάλων, κληρικών -πείτε τη όπως θέλετε- μαθήματα κατηχητικού χαρακτήρα στα πλαίσια των δημοσίων σχολείων και της δημόσιας εκπαίδευσης.

Αυτά τα ζητήματα σε άλλες χώρες έχουν λυθεί από τις αστικές επαναστάσεις εδώ και δεκαετίες, για να μην πω αιώνες. Στη χώρα μας για συγκεκριμένους λόγους, που δεν είναι της ώρας να τους αναφέρουμε, επιβίωσαν μέχρι σήμερα.

Είναι, λοιπόν, η αντίθεσή μας ζήτημα αρχής. Σε κάθε περίπτωση όμως, ο τρόπος και ο χρόνος που επιλέχθηκε να έρθει η συγκεκριμένη τροπολογία προς ψήφιση στη Βουλή, μας γεννά ερωτηματικά.

Συνεχίζω, λέγοντας ότι με αρκετές από τις τροπολογίες, οι οποίες έγιναν αποδεκτές, συμφωνούμε. Συμφωνούμε επίσης και με αρκετά από τα ζητήματα, τα οποία θίγει η τροπολογία σε σχέση με τα επείγοντα θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Παιδείας, ιδιαίτερα όσον αφορά το προσωπικό του ΟΕΔΒ και του ΟΕΕΚ και το επίδομα του προσωπικού του «Δημοκρίτου».

Βεβαίως, δεν μπορούμε να ψηφίσουμε κι αυτήν την τροπολογία, καθώς περιέχεται το άρθρο 18, αν δεν κάνω λάθος, σε σχέση με την ηλεκτρονική ψήφο για τα συλλογικά όργανα των ΑΕΙ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, λέγοντας ότι περιμένουμε, κύριε Υπουργέ, να δούμε την υλοποίηση της δέσμευσής σας σε σχέση με το ειδικό διδακτικό προσωπικό και τους ΙΔΑΧ το αμέσως επόμενο διάστημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο κ. Ιορδάνης Τζαμτζής έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να κάνω και εγώ έκκληση πολιτικής συναίνεσης για το θέμα που αναφέρθηκε ήδη προς την κ. Ρεπούση και νομίζω ότι κατανοείτε απόλυτα τους λόγους.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να σας ευχαριστήσω σήμερα και λέω ευχαριστώ δεύτερη φορά προς εσάς, πρώτα απ' όλα γιατί τολμήσατε το θέμα αυτό των μετεγγραφών, δεύτερον, γιατί κάνατε δεκτές μία σειρά από τροπολογίες, οι οποίες πραγματικά δίνουν λύσεις.

Θέλω να πω ευχαριστώ γιατί κάνετε δεκτή την τροπολογία, η οποία δίνει λύση στο πρόβλημα της δικαιολόγησης των απουσιών, άσχετα αν δεν έγινε δεκτή η δική μου τροπολογία. Είναι άλλου συναδέλφου, η οποία λέει τα ίδια ακριβώς πράγματα, αυτά τα οποία σας έχω καταθέσει ως τροπολογία από τις 14 Δεκεμβρίου.

Ταυτόχρονα, θέλω να πω μπράβο, γιατί αυξήσατε και το ποσό από τις 6.000 ευρώ στις 7.500 ευρώ, που σημαίνει ότι μία τετραμελής οικογένεια έχει εισόδημα 30.000 ευρώ. Αυτό είναι πολύ σημαντικό και ιδιαίτερα αν έχει κι άλλο μέλος, πάμε στις 37.500 ευρώ.

Οι τομές είναι ουσιαστικές. Ήδη αναφερθήκατε σε νέα τομή, την οποία ετοιμάζετε και μιλώ για το σχέδιο «Αθηνά».

Θέλω απλά να τονίσω για άλλη μία φορά, κύριε Υπουργέ, πως υπάρχουν θέματα, τα οποία πρέπει να λάβετε υπ' όψιν σας, όσον αφορά το χάρτη των πανεπιστημίων και μιλώ για το Τμήμα Μάρκετινγκ και Διοίκησης Λειτουργιών, με έδρα την Έδεσσα, του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

Ξέρετε, πρώτον, ότι είναι το δεύτερο τέτοιο τμήμα που υπάρχει πανελλαδικά. Το ένα είναι στον Πειραιά, το δεύτερο είναι στην Έδεσσα. Λόγοι ουσιαστικοί και όχι τυχαίοι, λόγοι πραγματικοί είναι αυτοί, οι οποίοι επιβάλλουν...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τέσσερα λεπτά δικαιούμαι, όχι δύο.

Ο Δήμος Έδεσσας, λοιπόν, αναλαμβάνει εξ ολοκλήρου τα έξοδα λειτουργίας. Πρέπει δε, να πω ότι αυτό το τμήμα του πανεπιστημίου στεγάζεται σε ιδιόκτητο κτήριο.

Δεύτερον, είναι ένα τμήμα ζωντανό. Όσο φοιτητές εισέρχονται, άλλοι τόσοι εξέρχονται. Τρίτον, ξέρετε πολύ καλά ότι υπάρχουν πλέον -και πρέπει να το πούμε ξεκάθαρα- εθνικοί λόγοι να συνεχίσει να υπάρχει αυτό το τμήμα. Εάν δε στεγαστεί εκεί -που όντως υπάρχει η δυνατότητα- και το Τμήμα Υπολογιστών της Νάουσας, καταλαβαίνετε ότι υπάρχει πλέον ικανός αριθμός να δημιουργηθεί πανεπιστημιακή κοινότητα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Όσο συνεχίζετε, επιβαρύνετε τη θέση σας!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Ξέρω πολύ καλά ότι το λέτε αυτό γιατί με αγαπάτε και είμαι βέβαιος ότι η απόφασή σας θα συμπεριλάβει και να λάβετε υπ' όψιν σας όλες αυτές τις σημαντικές παραμέτρους.

Αυτό που θέλω να τονίσω για άλλη μία φορά, είναι ότι αυτό το τμήμα του πανεπιστημίου έχει τη δυνατότητα να λειτουργήσει. Δεν θα κοστίζει τίποτα στο κράτος και είμαι βέβαιος ότι και εσείς το κατανοείτε αυτό.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει η κ. Φωτίου.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κύριε Υπουργέ, κάνατε δεκτή μία τροπολογία, η οποία αφορά την εξαίρεση από διδακτορικό δίπλωμα για θέσεις καθηγητών σε γνωστικά αντικείμενα εξαιρετικής και αδιαμφισβήτητης ιδιαιτερότητας, όπου η εκπόνηση διδακτορικής διατριβής δεν είναι συνήθης.

Τι σημαίνει αυτό, κύριε Υπουργέ; Σημαίνει ότι σε αυτά τα αντικείμενα το διδακτορικό δεν είναι προϋπόθεση για να γίνεις καθηγητής, διότι κάτι άλλο είναι προϋπόθεση. Ποιο άλλο; Αυτό το ορίζει παρακάτω ο ν. 4009 διά των οργανισμών. Δηλαδή, ο Ρέντζο Πιάνο που φτιάχνει τώρα το Φαληρικό Δέλτα, το οίκημα του Νιάρχου δεν έχει διδακτορικό, διδάσκει. Ο Τσομπάνι που έφτιαξε το νέο κτήριο του μουσείου της Ακρόπολης, είναι καθηγητής, δεν έχει διδακτορικό. Είναι πασίγνωστο αυτό σε όλη την ανθρωπότητα.

Εάν βάλετε όποιον έχει ένα μικροδιδακτορικό -που κάπου το έκανε σε συναφή περιοχή- να έχει ουσιαστικό προσόν, τορπιλίζετε όλες αυτές τις σχολές -καλλιτεχνικές, αρχιτεκτονικές, μουσικές- διότι νομίζετε ότι υπάρχει και το διδακτορικό ως προσόν. Όχι, κύριε Υπουργέ! Σε καμμία σχολή στον κόσμο δεν υπάρχει. Δεν υπάρχει. Γι' αυτό σωστά το είχατε μέχρι τώρα στο νόμο, όπως το είχατε τροπολογήσει.

Ζητάω, λοιπόν, να εξαιρεθεί η πρόταση «η κατοχή διδακτορικού διπλώματος από υποψήφιο συνεκτιμάται ως ουσιαστικό προσόν», γιατί αυτό ακριβώς τορπιλίζει όλο το υπόλοιπο περιεχόμενο που εξήγησα και δημιουργεί συνθήκες ιδιαιτερότητας και πρωτοτυπίας εις την Ελλάδα. Δείτε τις μεγάλες σχολές αρχιτεκτονικής -που είναι το αντικείμενό μου και το ξέρετε- σύνθεσης, μουσικής, ζωγραφικής, γλυπτικής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώσα, κύριε Πρόεδρε.

Μπορεί να έρθει ένας με ένα διδακτορικό στη μουσικολογία. Δεν χρειάζεται αυτό το πράγμα. Είναι λάθος να το θεωρείτε ου-

σιαστικό προσόν. Είναι λάθος! Υπονομεύει αυτές τις σχολές. Σας παρακαλώ να επανέλθετε μέχρι εκεί που λέτε «συνεκτιμάται». Δεν χρειάζεται ως ουσιαστικό προσόν.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα χρειαστώ παραπάνω από δύο λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Είχαμε ανακοινώσει και τα ονόματα, κύριε Πετράκο. Δεν ήσαστε εδώ και δεν δηλώσατε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Μα, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Μπορεί να πρωτολογήσατε κύριε Πετράκο, αλλά εμείς ρωτήσαμε ποιος θα δευτερολογήσει και δεν ήσασταν εδώ. Ειλικρινά, εγώ ακολουθώ κανονικά τον Κανονισμό της Βουλής.

Ορίστε, κύριε Μαρκόπουλε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ θα κάνω μια διαπίστωση και θα μιλήσω μόνο για την τροπολογία. Η διαπίστωση, την οποία έχω να κάνω, κύριε Υπουργέ, είναι ότι αυτές τις δυο μέρες παρακολουθώντας τη συζήτηση, βγάζω το συμπέρασμα ότι λύθηκαν πάρα πολλά ζητήματα. Επιχειρήθηκαν να λυθούν πολλά ζητήματα. Σε κάποια από αυτά υπήρχαν συμφωνίες, σε κάποια υπάρχουν διαφωνίες.

Η ουσία είναι ότι η Βουλή λειτούργησε και απευθυνόμενος στην Κυβέρνηση θέλω να πω πολύ απλά αλλά και πολύ σημαντικά, ότι υπάρχουν χιλιάδες άλυτα προβλήματα, όχι μόνο στο δικό σας Υπουργείο αλλά και σε άλλα Υπουργεία, τα οποία εκφεύγουν σαφώς της δημοσιονομικής προσαρμογής της χώρας και τα οποία, εάν επιχειρηθεί να λυθούν, είναι βέβαιο ότι θα γεμίσει η Αίθουσα από το να περιμένουμε υποχρεωτικά νομοσχέδια, τιμωρητικά νομοσχέδια ή νομοσχέδια, τα οποία επιβάλλονται από τις κακές οικονομικές συνθήκες της χώρας και αυτό προάγει και τον διάλογο και την πολιτική.

Υπό αυτήν την έννοια απευθυνόμενος στην Κυβέρνηση εύχομαι και οι υπόλοιποι Υπουργοί να μιμηθούν τον Υπουργό Παιδείας και να λύσουν ζητήματα. Να μην περιμένουν, δηλαδή, τις οδηγίες και τις εντολές αλλά να λειτουργήσει η πολιτική και η ζύμωση σ' αυτήν την Αίθουσα, η οποία υπήρξε πλούσια και είχαμε πολλούς μήνες να δούμε μια αίθουσα γεμάτη καθ' όλη τη διάρκεια δυο ημερών και μάλιστα ιδιαίτερα προς το τέλος.

Δυο κουβέντες θέλω να πω τώρα για την τροπολογία για τους ιεροδιδασκάλους. Ακούστηκαν σ' αυτήν την Αίθουσα διάφορα. Δεν αισθάνθηκα ποτέ από όσο γνωρίζω -και μπορώ να γνωρίζω και εγώ, όπως και όλοι οι συνάδελφοι- ότι αυτό το οποίο θεσμοθετήθηκε, πρώτον, δεν είναι προς τη σωστή κατεύθυνση της εφαρμογής του Συντάγματος και της ισονομίας όλων των θρησκειών και των ιδιαιτεροτήτων που έχουμε στη Βόρεια Ελλάδα και δεύτερον, δεν έχουμε αισθανθεί ποτέ ούτε το 2007, όταν αυτό καταψηφίστηκε σε αυτήν τη Βουλή, δηλαδή πριν από πεντέμισι χρόνια, ότι είχε αντιπαλότητα στη Θράκη. Μπορεί να είχε αντιπαλότητα των ολίγων, των ελαχίστων, οι οποίοι όμως δεν μπορούν να επηρεάζουν τη λειτουργία της Βουλής ούτε μπορεί να λοξοδρομούν την εφαρμογή του Συντάγματος. Αντιθέτως, οι πολλοί μουσουλμάνοι στη Θράκη αισθάνονται ότι δεν έχουν καμμία αντίρρηση γι' αυτό που έγινε.

Το Υπουργείο αναλαμβάνει μια υποχρέωση. Δεν παίρνει έναν τιμωρητικό νόμο ή κάνει μια επιβολή. Αναλαμβάνει μια υποχρέωση και δίνει εξετάσεις η ελληνική πολιτεία προς τον κόσμο τον μουσουλμανικό. Εξετάσεις, τις οποίες οφείλει να περάσει και είμαι σίγουρος, κύριε Υπουργέ, ότι θα περάσει. Και αυτό θα είναι το πρώτο βήμα, για να σπάσει ένας γόρδιος δεσμός που ενδεχομένως υπάρχει, ολίγον διογκωμένος στο μυαλό των ανθρώπων και ίσως και στο μυαλό των συναδέλφων, σε όλων μας, σ' αυτήν την Αίθουσα.

Εύχομαι και κλείνω με αυτό, αυτήν να είναι η συμβολική απαρχή και η Κυβέρνηση δι' άλλων Υπουργείων και δη του Υπουργείου Εξωτερικών ή του Υπουργείου Δικαιοσύνης να προ-

χωρήσει και στην κατάργηση του νόμου της σαρίας. Και εκεί νομίζω ότι τελειώνει όλος ο κακός συμβολισμός που μας καταδυναστεύει και τα κόμματα και την κοινωνία και μπορούμε να προχωρήσουμε κατά καλύτερο τρόπο.

Υπό αυτήν την έννοια στηρίζω με όλες μου τις δυνάμεις ως Ανεξάρτητος Βουλευτής αυτήν την τροπολογία, διότι κινείται προς εξαιρετική κατεύθυνση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κηρύσσεται περαιωμένη...

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ για μια διευκρίνιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Θα πάτε μετά στον Υπουργό να το διευκρινίσετε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Ένα λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε, να διευκρινίσουμε κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Έχει κηρυχθεί περαιωμένη η συζήτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Οργάνωση και λειτουργία Ιδρύματος Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης και Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού και άλλες διατάξεις».

Η ψήφιση τους θα γίνει χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και με την προσθήκη της τροπολογίας με γενικό αριθμό 186 και ειδικό αριθμό 93 και της τροπολογίας με γενικό αριθμό 96 και ειδικό αριθμό 41;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και με την προσθήκη της τροπολογίας με γενικό αριθμό 186 και ειδικό αριθμό 93 και της τροπολογίας με γενικό αριθμό 96 και ειδικό αριθμό 41 κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 23 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό,

40 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 41 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 41 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 42 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 42 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 43 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 43 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 44 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 44 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 186 και ειδικό αριθμό 93 η οποία θα αποτελέσει το άρθρο 44 Α' του νομοσχεδίου, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 186 και ειδικό αριθμό 93 η οποία θα αποτελέσει το άρθρο 44 Α' του νομοσχεδίου, έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 45 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 45 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 46 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 46 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 53 και ειδικό αριθμό 14 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 53 και ειδικό αριθμό 14 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 141 και ειδικό αριθμό 58 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 141 και ειδικό αριθμό 58 έγινε δεκτή, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 85 και ειδικό αριθμό 33 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 85 και ειδικό αριθμό 33 έγινε δεκτή όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 55 και ειδικό αριθμό 16 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 55 και ειδικό αριθμό 16 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 161 και ειδικό αριθμό 71 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 161 και ειδικό αριθμό 71 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 52 και ειδικό αριθμό 13 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 52 και ειδικό αριθμό 13 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 109 και ειδικό αριθμό 47 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 109 και ειδικό αριθμό 47 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 155 και ειδικό αριθμό 68 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 155 και ειδικό αριθμό 68 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Εισερχόμεθα στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Οργάνωση και λειτουργία Ιδρύματος Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης και Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συνάντηση του Σώματος και ώρα 20.45' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Πέμπτη 17 Ιανουαρίου 2013 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

